PETRE LUSCALOV

„OSTROVUL LUPILOR"

(Partea a doua)

EPISODUL XXVI

Ajuns jos, Babușcă sări ușor de pe ultima treaptă și rămase nemișcat, cu urechile ciulite. O liniște adîncă, străbătută de un miros greu de mucegai plutea în încăpere.

Nici o mișcare.

Bătrînul prisăcar coborî la rîndul său scara de fier și sprijinindu-și pușca de vînătoare sub braț, scăpără un chibrit.

La flacăra tremurătoare a chibritului, Babușcă întrezări undeva, în mijlocul încăperii, o măsuță de lemn pe care se afla o lampă de gaz.

— Este o lampă acolo... îi șopti el bătrînului prisăcar, apucîndu-l de braț și arătîndu-i lampa care sclipea rubiniu în lumina pîlpîitoare a chibritului.

Bătrînul prisăcar se apropie de măsuță, rezemă pușca de ea, și aprinzînd lampa o ridică deasupra capului.

— Privește, nene...: un aparat de radio... aproape că strigă Babușcă, repezindu-se la măsuță și arătîndu-i bătrînului un aparat de radioemisie așezat pe masă...

— Îl cunosc, este al domnului Friedrich...

— Va să zică am dat de urma lor, spuse cu un aer mulțumit bătrînul rotind lampa deasupra capului... Dar nu văd nici o urmă pe care s-o fi lăsat femeia aceia sau prietenul tău, Scatiul...

Undeva în stînga, în lumina slabă a lămpii, apăru conturul unei uși de fier.

— Privește, nene... o ușă! strigă Babușcă. Tovarășa inginer și Scatiul sînt dincolo.

În clipa următoare Babușcă zbură ca un bolid spre ușă și o deschise, izbind-o de perete.

— Scatiule!

— Aici sînt, Babușcă! răsună din întunericul încăperii alăturate, glasul bucuros al Scatiului.

— Și tovarășa ingineră?

— Este aici, lîngă mine...

Bătrînul prisăcar își făcu apariția în pragul ușii, ținînd lampa ridicată deasupra capului.

Tînăra femeie și Scatiul stăteau așezați pe o claie de fîn proaspăt cosit, cu mîinile legate la spate.

Babușcă se repezi la Scatiul și îngenunchind îi examină legăturile de la mîini, după care se întoarse spre prisăcar:

— Nu cumva ai un briceag, nene?

Bătrînul prisăcar vîrî mîna în buzunar și scoțînd un briceag, i-l azvîrli lui Babușcă. Acesta prinse briceagul din zbor.

Peste cîteva clipe, Scatiul și tînăra femeie se ridicau în picioare.

— Trebuie să fugim, spuse tînăra femeie cu o voce gîtuită de emoție. Domnul Friedrich și cei doi complici ai săi pot să pice din clipă în clipă... Și adăugă privind spre bătrînul prisăcar. V-am lăsat legat cobză în tinda casei dumneavoastră... Îmi închipui că tot Babușcă v-a eliberat.

— Da, tovarășă inginer, răspunse bătrînul... Dar ticăloșii mi-au furat arvuna pe care o primisem de la Centrocoop, pentru miere... Așa că l-am însoțit pe Babușcă să pun mîna pe ei și să-mi iau banii înapoi.

Tînăra femeie îl privi mirată:

— Vreți să vă bateți singur, cu trei bărbați vînjoși, înarmați pînă în dinți? Pesemne că vă arde de glumă...

Bătrînul o privi drept în ochi:

— Și ce altceva am putea face?

— V-am spus... Să fugim, continuă tînăra femeie întorcîndu-se spre Babușcă. Ați ajuns aici într-o barcă... nu?

Babușcă ridică posomorît din umeri:

— Nu avem nici o barcă... S-a dezlegat și a luat-o pe Dunăre cu Spic cu tot...

— L-ai pierdut pe Spic?! strigă Scatiul.

Tînăra femeie își trecu ușor palma peste fruntea ei îmbrobonită de sudoare.

— Doamne, dumnezeule, sînt pierdută... Nu știu să înot...

— Băiatul acesta susține că pe măsuța de dincolo se află un aparat de radio, spuse bătrînul prisăcar, luînd briceagul din mîna lui Babușcă și vîrîndu-l în buzunar. S-ar putea să obțineți o legătură cu postul de radio al fermei crescătorilor de vite de pe «Grindul mare».

Într-o jumătate de oră o barcă cu motor rapidă a miliției ar putea fi aici.

Tînăra femeie duse aproape speriată mîna la medalionul de aur, pe care îl purta la gît:

— Un aparat de radio? Unde?

— Dincolo, pe măsuță... Urmați-mă, spuse bătrînul prisăcar, ținînd lampa aprinsă deasupra capului și părăsind încăperea. Tînăra femeie și cei doi băieți îl urmară.

În curînd toți patru stăteau în jurul aparatului de radio.

Ridicînd aparatul de radio, țînăra femeie începu să răsucească la întîmplare butoanele, în vreme ce striga în aparat:

— Alo... alo... miliția... Vă rog, răspundeți... Alo, ferma de la Grindul mare ! Răspundeți, vă rog.

Scatiul și Babușcă observară că bătrînul prisăcar fixează cu atenție degetele fine și nerăbdătoare ale tinerei femei, care răsuceau la întîmplare butoanele aparatului de radio.

— Este de prisos, tovarășă, spuse bătrînul prisăcar așezînd lampa aprinsă pe masă... Văd că vă pricepeți la aparate din astea tot atît ca și mine.

În clipa aceea închizătorul unei arme clănțăni, undeva în întuneric, lîngă scara de fier și vocea puternică a Chiorului tună în încăpere.

— Nici o mișcare!... Mîinile sus!

Bătrînul prisăcar făcu un salt și apucă pușca de vînătoare rezemată de marginea mesei. Dar mai înainte ca să aibă vreme să o ridice, o rafală de pistol mitralieră scăpără în întuneric. Un zgomot infernal făcu să vibreze pereții din tablă de fier ai șlepului.

Bătrînul prisăcar scăpă pușca din mînă și bătînd aerul cu mîinile se prăvăli pe podea.

Prin fumul împușcăturilor care se revărsa ca un nor alb își făcu apariția domnul Friedrich.

Tînăra femeie, Scatiul, Babușcă priveau îngroziți spre bătrînul prisăcar, care zăcea cu fața în jos, la picioarele lor.

— Doamnă, spuse domnul Friedrich, pe tonul lui rece și politicos... V-am prevenit că noi nu ucidem pe nimeni dacă nu este absolută nevoie s-o facem... Și adăugă cu un ușor dispreț privind spre bătrînul care zăcea la picioarele lui cu brațele larg desfăcute: acest bătrîn idiot putea să știe, la vîrsta lui, ce înseamnă o somație...

Tînăra femeie se întoarse spre el și îl fixă cu o privire plină de ură:

— Ați ucis un bătrîn, sînteți un ticălos fără pereche, domnule Friedrich...

Domnul Friedrich își mușcă buzele:

— Vă repet, continuă el pe un ton uscat... Nu am ucis pe nimeni. Bătrînul s-a sinucis pur și simplu... Sper însă, că atît dumneavoastră cît și acești doi băieți isteți, să înțeleagă, în sfîrșit, că nu glumesc... Și întorcîndu-se spre scara de fier, adăugă pe un ton poruncitor:

— Duceți-i în magazia de dincolo și legați-i bine... După aceia ocupați-vă de acest bătrîn. Azvîrliți-l cu un pietroi atîrnat de picioare undeva în mijlocul Dunării!

Chioru și omul cu fața vînătă își făcură apariția și împingîndu-i pe cei trei în camera alăturată, traseră în urma lor ușa grea și masivă de fier.

Rămas singur, domnul Friedrich scoase un pachet de țigări din buzunar și se adresă liniștit cantonierului care zăcea la picioarele lui:

— Comedia s-a terminat... Poți să te ridici, «Cardinale»... Am avut dreptate?

«Bătrînul prisăcar» se ridică de jos, scuturîndu-și hainele de praf.

— Într-adevăr, Friedrich... Bănuiala mea a fost neîntemeiată... Tînăra femeie nu este o agentă a securității... Habar nu are să mînuiască un aparat de radioemisie, iar cei doi băieți nu știu într-adevăr nimic despre ea...

(Va urma)

DESEN: POMPILIU DUMITRESCU

APA, AERUL și soarele

De curînd, o prietenă de-a mea a împlinit 15 ani. La această aniversare m-a invitat și pe mine. Am găsit acolo mai multe fete de vîrsta noastră. Pe unele le cunoșteam, pe altele le vedeam pentru prima oară. Ne-am împrietenit repede, s-au iscat discuții interesante. Gazda era deosebit de atentă cu noi. Cu toate acestea, era ceva care ne nemulțumea. Ne surprindeam privirile mereu atrase către una și aceeași fată. Ne uitam pe furiș, parcă cu jenă. Fetița despre care vă spuneam avea pleoapele înverzite, ochii înnegurați, pe obraji se vedea un strat apreciabil de pudră. Se și purta altfel decît noi. Părea un personaj de operetă. Dar ceea ce m-a pus pe gînduri a fost faptul că vreo două dintre noi se uitau admirativ la acea invitată. Le și vedeam parcă imitînd-o. M-am hotărît atunci să cer cîteva sfaturi cosmeticienei **Lucia Simion**.

«Am întîlnit și eu astfel de cazuri, în care unele fete foarte tinere încercau să «se înfrumusețeze». Le-am spus fără menajamente că nu le stă bine, că, mai ales la această vîrstă, folosirea unor produse cosmetice dăunează obrazului. Nu înseamnă că nu aveți anumite obligații de igienă. O fetiță, oricît de frumoase trăsături ar avea, este departe de a fi atrăgătoare dacă este neglijentă, neîngrijită. Igiena pielii, a părului, a unghiilor este absolut necesară. Din cauza eliminărilor de sudoare și grăsimi, pielea se impurifică prin depuneri de murdărie și microbi. În lipsa igienei, se provoacă iritații și îmbolnăviri ale pielii. De aceea, dimineața și seara fața trebuie spălată cu apă și săpun. La tenurile cu tendință uscată se vor folosi săpunuri cu alcalinitate scăzută (săpun pentru copii) sau săpunuri cu substanțe grase. De asemenea, pentru înmuierea pielii, recomand o cremă inofensivă, ieftină (3,50 lei) și care se poate da după spălare, crema de zi Elida.

Dar, la această vîrstă, cel mai întîlnit este tenul gras, propice depunerilor de praf, provocînd îmbîcsirea feții. În aceste cazuri, se va spăla fața cu apă caldă, urmînd ca apoi ea să fie clătită cu apă rece în care s-au adăugat la 1 litru, 1—2 linguri de oțet sau suc de lămîie. Foarte eficace este și folosirea, la spălare, a ceaiurilor de mușețel, floare de sunătoare, ele avînd o acțiune puternică bactericidă. Pentru tenurile uscate și sensibile poate fi folosit ceaiul de flori de tei, emolient și calmant. În încheiere, aș vrea să amintesc fetelor că, din cele mai vechi timpuri, aliații cei mai statornici și devotați ai frumuseții și sănătății omului au fost și rămîn: apa, aerul și soarele.»

MARIETA CIOABĂ, satul Margareta, județul Teleorman. *Îmi spui că vrei neapărat să devii actriță, încă de la această vîrstă, și mă întrebi ce a făcut Cristian Sofron ca să devină personajul principal în filmul «Atunci i-am condamnat pe toți la moarte». Ești dispusă chiar să te muți mai aproape de București.*

Am să-ți răspund foarte pe scurt, mai ales că și alte cîteva prietene ale mele își doresc să ajungă cît mai curînd... prezentatoare la televiziune!

Dragele mele, primul lucru pe care vi-l pot spune cu certitudine și despre Cristian și despre Mihaela și despre toți copiii care din cînd în cînd sînt mici actori, este faptul că învață foarte bine. În al doilea rînd, ei sînt «sufletul» echipelor de teatru ale detașamentelor lor la diferitele manifestări culturale. Așa își pot dovedi calitățile artistice, așa se și fac remarcați. Cei mai mulți dintre ei însă nu socotesc lucrul acesta ca o împlinire a «visului vieții lor». Ei își doresc să devină buni muncitori, constructori, medici, chimiști etc.

GHIZELA POP, Hunedoara. *«Olguțo, la mine în clasă, după cum am observat eu, sînt elevi care încă nu știu cum se învață o lecție. Mereu spun că sînt obosiți. Am impresia că ei tocesc o sută de rînduri și rețin abia două. Sînt sigură că nu numai în clasa mea există asemenea elevi. Deoarece și ei citesc revista «Cutezătorii», m-am gîndit că ar fi bine să întîlnească un articol numit «Cum să învățăm» care, după părerea mea, le-ar prinde foarte bine».*

Nu crezi însă ca și voi, elevii și elevele care «știți să învățați», ați putea să-i ajutați pe ceilalți? Mi se pare potrivită și o adunare pionierească pe această temă.

MARINELA OPREA și TINCUȚA DUMITRU, comuna Gîrbovi, județul Ilfov. *«Amîndouă sîntem foarte bune prietene, așa că și visurile noastre sînt asemănătoare. N-ai putea, Olguța, să ne recomanzi o școală cu profil textil, din București»?*

Adresați-vă, dragi prietene, direcției școlii profesionale de ucenici a «Combinatului de confecții și tricotaje-București» din strada Cosmonauților nr. 38.

Olguța

MICA NĂZUROASĂ!

Foto: NICOLAE GOLGOȚIU

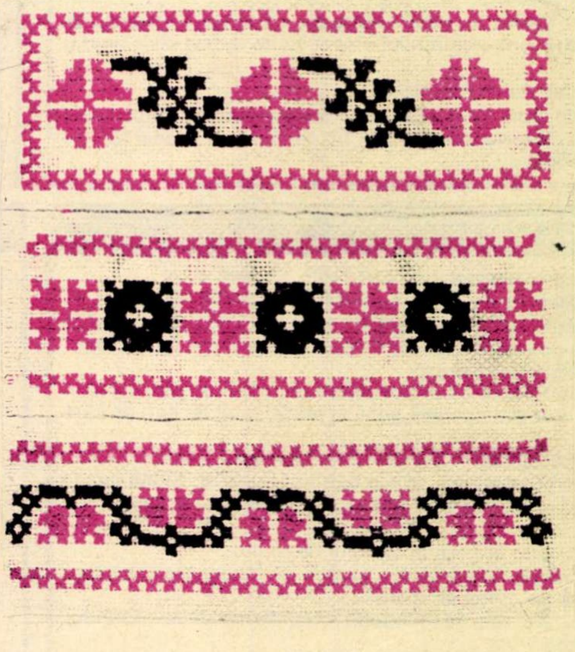

«Mîinile îndemînatice»
ale detașamentului
clasei a IV-a A,
Școala generală nr. 35,
comuna Chitila-București,
au trimis
«Paginii fetelor»
mai multe modele de
cusături naționale
cu rugămintea de
a fi publicate.
De asemenea,
harnicele fete
doresc să facă
schimb de modele cu
pioniere din
alte județe ale țării.

O astfel de gentuță tinerească v-o puteți singure confecționa din velur sau stofă mai plină.
Între material și căptușeală este necesar
să puneți pînză tare
pentru ca geanta să-și mențină forma.

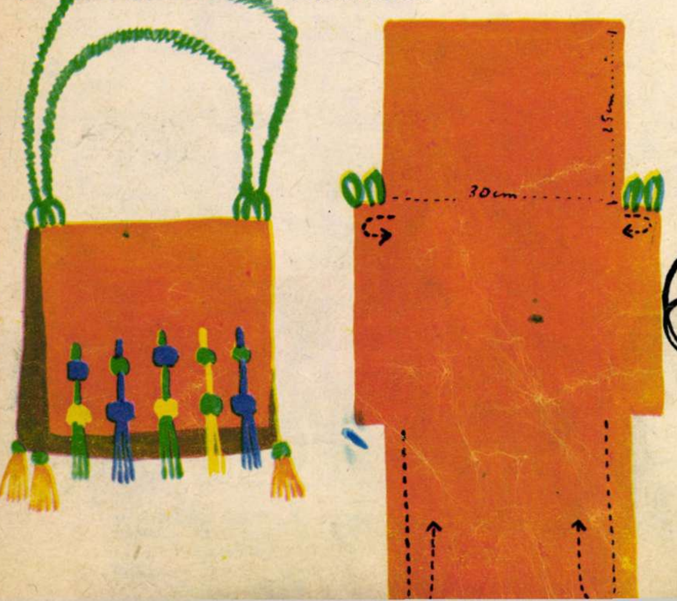

Pagina fetelor

PAGINĂ REALIZATĂ DE ELENA MĂNESCU

PREZENTÎND ACESTE MODELE DE COSTUME POPULARE DIN HAȚEG ȘI ZONA PĂDURENI RĂSPUNDEM UNOR CERERI, PRINTRE CARE O AMINTIM PE ACEEA A RODICĂI STANCIU DIN RUCOVĂȚ, JUD. DOLJ, ECATERINEI BARBU DIN SIBIU, CARE VOR SĂ ORGANIZEZE EXPOZIȚII ÎN CARE SĂ AIBĂ ȘI PĂPUȘI ÎMBRĂCATE ÎN COSTUME NAȚIONALE.

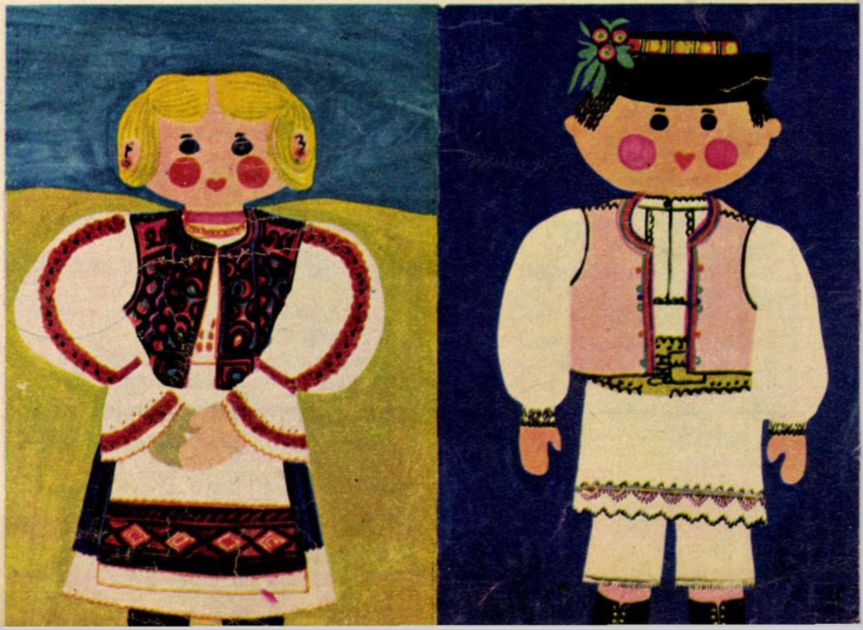

I.C. După cum vezi, dragă I.C., îți respect anonimatul, dar trebuie să reproduc cel puțin o parte din scrisoarea ta. Iată ce ne povestește I.C.: «La noi în școală, la laboratorul de chimie, au fost găsite sparte o retortă, un tub de sticlă spirală, un flacon Erlenmayer și un balon. Cu toate încercările tovarășului profesor de a afla cine-i vinovatul, acesta n-a putut fi găsit. Acum cîteva zile, prietenul meu cel mai bun, îmi zice: «Vreau să-ți destăinuiesc ceva, dar să-mi dai cuvîntul de onoare că nu spui la nimeni.» Nu știu ce mi-a venit, dar fără să mă gîndesc, i-am spus: «Îți dau cuvîntul meu de onoare!» «Bine, zice el, află dar, că eu am spart lucrurile din laboratorul de chimie. Am vrut să fac o experiență cu clor și nu mi-a reușit. Mă apăsa conștiința și a trebuit să spun cuiva. Și cui să-i spun? Nu ești tu cel mai bun prieten al meu?»

Am rămas cu gura căscată. N-am putut să leg două vorbe. Ce să fac acum? Mi-am dat și cuvîntul de onoare și apoi e vorba de cel mai bun prieten al meu. Să mă duc să-l spun? Tu ce crezi, Emile?»

Dragul meu, hai să lăsăm pe cititori să-și spună părerea în acest caz, destul de complicat. Deci, dragi cititori, dacă vreți să-l ajutați pe I.C., scrieți-mi mie urgent părerea voastră. Puneți pe plic mențiunea: CAZUL I.C.

TOMIUC DRAGOSTIN, Școala generală nr. 12, Brașov. **Îți îndeplinesc dorința. Îmi pare bine că ai preocupări atît de diverse. Tenisul îl poți practica la unul din cluburile sportive din oraș. Dacă ai gata din povestiri, trimite-le pe adresa redacției. După cum vezi, numărul 9 al revistei noastre este redactat în colaborare cu cititorii, iar personajul îndrăgit de tine, Ionică, a reapărut.**

VIOLETA OANCEA, Roșiorii de Vede, Teleorman. **Să știi, dragă Violeta, că eu nu mă supăr niciodată pe prietenii mei, fie băieți, fie fete. Din ce ai dedus tu că eu aș fi supărat pe tine? «Să știi că eu atunci cînd sînt supărat pe cineva, nu-l mai pot ierta niciodată». Mi-ar părea foarte rău dacă te-ai ține de cuvînt!**

VASILE BĂNCEANU, Școala generală nr. 7 Bîrlad, Vaslui. **Am citit cu multă plăcere scrisoarea ta. Nu este deloc greșit dacă vei fi un bun inginer specialist în mecanică fină sau automatică și te vei ocupa în timpul liber de literatură, cea de a doua pasiune a ta. Sînt cunoscute cazuri de buni ingineri, sau medici, sau de alte profesii care au lucrări literare apreciate. Cît privește răspunsul pe care-l aștepți din Brăila eu te sfătuiesc să mai ai răbdare.**

Emil

„Studio 5º"
EDIȚIA II-a

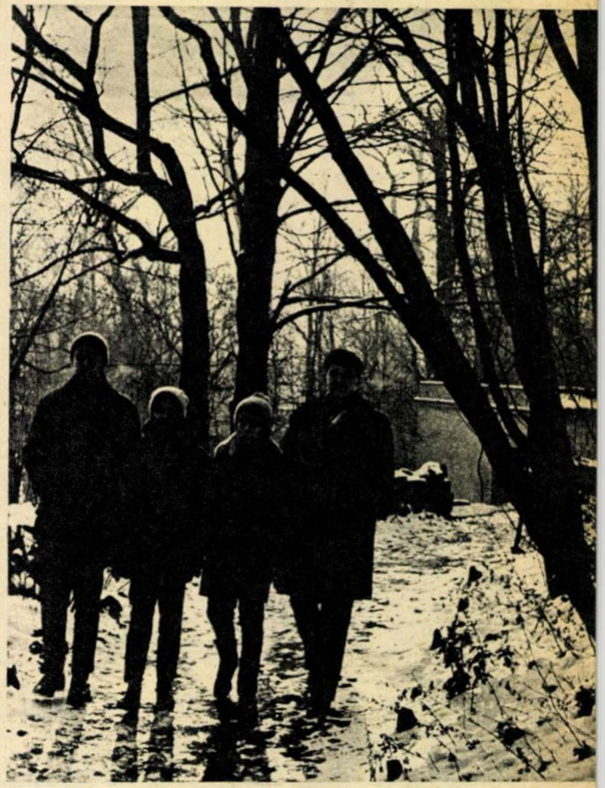

„PLIMBARE"

Foto: **RUSU ALEXANDRU**
Palatul pionierilor, București

AVEȚI APTITUDINI PENTRU FIZICĂ?

Încercînd să rezolvați aceste situații — fără să vă uitați la răspunsuri — vă veți putea da seama în ce măsură sînteți dotați pentru studiul fizicii.

În caz că întruniți 40 DE PUNCTE aveți aptitudini și preocupări serioase în acest domeniu; obținînd 25 DE PUNCTE, vă puteți considera ca avînd aptitudini mulțumitoare; dacă veți întruni mai puțin de 15 PUNCTE, înseamnă că trebuie să fiți mai atenți la fenomenele observate și să depuneți eforturi în a vi le explica științific.

● 1. Să zicem că vă găsiți într-o încăpere în care există două bare metalice. Una din aceste bare este un magnet. Voi trebuie să identificați care este magnetul. Veți putea? Vă atragem atenția că sînt două metode. Găsiți-le pe amîndouă (pentru fiecare metodă, cîte 5 puncte).

● 2. Viorel este mic, încă nu merge la școală, iar fratele său Mihai este în clasa a VII-a. De 1 Mai, priveau demonstrația la televizor. La un moment dat, cînd pe micul ecran trecea o coloană de sportivi, lungă de circa 170 de metri, Viorel observă că cei de la sfîrșitul coloanei nu sînt în cadență cu cei din primul rînd. El îi atrase atenția fratelui său și începu să rîdă de stîngăcia acestor sportivi care «nu știau» să meargă în ritm. Mihai însă, după cîteva clipe de gîndire, îl lămuri pe Viorel asupra fenomenului care face ca sportivii din urma coloanei să nu aibă aceeași cadență cu ceilalți. Voi știți care este explicația? (10 puncte).

● 3. Închipuiți-vă că sînteți într-o mașină și că țineți de o sfoară un balon care plutește în aer chiar lîngă tavanul mașinii. Deoarece afară e frig, geamurile mașinii sînt complet închise. S-ar putea ca înainte de plecarea mașinii să vă vină în minte următoarea întrebare: Ce se întîmplă cu balonul, se deplasează înainte, înapoi, sau stă pe loc în momentul cînd va porni mașina? Nu ne îndoim că tot în acel moment veți găsi și răspunsul cel mai bun (5 puncte).

● 4. Nu o dată ați observat că învîrtind cu lingurița în ceașca cu ceai, eventualele firișoare de ceai se deplasează spre marginile paharului și că apoi, scoțînd lingurița, ele se vor aduna spre mijloc. Știți care este explicația? (5 puncte).

● 5. Prietenul nostru, mare sportiv, săritor la înălțime, sare 1,80 m. Cam cît ar sări el pe Lună cu același efort ca pe Pămînt, știind că raportul accelerațiilor gravitaționale între Lună și Pămînt este 1/6? (10 puncte).

Răspunsuri:

1. O metodă constă în a suspenda la mijloc fiecare bară și cea care se orientează spre polul magnetic e magnetul. Cealaltă metodă este mai ingenioasă: luați una din bare și apropiați-o de mijlocul celeilalte. Dacă aceasta este atrasă, în mînă aveți bara magnetizată, dacă nu, bara magnetizată este cea de jos.

2. Sunetul are o viteză de circa 340 m/s. Deci, cei de la sfîrșitul coloanei vor auzi bătăile tobei după aproape o jumătate de secundă și deci e normal ca să nu fie în cadență cu primii.

3. Balonul va merge înainte deoarece în momentul pornirii mașinii întreaga masă de aer din mașină se va deplasa înapoi, va crea o presiune pe peretele din spate după care va urma o destindere, fapt care va împinge balonul înainte.

4. Prin amestecare se obține o rotație a lichidului și nu a ceștii. Cînd se scoate lingurița, fundul ceștii lucrează ca o frînă. Deci forța centrifugă lucrează mai tare la suprafață decît la fund. În felul acesta în ceașcă se formează un vîrtej care aduce firele de ceai la centru.

5. Ar fi greșit să încercați să înmulțiți 1,8 cu 6 și să considerați că ar sări 10,8 m. De fapt, la fiecare săritură sportivul ar trebui să-și ridice centrul său de greutate, care se găsește la cca 1 m de pămînt, pînă la 1,80. Deci, el sare efectiv numai 80 cm. Această înălțime trebuie înmulțită cu șase, ceea ce dă 4,80 m, la care mai adăugați 1 m (înălțimea centrului de greutate). Deci, practic, ștacheta va fi la 5,80 m.

POLITEȚEA ÎN... CINCI PUNCTE

O dată cu venirea primăverii, cu reînnoirea naturii, se întîmplă adesea să primim sau să oferim flori. Se face aceasta chiar la întîmplare?

● Poți oferi flori părinților, prietenei, cunoștințelor apropiate. Este mai delicat să alegi numai cîteva fire de flori care să fie, neapărat, proaspete.

● După ce florile au fost așezate artistic în buchet, codițele vor fi legate ușor cu un șnur subțire. Apoi, ele vor fi înfășurate în staniol (astfel își păstrează mai mult timp umiditatea) dîndu-i buchetului un aspect estetic. O foiță transparentă îl va înveli, în final.

● Cînd vrei să-i faci o surpriză tovarășei profesoare aducîndu-i flori, este mai frumos să le pui discret pe marginea catedrei. Printre flori poți așeza și mica ta urare.

● În cazul în care tu însăți primești flori, vei avea grijă să mulțumești și deîndată să pui florile într-o vază.

● Nu uita! Florile sînt cel mai frumos dar care poate fi oferit unei fete chiar și cînd acesta este un foarte modest buchet.

* * *

Pana de aur

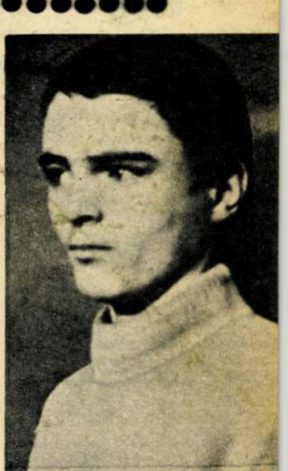

Vă amintiți, desigur, anunțul prin care revista «Cutezătorii» decernează celui mai reușit articol scris și ilustrat de voi, trofeul «Pana de aur», iar Biroul de Turism pentru Tineret al C.C. al U.T.C., cu prilejul a 50 de ani de la crearea U.T.C.-ului, oferă o frumoasă călătorie în străinătate în vacanța de vară.

Juriul a desemnat cîștigătorul: ACHIM ISTRĂTESCU, comuna Vădăstrița, județul Olt.

ATENȚIUNE!
«Cititorii din străinătate pot face abonamente adresîndu-se intreprinderii «ROMPRESFILATELIA» — Serviciul Import-Export presă București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001-»

Cutezătorii 10
ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 176010 int. 1458
REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
POMPILIU DUMITRESCU
SECRETARIAT TEHNIC
LUCIA SICOMAȘ
ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA; TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

OPERAȚIUNEA „Baraj"

6

Desene: **V. MIHĂESCU** Scenariu: **C. ANTON și O. ZOTTA**

MONICA, TUDORAN ȘI CEILALȚI TINERI PATRIOȚI AU FOST ÎNCHIȘI ÎNTR-O CAMERĂ. DEODATĂ, PODEAUA ÎNCEPE SĂ SCÎRȚÎIE. SE RIDICĂ UN CHEPENG ȘI APARE SANDU VOINEA, CARE ÎNCEARCĂ SĂ LE DEA CURAJ. LE-A ADUS ȘI CEVA DE MÎNCARE. APOI, DUPĂ CE FAC UN PLAN DE ACȚIUNE, SANDU VOINEA ȘI TUDORAN SE DUC ÎN RECUNOAȘTERE...

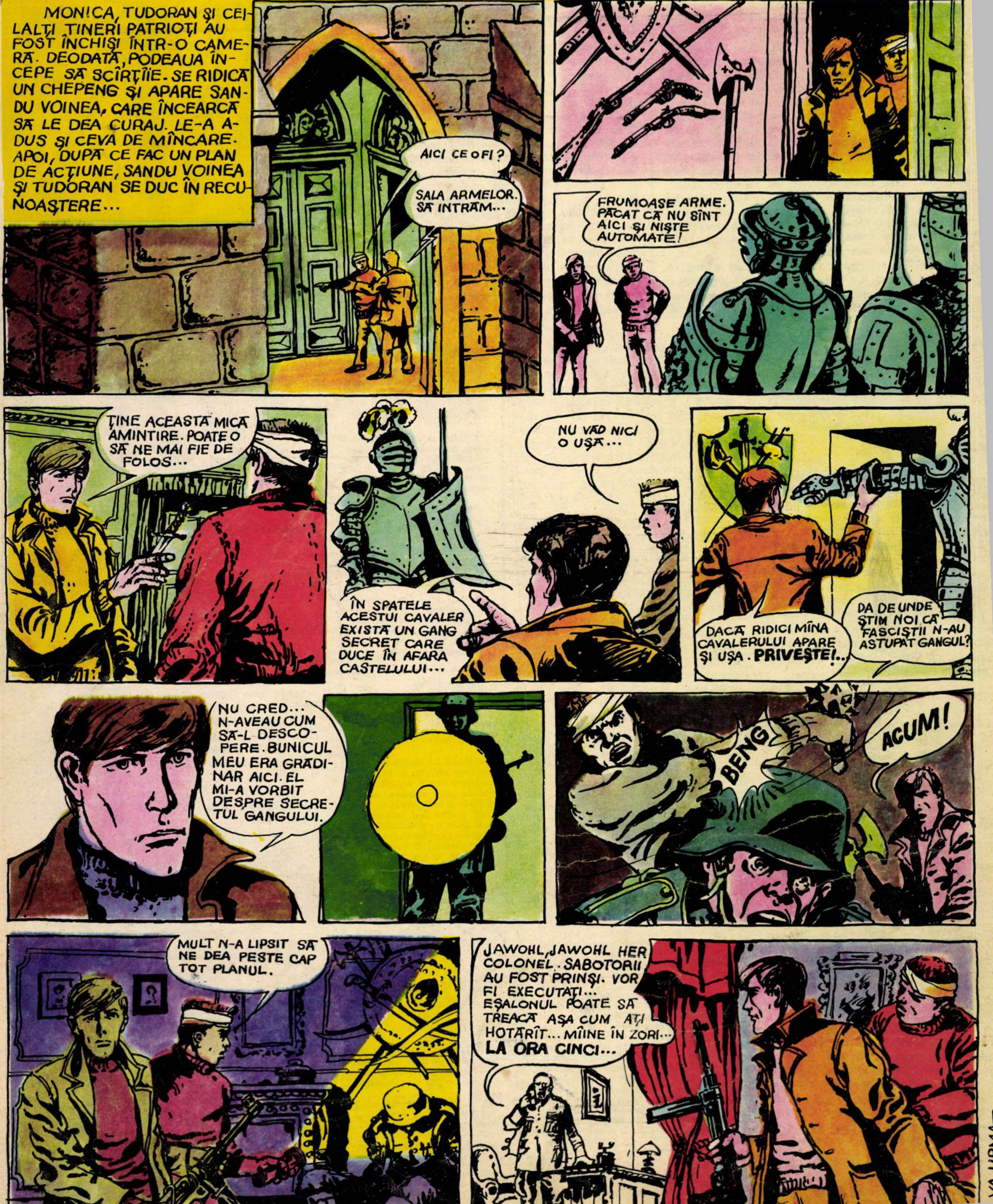
AICI CE O FI?
SALA ARMELOR. SĂ INTRĂM...
FRUMOASE ARME. PĂCAT CĂ NU SÎNT AICI ȘI NIȘTE AUTOMATE!
ȚINE ACEASTĂ MICĂ AMINTIRE. POATE O SĂ NE MAI FIE DE FOLOS...
NU VĂD NICI O UȘĂ...
ÎN SPATELE ACESTUI CAVALER EXISTĂ UN GANG SECRET CARE DUCE ÎN AFARA CASTELULUI...
DACĂ RIDICI MÎNA CAVALERULUI APARE ȘI UȘA. PRIVEȘTE!...
DA DE UNDE ȘTIM NOI CĂ FASCIȘTII N-AU ASTUPAT GANGUL?
NU CRED... N-AVEAU CUM SĂ-L DESCOPERE. BUNICUL MEU ERA GRĂDINAR AICI. EL MI-A VORBIT DESPRE SECRETUL GANGULUI.
BENG
ACUM!
MULT N-A LIPSIT SĂ NE DEA PESTE CAP TOT PLANUL.
JAWOHL, JAWOHL HER COLONEL. SABOTORII AU FOST PRINȘI. VOR FI EXECUTAȚI... EȘALONUL POATE SĂ TREACĂ AȘA CUM AȚI HOTĂRÎT... MÎINE ÎN ZORI... LA ORA CINCI...

VA URMA

Biblioteca municipală
Tîrgu Mureș

11

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Salut pionieresc
SEMICENTENARULUI
Uniunii Tineretului Comunist!

SÎMBĂTĂ, 11 MARTIE 1972, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI
MUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUB
SOCIALISTE ROMÂNIA, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, ÎMPREUNĂ
TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU A SOSIT LA ALGER, ÎNTR-O VIZITĂ OFICI
DE PARTID ȘI DE STAT, LA INVITAȚIA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI RE
LUȚIEI, PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII ALGE
NE DEMOCRATICE ȘI POPULARE, HOUARI BOUMEDIÈNE.

MOMENT DE CEA MAI MARE IMPORTANȚĂ ÎN EVOLUȚIA RAPOR
RILOR DE PRIETENIE ȘI COLABORARE DINTRE ROMÂNIA ȘI ALGERIA, ÎNTE
IATE PE STIMĂ ȘI RESPECT RECIPROC, VIZITA TOVARĂȘULUI NICO
CEAUȘESCU ESTE ÎNTÎMPINATĂ CU VIU INTERES DE ÎNTREAGA OP
PUBLICĂ ALGERIANĂ. SOSIREA OASPEȚILOR ROMÂNI ÎN CAPITALA ALGE
NĂ A PRILEJUIT LOCUITORILOR EI O ADEVĂRATĂ SĂRBĂTOARE, O ADE
RATĂ REVĂRSARE DE BUCURIE POPULARĂ. ÎNTR-O ATMOSFERĂ DE CA
PRIETENIE, ÎN CADRUL CONVORBIRILOR OFICIALE CARE AU AVUT L
CEI DOI CONDUCĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT S-AU INFORMAT RECIP
ASUPRA PREOCUPĂRILOR ROMÂNIEI ȘI ALGERIEI ÎN DEZVOLTAREA ECO
MICĂ, POLITICĂ, SOCIALĂ ȘI CULTURALĂ ȘI AU FĂCUT UN SCHIMB DE P
RI ÎN LEGĂTURĂ CU PRINCIPALELE PROBLEME ALE VIEȚII INTERNAȚION

*

DUPĂ CUM S-A PUBLICAT ÎN PRESĂ, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘES
ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU, VOR MAI EFECTUA PE CO
NENTUL AFRICAN VIZITE OFICIALE ÎN: REPUBLICA AFRICA CENTR
REPUBLICA POPULARĂ CONGO, REPUBLICA ZAIR, REPUBLICA ZAM
REPUBLICA UNITĂ TANZANIA, REPUBLICA DEMOCRATICĂ SUDAN ȘI RE
BLICA ARABĂ EGIPT, LA INVITAȚIA CONDUCĂTORILOR ACESTOR ST

OMAGIU PIONIERESC SEMICENTENARULUI U.T.C.

UMĂR LA UMĂR

Sala mică de festivități a Palatului Republicii Socialiste România a găzduit, recent, peste 500 de uteciști și pionieri și care, în cadrul amplului program de activități organizate în cinstea Semicentenarului U.T.C., l-au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Gheorghe Ionescu, prim secretar al Comitetului de partid al sectorului I. Invitatul, în expunerea sa a evocat contribuția tineretului la opera de construire a socialismului în patria noastră, a relevat activitatea dusă în cadrul primelor brigăzi de muncă voluntară ale tineretului, arătînd că este de datoria fiecărei generații de a se înscrie în viața socială cu realizări de seamă. Alături de hărnicia uteciștilor și-au adus contribuția în munca patriotică de înfrumusețare și pionierii sectorului I, fiind prezenți în parcuri și grădini, pe șantierele orașului.

În aplauzele entuziaste ale participanților, treizeci de elevi și tineri din întreprinderi au trăit clipe ce vor rămîne de neuitat: primirea carnetului roșu de membru al Organizației Uniunii Tineretului Comunist! Așadar, tinerii uteciști din **promoția semicentenarului** au preluat minunata ștafetă a cutezanței, dorind fierbinte să devină fii de nădejde ai patriei, ai partidului.

«Cîntare patriei iubite» s-a intitulat montajul literar-muzical prezentat de pionierii Liceului de coregrafie, care a încheiat această frumoasă sărbătoare a purtătorilor cravatelor roșii și a uteciștilor din sectorul I al Capitalei.

ACTUALITĂȚI «CUTEZĂTORII»

CUPA DE CRISTAL

Recent, la **Școala generală** din **comuna Petid, județul Bihor** s-a desfășurat competiția de handbal — fete și băieți **«Cupa de cristal»** — în cinstea semicentenarului U.T.C. La această acțiune inițiată de către organizația de pionieri și organizația U.T.C. din școală, au fost invitate să participe echipele reprezentative ale școlilor învecinate: **Cărăsău, Chesa** și **Suplacul de Tinca.** Meciurile de handbal — băieți, foarte disputate, s-au desfășurat aproape tot timpul sub semnul egalității, dar, în cele din urmă echipa **Școlii generale din Suplacul de Tinca** i-a învins pe adversari (totalizînd 6 puncte din 8 posibile), cîștigînd astfel trofeul **«Cupa de cristal».** La fete, reprezentativa **Școlii generale Petid** s-a detașat net de celelalte echipe reușind să ocupe primul loc în clasamentul final. Au fost înmînate diplome echipelor clasate pe locurile 2 și 3, precum și celor mai buni jucători care s-au evidențiat în cadrul acestei foarte disputate întreceri sportive.

Sîntem mîndri că tovarășii noștri au devenit uteciști

Vă scriu pentru a vă împărtăși emoțiile pe care le-am trăit acum cîteva zile, pe data de 3 martie, cînd a avut loc în școala noastră un simpozion cu tema «Cravatele roșii cinstesc semicentenarul U.T.C.».

Pionieri și uteciști din școala noastră au evocat aspecte emoționante din activitatea organizației revoluționare a tineretului din patria noastră de-a lungul anilor, sub conducerea comuniștilor.

La simpozion au participat ca invitați tovarășul Alexandru Răducanu, secretar al Comitetului U.T.C. al schelei de extracție Cartojani și tovarășul Aurel Brașov, inginer șef la schela Cartojani. De la ei am aflat lucruri deosebit de interesante despre activitatea tine-
rilor din schela petroliferă, de
preocupările și realizările lor.

Pe urmă noi, pionierii am
zentat un program de recităr
cîntece dedicate partidului și
triei. Vreau să arăt că la pregăti
acestui program au participat
multă pricepere și pionierii
clasa a II-a.

Dar cel mai emoționant mom
a fost înmînarea carnetului de m
bru al U.T.C. unui număr de z
pionieri din clasa a VIII-a. Sînt
deosebit de mîndri că uteciștii
primit cu drag și cu stimă în
durile lor pe cei zece tovarăși
noștri de pionierie.

Gheorghița Tisoia
comandant de unit
comuna Mîrșa, județul Il

Pionieri și uteciști

● Nu de mult, în sala de festivități a Căminului cultural din Scornicești, a avut loc o întîlnire cu tovarășul Gheorghe Stoica, secretar al C.C. al U.T.C., care le-a vorbit tinerilor uteciști din școală și din comună despre activitatea organizației revoluționare de tineret din cei 50 de ani de luptă și muncă eroică sub conducerea P.C.R.

Printre cei prezenți se aflau și pionieri din clasa a VII-a, care vor păși în curînd în rîndurile U.T.C.

Expunerea, bogată în semnificații și exemple de dăruire revoluționară a tinerilor, a constituit pentru pionieri un minunat prilej de a cunoaște îndatoririle, răspunderile precum și satisfacțiile oferite de îndeplinirea exemplară a sarcinilor puse de partid în fața tineretului.

Pionierii, alături de uteciști, au prezentat un bogat program artistic în cadrul căruia folclorul local a fost bogat reprezentat.

● În școala noastră, organizația de bază U.T.C. și unitatea de
pionieri conlucrează îndeaproa
Noi, pionierii, am participat a
seori la acțiunile întreprinse
uteciști, iar ei ne ajută în or
nizarea unor activități pion
rești deosebite.

Astfel, unitatea noastră de p
nieri a ținut recent o emoț
nantă adunare în care s-a discu
despre viața și activitatea și lu
uteciștilor în cei 50 de ani
existență ai U.T.C.

Am rămas profund impresi
nați de tot ceea ce au făcut ace
tineri eroi, de rolul pe care l-
avut și ei, sub conducerea par
dului, în făurirea vieții noast
de astăzi.

Vom căuta și noi să învăță
și să ne purtăm în așa fel în
atunci cînd vom împlini 14 a
să fim primiți cu încredere
rîndurile U.T.C.

Maria Văduva
Florea Ola
clasa a VII-a
Emil Bărbules
clasa a VII-a
Școala genera
Scornicești-O

O SĂRBĂTOARE A TINEREȚII

Interviu acordat revistei „Cutezătorii"
de către tovarășul

DAN MARȚIAN

prim secretar al C. C. al U. T. C.,
ministru pentru problemele tineretului

— Uniunea Tineretului Comunist împlinește în acest an o jumătate de veac de existență, de luptă activă, revoluționară, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea pe pămîntul românesc a idealurilor socialismului și comunismului. Alături de tineret, de întregul nostru popor, pionierii și școlarii întîmpină cu firească emoție semicentenarul U.T.C. În aceste zile, ei desfășoară numeroase activități pentru mai buna cunoaștere a tradițiilor de luptă și muncă ale uteciștilor. Vă rugăm, tovarășe prim secretar, să evocați, pe scurt, începuturile mișcării revoluționare de tineret, semnificația momentului creării Uniunii Tineretului Comunist.

— Tineretul n-a lipsit niciodată din istorie. Bazele luptei și activității sale conștient revoluționare au fost puse, desigur, acum o jumătate de veac, la numai un an după evenimentul cu cele mai adînci semnificații în istoria și destinul poporului nostru — crearea Partidului Comunist Român. Dar rădăcinile acestei lupte merg și mai departe în timp, ele sînt puternic înfipte încă în relieful secolului precedent, al nouăsprezecelea, în frămîntările de atunci ale țării. Generația pașoptistă a fost o generație de tineri uniți de crezul și ideile revoluției care străbătea ca o flacără Europa. Dar și mai înainte, la 1821, oștile de panduri ca și conducătorul lor, Tudor, tot dintr-o generație tînără erau, după cum, mai tîrziu, tot tineri, tot pasionați de ideile noului și progresului social erau și cei ce au înfăptuit Unirea Principatelor, împlinind una dintre cele mai luminoase și mai populare aspirații românești. O dată cu scurgerea anilor, cu evenimentele care au precipitat viața și istoria țării, s-au conturat treptat și ideile organizării tineretului, întrunirii sale sub devizele protestatare ale unui nou început de secol, al douăzecilea, ca urmare a creșterii rîndurilor proletariatului, ale clasei muncitoare, devenită conștientă de misiunea sa revoluționară, de forța și menirea sa politică. După primul război mondial, masele de tineri care se ridicaseră odinioară împotriva acestui uriaș flagel, se ridică acum împotriva greutăților pe care el le-a provocat, lăsînd pradă șomajului și lipsei de pîine pe mii și mii de oameni de la orașe și sate. În valul acțiunilor de protest, cum este aceea de la 13 decembrie 1918, cad eroic, străpunși de gloanțe și tineri care au înroșit cu sîngele lor caldarîmul și au lăsat ca și alții mai tîrziu, mărturia unei pilduitoare capacități de jertfă și sacrificiu.

O dată cu crearea Partidului Comunist Român, pătrund tot mai frecvent în rîndurile tineretului ideile și idealurile socialismului și comunismului, activează acum în cadrul mișcării de tineret militanți de seamă ai partidului ca Lucrețiu Pătrășcanu, Gheorghe Stoica, Elena Filipovici, N. Popescu-Doreanu, Stefan Teodorescu, fapt care se va reflecta curînd în însuși actul întemeierii Uniunii Tineretului Comunist ca organizație politică revoluționară a tineretului din România, condusă și îndrumată direct de partid.

— Vă rugăm, tovarășe prim secretar, să amintiți, pentru cititorii noștri, pionierii, viitori uteciști, cîteva din principalele momente care au marcat lupta și activitatea Uniunii Tineretului Comunist, semnificațiile ce se desprind de aici și care însoțesc, de-a lungul anilor, evoluția organizației U.T.C.

— Un moment neîndoielnic dramatic, dar care a verificat în fond capacitatea de rezistență și acțiune a tineretului mobilizat de organizația sa revoluționară, este acela dictat de intrarea în ilegalitate a Uniunii Tineretului Comunist, întocmai ca și partidul comunist, ca urmare a interzicerii sale de către statul și regimul burghezo-moșieresc. S-au intensificat, în această perioadă, urmărirea luptătorilor comuniști și uteciști, prigoana și teroarea, schingiuirile la care au fost supuși în închisori și lagăre, torturile și samavolniciile neînchipuit de sîngeroase cu care organele de represiune încercau să curme evoluția luptei revoluționare. Plătită scump, cu multe vieți, această încercare n-a reușit însă. Dimpotrivă, au crescut dîrzenia și spiritul militant de luptă, s-au întărit și mai mult rîndurile în jurul partidului. La chemarea sa, sute, mii și mii de tineri au participat la acțiunile revendicative și de protest, la puternicele bătălii de clasă ale minerilor, ale muncitorimii ceferiste și petroliste, la mișcările și manifestările antifasciste din anii premergători celui de-al doilea război mondial, la lupta împotriva acestuia, pentru salvarea intereselor poporului oprimat, a ființei patriei.

În toată această perioadă, Uniunea Tineretului Comunist își sporește influența în rîndurile muncitorilor și țăranilor, ale elevilor, studenților, soldaților și altor categorii de tineri, elaborează și răspîndește manifeste cu lozinci și îndemnuri la luptă, mobilizatoare, se afirmă în presă, revendică drepturi la muncă liberă și la învățătură pentru tineri, indiferent de vîrstă și naționalitate, se ridică împotriva exploatării acestora, pentru libertăți largi, democratice. Se solidarizează, de asemenea, cu activitatea progresistă, înaintată a tinerilor din alte țări, mulți tineri voluntari români luptă în Spania, pentru apărarea tinerei Republici Spaniole de invazia fascistă.

S-a desfășurat asupra lumii spectrul celui de-al doilea război mondial. Ridicîndu-se, cu fermitatea și spiritul militant insuflate de partid, împotriva războiului și a dictaturii militaro-fasciste care pusese mîna pe cîrma țării, uteciștii, alți tineri înaintați, au dat prin toată activitatea lor curajoasă, o pildă însuflețitoare întregului tineret al patriei, Uniunea Tineretului Comunist fiind în acești ani un ajutor de nădejde, credincios al partidului, al luptei lui pentru eliberarea națională și socială. Prezenți în înfăptuirea glorioasei insurecții naționale antifasciste, din august 1944, uteciștii, fii și fiice de nădejde ale țării, s-au încadrat apoi cu entuziasm în frontul deschis pentru eliberarea definitivă a teritoriului patriei, pentru înfrîngerea pînă la capăt a mașinii de război hitleriste, pentru înfăptuirea, pe pămîntul românesc, a ideilor și idealurilor revoluției socialiste. Au căzut în această luptă eroică multe vieți fragede și tinere, iluminate de încrederea în victorie. La o vîrstă în care uteciștii puteau ține în mînă flori, au ținut arme și au luptat pentru eliberarea patriei și pentru socialism. La o vîrstă cînd puteau primi și dărui flori frumoase, de dragoste, au ținut arme în mîini și au luptat, din dragoste pentru pămîntul strămoșesc, pentru libertatea și fericirea poporului. Viața lor întreagă a fost un îndemn permanent la luptă și o dovadă înaltă a dragostei și atașamentului nețărmurit pentru partidul nostru comunist, pentru cauza sa luminoasă. Aceasta este și semnificația de fapt, aceasta este caracteristica generală ce o desprindem privind, fie și pe scurt, istoria de pînă acum a Uniunii Tineretului Comunist, istorie care se va continua și va căpăta noi valori și dimensiuni în anii reconstrucției economice a țării, în anii construcției noii noastre societăți.

— Pionierii cunosc munca eroică pe care la chemarea partidului tineretul a dus-o, alături de întregul nostru popor, la reconstrucția țării, aportul său la toate marile prefaceri din viața patriei, la edificarea socialismului în România. Vă rugăm să ne împărtășiți cîteva din cele mai importante preocupări actuale ale uteciștilor angajați în vasta activitate pe care o desfășoară oamenii muncii din țara noastră pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

— De la acel cutezător și entuziast «hei rup» care a răsunat la Bumbești-Livezeni, la Agnita-Botorca, Salva-Vișeu, Ozana și alte locuri, o dată cu cele dintîi șantiere naționale ale muncii patriotice și pînă azi, la prezența în întregul front al muncii productive, în moderne uzine și fabrici, pe cîmpiile socialiste ale patriei, în școli și universități unde tînăra generație se pregătește pentru muncă, absorbind lumina științei și culturii, de la toate acestea și pînă la rezultatele concrete obținute de tineri în economie, în știință, tehnică și creație, este un drum într-adevăr epocal, măreț în sensul cel mai adînc. În aceasta este meritul fundamental al partidului și statului nostru, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, personal, a cărui voce s-a auzit în istorie încă pe cînd avea 16 ani și era utecist pentru ca mai tîrziu să devină secretarul general al Uniunii Tineretului Comunist, este meritul întregii societăți care a creat tinerilor cele mai largi posibilități de împlinire a aptitudinilor și talentului lor. Decurge de aici și obligația pe care o simte tînăra generație de a munci și învăța exemplar, de a se pregăti și de a ști să muncească, de a-și face din muncă un adevărat crez, o adevărată vocație. Aceasta este și preocuparea de ansamblu a Uniunii Tineretului Comunist iar rezultatele acestei preocupări, o parte din ele, pot fi subliniate, pe scurt, prin însăși faptul că tinerii sînt, practic, prezenți azi în toate domeniile de activitate: pe șantiere, construind orașe și drumuri, mari

(continuare în pag. 12)

COPILĂRIA UNUI EROU

Vasile Tudose.

Un grup de douăzeci și unu de pionieri. de la cercul de turism al Casei pionierilor, din Pitești, condus de doi profesori, s-au constituit într-un temerar echipaj pornit să facă cercetări inedite asupra copilăriei, a vieții eroului utecist Vasile Tudose.

Dar să lăsăm să vorbească filele jurnalului de expediție pe care copiii l-au intitulat «Ecoul pădurii, ecoul sirenei...»

ECOUL PĂDURII ȘI AL SIRENEI

cercul de turism
IORDAN MARIANA cultural-sport 12 ani
GHINDESCU IONUȚ geograf 12 ani
TUDOR RODICA căpitan 12 ani
POPESCU C-TIN prof. edt. instruct.
CIOLAN ION profesor cond. expediției
MIHĂILESCU LILI secund 12 ani
CIORAN MIRCEA istoric 12 ani
CAȘA CORNELIA istoric principal 12 ani
SUȚA GABRIEL sanitar 12 ani
ARICIU CAMELIA colecționar 13 ani
MINCULESCU ALEX. istoric 12 ani
VLĂDESCU CAMELIA cronicar 12 ani
CANĂ AUGUSTIN fotograf 12 ani
ZĂRĂBAN ROXANA pictor 12 ani
GREBENEL SILVIU desenator 12 ani
DINU MIRELA geograf 12 ani
POPESCU IRINA fotoreporter 13 ani
MATEESCU OCTAV naturalist 12 ani
MORELLS ELENA cîntăreață 12 ani
STOIAN CĂTĂLIN istoric 12 ani
MINCU ELENA pictor 12 ani
PRICOP FLORIN colecționar 12 ani
LADNER IONEL folclorist

GÎNDURI

Cît de grea și apăsătoare e uneori iarna care nu e... iarnă pentru noi, cei care îndrăgim drumeția. Dar aceasta numai pînă într-o zi cînd am pornit la drum spre satul natal el eroului utecist Vasile Tudose...

Aveam în urma noastră zile întregi de pregătiri, de cercetare a vieții și activității eroului, discuții și itinerarii întocmite pe etape, răspunderi împărțite fiecărui membru al echipajului și iată-ne la drum...

SPRE SATUL COPILĂRIEI

Am urmat cursul Rîului Doamnei pînă în dreptul satului Păcureni, apoi am luat-o pe lîngă Rîul Tîrgului pînă la Stîlpeni. De aici, am aflat că drumul spre Pițigaia nu poate fi parcurs decît cu piciorul.

Am început urcușul pantelor Dealului Mare. Am intrat în zona unor păduri seculare de stejari și de fag. Undeva, departe, într-o vale ascunsă de vînturi se vedea satul lui Vasile Tudose. Coborînd potecile pădurii ne copleșeau gîndurile, întrebările: «Oare pe aici umbla în copilărie și el?»

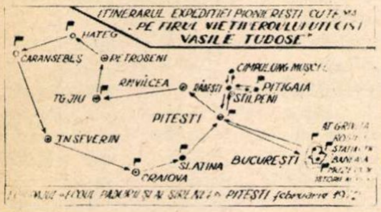
ITINERARUL EXPEDIȚIEI PIONIEREȘTI CUTEZ... PE FIRUL VIEȚII EROULUI UTECIST VASILE TUDOSE"
HAȚEG
CARANSEBEȘ
PETROȘENI
CÎMPULUNG MUSCEL
RM.VÎLCEA
PITIGAIA
STÎLPENI
TG.JIU
PITEȘTI
TR.SEVERIN
SLATINA
BUCUREȘTI
CRAIOVA
AT.GRIVIȚA
STAȚIA BĂNEASA
PITEȘTI februarie

Mergem pe ulicioare-nguste, peste un podeț bătrîn și iată-ne în gospodăria lui neica Ilie Tudose, de 75 de ani, fratele mai mare al eroului.

În aceste locuri, pe la începutul secolului al XIX-lea s-a pomenit gospodăria neamului Tudose, cu podeț, peste pîrîu și două «fumuri» la casă. În 1916, în căminul Radei și a lui Ion Tudose se adunau zilnic, la masă, doisprezece copii. La vîrsta de doi ani Vasile Tudose rămăsese fără părinți. Muriseră. Pe el l-a crescut o soră mai mare. De mic, Vasile se dovedise să fie un băiat harnic. Toată ziua trebăluia prin ogradă, prin grădina casei și, bineînțeles începu să-și însușească cioplitul și fasonatul lemnului — ocupație de bază a sătenilor de la munte.

Primele două clase le-a învățat la Școala din Rădești, a III-a și a IV-a, la școala cu o singură clasă din sat.

CÎND ERA DE VÎRSTA NOASTRĂ, într-a V-a, a VI-a, învăța la Rădești. Cu toate că avea de mers pînă acolo kilometri întregi, nu a absentat niciodată. Graiul documentelor școlare din anii 1928—1929 ne arată că era un elev model. Frații ne spun că în serile de iarnă citea pînă tîrziu la lumina lămpii cu gaz, iar cînd se termina gazul, la lumina mișcătoare a focului. Vara, îi plăcea să citească în liniște, lîngă fagul bătrîn de pe Dealul Zarzărului... Uneori la școala din Rădești sta toată ziua. Cînd voia să mănînce se retrăgea după stiva de lemne din curte. O îmbia și pe colega lui de bancă Ioana, cu mămăligă friptă pe plită, cu nuci, mere ori prune opărite. Uneori avea și brînză de vaci învelită în foi de viță...

La învățătură era pe locul întîi. «La română cunoștea totul în domeniul scrierii, al exercițiilor gramaticale, de memorie, de compunere. La aritmetică și geometrie, la fizică și științele naturii — pe locul întîi. Îl atrăgeau însă mult mai mult geografia și istoria». (Ion Andrei, Vasile Ilinca, Elena Nițescu — colegi de școală). Vasile, băiatul inimos și harnic a fost cel mai apropiat ajutor al bătrînului învățător Gh. Gîrlea. Despre el, învățătorul N. Mäntescu spunea că era un copil «făcut anume pentru carte, pentru învățătură». «Să mergi mai departe cu învățătura, Vasile, îi spunea profesorul I. Nițescu, ești capabil de lucruri mari!»

Băiatul ar fi ascultat îndemnul sincer al dascălilor, dar cine să-l țină în școală? Trebuiau haine, cărți, caiete și mai ales taxe mari. La 14 ani, cu banii adunați la lucru, în pădure, a plecat de-acasă să învețe o meserie. Peste puțin timp, hotărît, scria acasa: «In toamna asta intru la școala de ucenici C.F.R. din București.

Toamna anului 1929, Vasile Tudose se prezintă la examen, la școala de ucenici C.F.R. de pe lîngă Atelierele Grivița. la nota maximă la matematici și îndeletniciri practice. De atunci devine ucenic la Grivița.

ALĂTURI DE MUNCITORI

...cunoaște condițiile grele de muncă. exploatarea. Aici îl întîlnește pe Vasile Roaită cu care se împrietenește. Tînărul Vasile Tudose vede, învață, cunoaște cine sînt dușmanii poporului muncitor și hotărît urmează calea de luptă a utecиștilor sub conducerea partidului. Tot mai aproape de lupta comuniștilor se maturizează în valul grevei din februarie 1933.

Pășim prin uzină, prin atelierele în care a lucrat ca ucenic. Vizităm localul de școală, clasele în care a învățat. Mergem mai departe, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. Printre eroii utecиști din vremurile acelea grele de luptă în cruntă ilegalitate este și portretul lui Vasile Tudose, secretar al C.C. al U.T.C. Adunăm date. Mergem mai departe, la stația C.F.R.-Băneasa. Aici a lucrat Vasile Tudose ca revizor al aparatelor de semnalizare,

Cu carnetele pline de impresii ne întoarcem acasă să pregătim alte drumuri de cercetare. Avem de mers la Cîmpulung, Tg. Jiu, Caransebeș, Tr. Severin și în alte locuri unde a muncit și a luptat eroul utecist, fiu al meleagurilor argeșene.

Într-una din încăperile de sus a fost prima școală din sat. ▲

◀ **Mătușa Ioana, fosta colegă de bancă, păstrează și azi cutia de table, și alte obiecte lucrate de Vasile în anii grei de închisoare.**

Activitatea echipajului continuă. Tot mai multe fotografii, fotocopii, impresii, mărturii de la cei care l-au cunoscut, se adună. Toate rezultatele acestor cercetări inedite sînt adunate cu grijă în jurnalul expediției — pionieresc omagiu adus sărbătoririi semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist.

VĂ PREZENTĂM NOI LUCRĂRI SOSITE LA REDACȚIE ÎN CADRUL CONCURSULUI DE FOTOGRAFII ARTISTICE ORGANIZAT DE REVISTA «CUTEZĂTORII», ÎN COLABORARE CU BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET AL C.C. AL U.T.C., ÎN CINSTEA CELEI DE A 50-A ANIVERSARI A CREĂRII UNIUNII TINERETULUI COMUNIST.

1

2

3

GENERAȚIA SEMICENTENARULUI

CINCIZECI DE TINERI *TRĂIESC* UN MOMENT UNIC

Tinerii, oaspeți obișnuiți ai Universal-Clubului din Capitală, vin de data aceasta în număr impresionant. Sute de uteciști din întreprinderi, instituții, școli țin să fie prezenți la momentul sărbătoresc în care 50 de elevi vor primi carnetele de membri ai organizației U.T.C.

În prezența membrilor biroului comitetului de partid al sectorului III, băieți și fete încep cîntînd montajul muzical-literar închinat sărbătoririi semicentenarului U.T.C. Urmăresc cu atenție cuvîntul tovarășului Gheorghe Dumitru, prim secretar al Comitetului de partid al sectorului, care evocă momente glorioase din lupta comuniștilor, figuri luminoase de eroi uteciști. Sînt emoționante exemplele cotidiene de hărnicie în muncă ale tinerilor din sector. Pilda celor 26 de tineri — brigada semicentenarului– de la Uzina de mecanică fină, care în concediul lor de odihnă au plecat să muncească într-un loc în care era nevoie de ei, pe șantierul de la Lotru — capătă astfel valoare de simbol.

Bucurii, emoții, călduroase strîngeri de mînă; tovarășul prim secretar înmînează carnetele de membri ai organizației U.T.C. elevilor: Luminița Marin, Gabriel Petre, Constantin Vascenco, Sorin Racu, Mariana Barbu, Adela Miulescu, Ștefan Uță, Andrei Diaconiuc și multor altora.

Flori multe, garoafe roșii și albe dăruite de colegii lor mai mici, pionieri de la Școlile generale nr. 56 și 85, care îi înconjoară cu dragoste. Stînd alături, pionieri și uteciști trăiesc momente de destăinuiri, de legămînt: «Vom păstra cravata ca pe amintirea cea mai dragă anilor copilăriei, spunea Luminița Olaru. De acum, carnetul roșu de utecist ne-a dat intrarea în lumea celor mai mari ca vîrstă și ca răspunderi. Vom învăța și vom munci, să fim mereu în primele rînduri, să fim prezenți acolo unde țara are nevoie de noi».

Gînd luminos, legămînt al pionierilor de ieri — acum uteciști din generația semicentenarului.

Poezii de **PETRE GHELMEZ**

Eroii

Au avut ochi luminoşi
şi adînci, pesemne,
că luminos ne e cerul
şi stelele lui cîntătoare.

Au avut limba dulce
ca frunza, pesemne,
că dulce ni-i gîndul
şi aripa-n zbor către soare.

Au avut inima vie
şi vie li-i inima încă,
pentru că sînge mult arde în noi,
cînd zidim temelii
şi nu plînge piatra,
în palmele noastre, c-o doare....

Stea cu aripi la ora de istorie

Pe aceeaşi piatră de rîu,
pe aceeaşi stea
cu aripile incandescente,
de sare,
trece Pintea,
trece Iancul,
trece Domnul Tudor călare...

Iarba plînge,
apele cîntă,
Soarele-nvaţă să zboare...

Adolescenţă

Preşedintele Ceauşescu
stă de vorbă cu noi la tribună,
numind viitorul
cu numele noastre:
Ion, Vasile şi Gheorghe şi Vlad...
Vorbele sale
înfloresc
ca nişte luceferi de foc
în pragul zilelor următoare,
care-au şi început să apese
cu lumina lor incandescentă
tot mai deplin
pe umerii noştri suavi
ca lemnul dulce
de chitară...

Mama ne strigă,
deschizînd fereastra
spre ziua de mîine:
«Mai terminaţi o dată cu joaca,
de-acum, nu mai sînteţi copii!»...
Şi timpul se strînge-ntr-o clipă
ca un zmeu colorat
prins între sîrmele vuitoare de veşti
ale telegrafului,
ori între crengile
plopului cu umerii colţuroşi
de adolescent...

«Vai, mîine avem matematica,
şi chimia,
şi-atîtea exerciţii de rezolvat!»
Şi cum să mai încapă
atîtea cifre ascuţite
în dreptunghiul de hîrtie fragilă
al unui zmeu
ce-a uitat să mai zboare?!

Dar lasă...
Aveţi încredere-n noi,
cei cu trupurile transparente
născute din dragostea voastră supremă!...

Priviţi uşor printre gene,
prin trunchiurile acestea aprinse
ca gîturile de lebădă albă,
şi veţi vedea,
aşa cum aţi dorit,
răsăritul soarelui
şi cocorii lungi de lumină în anul Unu
din cel de-al treilea mileniu,
al erei noastre biruitoare.

1. MUNCĂ PATRIOTICĂ de Corneliu-Dorin Gelep, Liceul «Nicolae Bălcescu», Craiova.

2. DANTELĂRIE METALICĂ de Dorin Rodac, Școala generală nr. 4, Oradea.

3. CONTUR DE VIS de Aurel Mărgărit, Școala generală, comuna Bănești-Cîmpina, județul Prahova.

4. MOMENT SOLEMN de Ion Bîrza, Școala generală nr. 3, Lupeni.

5. ȘANTIER de Ion Tudor, Școala generală nr. 1, Buzău.

6. PRIETENII de Peter Paul, Cluj.

4

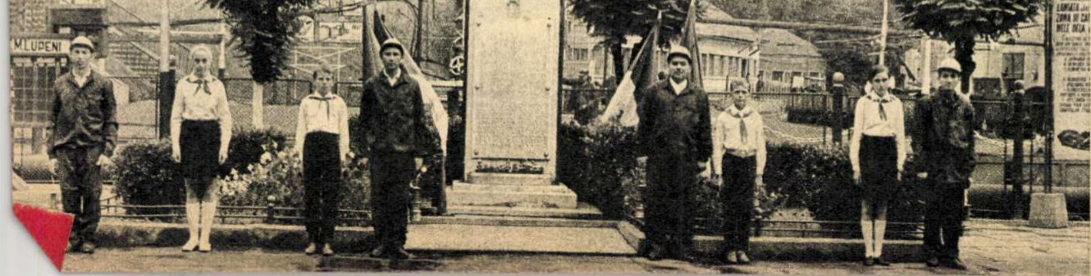

5

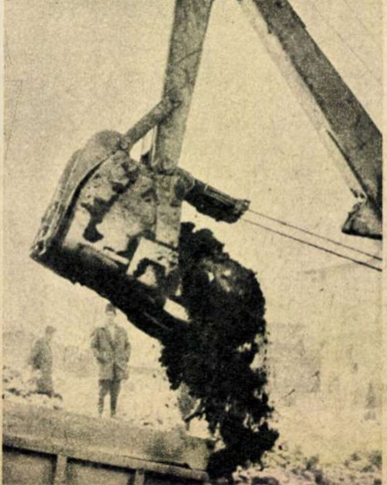

6

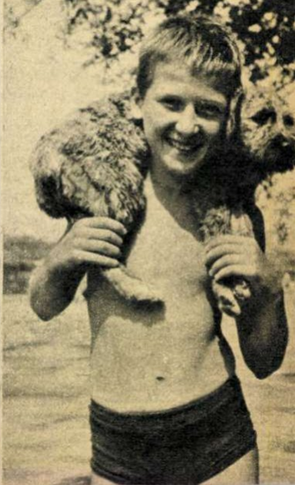

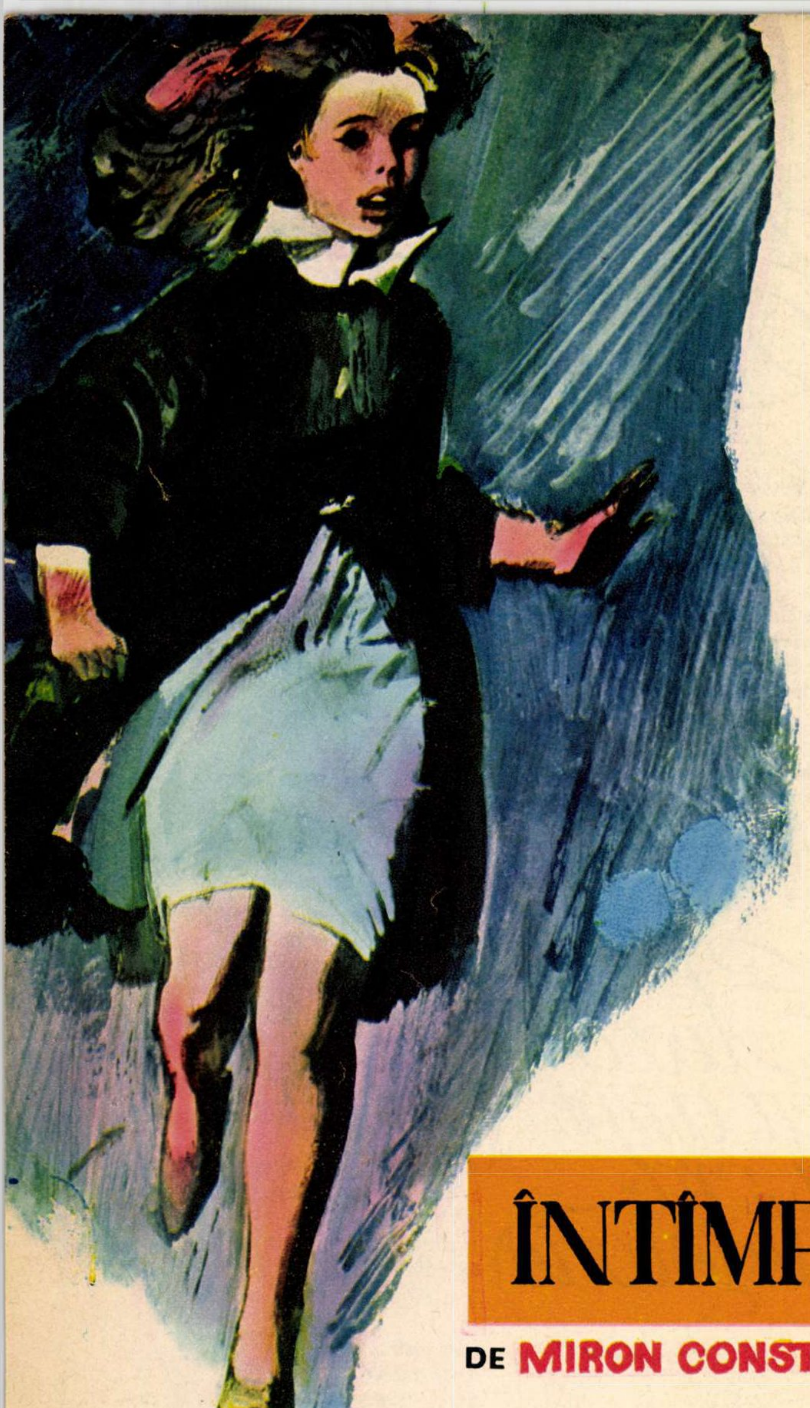

ÎNTÎMPLARE ADEVĂRATĂ

DE **MIRON CONSTANTINESCU**

Aceasta nu este o poveste de iarnă, ci...

Era un sumbru decembrie, un decembrie cumplit, de război, de teroare și viscol: în iarna lui 1943–1944.

Miez de noapte, nămeți, vîrtejuri de zăpadă pe străzi, crivăț. Dintr-o casă conspirativă din București, o femeie tînără și blondă, de statură mai mult mică decît mijlocie, grațioasă și suplă, cu o privire senină și caldă, privește prin geamurile înghețate zbuciumul de afară; de peste un an, de cînd a trecut în ilegalitate și mai ales de cîteva luni de cînd a fost condamnată în contumacie, ca militantă comunistă, este complet izolată.

Dacă soțul este în închisoare de aproape trei ani, băiețelul pe care a trebuit să-l încredințeze unei familii de tovarăși muncitori maghiari inimoși se află nu departe, aici, aproape, în București.

O imensă sete de a-l vedea o cuprinde din nou e o sete care o arde de mult, dar care parcă acum a devenit mai puternică, imperioasă, de nestăpînit.

Subit apare gîndul — dar dacă ar ieși în această noapte? Nu e nimeni pe străzi, viscolul i-a gonit în case și pe agenții de siguranță; dacă ar alerga pînă la familia Cobal să-și revadă copilul?

Nu ar fi poate atît de periculos într-o astfel de noapte de decembrie.

Sub impulsul acestui gînd imperios, femeia își pune paltonul cenușiu și capișonul albastru, părăsește casa conspirativă, traversează în fugă orașul și ajunge pe strada unde locuiește familia Cobal.

Se apropie încet de casă, intră cu grijă în curte și bate ușor în ușă.

Este miez de noapte, toată lumea doarme, viscolul nu contenește pe străzi, dar față de zbuciumul din sufletul femeii toate acestea par amănunte insignifiante, Viața ei se concentreză asupra răspunsului pe care-l va primi din casă.

În fine, ușa se deschide și o femeie brună și vioaie, tovarășa Cobal, înspăimîntată apare în prag; înspăimîntată pentru că de multe luni **în casa ei** *se află în permanență un agent de siguranță care pîndește, care așteaptă să vină comunista condamnată în lipsă, pentru a o aresta.*

Siguranța generală era convinsă că în cele din urmă mama va veni să-și revadă copilul și atunci arestarea se va putea înfăptui. Guvernanții fasciști vor fi mulțumiți: încă o periculoasă comunistă va fi prinsă.

Și iată că acest moment se apropie: mama a venit într-o noapte cumplită de decembrie să-și vadă băiatul, iar tovarășa Cobal rămîne îngrozită cînd o vede pe mamă, condamnată în lipsă la moarte, în pervazul ușii casei sale în care o pîndește un dușman.

— Nu intra în casă! îi spune. Fugi, aici te pîndește siguranța să te aresteze, fugi!

— Dar copilul cum se simte?

— E bine, e sănătos!

Mama se întoarce și pleacă.

În timpul acesta, agentul care dormita în bucătărie lîngă cuptorul cald, se trezește și întreabă.

— Cine a fost?

— O vecină.

— Ce a vrut?

— Medicamente, e bolnavă.

Afară e viscol și frig, în bucătărie e cald, o incursiune în oraș nu e atrăgătoare la ora aceasta de noapte de decembrie.

Agentul se întinde la loc lîngă cuptor. Și astfel, au scăpat de arestare trei comuniști care ocroteau viața unui copil. Mama s-a întors cu bine, pe viscol, pe străzile pustii, la casa conspirativă și a izbutit să se mențină în rîndurile combatanților pînă la eliberare, pînă la 23 August 1944.

Iată de ce vă spuneam că aceasta nu este o poveste de iarnă, ci un fapt adevărat.

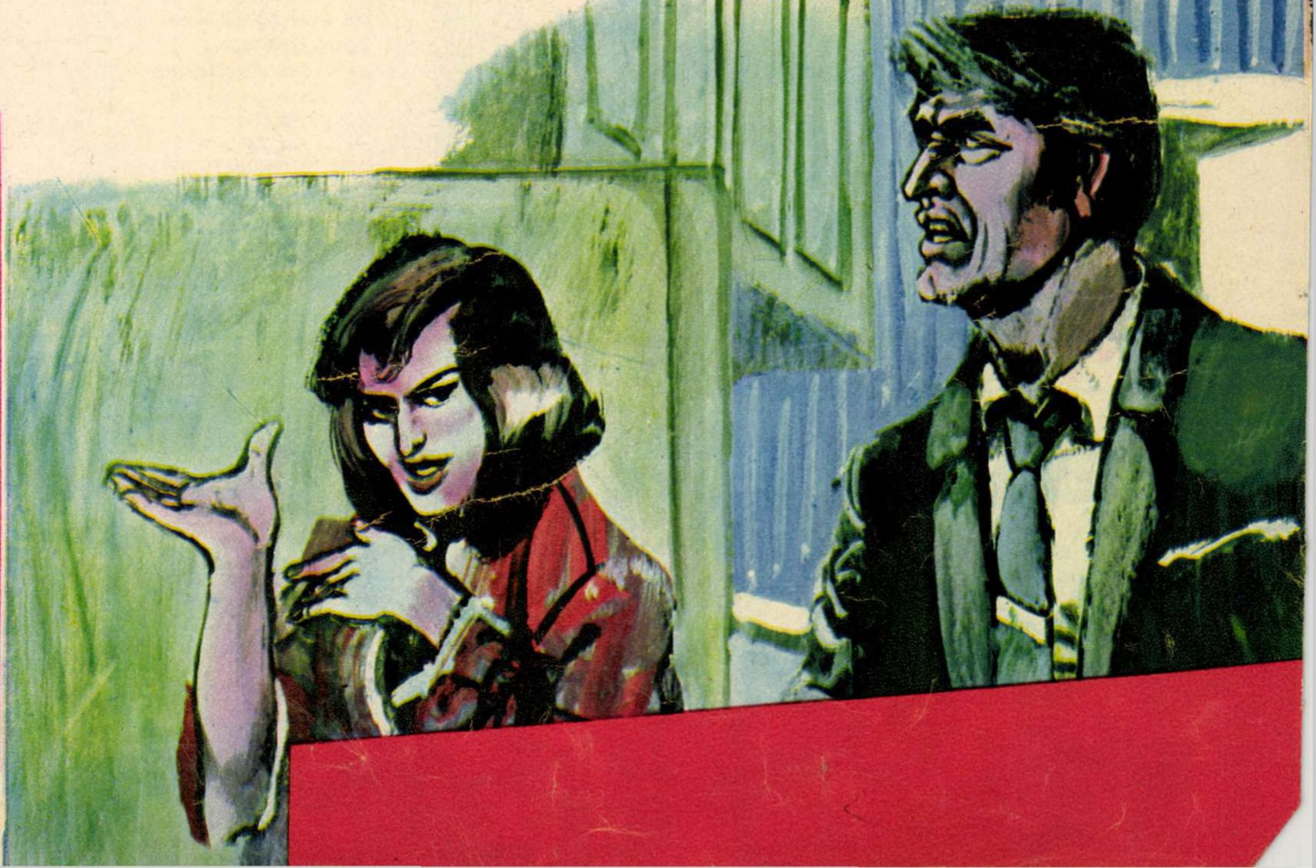

Tovarășii Mircea Malița, Ministrul Educației și Învățămîntului și Virgiliu Radulian, președinte al C.N.O.P., cercetînd una din „oglinzile expedițiilor"!

OASPEȚI DRAGI LA „EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII"

Vocile ghizilor din muzeele lumii răsună zilnic: «Priviți celebrul tablou», «Observați această spadă a viteazului...», «Iată vestitul manuscris...». Acești ghizi au citit multe cărți, din care au învățat legendele și istoria exponatelor.

Ghizii de la expoziția «Expedițiile Cutezătorii» nu au aflat de la alții poveștile obiectelor expuse, pentru simplul motiv că descoperitorii acestor obiecte sînt ei înșiși. Iar cînd ghizii lipsesc, putem consulta jurnalele de zi ale expediționarilor, acolo scrie totul. Ce valoare are această piatră voluminoasă, este un minereu rar sau o rocă lunară? Nu, este doar un eșantion stalagmitizat. Dar — ne informează jurnalul expediției «Pionierii Nordului», din Suceava — eșantionul, în greutate de vreo 5 kilograme, a fost purtat în rucsac cale de o sută de kilometri, de către pioniera Mariana Scînteie, membră a echipajului, dornică să îmbogățească colecția de roci a școlii sale.

Peste 200 de echipaje pionierești, peste 20 000 de kilometri parcurși, peste 20 000 de zile trăite într-un marș frenetic — dar foarte gospodărește organizat — sub o deviză care ar putea fi următoarea: «Mai sînt multe lucruri de descoperit, și vrem să le descoperim chiar noi». În vasta sală a Palatului pionierilor din București, care găzduiește o selecție din cele mai valoroase recolte științifice ale acestor echipaje, vizitatorilor li se dă la tot pasul prilejul să răspundă: «Ați reușit, copii». Te transpun în istoria veche arhaicele unelte agricole descoperite de pionierii ieșeni. Simți sufletul pădurilor vrîncene privind cele 24 de eșantioane de arbori recoltate de echipajul «Lăcăuți 101». Și descoperi tu însuți ce înseamnă prietenia, văzînd valoroasa colecție biologică realizată de echipajul «Ancora» din Galați, cu scopul de a înzestra laboratoarele unor școli sătești.

Vineri, 18 februarie 1972, pionierii-ghizi i-au recunoscut cu bucurie și emoție, printre oaspeții expoziției, pe tovarășii Mircea Malița, Ministrul Educației și Învățămîntului, Virgil Cazacu, prim-adjunct al ministrului și pe alți tovarăși din conducerea acestui minister. O pionieră le adresează cuvenitele urări de bun sosit. Toți copiii sînt curioși și emoționați: Oare ce «notă» vor acorda oaspeții acestei «lucrări practice» la cutezanță, perseverență și dragoste de frumos?

Pionierii aflați în expoziție s-au bucurat, însoțindu-i pe oaspeți, să audă cuvinte de laudă despre rezultatele muncii lor. Reporterul a consemnat și el, în carnetul său, că tovarășul ministru a cercetat toate exponatele, adresînd expediționarilor sugestii pentru ediția a IV-a a marelui concurs și arătînd rolul profesorilor în pregătirea expedițiilor.

La încheierea vizitei, reprezentanți ai organizatorilor concursului — C.N.O.P. și revista «Cutezătorii» — au solicitat tovarășului ministru cîteva impresii și sugestii.

— Cum apreciați, tovarășe Mircea Malița, utilitatea «Expedițiilor Cutezătorii»?

— O cultură înaintează prin oamenii care întreprind opere de pionierat, care deschid drumuri noi. Astfel de oameni au fost Vlaicu, Racoviță, Babeș. Cultivarea spiritului de cercetare trebuie întreprinsă din copilărie. Acest lucru îl realizează cu succes «Expedițiile Cutezătorii», și poate că fiorul lor de cutezanță ar trebui transpus pe o scară mai largă. Uneori, se creează impresia că s-a rezolvat tot, că nu mai este nimic de descoperit; în realitate, arheologia, științele naturale, geologia etc. ne pot furniza încă multe surprize. Tot ceea ce nu e încă descoperit, e misterios și pasionant. Cred că «Expedițiile Cutezătorii» au reușit perfect să stimuleze interesul copiilor pentru enigmele științei, pentru descoperirea atîtor comori care îi așteaptă. Aceste expediții reprezintă o formulă care s-a impus an de an, dovedindu-se ideală pentru educația patriotică a pionierilor, pentru încurajarea spiritului lor de cercetători pasionați. Ar trebui publicat integral în «Cutezătorii» jurnalul uneia dintre cele mai bune expediții. Eficiența, puterea sa de convingere constă în autenticitatea cu care copiii și-au notat zi de zi, în jurnal, gîndurile lor, observațiile directe asupra lumii înconjurătoare, în sfîrșit, greutățile întîmpinate și soluțiile folosite.

— Ce recomandați, tovarășe ministru, pionierilor care, în această vară, vor lua startul în a patra ediție «Expedițiile Cutezătorii»?

— Acești harnici, neobosiți și talentați copii vor putea înregistra rezultate din ce în ce mai valoroase printr-o mai accentuată specializare. Cu mult înainte de a porni la drum, ei ar trebui bine instruiți de către oameni competenți în diverse domenii — arheologie, științele naturale etc. Foarte utile s-ar dovedi și niște broșuri de mare tiraj, conținînd indicații practice — cum se prepară insectele și plantele pentru colecții, cum se recoltează o probă geologică, cum se întreprinde o investigație în domeniul folclorului și așa mai departe. Dar există și unelte speciale ale cercetătorului, de exemplu, «bastonul căutătorului de comori» — detectorul geologic. Cu oarecare străduință și ingeniozitate, cercurile tehnice ale Caselor de pionieri i-ar putea înzestra cu astfel de unelte pe colegii lor expediționari. Caracterul educativ al «Expedițiilor Cutezătorii» este extraordinar. În ceea ce privește Ministerul Educației și Învățămîntului, el va acorda un sprijin sporit acestui tip de acțiuni care s-au dovedit extrem de folositoare pentru educația patriotică a copiilor, pentru dobîndirea de către ei a unui valoros complex de deprinderi științifice și practice.

— Vă mulțumim, tovarășe ministru, atît în numele expediționarilor «veterani» cît și în numele celor care vor figura de-abia din vara aceasta în jurnalele de zi ale «Expedițiilor Cutezătorii».

Transcriem, în încheiere, și frumoasele cuvinte pe care tovarășul Mircea Malița le-a așternut în Cartea de onoare a expoziției:

«Echipajele «Cutezătorii» au străbătut țara cu proiecte îndrăznețe din toate domeniile culturii, artei și științei și în parte le-au realizat. Au căutat să destrame mistere, să dezlege enigme, să găsească piese de tezaur. Muzeele școlilor s-au împodobit cu obiecte noi, inedite, valoroase. Ce au lăsat proiectele «Cutezătorilor», indiferent de comoara identificată, sînt pentru toate echipajele: cultivarea virtuților de patriotism și de voință; hotărîrea de a întreprinde acțiuni, de a le duce la capăt în ciuda obstacolelor și de a spori vigoarea, rezistența și imaginația. Ce se cere pentru echipaj, se cere și pentru omul de știință, pentru artist sau creator, se cere pentru cetățeanul României socialiste».

Convorbire consemnată
de OVIDIU ZOTTA

ŞOIMII BÎRSEI

Victorie... din primul «foc»!
(MARIANA GORGONEA, JUDEȚUL BRAȘOV).

Start!

Un tînăr schior, apărut ca din senin pe cea mai înaltă creastă, coboară vertiginos săgetînd cărările albe și, ca și cum ne-am afla în fața unui uriaș ecran panoramic, avem iluzia că ținta zborului sîntem chiar noi. Un viraj fulgerător și, cît ai clipi din ochi, schiorul dispare dincolo de coline. Antrenament. De pe pista de elan se pregătesc să ia startul o întreagă suită de «olandezi zburători». Un fondist se războiește din greu cu troienele dar — ghinion! — i s-au desprins legăturile. Atenție, deci! Concurentul cu numărul 43 își măsoară cu privirea schiurile, gîndind că împreună vor avea, poate, șansa să ocupe un loc de onoare în ierarhia învingătorilor.

*

Am găsit la Predeal și mai sus, urcînd spre Diham, o iarnă autentică și o fortăreață alpină asaltată de sumedenie de schiori viteji, elevi și pionieri veniți aici din județele **Alba, Cluj, Sibiu, Prahova, Vîlcea** și **Brașov,** hotărîți să-și dovedească abilitatea, talentul și curajul, să-și dispute întîietatea într-o competiție de schi, devenită tradițională — «Şoimii Bîrsei».

Aflat la cea de a IV-a ediție, acest concurs de schi aplicativ a inclus de astă dată, pe lîngă probele clasice — adică cele nordice (fond, sărituri) sau alpine (slalom, coborîre) — și orientarea turistică pe schiuri, pe un teren necunoscut, precum și o interesantă și foarte originală ștafetă aplicativă, constînd din cinci probe combinate, cu accent pe cursa de fond, iar pentru bunii țintași, întrecerea de tir cu arme cu aer comprimat. Tinerii noștri schiori s-au întîlnit aici cu ostași și ofițeri — vînători de munte — care le-au povestit întîmplări din viața lor militară, legată foarte mult de practicarea sporturilor alpine. Ei au efectuat și cîteva demonstrații aplicative de iarnă — un bun prilej pentru «Şoimii Bîrsei» dornici să urmeze exemplul de curaj și dîrzenie al acestor ostași, temerari apărători ai patriei.

*

5, 4, 3, 2, 1! și... startul competiției s-a dat cu proba de orientare turistică pe schiuri. Primul echipaj, alcătuit dintr-o fată și un băiat, înarmat cu hartă, busolă și foaie de parcurs părăsește masa juriului (aflată în incinta cabanei Diham), se «îmbarcă» voinicește pe schiuri și se avîntă spre reperarea cît mai rapidă a celor trei puncte de control, dispuse pe o distanță de circa 200 metri. În luptă cu ceața care aci se destrăma, aci se îngroșa mai tare în calea concurenților (întocmai ca în povestea cu Zmeoaica cea rea), jucîndu-le renghiuri și punîndu-i mereu în derută, echipajul **Şcolii generale din Şirnea** reușește să descopere toate cele trei posturi de control într-un timp record — 24'38" — și să cucerească primul loc. «Elicea» cronometrului, racordată la pașii voinicești ai fondiștilor din **Rîșnov,** clasați pe locul II (26'55") precum și ai celor din **Fundata,** locul III (27'41") ne-a dat măsura capacității lor de orientare, a agerimii și a bunei lor pregătiri sportive.

Proba de biatlon a fost net superioară față de edițiile precedente, vechile «arme» de țintă (adică bulgării de zăpadă, mingea de oină și arcul) au fost înlocuite de arme cu aer comprimat. Crengile de brad s-au transformat ad-hoc în marcaje verzi, delimitînd poligonul pe distanța de 18 metri. S-a dovedit că la această probă, destul de dificilă, în care băieții sperau să fie declarați învingători absoluți, fetele au reușit să stabilească un record demn de invidiat prin **Mariana Gorgonea (Şcoala generală Între Văi, județul Brașov)** care a ochit din primul foc (două focuri obligatorii) balonul ce a

Întrecerea de orientare turistică. Echipajul primește ultimele indicații înaintea plecării pe traseu.

explodat o dată cu uralele fetelor. Și de astă dată, la proba cea mai spectaculoasă dintre cele nordice — săritura — așii zburători pe schiuri au fost tot rîșnovenii, performerii tradiționali ai acestei întreceri. Așa se face că, de la trambulină, **Mihai Ducaru,** zburînd pe năzdrăvanele sale «aripi» — pe o lungime de 9 metri — a aterizat fulgerător și fără greș, direct pe... podiumul învingătorilor, pe treapta cea mai înaltă, totalizînd 38 de puncte. L-a întrecut, astfel, cu un avans de 3 puncte pe fostul campion de anul trecut, **Ștefan Niță (Predeal),** clasat de astă dată pe locul II. Locul III l-a ocupat **Norbert Treutsch** din **Codlea** (27,5 puncte, lungime 8 metri), un săritor cu reale posibilități de a stabili, în viitor, recorduri mai bune.

S-a remarcat, cu prilejul acestei competiții, **Adriana Oprea (elevă în clasa a VIII-a la Liceul din Predeal),** cîștigătoarea probei de slalom în manșe paralele — fete. Ea ne-a mărturisit, cu ocazia festivității de premiere, că practicînd cu pasiune schiul, încă din clasa a V-a, antrenîndu-se cu seriozitate an de an, nu avea îndoieli că va cuceri unul dintre primele locuri, ba chiar pe cel de frunte. Și, 14 ani e o vîrstă cînd poți să visezi la o medalie olimpică — de ce nu? — de vreme ce la 17 ani, o tînără elvețiană **Marie Thérése Nadig** a detronat la **Sapporo** pe «prințesele moștenitoare» ale altor olimpiade albe. Dar cîtă muncă, pasiune, curaj, perseverență...

Trebuie să mai spunem că iarna aceasta a consacrat noi campioni la proba de slalom în manșe paralele — băieți: **Rolf Treutsch (Rîșnov), Marton Ferencz (Sibiu)** și **Ștefan Petre (Săcele).** Spre marea noastră surpriză, elevii din Predeal, recunoscuți virtuoși ai schiului alpin, care dețineau supremația în edițiile anterioare, n-au mai urcat pe podium.

De ce? Iată și explicația: **Gabriel Olaru,** un talentat schior care ne îndreptățește speranțele în frumoase performanțe viitoare, se afla într-o dispută foarte strînsă cu adversarul său din Rîșnov. Îl împiedica foarte mult cortina de ceață care drapa porțile destul de dese, însă prinde brusc viteză și trece primul linia de sosire. Entuziaștii săi suporteri răsuflă ușurați, fericiți, gata să-l felicite pentru victorie dar...

Un «dar», un început de frază care ne-a uimit pe toți, de la juriu pînă la ultimul schior sau înflăcărat suporter aflat aici, pe pîrtia de la Diham, la altitudinea de 1 324 metri.

— Dar... nu sînt eu cîștigătorul, am sărit o poartă!

O frază rostită simplu, firesc, sincer și un gest neașteptat de frumos, de adevărat sportiv. Bravo, Gabriel! Ai cucerit medalia cea mai prețioasă pe podiumul onoarei și al înaltei sportivități și să nu uiți că ai repurtat, la vîrsta cutezătorilor, una dintre cele mai nobile victorii din viața ta.

*

Apoi, o seară în care rachetele colorate au străluminat cerul, crestele munților și întinderile albe, pînă hăt departe (demonstrația aplicativă a vînătorilor de munte), o seară în care emoțiile primei zile de concurs s-au consumat și în care palmaresul primelor întreceri era comentat cu înflăcărare.

A doua zi de concurs. Brazii și munții s-au împrospătat cu zăpadă nouă, cernută peste noapte, iar «șoimii» odihniți așteptau cu nerăbdare startul pentru ștafetă. Dar, o dată cu startul a început și ploaia! De unde se vede că minunile de peste noapte se «topesc» în zori. Numai că vitejii noștri schiori au învins și acest adversar nedorit. Ștafeta care le-a plăcut cu osebire concurenților, ni s-a părut foarte interesantă prin caracterul său mai larg aplicativ, mai complex, obligînd pe schiori să participe atît la probele de schi alpin cît și la cele nordice. Sigur, cursa de fond a fost mai anevoioasă, și ca traseu și din cauza timpului potrivnic, în comparație cu cea de slalom și coborîre. Dar, oricum, este o experiență cîștigată care poate fi îmbogățită și se impune în mod cert dublarea timpului pentru slalom. Cîștigătorii au fost cei pe care îi prevedeam: Locul I — **Școala generală Șirnea** cu o bună tradiție la fond (23'24"); locul II — **Predeal** — excelenți slalomiști — (23'56"); locul III — **Școala generală Fundata, județul Brașov** (24'01").

*

În rîndurile pionierilor și elevilor schiul aplicativ cîștigă cu fiecare an tot mai mulți pasionați. Căci, la vîrsta cutezătorilor, acest minunat sport alb, care te cheamă să respiri aerul răcoros și pur al iernii, contribuie în mare măsură la fortificarea condiției fizice generale. Necesită însă îndelungi antrenamente, foarte utile pentru a învinge cu rapiditate, agerime și curaj, impedimentele de moment ce se pot ivi pe parcursul unei avîntate curse de schi. Și, concursul «Șoimii Bîrsei» ne-a demonstrat mai convingător decît în ceilalți ani că numărul concurenților cu o pregătire tehnică superioară, multilaterală sporește. A fost, totodată, un excelent prilej de a lega multe prietenii dar și de afirmare — o veritabilă rampă de lansare a viitorilor schiori de performanță.

ILEANA PIȚA

În plin zbor!

Festivitatea de premiere: concurentului cu numărul 43 — GABRIEL OLARU (PREDEAL) — i se înmînează DIPLOMA PENTRU ÎNALTĂ SPORTIVITATE.

SPORT ȘI ÎNDEMÎNARE

«Acela, întinse brațul Anton Sîngiorzan, este Beneșul, dincolo de creastă se află vîrful Ineu, în dreapta e dealul Boului, acolo unde încep plaiurile Moldovei, vechi drum al țării...» Soarele a devenit orbitor, iar luciul zăpezii îți supără privirea. Cît vezi cu ochii, munte, pădure și, jos în vale, casele comunei Sanț, de unde acum, mulțime de tineri și bătrîni urcă dealul lui Mănăilă. Ei și-au făurit schiuri, iar acum le vor proba într-o întrecere sportivă, organizată după toate regulile unei competiții. Bătrînii meșteri au fost asaltați: Anton, Larion, Dorel, Ariton, Filon și mulți alții au pus mîna pe bardă și rindea. Lemnul de frasin sau fag începea să capete forma dorită. În scurt timp au fost cioplite zeci și zeci de schiuri. De exemplu, ale lui Ion Budescu nu aveau decît 35 cm lungime, parcă erau patine. Cu toate acestea, pionierul Budescu, elev în clasa a V-a, alunecă pe zăpadă cu multă siguranță. «Tehnica locală» impune coborîrea pe pîrtie doar cu un singur băț, care era folosit și drept frînă. Acum fiecare purta în spate schiurile și cîte două bețe, sau bote cum le zic ei. Trec pe lîngă noi Ion Mezei, Iacob Filipoi, Gherasim Popîrțac, George Moloacă. Fetele au cerut să participe și ele. Proba lor? Coborîre pe sanie. Bătălia este plină de dramatism. Marea favorită, Verghina Filipoi obține cel mai bun timp dar, cu 20 de m înainte de sosire, se ciocnește de o sanie apărută din senin. Învinge Valeria Moisil. La băieți cel mai bun «săniist» se dovedește Filon Arman. Încep probele de schiuri. Este o dublă încercare: de măiestrie sportivă și de rezistența materialelor. La coborîre, pe ultima sută de metri (cronometrăm) se merge cu 75—80 km pe oră! Asta pe schiuri făurite de mîna lor! Învinge Ion Mezei, care cîștigă astfel trofeul, oferit de revista noastră, un aparat de fotografiat «Smena 8». La slalom, pe locul I — Larion Nistor, iar pe locul secund — Anton Sîngiorzan (obține o diplomă și o busolă din partea revistei).

TIBERIU BAN

OASPEȚI LA „CUTEZĂTORII”

ACADEMICIAN GRIGORE MOISIL

Prezența la «Cutezătorii» a unui oaspete ca prestigiosul om de știință, acad. Grigore C. Moisil, a fost de la început marcată de strălucitoarea sa personalitate. Binecunoscut tinerilor noștri cititori din emisiunile de radio, televiziune și din articolele apărute în reviste, Gr. C. Moisil a fost întîmpinat cu nerăbdare și entuziasm de interlocutorii săi, care l-au asaltat cu întrebări. Spiritul său scăpărător, farmecul personalității sale i-a cucerit de la început.

Acad. GR. MOISIL.Să ne înțelegem, nu ne aflăm, nici voi și nici eu, la un examen. Cred că veți fi de acord cu mine ca în loc să țin o lungă conferintă să vă rog să-mi puneți întrebări. Fiindcă asa cred, că aveți întrebări. Nu răspund la orice întrebare, ci numai la cele la care mă pricep și vă sfătuiesc și pe voi să nu răspundeți decît la ceea ce vă pricepeți.

Cătălin Băducu, clasa a V-a. Ce v-a făcut să alegeți acest domeniu al științei care este matematica?

Acad. GR. MOISIL. Prima mea profesoară de matematică a fost mama. Ea m-a făcut să-mi placă matematica, încă de cînd eram mic. N-am învățat niciodată de frica cuiva, dar întotdeauna am învățat. Acum am 66 de ani împliniți și tot mai învăț încă. Pe vremea mea, cine era «bun la matematici», trebuia să devină inginer. Eu am terminat liceul cu un an mai devreme decît se obișnuia. Eram slab și atunci mama nu m-a lăsat să mă înscriu la Politehnică, unde se zicea că e «mai greu». M-am înscris la facultate, la matematici. În toamna următoare, am dat examen la Politehnică, am intrat, dar nu chiar cel dintîi, al patrulea. Mi-am dat seama însă că nu eram bun de inginer. Se poate ca un om să nu fie bun pentru o anumită meserie. Eu, de pildă, eram mai bun matematician decît inginer. Mi-am dat doctoratul în matematici și am rămas matematician. Vă spun și vouă că este bine ca un om să-și aleagă o meserie care-i place. Dacă muncești fără plăcere, randamentul este mic.

Astăzi un inginer nu poate fi inginer bun dacă nu știe și multă matematică. Nu pentru examenul de admitere, ci pentru practicarea meseriei. Mai mult decît atît, actualmente se tinde ca în industrie să se lucreze cît mai automatizat. Automatizarea înlocuiește munca manuală prin muncă intelectuală. O macara poate ridica multe tone pe care un muncitor, sau zeci de muncitori nu pot să le ridice. Cînd este vorba de automatizare, apeși pe cîteva butoane și lucrul este efectuat. Asta însă nu este atît de simplu pe cît pare. Un muncitor care lucrează la un tablou de comandă, are de apăsat pe niște butoane, dar ca să facă asta bine trebuie să cunoască foarte multe și să aibă o înaltă calificare.

Cristina Udrea, clasa a VI-a. Care este secretul meseriei dumneavoastră?

Acad. Gr. MOISIL. Meseria mea nu are nici un secret. «Secretele» ei le-am scris pentru toată lumea în limba română și apoi au fost traduse în englezește, rusește și în alte limbi străine.

Cristina Udrea, clasa a VI-a. Nu asta am vrut să vă întreb. Vreau să știu de ce vă place matematica?

Acad. GR. MOISIL. Matematica poate fi înțeleasă de absolut toată lumea. Cînd spune cineva că nu îi place matematica, înseamnă că i s-a explicat prost. Să știți însă că și cei din jur te pot influența. Există cercuri de matematică pentru copii care trezesc interesul pentru această materie. Părinții, copiii de pe aceeași stradă te pot apropia sau îndepărta de matematică. Întrebarea pusă e formată din mai multe întrebări. Prima este: **«de ce îmi place mie matematica»?** Fiindcă este frumoasă. Există o anume armonie într-o demonstrație care seamănă cu frumosul din poezie, din pictură sau din muzică. Această armonie însă trebuie s-o pricepi. Și pentru asta ți se cere **să înveți a pricepe.** Mie mi-a plăcut matematica și fiindcă simțeam o mare bucurie în formularea teoremelor și în demonstrația lor, în felul cum se îmbină teoremele între ele. Sînt matematicieni cărora le plac mai mult teoremele. Mie îmi plac mai mult teoriile matematice, adică felul cum se leagă o teoremă de alta. Matematica a devenit astăzi o disciplină unde îți poți încerca forțele foarte devreme, încă de la începutul școlii. Li se dau copiilor probleme care îi stimulează să gîndească și care dau bucuria rezolvării. **Este o competiție între tine și problemă.** Bucuria de a cunoaște, de a crea în matematică vine foarte rapid. Incepe chiar de la vîrsta voastră. Iată acum a doua întrebare: **De ce este importantă matematica?** Nu fiindcă îmi face mie plăcere, nu fiindcă îți face ție plăcere, ca o acadea. Ea este importantă, pentru motivul obiectiv că se leagă de structura gîndirii omenești. În ultimele sute de ani, de la Newton la Leonardo da Vinci s-au deschis drumuri noi științei. Gîndirea actuală îmbină într-un mod cu totul deosebit experiența cu teoria. Și matematica o ajută. Odată lucrurile experimentate, evident, poți să faci o listă cu rezultatele experienței. Dar este cu mult mai bine să dai, în loc de zece pagini de rezultate experimentale, cîteva formule matematice. Legea dilatației corpurilor la căldură, de pildă, este o lege fizică, dar ea are o expresie matematică. Să reținem că din rezultatele experienței deducem legi care pot fi exprimate matematic. Am o formulă în care bag cunoscutele și îmi rezultă, prin calcul, necunoscutele.

Sima Florin, clasa a VI-a. V-ați gîndit vreodată că veți deveni un mare matematician?

Acad. GR. MOISIL — Nu știu dacă este adevărat că sînt un mare matematician. Sînt alții mai mari. Am lucrat și lucrez mult matematică. Cred că omul trebuie să se căznească să facă lucruri cît poate el mai bine. Poate că atunci cînd aveam 25 de ani aș fi vrut să fiu un mare matematician. Acum însă știu că omul trebuie să se bucure pentru orice lucru pe care îl face bine. Și cînd e vorba să-ți alegi o meserie, s-o alegi pe aceea care să nu fie indiferentă societății.

Livia Constantin, clasa a VI-a. Cum concepeți matematica anului 2000?

Acad. GR. MOISIL — Este o întrebare care se încadrează în problemele de prognoză științifică. Eu nu zic că nu se poate prevedea. Am scris un

articol în 1938 unde am făcut două prognoze despre matematică, una s-a îndeplinit, cealaltă nu. Prognoza despre știință trebuie făcută însă cu foarte multă grijă.

Care va fi structura matematică în viitor? Este cert că matematica va fi tot o știință formală, tot o știință abstractă. Dar ca și în prezent, matematica se va face și pentru aplicații. Chiar dacă unele teorii matematice n-au încă aplicații practice astăzi, este sigur că mîine or să aibă. Cum o să se schimbe structura intimă a matematicilor? Pentru asta am nevoie de vreo 5 ore ca să vă explic și nu sînt sigur că o să înțelegeți.

Mihai Renea, clasa a VII-a. Spuneți-ne ceva despre mașinile electronice.

Acad. GR. MOISIL. Calculatorul este o unealtă extrem de perfectă. El citește cartelele perforate, e folosit să se facă traduceri în diferite limbi și multe altele. Dar calculatorul nu face decît ceea ce îi spui, face ceea ce i-ai programat. Dacă programul nu e făcut bine, atunci calculatorul se oprește din lucru. Dacă știi un lucru prost, la calculator se vede îndată, el nu se pricepe să te acopere, se oprește și spune pur și simplu: instrucțiunea nr. cutare nu este corectă. Chiar dacă ești director și ai o idee proastă pe care ai pus-o la calculator, el nu se preface că nu vede. Calculatorul nu primește șperț ca să te acopere, nu umblă nici cu periuța, nici cu lingușeala. Cine vrea să lucreze cu calculatorul trebuie să gîndească exact, să învețe rigoarea matematică.

Stele Marian, clasa a VII-a. Ce înseamnă generația primă și a doua de calculatoare?

Acad. GR. MOISIL. După cum este construcția fizică a calculatorului, îl socotim dintr-o generație sau alta. Dar, despre aceasta eu nu pot vorbi. Nu mă pricep destul. Veți citi, veți învăța, veți afla.

Toma Clementina, clasa a VII-a. Se vorbește tot mai mult în zilele noastre de matematizare, de limbaj matematic. Înseamnă oare că nu se mai poate studia fără matematică?

Acad. GR. MOISIL. Astăzi cercetarea științifică se face în limbaj matematic. De aceea, fie că faci istorie, fie că faci arheologie sau medicină, ai nevoie de matematică. În școală trebuie să înveți a gîndi concis, exact, riguros, matematic. În țara noastră există astăzi nenumărate instituții de cercetare pe lîngă întreprinderi care au nevoie de matematicieni. Au apărut nenumărate profesiuni noi. Industria noastră din ce în ce mai automatizată are nevoie de oameni calificați, foarte calificați. Acești oameni trebuie să știe matematică. Să nu uitați că lozinca tehnicii moderne este: «crează sau disparì».

Rodica Răducanu, clasa a VII-a. Ce parte din matematica modernă considerați că poate fi studiată de elevi?

Acad. GR. MOISIL. După mine, trebuie să învățați mai întîi matematica care se predă în școală, cu alte cuvinte să citiți bine cartea voastră de matematică. Programele de școală au introdus în ultima vreme multe noțiuni de matematică modernă. Dacă vreți să vă introduceți mai mult în matematica modernă, o puteți face. Există unele posibilități prin Gazeta matematică, seria B și seria A. Dar repet, trebuie să știți mai întîi ce se învață în școală. Vom publica mai multe cărți, vom moderniza mai mult programele. Azi însă trebuie învățat pe cărțile ce există. Nu puteți aștepta!

Livia Constantin, clasa a VI-a. Ați avut sau aveți momente cînd matematica vi se pare grea?

Acad. GR. MOISIL. Mie matematica în școală nu mi s-a părut mai grea decît alte materii. Dar asta nu înseamnă că nu se găsesc chiar astăzi pagini din matematică pe care nu le înțeleg. Poate că sînt prost scrise, sau poate nu le înțeleg eu. Trebuie să-mi bat capul, pînă le înțeleg. La voi neînțelegerea matematicii poate deveni din taptul că n-ai reținut ceea ce ai învățat acum un an sau acum o lună, sau chiar acum un sfert de ceas. La alte materii, dacă sari o lecție, se poate întîmpia să înțelegi pe cea următoare. În matematică nu-ți este permis să treci peste o pagină fără să o înțelegi. Trebuie să știi totul de la început pînă la sfîrșit și dacă ai sărit o lecție, se poate întîmpla să nu mai înțelegi nimic din ceea ce ai de învățat mai departe.

Lidia Constantinescu, clasa a V-a V-ați gîndit vreodată în trecut că matematica va ajunge astăzi la un asemenea stadiu de dezvoltare?

Acad. GR. MOISIL. Dacă aș fi știut în 1929 ce teoreme vor fi de demonstrat în 1969, le demonstram atunci. Nici acum nu știu ce teoreme voi demonstra mai tîrziu. Un singur lucru știu, că matematica trebuie predată în așa fel ca toți s-o înțeleagă și s-o iubească. Să știți însă că numai studiul matematicii nu ne face oameni adevărați. Un om adevărat nu poartă ochelari de cal, ci poartă ochelari să vadă mai la dreapta, mai la stînga, mai departe. Omul nu trebuie să facă numai matematică. El trebuie să facă politică, să citească poezii, să asculte muzică, să vadă picturi. Procesul de matematizare al științei nu recomandă nimănui să fie unilateral.

GRIGORE C. MOISIL **(n. 1906), matematician, profesor la Universitatea din București, membru al Academiei Republicii Socialiste România, Laureat al Premiului de Stat, membru al Academiei Poloneze de Științe, membru al Institutului Internațional de Filozofie din Paris, Vicepreședinte al Diviziei de Logică, metodologie și filozofia științelor, membru al Academiei din Messina, membru al Academiei Lumii Latine, doctor Honorius Causa al Universității din Bratislava ș.a.**

Autor al unor lucrări privind legile matematicii, mecanica firului, sistemele de ecuații ale fizicii matematice, geometrie mecanică, Gr. C. Moisil a adus o deosebită contribuție la dezvoltarea școlii de matematică românească.

Pagini realizate de
B. CARAGIALE
Fotografii de GR. PREPELIȚĂ

O SĂRBĂTOARE A TINEREȚII

(urmare din pag. 3)

centre hidroenergetice, în uzine și fabrici construind mașini și agregate, în agricultură, în bătălia pentru recolte cît mai bogate, pe șantierele de fertilizare și irigare a ogoarelor, în școli și facultăți, în bătălia pentru însușirea și formarea unui larg orizont de cunoștințe.

— În vederea împlinirii sarcinilor stabilite de partid privind educația comunistă a tinerei generații, Uniunea Tineretului Comunist și organizația pionierilor conlucrează îndeaproape. Vă rugăm să vă referiți la cîteva din cele mai grăitoare aspecte ale acestei colaborări.

— Trecerea de la vîrsta însemnelor pionierești la aceea pe care o marchează calitatea de utecist constituie, desigur, un eveniment în viața fiecărui tînăr. Colaborarea dintre U.T.C. și Organizația pionierilor tocmai aici trebuie să-și afle un loc preponderent, să sprijine și să asigure această trecere în chipul cît mai firesc cu putință. Deținem o bună experiență în acest sens, experiență căreia, cu eforturi comune, organizațiile U.T.C. și ale pionierilor îi pot da un impuls și mai viu, mai dinamic. Mă gîndesc, în primul rînd, la antrenarea pionierilor din clasele a șasea și a șaptea la activitățile specifice ale organizațiilor U.T.C., la o îmbinare armonioasă a diverselor manifestări cultural-artistice și sportive concepute și organizate în comun de pionieri și uteciști. Sprijinul pe care organizațiile U.T.C. îl acordă construirii și înzestrării atelierelor școlare se poate, de asemenea, transforma și într-o modalitate de lucru directă cu pionierii. Cadrele noastre de organizați[illegible] întreprinderi și comune, tineri muncitori, tehnicieni, ingineri, lucrători pe ogoarele socialiste, învățători și profesori vor trebui să se aplece cu mai multă pasiune și înțelegere asupra vîrstei de trecere de la pionierat la organizația U.T.C., să inițieze în acest scop manifestări politice atractive, dedicate cunoașterii preocupărilor Uniunii Tineretului Comunist, istoriei sale, chipurilor eroilor comuniști și uteciști, activității și idealurilor lor revoluționare în numele și pentru înfăptuirea cărora s-au jertfit. Știind că intră în rîndurile unei organizații care numără aproape două milioane și jumătate de inimi tinere și că aici va avea prilejul să se pregătească pe mai departe pentru a-și afirma trăsăturile de militanți consecvenți ai politicii partidului, demni, curajoși, pasionați de frumusețea și datoria muncii, de pasiunea științei și culturii, de hotărîrea de a-și dedica întreaga viață înfloririi patriei, pionierii se vor pregăti, desigur, ei înșiși mai întîi, își vor da toată silința să merite și să trăiască din plin solemnitatea primirii carnetului roșu de utecist. Ajutați și de către noi toți în acest sens, izbînda și bucuria lor vor fi, neîndoielnic, și mai înalte.

— Mulțumindu-vă pentru amabilitatea cu care ați răspuns solicitării revistei noastre, vă rugăm să adresați cîteva cuvinte în exclusivitate pentru cititorii «Cutezătorilor».

— Urez cititorilor revistei «Cutezătorii» succes la învățătură, să nutrească pasiune adîncă, neobosită pentru știință și cultură, să se pregătească exemplar pentru viitoarele profesiuni care, o dată cu țara, îi așteaptă. Și să crească sănătoși, înalți, precum o mare bucurie de primăvară.

Am primit recent o scrisoare interesantă de la colegul vostru, Florin M. din București.

Dragă Florine, nu sînt foarte supărat pentru că nu-mi destăinui numele întreg, vîrsta și *altele*. (Prin altele trebuie să înțelegi de bunăseamă, adresa și școala la care înveți). S-ar putea ca și acest Florin M. să fie un pseudonim, dar nu numele are importanță în cazul tău, ci adevărul celor relatate de tine. După felul cum scrii, mai ales după ortografie, cred că ești elev în clasa a VI-a sau a VII-a, deci ai 12 sau 13 ani. Chiar din primele rînduri ale scrisorii tale de 6 pagini îmi spui că din toată familia numai sora ta te iubește, deși e mai mică decît tine (?!), numai ea are suflet bun, numai ea a plîns cu adevărat cînd a dat un mare necaz peste tine. Dragă Florin, aici nu te mai cred, dar mai bine să culeg faptele pe care mi le descrii și să le aranjez într-o ordine firească.

Prin urmare: ați primit un apartament mare, de patru camere, într-un bloc nou, la etajul III. Și chiar în prima săptămînă cînd era atîta harababură și atîta bucurie în casa cea nouă, ai suferit cea mai mare nenorocire din viața ta. În loc să te bucuri alături de frățiorul tău și de surioara ta, ai tremurat ca un cîine jigărit, uitat de toți și lovit cu cureaua. (Mi se pare că nu chiar toți te-au uitat, sau poate că ai mînuit singur cureaua...) Îmi spui mai departe că ești un elev bun, că profesorul de istorie te-a lăudat de cîteva ori, că ești mai modest decît surioara ta care vrea cu orice chip să fie premiantă în fiecare an, și că de fapt, la matematică, știi mai mult decît ea și chiar o ajuți din cînd în cînd. Despre excursia de pe Bucegi nu mai amintesc ca să intru mai repede în subiect. Deci, hai să spunem lucrurilor pe nume, să nu ne mai codim, cum faci tu.

Va să zică, într-una din zile, ți-a dispărut ceasul. Tu nu ți-ai dat seama, fratele cel mic a observat dispariția și a dat alarma. Și-au început întrebări și cău-

---

ROMAN FOILETON

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

(Partea a doua)

CAPITOLUL XXVII

— Să-ți spun drept că mă bucur, continuă domnul Friedrich, scoțînd o țigară din pachet și aprinzînd-o la flacăra brichetei... Sînt prea puține femei frumoase pe lume, ca să fim nevoiți să le și împușcăm... Oricum, inginera și cei doi băieți vor depune mărturie că cel poreclit «Cardinalul» este un tip chel, care poartă ochelari, un bărbat în vîrstă de patruzeci, patruzeci și cinci de ani... Și adăugă pe același ton, privindu-și ceasul brățară... La ora aceasta Reiner trebuie să fie în avion în drum spre Viena. Așa că vor alerga după un chip care nu există...

— Dispariția «bătrînului prisăcar» nu le va da de bănuit? se întrebă «cardinalul».

Domnul Friedrich chicoti ușurel:

— Tot inginera și cei doi băieți vor povesti cum bătrînul a fost asasinat sub ochii lor... Vor căuta cadavrul prisăcarului cîteva zile în Dunăre și-apoi se vor lăsa păgubași... Ți-am pregătit actele false... Morții cu morții, vii cu vii... La București vei lua legătura cu «Scoțianul»... Ai memorat adresa?

— Desigur, Friedrich. Da... cînd plec?

— Mîine dimineață, cu vasul fluvial pînă la Galați... În vreme ce ei îți vor căuta cadavrul în Dunăre, vei călători liniștit în tren, spre București.

«Cardinalul» arătă cu capul spre ușa de fier:

— Cînd o eliberezi pe ingineră și pe cei doi băieți?

— Tot mîine. Bineînțeles, după plecarea vasului fluvial... Le trebuie cîteva ore, pînă să ia legătura cu cei de la miliție și să le depene toată povestea. Pînă atunci noi vom fi departe.

În clipa aceea ușa de fier se deschise și Chiorul și omul cu fața vînătă își făcură reapariția în încăpere.

— I-am legat fedeleș, domnule Friedrich, spuse Chiorul, închizînd cu grijă ușa masivă. Pe Babușcă l-am percheziționat pînă la piele. Nu avea nici un briceag la el.

— Ești sigur? se interesă domnul Friedrich.

— Absolut sigur, interveni «Cardinalul», mai adineauri, cînd a eliberat-o pe ingineră și pe prietenul său, mi-a cerut briceagul. Deci este logic că nu avea unul.

Domnul Friedrich îi aruncă o privire severă:

— Cei doi băieți au evadat de cîteva ori, deși nu era logic să poată să evadeze. De data aceasta, dacă ar reuși s-o facă, ar fi pentru noi o adevărată catastrofă... Deci să ne destupăm urechile și să deschidem bine ochii. Și adăugă întorcîndu-se spre Chiorul și omul cu fața vînătă: In noaptea aceasta veți sta de pază pe puntea șlepului. I-adevărat că o să vă muște țînțarii, dar să știți că poliția mușcă și mai tare decît ei...

Și întorcîndu-le spatele, domnul Friedrich deschise ușa masivă de fier și pătrunse în încăperea alăturată. Undeva, în pîntecul întunecos și umed al șlepului, la lumina unei lămpi care abia, abia mai pîlpîia, tînăra femeie, Scatiul și Babușcă, stăteau cu mîinile legate la spate, pe claia de fîn, proaspăt cosit.

— Doamnă, spuse domnul Friedrich, apărînd în lumina slabă și pîlpîitoare a lămpii. Vă aduc o veste bună. Mîine, atît dumneavoastră cît și cei doi băieți veți fi liberi...

Tînăra femeie îi aruncă o privire sfidătoare.

— Am putea crede, domnule, că viața și libertatea noastră depinde de dumneavoastră. Să mă simt liberă, chiar dacă mi-ați legat mîinile la spate?

Domnul Friedrich se înclină ușor, ironic:

DIALOG CU CITITORII *

SCRIITORUL CONSTANTIN CHIRIȚĂ, AUTORUL CUNOSCUTULUI ROMAN „CIREȘARII" VĂ INVITĂ SĂ DISCUTAȚI IMPREUNĂ

„CAZUL FLORIN"

țări. Cînd te-ai uitat ultima dată la ceas? La școală? Acasă? În ce cameră? Nu l-ai uitat în sala de gimnastică? Sau la vreun prieten? Și s-a apucat toată familia să caute și părinții s-au uitat de cîteva ori bănuitori la tine și s-au pornit să te sîcîie, să te mustre că nu ai grijă de lucrurile tale și altele foarte urîte. (Nu știu de ce-ți închipui că trebuiau să te felicite și să te sărbătorească pentru neglijența ta?). Și tocmai cînd toți uitaseră de ceas, Constanța, surioara ta, l-a găsit în spatele bibliotecii, chiar în camera ta și a fratelui tău, într-o stare jalnică: spart și cu toate arcurile rupte.

Iar întrebări: Cum a ajuns acolo? De ce n-ai avut grijă de el? De ce...? Și altele, așa cum îți place să închei frazele. Și în loc de educație prin vorbe, ai fost pedepsit de tatăl tău, foarte aspru, cum nu ți s-a întîmplat niciodată pînă atunci. (Prin aspru trebuie să înțeleg, de bunăseamă, povestea aceea cu cureaua, mă rog, asta rămîne între noi, fii sigur...) Tatăl tău, fără să fie o clipă contrazis de mama, ți-a spus că pedeapsa depinde de atitudinea ta. Dacă plîngi, pedeapsa îți va fi dublată, dacă nu scoți un scîncet, îți va fi redusă la jumătate. Și cum n-ai scos nici un scîncet (și pentru asta te felicit, foarte sincer) ai scăpat numai cu jumătate de pedeapsă, dar nu vei uita niciodată nenorocirea, pentru că tatăl tău n-a glumit, așa cum nu vei uita niciodată că singura ființă care a scîncit cînd tu treceai prin flăcări a fost surioara ta, singura care a arătat că are sufletul bun și că te iubește.

Dragă Florin, ceva nu merge în povestirea ta. Nu mă refer la faptul că mereu întîrzii destăinuirea, că mereu cauți un pretext, cu școala, cu isprava ta de la Babele și altele, ca să-ți imit stilul. Înțeleg că orice destăinuire e grea, chiar dacă o faci unui prieten foarte bun, cum mă califici pe mine. Altceva mă pune pe gînduri. Eu nu pot să cred că părinții tăi te-au pedepsit atît de aspru pentru că un ceas, din neglijența ta, a căzut de pe bibliotecă și s-a făcut praf. Dacă într-adevăr așa s-au întîmplat lucrurile, să știi că sînt foarte trist și nu pot fi de acord cu părinții tăi. Chiar te rog să le duci revista și să le arăți părerea mea. Dacă la vîrsta ta ai primit cadou, un ceas, dacă aveți o cameră a voastră, a băieților, și o bibliotecă a voastră, înseamnă că în familia voastră e o anumită atmosferă, o anumită grijă față de voi, care face cu neputință acordarea unei pedepse, atît de aspre (în privința asta nu greșești) pentru un accident, adică pentru o faptă, oricît de dăunătoare, făcută fără intenție. Poate că mă pripesc cu judecata mea.

*

După două zile am primit altă scrisoare, foarte strîns legată de prima: «Sînt cu un an mai mică decît fratele meu, și fiindcă mi-e rușine de el, fac și eu la fel și nu-mi scriu numele întreg. Să știți că chiar am plîns cînd tăticu l-a pedepsit și mi-e așa de ciudă că am plîns, că acum plîng de ciudă... Florin mi-a arătat o copie după scrisoarea pe care v-a trimis-o și nu mi-a plăcut ce vă scrie».

Povestea Constanței, sora mai mică a lui Florin, diferă foarte mult de cea a fratelui ei. Într-adevăr, ceasul a dispărut chiar în prima săptămînă petrecută în casa cea nouă. Lucrurile erau vraiște în casă pentru că o echipă de zidari mai avea de lucru în cameră și în bucătărie. Conflictul dintre Florin și părinții lui s-a iscat din cauza acestei echipe. La întrebările repetate ale părinților: Amintește-ți ce s-a întîmplat cu ceasul? Ai fost cu el la școală, sau l-ai lăsat acasă? Florin răspundea invariabil: Nu știu. Gîndește-te foarte bine, îi spunea tatăl lui, un ceas, mai ales că abia l-ai primit cadou de cîteva luni, nu se uită și nici nu se pierde atît de ușor. Dacă ți l-a furat cineva? Același **nu știu...** Poate că l-a furat cineva din echipa asta de zidari? la spune: n-ar fi bine să anunțăm miliția? Cine fură atît de ușor un ceas, fără să i se întîmple nimic, va începe să se obișnuiască, va ajunge un nelegiuit, o primejdie pentru societate. De aceea trebuie să luăm măsuri. Florin ridica mereu din umeri. **Nu știu...** Prin urmare va trebui să chemăm miliția, i-a spus tatăl cu o urmă de îndoială în voce, dar dacă oamenii sînt nevinovați, e mai mult decît o jignire, e o fărădelege. Astfel s-a dus discuția între Florin și părinții lui. Zidarii au plecat după ce și-au terminat lucrul, fără să-i întrebe nimeni nimic, iar două zile mai tîrziu, Constanța a găsit ceasul, stricat și spart, după bibliotecă.

A fost bucurie în casă, bucurie pentru că niște oameni cinstiți n-au fost suspectați și jigniți, pînă cînd... pînă cînd Eugen, cel mai tînăr din familie: 8 ani, a aflat întîmplător, povestea ceasului. Florin jucîndu-se cu copiii din bloc, s-a fălit cu ceasul lui antiacvatic, antimagnetic și antișoc. L-a ținut cîteva ore într-o cratiță cu apă și apoi toți s-au convins că merge perfect. Pentru a dovedi și rezistența lui la șocuri, Florin l-a aruncat de pe balconul de la etajul III, jos, în mijlocul cetei de prieteni. A nimerit între niște cărămizi și s-a făcut praf. Cu coada între picioare, Florin s-a retras pentru cîteva ore în apartament, dibuind o ascunzătoare pentru ceas. Deci: ceasul a stat pe bibliotecă și **cineva** luînd o carte l-a prăvălit, stricîndu-l. Aceasta este povestea adevărată a fostului ceas.

Florin s-a comportat ca un copil și atunci cînd a probat calitățile ceasului și cînd l-a ascuns, după nefericitul accident. Copilăria aceasta i se mai putea ierta. Dar discuția cu tatăl său și mai ales nesinceritatea lui atunci cînd i s-a arătat că niște oameni nevinovați ar putea fi jigniți și aduși în fața miliției, aceasta e o faptă foarte urîtă care trebuia neapărat pedepsită. Tatăl său a făcut foarte bine alegînd o anumită pedeapsă și executînd-o fără șovăială și fără să se lase impresionat de scîncetele Constanței. **Nu o neglijență, nu un accident, nu o stricăciune, cu niște rătăciri copilăroase au fost pedepsite, ci atitudinea cea mai gravă, cea mai urîtă în relațiile dintre părinți și copii: nesinceritatea, o nesinceritate rea, care putea să aibă urmări grave pentru alți oameni, cu totul nevinovați.** Și, de data aceasta, îi dau perfectă dreptate tatălui său și tuturor părinților care ar pedepsi asemenea nesincerități. Fii sigur, Florin, că aplicîndu-ți acea pedeapsă aspră, tatăl tău te-a iubit cel puțin tot atît de mult ca sora ta. O să înțelegi tu mai tîrziu asta.

Un singur lucru mă mai preocupă: **De ce Florin a fost nesincer și în scrisoarea pe care mi-a trimis-o? Cine ar putea să-mi răspundă? Sînt sigur că voi, dragi cititori.**

ROMAN FOILETON

— Ce pot să fac? Între două libertăți am ales-o deocamdată pe a mea... Mîine după-amiază părăsesc țara dumneavoastră, și sper că nimeni să nu mă împiedice s-o fac...

Tînăra femeie îl privi pe sub genele ei lungi și catifelate.

— Cum așa? Lăsați în urma dumneavoastră numai un cadavru?

Domnul Friedrich ridică din umeri și continuă pe același ton:

— Ah! Bătrînul prisăcar! Nu-l plîngeți! Cred că și-a găsit în sfîrșit liniștea... Cîtă vreme trăia, era pîndit de tot felul de neplăceri... Pe acestia nu-i mai deranjează nimeni și nimic, doamnă...

Frumoasa femeie continua să-l privească pe sub gene:

— Mi se pare... sau aproape că îl invidiați?

Un zîmbet fin flutură pe buzele domnului Friedrich:

— El a piecat... iar eu abia trebuie să plec... și mi-e teamă că la vama dumneavoastră nu o să scap numai cu un bănuț de aramă... Nu-i așa?

Tînăra femeie ridică ușor din umeri:

— Știu eu? Depinde de ce o să lăsați în urma dumneavoastră.

Domnul Friedrich rîse cu poftă:

— Doi borfași, doamnă... Unul care se uită sașiu, iar altul cu fața vînătă, ciupită de vărsat. Un cuplu incredibil... Cel puțin pentru un absolvent al Universității din Oxford...

— Iar actualmente, pur și simplu spion... completă tînăra femeie...

Domnul Friedrich păli ușor, își mușcă buzele și întorcîndu-i brusc spatele se îndreptă spre ușă. Ajuns acolo, se opri cu mîna pe clanță și își aruncă privirea înapoi spre Scatiul și spre Babușcă:

— Vă previn, băieți, că am obosit tot alergînd după voi pe Dunăre. Nu încercați să o ștergeți pe geamul de colo. Oamenii mei se află pe punte, deasupra voastră. Este prima oară cînd voi da ordin ca la cea mai mică mișcare să tragă în plin. Și fără nici un fel de somație!

Și deschizînd ușa masivă de fier, domnul Friedrich părăsi enervat încăperea.

După ce ușa de fier se închise, o liniște grea, apăsătoare învălui cîteva clipe încăperea largă și întunecoasă. Lampa ce se afla jos, pe pardoseala de fier a șlepului, pîlpîia parcă speriată, proiectînd pe peretele de tablă groasă, străbătut de nituri mari de fier, umbrele gigantice, tremurătoare ale celor trei prizonieri.

— Deci bătrînul prisăcar este «Cardinalul», spuse în șoaptă Scatiul, continuînd să fixeze încordat ușa masivă de fier...

— Da, confirmă în șoaptă tînăra femeie... Au încercat să îmi întindă o cursă...

ROMAN FOILETON

— Chestia cu radioul? interveni și Babușcă.

— Exact, băieți, răspunse tînăra femeie. Ideea nu a fost rea, dar povestea cu bătrînul care pornește în căutarea hoților, în loc să se adreseze postului de miliție, prea era cusută cu ață albă...

Nu mai vorbesc de acel «Cardinal», care a apărut în fața mea și a Scatiului în casa prisăcarului... Și s-a plimbat prin fața noastră, ca să-l vedem bine ca un prezentator al unei case de mode... Care «Cardinal» autentic ar fi făcut așa ceva?

— Extraordinar, spuse Scatiul și nenea Vlad?

Tînăra femeie făcu un semn cu capul spre medalionul care îl purta atîrnat de un lănțișor la gît:

— Așteaptă fotografia «Cardinalului», care se află aici, în medalion. V-aduceți aminte că am dus mîna la medalion cînd bătrînul prisăcar s-a aplecat asupra aparatului de radio?

— Și l-ați fotografiat? se interesă Babușcă.

— Desigur, continuă tînăra femeie. Totul este însă ca tovarășul Vlad să aibă fotografia «Cardinalului» mai înainte ca acesta să părăsească delta și să dispară în cine știe ce colț de țară... Urmărindu-l pe el vor fi descoperiți și ceilalți spioni... Ați înțeles, băieți?

— Mai e vorbă? șopti Babușcă... Și arătînd spre geamul rotund și prăfuit care strălucea fantastic deasupra capului său în lumina muribundă a lămpii, spuse: — Dați-ne medalionul și noi o ștergem pe-acolo. În trei ore sîntem cu el la Tulcea, la nenea Vlad...

Un licăr de speranță străluci în ochii frumoasei femei:

— Credeți că veți reuși, băieți? Eu oricum nu pot să trec prin gemulețul acela... Dar nu uitați că toți trei sîntem legați cobză...

Scatiul continua să fixeze încordat ușa de fier masivă și tăcută.

— Păi nu ați văzut ce-a făcut Babușcă cînd i-a cerut briceagul, «Cardinalul»?

Ea îl privi sincer uimită:

— Babușcă? N-am observat nimic, băieți...

În clipa următoare Babușcă se rostogoli cu mîinile legate la spate, prin claia de fîn și își înfundă capul prin fuioarele de iarbă proaspătă și jilavă, căutînd ceva cu gura, asemenea unei rațe ce vîră capul sub apă în căutarea vreunui peștișor. Peste cîteva clipe, Babușcă reapăru din fîn. Dinții lui albi și mărunți erau încleștați pe lama ascuțită și strălucitoare a unui briceag

(Va urma)

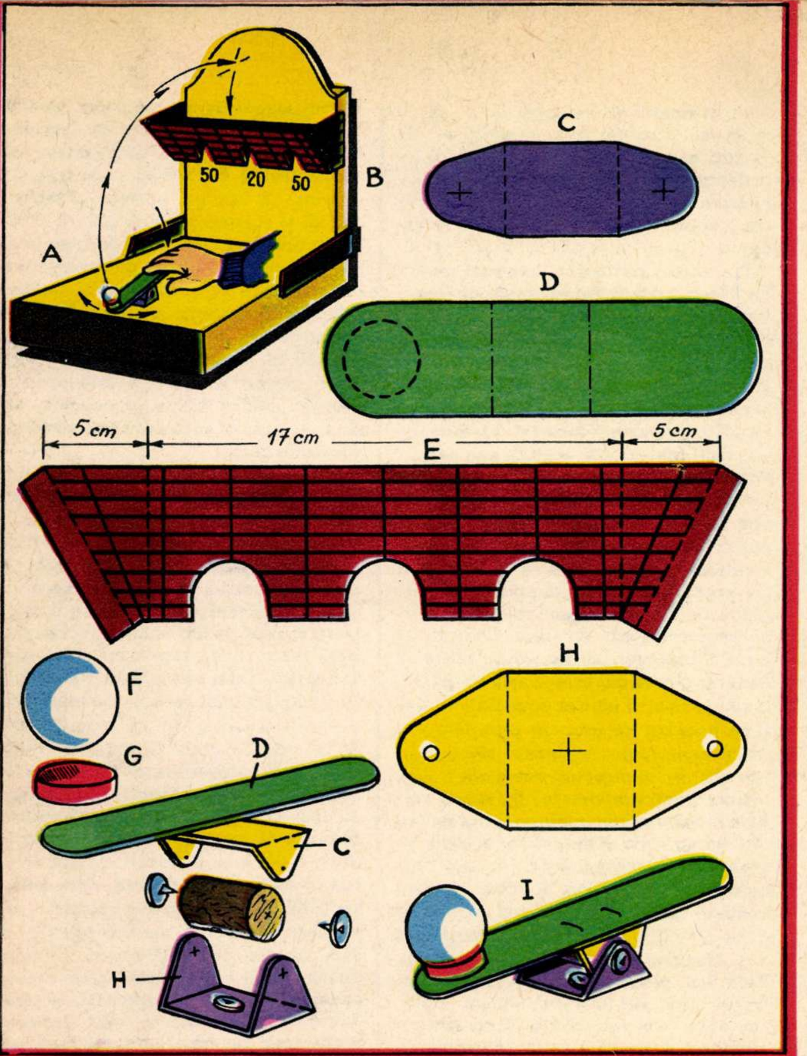

MINI-BASCHET

O cutie oarecare A și capacul ei B sint elementele de bază cu ajutorul cărora puteți construi acest joc. Lipiți-le solid. Confecționați «plasa»,E din carton.

Detaliile lansatorului de minge vă vor ajuta la montarea lui. Elementele C și H trebuie să fie din material plastic decupat conform modelului. D se va tăia,de asemenea,dintr-un material plastic mai dur. G se lipește solid peste D la locul indicat. C va fi întărit cu un dop fixat în pioneze. H se fixează cu un cuișor realizîndu-se posibilitatea ca să se poată întoarce în diferite direcții.

Cum se joacă. Mingea de ping pong se pune pe G și se apasă scurt cu degetul arătător. Ea se va ciocni de placa B, va cădea în «coș» și va ieși prin unul din cele 3 orificii, marcîndu-se astfel 20 sau 50 de puncte. Cine izbutește să realizeze intii 500 de puncte, e cîștigătorul!

Succes!

(După Pif)

CUM NE COMPORTĂM PE STRADĂ

În multe din scrisorile pe care ni le-ați trimis mi-ați pus diverse întrebări în legătură cu comportarea noastră, a băieților, în diferite împrejurări.

- Nu ieși pe stradă decît corect îmbrăcat (chiar dacă e vorba de a da o fugă pînă la chioșcul de ziare sau la magazinul din colț).
- Pe stradă nu arunca gunoaie, bilete de tramvai, de autobuz sau de troleibuz (decît în coșurile de hîrtii).
- Nu te opri în stradă pentru a-ți lega șiretul de la pantofi sau a te pieptăna. Toate acestea ai grijă să le faci încă de acasă.

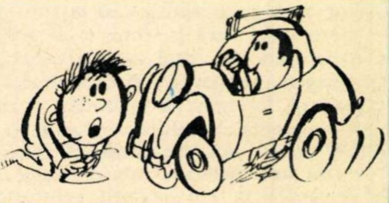

- A da ajutor pe stradă celui ce-l solicită, în special bătrînilor, este mai mult decît un act de politețe, este o obligație elementară.
- Doi colegi vor încadra întotdeauna o colegă pe care o însoțesc, iar în cazul cînd sînt două fete, colegul va sta în mijloc.
- Nu mergeți niciodată pe trotuare patru sau cinci în linie, ocupînd întreg trotuarul și stingherind trecerea celorlalți.

Dorel Stoica, Buhuși, județul Bacău. Liceul industrial energetic din București are două secții: electroenergetica și mecanoenergetica. Concursul se dă la următoarele obiecte: româna, matematica și fizica. Absolvind acest liceu te poți prezenta pentru a da concurs la orice facultate.

Mircea Preoteasa și **Cornel Păun, Școala generală nr. 3, Constanța.** Albumul pe care mi-l cereți îl puteți confecționa singuri. Decupați din ziare și reviste fotografii cu aspectele respective, aranjați-le frumos și aveți albumul.

Mihăiță Calangiu, Calafat, județul Dolj. Este adevărat, în orașul Rîmnicu Vîlcea nu există liceu silvic. Cel mai apropiat liceu silvic este cel din Brănești, județul Ilfov, în imediata apropiere a Bucureștiului. Concursul se dă la următoarele materii: limba română, științe biologice și matematică. Licee silvice se mai găsesc în orașele Cîmpulung-Moldovenesc, județul Suceava, Timișoara, Gurghiu, județul Mureș.

Ion Amariei,Suceava,Știu că-ți place foarte mult fotbalul. Dar de ce trebuie să fii supărat că nu ai fost selecționat în echipa de fotbal a școlii pe colegi sau pe tovarășul profesor de educație fizică! Dacă medicul ți-a recomandat să faci o pauză în acest an școlar, trebuie să-l asculți. Vei fi din nou căpitanul echipei la anul.

*

Cred că observați că toate personajele noastre țin în mîini ghiocei. Asta se datorește prietenului meu **Nicolae Butnariu, din satul Lipnița, județul Constanța**, care mi-a trimis un buchețel de ghiocei culeși de el pentru mine și prietenii mei. Mulțumim lui Nicolae pentru frumosul gest.

Vă amintim cu acest prilej că pentru problemele voastre puteți scrie lui: Emil — probleme specifice băieților; Olguța — probleme specifice fetelor; Pix — ziaristică, literatură și poezie; Blitz — probleme de artă fotografică; Minitehnicus — probleme tehnice, probleme legate de marele vostru concurs etc.

Pentru ca scrisorile voastre să ajungă la personajele respective, specificați pe plic numele personajului căruia vă adresați.

Emil

PAGINA BĂIEȚILOR

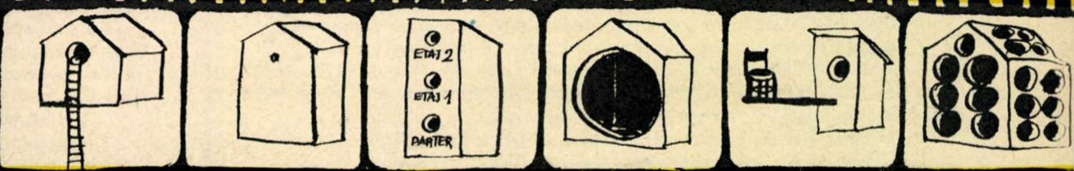

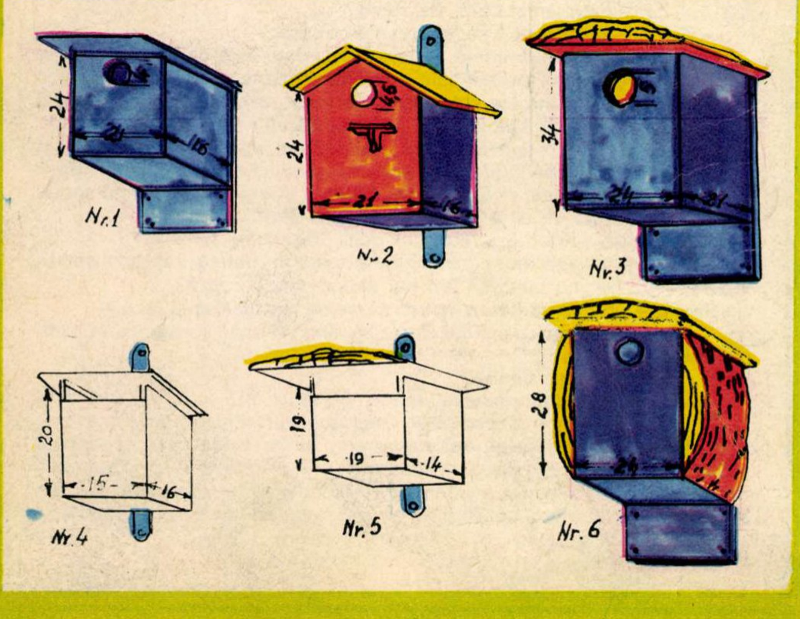

SĂ CONSTRUIM CĂSUȚE PENTRU PĂSĂRELE *

Pentru construcția căsuțelor putem folosi bucățele de scînduri sau placaj (deșeuri) și bucăți de lemn rotund cu coajă (mesteacăn, plop, brad sau salcie). Aceste bucăți se vor așeza în părțile laterale sau în față. La spate, se pune o scîndurică dreaptă de brad pe care se aplică o șipcă cu ajutorul căreia să putem fixa căsuța pe pom. Deasupra vom face streașina, tot dintr-o bucată de lemn semirotundă.

Căsuțele le vom așeza în așa fel încît să nu poată ajunge pisica la ele. Din același motiv și deschizăturile pe unde vor intra păsărelele trebuie să fie atît de mici încît să încapă numai pasărea pentru care a fost făcut cuibul.

Dăm mai jos cîteva modele de căsuțe pentru păsări.

În căsuța nr. 1 se va adăposti pițigoiul, în căsuța nr. 2 se va adăposti ciocănitoarea neagră, iar în căsuțele nr. 3, 5 și 6 vor locui stăncuța, cucuveaua, graurul și codobatura. De asemenea, lăstunul va locui în căsuța nr. 4 cu intrare comună și cu 2–3 compartimente despărțite cu scîndurele.

Pentru ciocănitoare, se pot face cuiburi din lemne putrede la mijloc, scobite cu dalta, închise la ambele capete cu scîndurele. Pe fundul scorburii trebuie să turnăm rumeguș de ferăstrău.

Atunci cînd construim astfel de căsuțe, trebuie să avem mare grijă ca ele să nu aibă crăpături prin care să pătrundă tot felul de insecte.

Cuiburile construite le putem vopsi după gust.

Elena B. județul Iași. «Dragă Olguța, sînt în ultimul an de scoală generală. Pînă acum am avut numai note foarte bune. Dar nu știu ce se întîmplă cu mine anul acesta, cînd învăț mai mult ca oricînd, și totuși am note mai slabe. Uit foarte repede. Dacă sînt ascultată în ziua în care am repetat lecția, iau nota maximă, peste cîteva zile însă... Ce să fac? Sînt tare necăjită. Știi tu vreun medicament care să împiedice «uitarea»?»

Dragă prietenă, să știi că există astfel de medicamente. Dar numai medicul ți le poate recomanda. S-ar putea să te afli într-un moment mai deosebit al creșterii tale, cînd ai avea nevoie de ceva regenerator. După părerea mea, n-ai motive serioase de îngrijorare, situația fiind trecătoare. În orice caz, cere sfatul doctorului.

P.S. Răspunsul acesta se adresează și celorlalte prietene care mi-au pus întrebări foarte asemănătoare cu cea a Elenei B.

Adina Spînu, Tg. Ocna. Îndeplinim cu plăcere (deși cu puțină întîrziere) rugămintea tatălui tău de a-ți apărea în revistă fotografia și ne asociem urării sale către tine cu prilejul împlinirii vîrstei de 12 ani: «La mulți și fericiți ani, Adina».

Dragi prietene, vă mulțumesc tuturor acelora care mi-ați trimis mărțișoare. Să știți că au ajuns bine și după ce le-am purtat primele zile ale lunii martie, am făcut o mică expoziție care le cuprinde pe toate: floricelele, ciupercuțele, porumbeii, clopoțeii, coșarii... Încă o dată, vă mulțumesc!

Olguța

Gabriel Burjan- Miercurea Ciuc. Iată că după o lungă tăcere, primim vești de la tine. Ce-i drept, așteptam de multă vreme reportajele tale. Păcat că cel pe care ni l-ai trimis acum a sosit prea tîrziu, după Campionatele mondiale de hochei pe gheață la Miercurea Ciuc. **Rugămintea mea este să fii mai prompt și să ne scrii mai la obiect despre acțiunile mai importante care au loc atît la școală cît și în localitate.**

Lui Constantin Nițulescu din București trebuie să-i mulțumesc pentru grija ce mi-o poartă întru «cultivarea» mea, trimițîndu-mi fragmente de diafilme, bibliografie în limba franceză etc. Cam asta înțeleg din plicurile tale voluminoase pentru că, de fapt, nu-mi **scrii nici un rînd și nu-ți** cunosc intențiile. Sau dimpotrivă așa vrei să mă epatezi cu preocupările tale. Mai bine povestește-mi în scrisoari despre ele, despre activitățile voastre pionierești. Să văd și eu un mic reportaj sau măcar o scurtă însemnare, că de asta ne numim corespondenți ai revistei «Cutezătorii».

Gheorghe Truță — Călui, jud. Olt. Firește, a fost o surpriză, ați muncit, «pe rupte» (cum spui tu) și ați realizat două numere de revistă interesante și variate tematic, cu observația că materialele nu sînt redactate la un nivel corespunzător exigențelor publicării. Așa că bătălia cu «invincibilii» din clasa a V-a continuă. Așteptăm deci un nou episod din serialul «Invincibilii» în care sîntem convinși că întrecerea stîrnind toate forțele, toate ambițiile și cele mai interesante inițiative veți stabili un record-surpriză.

Pix

Școala generală Vlădeni Vale, comuna Frumușica, județul Botoșani. *Frigul se lăsase bine cînd am ajuns în satul Vlădeni Vale. Mercurul termometrului se încăpățîna să coboare vertiginos spre —30°C. Curiozitatea mea era însă foarte mare. Auzisem despre băieții și fetele de la Școala generală că sînt neîntrecuți. Și-au construit singuri o stație meteorologică, și-au amenajat un muzeu etnografic, un atelier mecanic, un cerc de rachetomodele și radio, și-au construit chiar și un cart. Un singur lucru mi-am zis: n-au un cerc foto. Cu siguranță că, împreună, vom reuși să amenajăm un laborator de toată frumusețea. Dar... surpriză! Nici n-am deschis gura bine, cînd un grup de copii m-au și îndreptat spre o clădire mai mică în care, ce credeți că am văzut? Un laborator foto cum rar întîlnești. Aparatele de mărit, tasele, cronometrul, aparatul de uscat, toate erau într-o ordine perfectă. Pe lîngă nenumăratele fotografii expuse se aflau pe pereți panouri mari, reprezentînd schemele procesului de developare al filmelor în cadrul rubricii «ABC fotografic». Cu toții știu să lucreze cu aparatul de fotografiat și de mărit, știu să-și prelucreze materialul fotografic. Mi-au promis că nu vor întîrzia să-mi trimită cele mai frumoase realizări ale lor la concursul «Studio 50», ediția a II-a. Vă dați seama cît de nerăbdător sînt să le văd fotografiile? Ei știu să facă surprize întotdeauna... plăcute. Și cînd te gîndești că eu mă dusesem să le țin o lecție de artă fotografică!*

Sorin Iacob — *Gura Humor — jud Suceava. Deci te pasionează arta fotografică și cinematografică. Ba, mai mult, dorești ca să devii operator la televiziune. După terminarea liceului, poți da un examen (greu!) la Institutul de artă teatrală și cinematografică, secția operatorie, unde visul tău poate deveni realitate.*

Prof: Blitz

DAN BUZDUGAN

Ileana Matei, Liceul de cultură generală, comuna Sintana, județul Arad. Dar sînteți de-a dreptul grozavi, prieteni! Sînt de acord nu oricine poate primi de două ori «Diploma de unitate fruntașă», așa cum ați reușit voi. Vă felicit din inimă. Iar pe «eroii» care au obținut «Marele premiu al juriului» la întrecerea voastră numită «În lumea basmelor», priviți-i, au și apărut în «Cutezătorii».

«CU MASCĂ»

«FĂRĂ MASCA»

FOTO: ROZINA KNAPP, SÎNTANA

Andrei Mureșan, clasa a II-a, Rădăuți. Ai devenit pionier și ești tare fericit. Te înțeleg. Înțeleg și dorința ta de a te arăta curajos. Mă întrebi ce să faci în această direcție.

Dragă Andrei, te sfătuiesc să nu înțelegi curajul ca o calitate care se arată numai în împrejurări deosebite. Este adevărat, pe vremea mea, răsuceam de cîteva ori buzduganul deasupra capului și doboram o mulțime de dușmani. Acum, tu ai cu totul altfel de dușmani pe care, de asemenea, trebuie să-i învingi: notele mici, corectitudinea etc. Și, să fii convins, sînt niște adversari destul de puternici. Îți doresc succes în lupta cu ei!

Dan Buzdugan

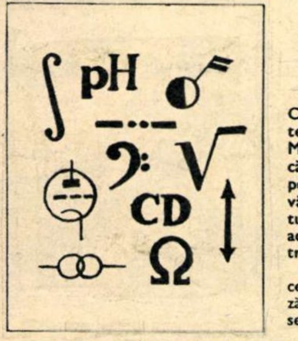

CUNOAȘTEȚI ACESTE SEMNE?

Matematică, Radio, Chimie, Muzică, Meteorologie, Optică, Morse, Electrotehnică? Iată cîteva semne pe care desigur le-ați văzut adeseori, iar alături domeniile în care aceste semne sînt întrebuințate.

Puteți să spuneți în ce domenii se utilizează semnele și ce înseamnă fiecare?

CARE DIN DESENELE NEGATIVE (DESENATE ÎN NEGRU ESTE IDENTIC CU CEL POZITIV?)

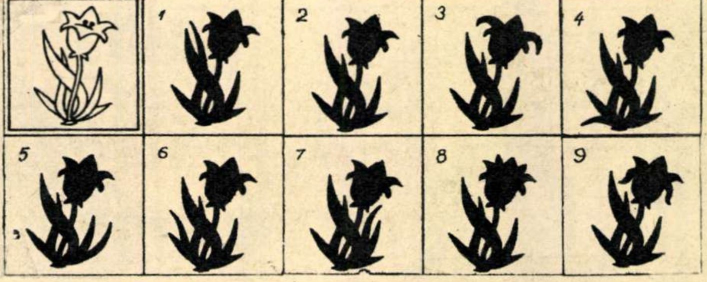

STOP-STOP

Îi rugăm pentru a doua oară pe: Alexandru Caraculeanu, Palatul pionierilor — București; Gheorghe Maidan, cl. a 7-a — Băicoi, Prahova, Maria Munteanu — Cluj, Șc. gen. nr. 8; Timar Ibolya, comuna Ungra-Harghita; Alexandru Nagy — Arad; George Nicolae, Șc. gen. Motru-Gorj; Constanța Ispas, cl. a II-a, comuna Vulcan-Hunedoara; Gheorghe Seiceanu — Mediaș; Manuela Dobrescu, cl. a 7-a — R. Sărat; Ileana Drăgan — București, să-și trimită adresele exacte pentru a le putea expedia premiile obținute la concursul **«O revistă scrisă și ilustrată de cititori»** Indicați pe plic nr. 47/1971.

SÎNTEȚI PERSPICACE?

Atunci transpuneți-vă în situația căpitanului de miliție Dumitrescu, de la brigada «fapte diverse», și rezolvați următorul caz:

«Brigada diverse» este informată că la hotelul unde a tras un bătrînel cam original se pune la cale o tîlhărie. Obiectul furtului îl constituie colecția sa extrem de valoroasă, de timbre. Cel care urma să dea lovitura locuia în același hotel. Căpitanul Dumitrescu, care își asumă sarcina de a prinde hoțul, era de cîteva zile ascuns în camera bătrînului, dar hoțul încă nu se hotărîse să dea lovitura. Bătrînelul începuse chiar să glumească pe seama grijii excesive pe care i-o purta căpitanul cînd, deodată, cineva bătu la ușă. Ușa se deschise și în prag apăru un bărbat. Cercetă cu privirea camera și dînd cu ochii de cei doi, își ceru scuze, spunînd că a greșit ușa.

«PUTEAM SĂ JUR CĂ E CAMERA MEA. ȘTIȚI, TOATE UȘILE HOTELULUI ĂSTA SEAMĂNĂ ÎNTRE ELE...» **Căpitanul Dumitrescu fu însă de altă părere. El începu imediat să-l interogheze pe individ. Ce anume l-a determinat pe căpitan să creadă că în fața sa nu era altcineva decît hoțul pe care îl așteptase?»**

Răspuns: **Oricît de politicoși am fi, atunci cînd intrăm în propria noastră cameră nu batem la ușă, știind de la început că în ea nu e nimeni. Or, hoțul a făcut greșeala să bată la ușă.**

DORESC SĂ CORESPONDEZE

1. **Ovidiu Ștefan,** clasa a VII-a, Focșani, str. Bahne nr. 5, județul Vrancea: pe teme de matematică, filatelie, fotbal și rebus. 2. **Marian Nițu,** clasa a IV-a, comuna Cuza Vodă, județul Ialomița: este un bun desenator. 3. **Ducica Tița,** clasa a VII-a, comuna Cerna, județul Tulcea: pe teme pionierești. 4. **Emanoil Moșoianu,** clasa a VII-a, Pitești, Calea Bascovului nr. 3, județul Argeș: pe teme de comportare.

Cutezătorii 11

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 17 60 10 int. 1458
REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
VINTILĂ MIHĂESCU
ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA
TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE, PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ
CITITORII DIN STRĂINĂTATE POT FACE ABONAMENTE ADRESÎNDU-SE ÎNTREPRINDERII «ROMPRESFILATELIA». SERVICIUL IMPORT-EXPORT PRESĂ BUCUREȘTI — CALEA GRIVIȚEI NR. 64-66, P.O.B. BOX 2001»

OPERAȚIUNEA „Baraj”

108

7

Desene: V. MIHAESCU **Scenariu: C. ANTON și O. ZOTTA**

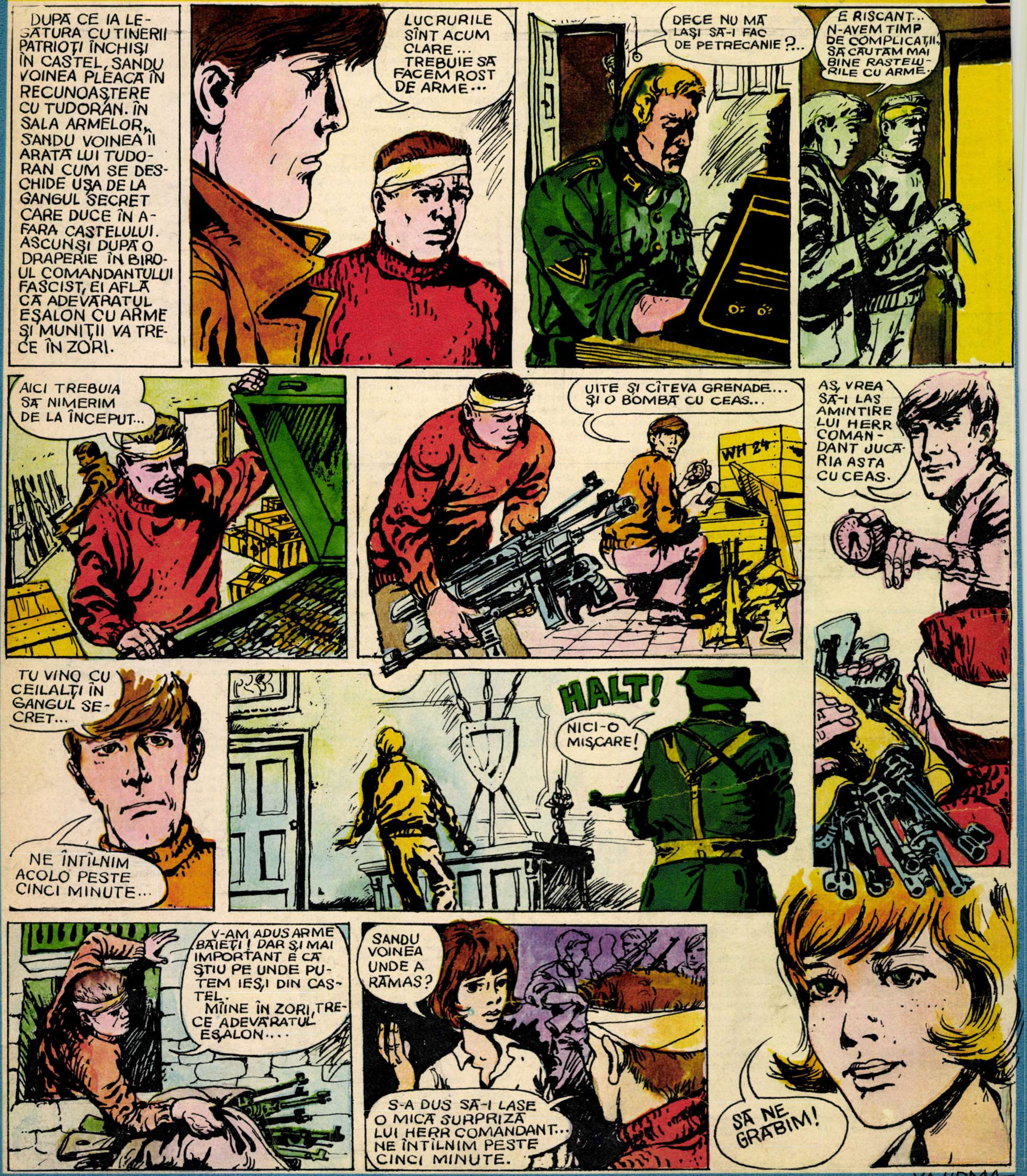
DUPĂ CE IA LEGĂTURA CU TINERII PATRIOȚI ÎNCHIȘI ÎN CASTEL, SANDU VOINEA PLEACĂ ÎN RECUNOAȘTERE CU TUDORAN. ÎN SALA ARMELOR, SANDU VOINEA ÎI ARATĂ LUI TUDORAN CUM SE DESCHIDE UȘA DE LA GANGUL SECRET CARE DUCE ÎN AFARA CASTELULUI. ASCUNȘI DUPĂ O DRAPERIE ÎN BIROUL COMANDANTULUI FASCIST, EI AFLĂ CĂ ADEVĂRATUL EȘALON CU ARME ȘI MUNIȚII VA TRECE ÎN ZORI.
LUCRURILE SÎNT ACUM CLARE... TREBUIE SĂ FACEM ROST DE ARME...
DECE NU MĂ LAȘI SĂ-I FAC DE PETRECANIE ?...
E RISCANT... N-AVEM TIMP DE COMPLICAȚII... SĂ CĂUTĂM MAI BINE RASTELURILE CU ARME...
AICI TREBUIA SĂ NIMERIM DE LA ÎNCEPUT...
UITE ȘI CÎTEVA GRENADE... ȘI O BOMBĂ CU CEAS...
WH 24
AȘ VREA SĂ-I LAS AMINTIRE LUI HERR COMANDANT JUCĂRIA ASTA CU CEAS.
TU VINO CU CEILALȚI ÎN GANGUL SECRET...
NE ÎNTÎLNIM ACOLO PESTE CINCI MINUTE...
HALT!
NICI-O MIȘCARE!
V-AM ADUS ARME BĂIEȚI! DAR ȘI MAI IMPORTANT E CĂ ȘTIU PE UNDE PUTEM IEȘI DIN CASTEL. MÎINE ÎN ZORI, TRECE ADEVĂRATUL EȘALON...
SANDU VOINEA UNDE A RĂMAS?
S-A DUS SĂ-I LASE O MICĂ SURPRIZĂ LUI HERR COMANDANT... NE ÎNTÎLNIM PESTE CINCI MINUTE.
SĂ NE GRĂBIM!

VA URMA

12

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL
NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

16 PAGINI, 1 LEU

Sub soarele Nilului

FOTO: UNICEF

*

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PE CONTINENTUL AFRICAN

DUPĂ ÎNCHEIEREA VIZITEI ÎN REPUBLICA ALGERIANĂ DEMOCRATICĂ ȘI POPULARA, A ÎNCEPUT CEA DE-A DOUA ETAPĂ A CĂLĂTORIEI TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎNTR-UN ȘIR DE STATE DE PE CONTINENTUL AFRICAN.

VIZITA ÎN REPUBLICA AFRICA CENTRALĂ, PE CARE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL ROMÂNIEI, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, A ÎNTREPRINS-O ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU S-A DESFĂȘURAT SUB SEMNUL PRIETENIEI, STIMEI ȘI RESPECTULUI RECIPROC. ȘEFUL STATULUI NOSTRU, CEILALȚI OASPEȚI ROMÂNI AU FOST ÎNCONJURAȚI CU DEOSEBITĂ CĂLDURĂ ȘI OSPITALITATE DE POPORUL ACESTEI ȚĂRI, CARE PRIMEA PENTRU PRIMA OARĂ VIZITA UNUI ȘEF DE STAT EUROPEAN. CĂLĂTORIA ÎNALȚILOR SOLI AI POPORULUI ROMÂN PE MELEAGURILE CENTRAFRICANE A ÎMBRĂCAT ASTFEL SEMNIFICAȚIA UNUI EVENIMENT DE CEA MAI MARE ÎNSEMNĂTATE.

ÎN CONTINUAREA CĂLĂTORIEI TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI CEILALȚI OASPEȚI ROMÂNI AU SOSIT ÎN REPUBLICA POPULARĂ CONGO. LA 19 MARTIE 1972, LA PALATUL POPORULUI DIN BRAZZAVILLE AU ÎNCEPUT CONVORBIRI OFICIALE ÎNTRE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI PREȘEDINTELE C.C. AL PARTIDULUI CONGOLEZ AL MUNCII, PREȘEDINTE AL REPUBLICII POPULARE CONGO, ȘEF DE STAT, PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE STAT, MARIEN N'GOUABI.

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA POPULARĂ CONGO CONSTITUIE O ILUSTRARE A BUNELOR RELAȚII DE PRIETENIE ȘI COLABORARE STABILITE ÎNTRE ȚĂRILE, PARTIDELE ȘI POPOARELE ROMÂN ȘI CONGOLEZ, A DORINȚEI COMUNE DE A DEZVOLTA ȘI ÎMBOGĂȚI CONTINUU ACESTE RELAȚII ÎN INTERESUL CELOR DOUĂ ȚĂRI, DE A ÎNTĂRI UNITATEA FORȚELOR ANTIIMPERIALISTE, DE A SERVI CAUZA PĂCII, INDEPENDENȚEI ȘI PROGRESULUI ÎN LUME.

a

ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

Duminică 19 martie a.c. a fost inaugurat în Capitală un nou șantier al tineretului pentru amenajarea complexului cultural-sportiv «*Cutezătorii*», destinat pionierilor și școlarilor din municipiul București.

După festivitatea de deschidere, la care au participat tovarășii Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal de partid, primarul general al Capitalei, Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretar al C.C. al P.C.R., Virgiliu Radulian, președinte al Consiliului Național al Organizației pionierilor, adjunct al ministrului educației și învățămîntului, activiști de partid și de stat ai Organizației pionierilor și ai U.T.C., peste o mie de pionieri și uteciști din întreprinderi, elevi din licee și școli profesionale, studenți au trecut la executarea primelor lucrări de amenajare a acestui important complex de practicare a sporturilor de vară și de agrement.

ÎN CINSTEA SEMICENTENARULUI U.T.C.

La 19 martie 1972 s-au împlinit 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist. În această zi — ca și în cele premergătoare semicentenarului — în Capitală au avut loc numeroase manifestări omagiale.

- La **Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism,** precum și la **Monumentul eroilor patriei** au fost depuse coroane de flori.

La solemnitate a luat parte Marțian Dan, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, secretari ai C.C. al U.T.C., activiști ai U.T.C. și U.A.S.R., numeroși tineri, muncitori, elevi, pionieri și studenți.

- În aceeași zi, a avut loc solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative așezată pe strada Academiei la nr. 35, care amintește că pe acel loc s-a aflat clădirea unde, între 19—20 martie 1922, s-au desfășurat lucrările Conferinței generale a Tineretului Socialist din România, care a pus bazele creării Uniunii Tineretului Comunist.

- În incinta **Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România** s-a deschis expoziția **Momente din istoria U.T.C.** Un bogat material documentar ne poartă pe drumul parcurs de Uniunea Tineretului Comunist de la crearea sa și pînă azi. Fotografii, ziare, scrisori reconstituie pentru vizitatori aspecte ale luptei U.T.C. sub conducerea partidului. Nenumărate imagini redau aspecte ale activității tovarășului Nicolae Ceaușescu în conducerea Uniunii Tineretului Comunist.

AGENDA C.N.O.P.

În zilele de 13—16 martie a.c., o delegație a Biroului European UNICEF, condusă de d-l B.T. Twigt, directorul acestuia, a făcut o vizită în țara noastră, a invitația Comitetului Național Român pentru UNICEF.

Cu acest prilej, delegația a fost primită de către tovarășul Virgiliu Radulian, președintele Comitetului Național Român pentru UNICEF, președintele C.N.O.P. Oaspeții au vizitat expoziția «Expedițiile Cutezătorii», Clubul UNICEF de pe lîngă Cercul prieteniei de la Palatul pionierilor, s-au întîlnit cu pionierii de la Școala generală nr. 28 din Capitală.

Delegația a avut convorbiri la Ministerul Educației și Învățămîntului, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului Interior și Ministerul Comerțului Exterior, în probleme legate de cooperarea cu UNICEF, de participarea României la Fondul Națiunilor Unite pentru copii.

D-l Leon Davičo, șeful serviciului de informații al Biroului European UNICEF, membru al delegației, a făcut o vizită la redacția revistei noastre.

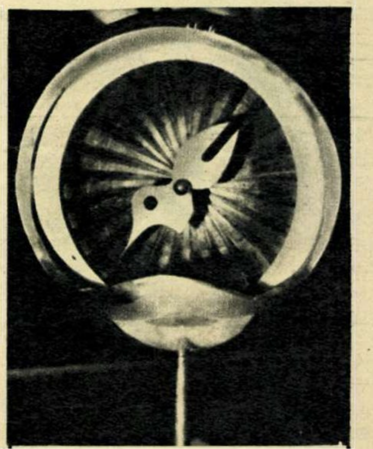

ATENȚIE!

În numărul viitor, «Cutezătorii» vor publica rezultatele marelui concurs de drumeție și cercetare științifică—inițiat de revista noastră—«Expedițiile Cutezătorii», (ediția a III-a 1971)

Aici scriu și desenează copiii

DESENUL SĂPTĂMÎNII

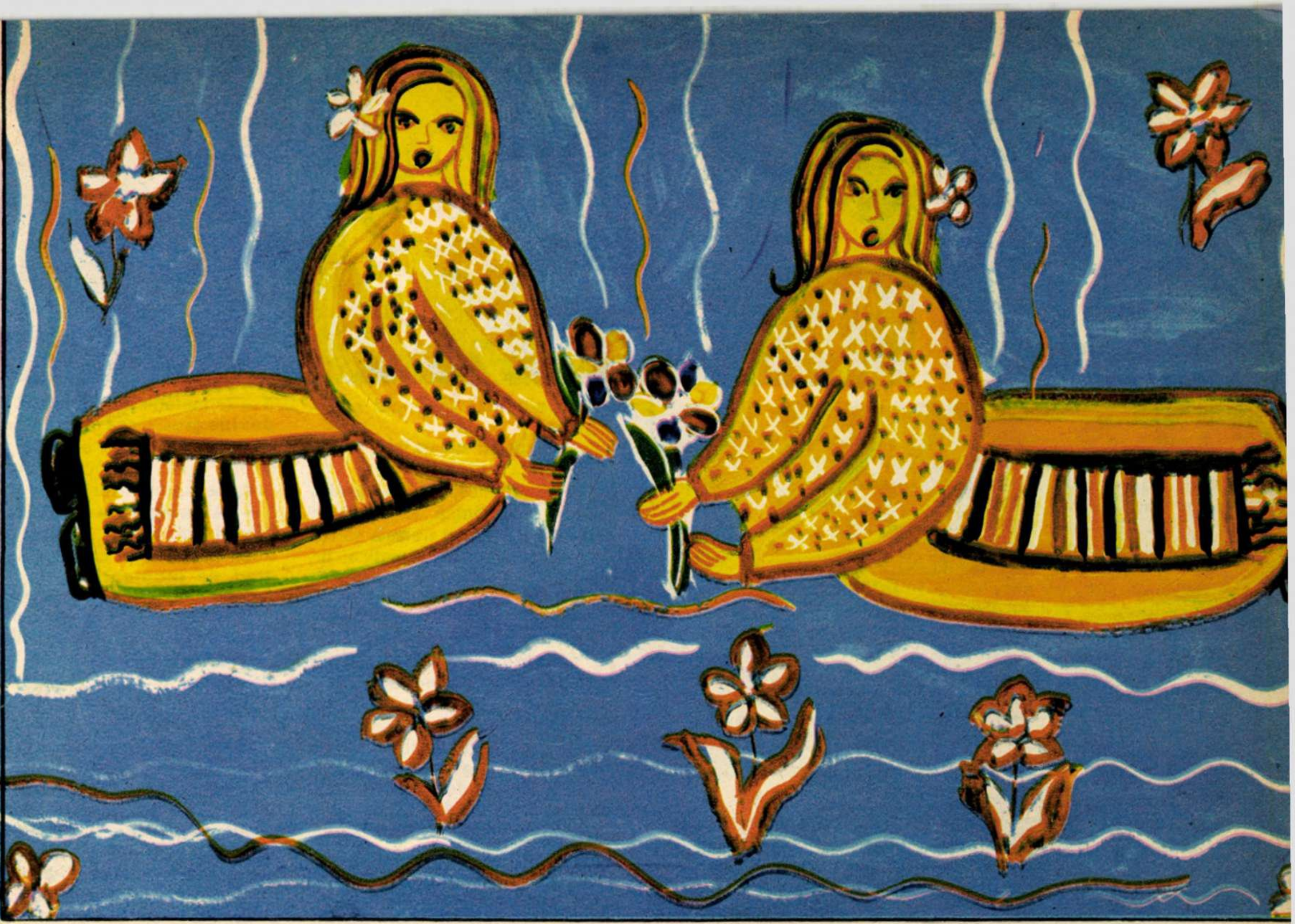

«PRIMĂVARA» desen de Rodica MUNTEANU, cl. a V-a, Casa pionierilor, Oltenița.

LUCRARE PRIMITĂ LA MARELE NOSTRU CONCURS DE DESENE "BUCURIILE PRIMĂVERII"

● ● ● ● ● ● ● ●

Pași spre poezie

ROZETA SĂPTĂMÎNII

Activitatea cercului de creație literară «Mihai Eminescu» din școala noastră a început în primele zile ale anului școlar trecut.

Douăzeci de elevi, douăzeci de membri, mereu prezenți, receptivi la tot încercăm să așternem pe hîrtie cu sinceritate și cutezanță gîndurile, sentimentele, năzuințele.

La început, timiditatea punea stăpînire pe noi ca și gîndul că îndrăznim să facem, poate mai stîngaci, ceea ce poetul — al cărui nume îl poartă cercul nostru — a dus pe culmile măiestriei de neîntrecut. Astăzi, mulți dintre noi ne citim cu satisfacție numele în paginile gazetei literare a școlii, în «Cutezătorii» și în volumul de poezii intitulat «Cîntecul inimilor tinere». Eleve ca *Maura Ionescu*, *Eva Kosztandi*, (astăzi elevă de liceu), *Luminița Pădure*, *Elisabeta Mezei*, *Elisabeta Benedek*, *Sorina Zaharias* ș.a. sînt adevărate talente. Și acest lucru este dovedit și de faptul că în anul școlar trecut, la concursul de creație literară, eleva *Maura Ionescu* a ocupat locul al II-lea pe țară.

Acțiunile organizate în cadrul cercului nostru sînt multe: activități de cunoaștere a operelor literare ale celor mai de seamă scriitori români, citirea și selectarea celor mai bune creații literare ale membrilor cercului, excursii la casele memoriale ale unor scriitori. Dar, în acest an al unei mari sărbători, semicentenarul Uniunii Tineretului Comunist, ne amintim de tot ceea ce am văzut la muzeul Doftana, răsfoim cu respect paginile din istoria poporului nostru și ne oprim acolo unde numele unor tineri luptători comuniști pentru o viață fericită au rămas înscrise pentru totdeauna.

Încercăm să scriem despre ei și încercăm să le urmăm exemplul. Ne bucurăm că, în cadrul concursului din acest an figurează și tema «Și eu voi fi utecist».

Și dacă întreaga activitate a acestui cerc literar ne aduce satisfacții ea se datorează în mare măsură și tovarășei profesoare Elena Crețu-Ștefănescu, care cu multă pasiune, răbdare și dăruire încearcă să ne conducă pașii spre poezie.

Rozalia REGÉCZI,
membră a cercului
de creație literară,
Școala generală
Borsec, județul
Harghita

„STUDIO 50"

1

2

3

Prezenți și la cea de a II-a ediție a concursului nostru, elevii Școlii generale din Ceanu Mare, județul Cluj, au trimis la redacție un stoc important de fotografii artistice. Iată cîteva dintre ele:

1. «Start» de GAVRILĂ VĂLEAN.
2. «Agricolă», de DUMITRU URDĂ.
3. «Efort», de IOAN VĂLEANU.

Fratelui utecist

Eu, fratele mai mic,
plăpînd ca iedul sînt,
susur de izvor,
licăr de flacără roșie,
sînt dăruire — asemenea ție —
pentru tot ce va fi,
pentru copacul înalt
prin muncă și zbor,
pentru liniștea frumoasă
a omului de mîine,
comunist.

Sînt fratele mai mic,
sînt pionier.

Iulian PENESCU,
Școala generală nr. 1, Tîrgoviște

EU ÎNVĂȚ, TU ÎNVEȚI, EL...

Biografia notei 10

A intrat în obișnuința noastră să considerăm că, spre deosebire de «școlarul slab» sau «moderat», școlarul «foarte bun» este un fenomen foarte lesne de analizat, de înțeles. Adică, aici lucrurile vor fi limpezi ca lumina zilei: învață — are note mari; muncește — are satisfacții. Asta ar fi toată filozofia, nu?

Închipuiți-vă ce ocazie pentru reporter sînt școlarii «spectaculoși»... cu note de la 10 la... 4 sau invers. Dar în fața unuia care are 10 pe linie, îți piere brusc pofta de-a mai pune întrebări. Și-ți cam zici la început: «Școlarii ăștia perfecți sînt descurajanți, prin comportamentul lor de... metronom; parcă n-au o biografie de școlar. Fără succese intersectate de «ghinioane», adică fără evenimente, nu poți să-ți închipui o astfel de biografie...»

Oare, așa să fie ?!

SĂ ÎNVEȚI, SĂ INSIȘTI, SĂ CONTINUI

Veți zice că programul acesta n-are în el nimic interesant: «Cu cuvintele acestea am fost noi îndemnați. E un tratament vechi». Așa este, prieteni, ați mai văzut voi «vitamina» asta pe banca voastră, dar i-ați citit doar eticheta și ați lăsat-o acolo. Adică, v-ați săturat citind eticheta, privind «medicamentul», și **nu folosindu-l!**

Am în față doi pionieri ai **Școlii generale nr. 8 din Tîrgoviște — Anghel Ion** (clasa a VII-a) și **Liliana Iliescu** (clasa a V-a) — doi școlari care au **folosit cu încredere** «vitamina» conținută în regula subtitlului nostru. Catalogul e o sărbătoare: numai 10. Zău, dacă te uiți mai mult timp pe coloana cu medii și note a unui astfel de elev, splendoarea defilării zecilor îți dă pur și simplu emoții, îți vine să exclami și să te-ntrebi: «Cum, 10 și la matematică, și la anatomie, și la franceză, și la îndeletniciri practice?» Acceptăm ideea că unii copii au aptitudini speciale pentru o anumită disciplină, dar chiar pentru discipline atît de deosebite?

— Dacă e să mă gîndesc la anatomie, desen, limbi străine — nu pot să spun că am vreo pasiune specială pentru vreuna dintre ele. Sînt mulți colegi ai mei cu aptitudini în acest sens (de pildă, pentru limba franceză), dar care n-au nici 10, nici 9. Eu nu merg excelent cu pronunția în franceză, mă chinui aproape, mă necăjesc, mă descurajez, dar pînă la urmă, merge, zice Ionică.

— Iuliana, totuși, cum reușești să n-ai «accidente»?

— Chiar să n-am deloc, nu se poate. Vorba este, cît de mari sînt acestea! Un accident care se poate întîmpla este acela de a lua o notă **mai mică decît de obicei.** Recunosc că am și eu zile cînd... nu mă simt în stare să învăț foarte bine o anumită lecție. **Dar datoria tot mi-o fac.** Și «accidentul» — dacă are loc — va fi foarte mic, ușor de recuperat. Trecînd din clasa a IV-a într-a V-a, am avut de înfruntat unele greutăți. Totul e să nu te sperii. Matematica de-a V-a, de pildă, m-a cam înfricoșat. La început a mers cam greu, dar am insistat cu încăpățînare. Este singura mea medie de 9 (în anii trecuți avea și aici 10 n.n.). Dar sînt sigură că o s-o ridic în rîndul celorlalte.

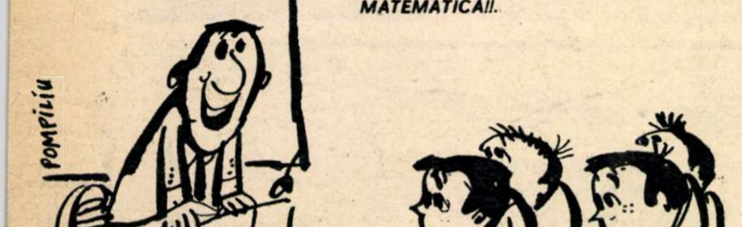

— ȘI PENTRU CĂ TOVARĂȘUL PROFESOR DE DESEN NU O SĂ POATĂ VENI, VOM FACE ÎN CONTINUARE ÎNCĂ O ORĂ DE MATEMATICĂ!!.

— Credeți că există unele materii... antipatice?

— Antipatice, nu, dar **grele,** da — zice Ionică. Oricît am fi noi de entuziaști trebuie să recunoaștem că matematica, de pildă, e un obiect important și greu. Nu merge aici să înveți de mîntuială... Aici se cer eforturi în plus.

Interesant: eforturi **în plus!** Mă gîndesc că probabil mulți școlari își închipuie că a-ți face datoria înseamnă să repeți de două ori lecția, să faci exercițiile cerute și gata — ideea de a face mai mult decît atît nu intră în obligația lor! Or, un bun școlar trebuie să accepte și situația că există materii mai grele, sau mai puțin potrivite aptitudinilor sale și deci trebuie depuse eforturi în plus pentru cucerirea lor.

SĂ TE ÎNVEȚI SĂ RENUNȚI!

Este știut de cînd lumea că nu există școlar care să nu înghită în sec de plăcere și de... ciudă cînd pe sub fereastra lui trec cîrdurile de gălăgioși spre ștrand, iar el «mestecă» agale niște legi la fizică. Să nu credeți că elevii foarte buni nu trăiesc o asemenea situație ca orice copil. Și tocmai din asemenea multe **victorii nespectaculoase** ale **conștiinței de școlar** se constituie biografia trainică și demnă a unui elev foarte bun. Pentru că, în biografia lui, pe lîngă strădania de-a învăța, strădania de-a alege și a hotărî singur își așază roadele la loc de cinste. Am stat de vorbă în acest sens cu doi școlari foarte buni, de la aceeași școală: **Mihai Elinescu,** (clasa a V-a) și **Adrian Olteanu,** (clasa a VII-a).

— O materie nu este grea, ci **devine** grea. Dacă nu te apropii de ea, dacă nu faci eforturi, ea devine grea și dificilă pentru tine, ne spune Adrian.

— Ai momente cînd ești nevoit să înveți în pofida unor satisfacții care ți s-ar oferi pe moment?

— Bineînțeles. Mie, recunosc, îmi plac foarte mult filmele. Poate mai mult decît trebuie, dar asta e... La-nceput, mama îmi atrăgea atenția că întrec măsura. Chiar mă oprea și... mă necăjeam. Pe urmă m-am deprins să mă abțin singur cînd știam că am de învățat.

— Mihai, știu că tu citești foarte mult. Cunosc însă mulți copii care fac următoarea socoteală: dacă vreți de la noi note mari, atunci nu ne mai pretindeți să și citim, să ascultăm și muzică etc. Cînd citești o altă carte decît manualul, ai cumva senzația că faci altceva decît o parte din «datoria» ta de școlar?

— Îmi dau seama că asta nu-mi ajută direct și imediat la lecția de mîine, în schimb, îmi va ajuta pentru toată viața. Este foarte important **ce citești,** și uneori mai important este **ce alegi** din ceea ce citești. Eu nu mă opresc numai la pasajele distractive, aventuroase, ci mai ales acolo unde presimt că am de aflat ceva necunoscut de mine.

— Va să zică, școlarul bun nu trebuie să respecte simplist principiul: învață să renunți! — prin renunțarea la lectură, vizionări de film, audiții muzicale, ci **prin renunțarea la satisfacțiile minore,** superficiale din aceste preocupări.

...Dragi copii, fără îndoială, sînt mai multe regulile, cum le-am zis noi, care determină profilul elevului foarte bun. Noi o să mai stăruim — spre înlesnirea reținerii de către voi — doar asupra acesteia, a treia!

SĂ NU TE PĂCĂLEȘTI SINGUR!

Stați, nu săriți în sus. E răsștiut faptul că în viața de școlar se mai întîlnesc mici viclenii, mici manevre. Mici și nevinovate — veți spune.

Oare, chiar așa mici și nevinovate să fie? Eu zic că uneori acestea sînt fapte cu consecințe neașteptat de serioase, grave chiar. Înveți de mîntuială, te «înfigi» gălăgios la răspuns, iei un 8 sau chiar un 9, zîmbești complice și isteț și... dă-i bătaie! Scrii la tablă, profesorul poate ostenit la ora aceea, nu observă cum tragi cu ochiul spre bancă, formula apare perfectă... zîmbești isteț în sine-ți și... dă-i bătaie!

5534
353
10970
6718

«Stop, amice!» — îți spune **Nicoleta Drăgan** — altă școlăriță foarte bună, de la aceeași școală.

— De ce, Nicoleta? Spune sincer, tu nu te bucuri cînd într-o zi, spre sfîrșitul orelor, afli că profesoara de chimie nu mai vine la oră și că...

— Într-o oarecare măsură, poate, dar în nici un caz nu mă dau peste cap de fericire. Mai apoi, chiar îmi dau seama că nu-mi convine asta fiindcă mai tîrziu tot mie o să-mi fie greu.

— Unii prieteni ai mei, spune **Radu Popescu,** din clasa a V-a, înțelegînd faptul că nu se pot obține rezultate bune fără să muncești, ca să termine repede cu învățătura, imediat ce sfîrșesc orele la școală, se apucă de învățat — fără să țină seama de faptul că acum sînt obosiți. De ce fac asta? Ca să le rămînă cît mai mult timp pentru joacă. **Ei se înșeală pe ei înșiși.**

Va să zică acest: să nu înșeli devine de fapt un «**să nu te înșeli**». Amicii din exemplul cu pricina au înțeles că **trebuie să muncească** (prima regulă), că trebuie să se ocupe **în primul rînd** de învățătură și apoi de joacă (deci a doua regulă: **să renunți!**), dar, în ultima instanță, le aplică **de formă** și rezultatele sînt... ca și cum n-ar respecta nici una dintre reguli. Fiindcă, în fapt, nici nu le respectă.

— Mi se întîmpla, spune Nicoleta, prin clasele mici, ca mama să se uite întrebător la mine cînd vedea că o zbughesc afară, după ce-mi făcusem cam pe fugă lecțiile. Dar acum niciodată nu mă mustră dacă mă vede că pe moment nu învăț. Ea știe că nu mint, are încredere în mine și asta mă face la rîndu-mi să nu-i dau ocazia niciodată să creadă că... s-a înșelat asupra mea. Am luat un 7 la matematici. Înțelesesem mai greu o lecție și nu am făcut totul ca să rezolv situația. **Nu m-am alarmat fiindcă știam că o să recuperez,** că n-o să fac lecția asta ca «scăpată». Și am recuperat-o. Și am mîndria că, chiar dacă acum media mea nu-i de 10 la matematici, eu nu cred că am necazuri speciale cu această materie, fiindcă mă știu stăpînă pe ea, iar media maximă va veni și ea în curînd.

Cu toții recunoaștem că nu e ușor să fii un elev foarte bun. Că unii au o deosebită ușurință în a învăța, că alții se descurcă mai greoi, dar ajung, dacă insistă, la rezultate la fel de bune ca primii. De acord, prieteni. De acord și cu faptul că regulile desprinse de unii sînt la îndemîna tuturor. Dar cînd, după mari eforturi, ale unora dintre voi, ați priceput cum e cu principiul lui Arhimede, de exemplu, undeva, pe panoul nesfîrșit al speranțelor, al năzuințelor noastre, s-a aprins un bec roșu. Bătăliile voastre, victoriile voastre fac parte nu numai din propria voastră existență, ci și dintr-a părinților voștri, a profesorilor voștri — a noastră, a tuturor.

ILIE TRAIAN

* * *

Vremea e frumoasă
Vine vacanța de primăvară
Plecăm în excursie
...dar știm să CIRCULĂM?

ATENȚIE LA STOP!

Interviul nostru cu tovarășul colonel VICTOR BEDA, șeful Direcției Circulației din cadrul I.G.M.

— Devenite astăzi o prezență cotidiană pe toate marile artere de circulație, atît în orașe cît și în mediul rural, patrulele școlare de circulație au deja o istorie care se întinde de-a lungul... cîtorva ani. Care au fost premisele care au recomandat constituirea lor și ce elemente noi au apărut pe parcurs?

— Dacă istoria presupune evenimentul, atunci se poate vorbi într-adevăr de o istorie a acestor formațiuni școlare. Este cunoscut faptul că în contextul creșterii continue a circulației rutiere și mai ales a vitezei de circulație, curba accidentelor a înregistrat o simțitoare creștere. Pentru a răspunde acestei situații, ne-am gîndit, în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor și cu Ministerul Educației și Învățămîntului să organizăm o serie de acțiuni ce urmăresc educarea copiilor atît ca pietoni cît și ca viitori cetățeni. Și astfel, la sfîrșitul anului 1968, s-au organizat în București, la Liceele «M. Sadoveanu», «Spiru Haret» și la Școlile generale 78 și 124 primele patrule școlare de circulație. Rezultatele deosebite obținute de aceste echipe — între timp experimentul s-a aplicat și în alte școli și orașe — ne-au determinat ca în 1970 să extindem această practică în întreaga țară. La sfîrșitul anului trecut, peste 20 000 de copii erau cuprinși în patrulele de circulație.

— Care credeți că ar fi explicația entuziasmului, a seriozității cu care copiii s-au angajat în această acțiune?

— Echipamentul — vestimentația mai specială — a fost considerat de către unii argumentul care ne-a dat cîștig de cauză. Cred că este o greșeală sau o minimalizare a unei realități evidente: încrederea acordată, sentimentul responsabilității, faptul că ei au înțeles că sînt chemați să vegheze la securitatea circulației colegilor lor, mi se par adevăratul mobil al felului în care copiii au abordat această importantă problemă. Și, ca o dovadă în plus, aș vrea să amintesc modul în care s-a desfășurat și continuă să se desfășoare, programul de pregătire a membrilor patrulelor de circulație.

— Ce cuprinde acest program?

— Atît o parte teoretică cît și una practică. Se pornește de la cunoașterea amănunțită a regulilor de circulație și continuă cu vizionări de film de «specialitate», diapozitive, exerciții practice, tabere speciale de instruire.

— Anul trecut s-a organizat prima ediție a concursului «Cea mai bună patrulă școlară de circulație», a cărei fază finală s-a desfășurat în tabăra de la Bran...

— ... și în orașul Brașov, unde au avut loc demonstrațiile practice. De fapt, cînd vorbeam de tabăra micilor agenți de circulație, mă gîndeam la tabăra de la Bran, care va fi organizată și în anul acesta, și unde activitățile conduse de cadre de specialitate din Direcția Circulației au prilejuit un fericit «schimb de experiență» între cei competenți, indiferent de vîrstă.

— Se poate vorbi și în cifre de eficiența patrulelor școlare de circulație?

— În anul 1971, numărul accidentelor în rîndul copiilor (7—14 ani) față de 1970, este cu 9,2% mai mic. Este o realizare care ne bucură și nu ne putem gîndi la ea fără a sublinia și aportul tuturor membrilor patrulelor cu cravată roșie.

— Au existat, sau, mai bine, există și dificultăți ce nu au putut fi depășite?

— Probabil, un pionier ar răspunde: dificultățile sînt firești tocmai pentru a le depăși. Dar faptul că, printr-o greșită înțelegere a rolului patrulelor școlare de circulație, mai pot fi văzuți copii plasați în punctele de dirijare a vehiculelor auto, continuă să ne preocupe și să ne nemulțumească.

— Printre proiectele ce urmează să fie realizate, care vi se pare a fi cel mai atrăgător?...

— ... și cel mai eficient, în același timp: amenajarea parcurilor-școală de circulație, care vor permite punerea copilului în situația de-a rezolva probleme concrete — rute, șosele, indicatoare rutiere, biciclete, carturi — în condiții de «laborator».

— Pentru că ați amintit de carturi și de conducătorii acestor autentici bolizi, o ultimă întrebare: se poate discuta despre o eventuală reducere a limitei de vîrstă pentru obținerea carnetului de conducere auto?

— Deocamdată, nu. Dar vorbim despre o generație care, cu siguranță, ne va oferi multe și spectaculoase surprize. Așa că răspunsul meu e valabil astăzi. Mîine...

RADU F. ALEXANDRU

Învățăm un nou joc în aer liber!

ITINERAR AFRICAN

de COSTIN NĂSTAC

Cînd treci poarta Algerului dinspre Mediterană în Africa, ce altă imagine mai fericită și adevărată ți-ar putea încînta privirile și auzul, decît caleidoscopul de sunet și culoare care începe aici, în vechiul și noul El-Djezair? Mediterana scaldă în albastrul valurilor ei puritățile cerului și siliciile scoicilor, cîmpia Mitidja învîrtește în coroanele eucaliptilor și țepii ficușilor ambiții de smarald vegetal. Țipla subțire de piatră a culmilor Bou-Zaréa te lasă aproape să vezi, înăuntru de țară și continent, cum fierbe materia: cum ard în soarele încins Atlașii saharieni, cum vînturile sahariene alungă ploile și cum ploile șterg cenușiul roșcat al nisipurilor aduse de Sirocco, cum în frămîntarea aceasta fierbinte a unei geologii dizolvante, omul a oprit mișcarea apelor, a nisipurilor și a pietrei într-o imagine de neuitat, care se încheagă distinct și original la Alger sub patru semne fundamentale, caracteristice: **natura, așezările, timpul** și, mai presus de toate, **Omul.**

Proiectat asupra orașelor **Alger** și **Tipasa, Constantine** și **Oran, Bone** sau **Setif,** ocheanul istoriei dezvăluie azi privitorului o istorie frămîntată, aceleași labirintice și devastatoare succesiuni ale fenicienilor și romanilor, numizilor și vandalilor, bizantinilor și arabilor, turcilor și francezilor, comune — într-un fel — tuturor țărilor magrebiene.

Astăzi, la Alger, pulsul noului se simte însă pretutindeni: în fantezia arhitectonică a cartierelor rezidențiale, cu vile albe europene și blocuri multietajate, în zgomotul și agitația trepidantă a arterelor Diar-el Mahcoul și Diar-es-Saaba, mai tinere decît vîrsta deprinderii alfabetului, în aglomerația școlilor și a cinematografelor care au invadat orașul. Călător, o dată, la Alger, este greu să precizezi ce ți-a plăcut mai mult și ce ți s-a întipărit mai bine în amintire: măreția copleșitoare a cerului dogoritor, Mediterana ivindu-se la fiecare cotitură de stradă, vilele cochete de o strălucire sidefie, blocurile de sticlă și de piatră de peste 20 de etaje, palatele cu arcade în stil jumătate venețian și jumătate oriental, Piața Martirilor sau prezența alb-cretacică tăiată ca în spumă de mare a Kasbah-ului, unde temeile mai umblă cu fața acoperită?...

Pe malul golfului, dinspre port, algerienii au amplasat mari uzine producătoare de mașini agricole și utilaj electrotehnic, o uzină de asamblat automobile. Tinerele coloane argintii ale rafinăriei — replică modernă a «celui mai frumos minaret din lume» — cel al Marei Moschei Djama El Kabir — par a avea de spus lumii mai mult decît îndreptățitul orgoliu al minaretului smălțat al regelui din Tlemcen, construit în 1324.

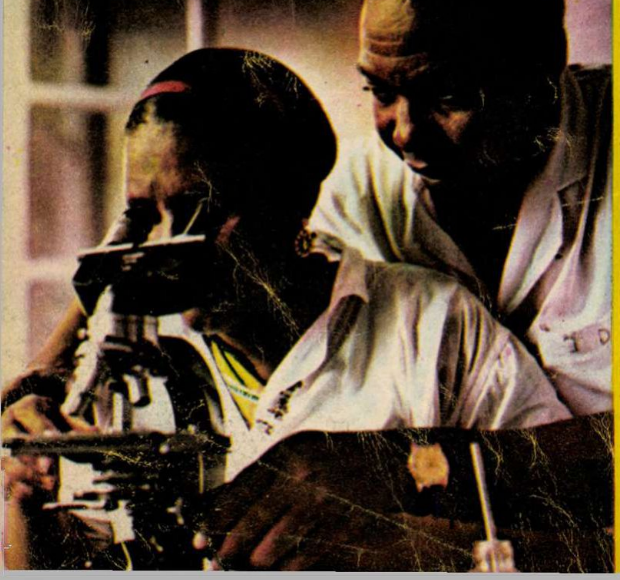

În tinerele state africane, cadrele de specialiști provenite din rîndul populației autohtone își aduc tot mai mult contribuția la ridicarea nivelului de dezvoltare a societății care le-a deschis porțile spre cultură.

◀

ȚARA ARBORELUI MANGROVE

Situată în inima continentului african, la jumătatea distanțelor dintre oceanele Atlantic și Indian, mărginită la nord de zidurile Chari și Logone, iar la sud de Oubangui, țara arborelui mangrove — **Republica Africa Centrală** — este legată de restul lumii numai pe calea aerului. Țara fără nici un kilometru de cale ferată, care n-avea pînă nu de mult nici șosele, nu poate fi străbătută și contemplată în frumusețea ei naturală decît cu multe dificultăți.

Depănînd kilometri de pămînt gri-roșcat, pe drumul străbătut altădată de caravanele de cămile între **Bangui** și **Brazzaville,** drumul împăienjenit de liane și boscheți înalți, în care se ascunde tigrul și jaguarul, te conduce în țipătul maimuțelor **tau-tau** spre tunetul de ape prăbușite din cerul senin peste straturi geologice în nemișcare — cascada M'Boali. Asemuită cu marile cascade ale lumii, M'Boali este de fapt capul de serie al salbei de cascade oubanguieze — un unicat centrafrican. Aici, la baza rocilor de granit multimilenar, pulsul contemporan își face apariția prin masiva centrală electrică de 8 300 kW, una din cele trei mari din țară. În capitala țării, acest puls ia proporții.

Orașul **Bangui** se desfășoară ca un evantai de-a lungul arterei rîului Oubangui, înălțat cu bulevarde și străzi, cu cartiere și forfotă tihnită către colinele împădurite. Între aceste înălțimi, puțin trecute de 400 de metri și străjuite de stînca Roc de l'Artillerie se desfășoară vasta panoramă a orașului, lung de 15 kilometri, cu cartierele în stil colonial francez Brazza li Larne și cele sordide dinspre mlaștinile smaraldiene ale fluviului, Ngabara, Kouanga și Ginitero.

Peste tot, dar mai ales în noul cartier industrial Kolongo, cu siluetele lui masive, simți că cele trei cuvinte de pe emblema țării: **«unitate, demnitate, muncă»** — îndrăgite și respectate de oamenii acestei țări nu-s simple vorbe, ci un program de muncă și luptă pentru a ridica Republica Africa Centrală pe o nouă treaptă de civilizație.

PE MALUL DREPT AL FLUVIULUI CONGO

Teritoriul Batéke pe care exploratorul francez Savorgnan de Brazza l-a întemeiat la 1880 pe fluviul Congo, în aval, orașul care-i poartă numele — Brazzaville — este de fapt patria străvechilor triburi negre cu preocupări artistice-batéke, congo, bubanghi și gaboni,— aflat pretutindeni în țara cu o suprafață de 342 000 kmp, numită **Republica Populară Congo**.

Europeanul care sosește cu vaporul dinspre Atlantic, cu trenul dinspre orașul Point Noire sau cu avionul peste pădurile ecuatoriale, rămîne surprins de cele 35°C în luna martie, de precipitațiile extrem de abundente și, mai ales, de natura exuberantă ecuatorială. Oamenii acestei țări sînt comunicabili și harnici, iubesc frumosul. Urmașii de azi ai triburilor batéke și bubanghi iubesc muzica; muntenii povîrnișurilor Chaillon și Mayombé — arta lemnului; artizanii orașelor Point Noire, Dolisire, Jacob și Ouesso — artele străvechi: gravurile în lemn și metal, sculptura, împletiturile, țesăturile. Dar, mai presus de orice, oamenii acestei țări acordă o atenție deosebită industriei și agriculturii. Dacă fauna congoleză etalează călătorului străin, în brusă sau prin pădurile cu arbori uriași, elefantul, girafa și alte vietăți ale faunei tropicale, cele aproximativ 100 000 hectare arabile produc pentru locuitorii acestei țări cafea, tutun, arahide, ulei de palmier, cacao, banane, trestie de zahăr, manioc, bumbac și cereale.

Industria acestei țări, ținută secole de-a rîndul sub jugul exploatării coloniale, se concentrează în Brazzaville, Point Noire și Dolisire. Darea în exploatare a zăcămintelor de minereu de potasiu de la Holle, prospecțiunile geologice și descoperirea unor noi bogății de fier la Zanga, intrarea în funcțiune a uzinelor textile de la Kisoundi, iar în viitorul apropiat a unei rețele de ferme model, a fabricii de conserve de la Mossaka și a șantierelor navale de lîngă Brazzaville — sînt numai cîteva realizări economice de mare importanță, care se întipăresc adînc în memoria celui care vizitează această frumoasă țară.

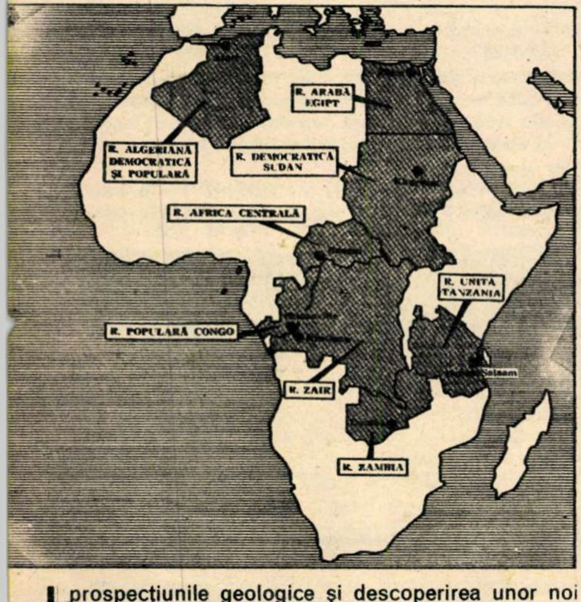

PE MALUL STÎNG AL FLUVIULUI CONGO

Un salt elastic de pe aeroportul Maia-Maia din Brazzaville, și pasărea de metal se așază lin pe pista ultramodernă a aeroportului Ndjili, pe celălalt mal de pe bucla superioară a fluviului Congo, la 20 de kilometri de **Kinshasa, capitala Republicii Zair.** Fluviul poartă pe valuri insule de verdeață smulse din maluri, reamintindu-ne mersul lent al sloiurilor de gheață din delta noastră, la începutul primăverii. În oglinda apei se profilează clădirile portuare ale orașului Kinshasa — în fapt, un parc tropical brăzdat de bulevarde largi, trepidante, cu străzi aglomerate și liniștite, cu vile inundate de verdeață.

Piața centrală este o amenajare de circa doi kilometri pătrați, unde un număr impresionant de localnici desfac cele mai diferite produse naturale sau prelucrate. Pe tarabele așezate simetric sînt etalate articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole artizanale de o rară frumusețe, confecționate din abanos, fildeș sau cupru, colivii cu papagali, cameleoni sau maimuțe de mărimea unei jucării. Pe aceste tarabe se oferă clientelei băștinașe bucăți verzi de trestie de zahăr, făină de manioc, pește prăjit în ulei de palmier, produse culinare specifice.

Acoperită jumătate de uriașele păduri tropicale, țară a piscurilor muntoase de peste 5 000 de metri și a cîmpiilor roditoare de pe afluenții din stînga fluviului Congo, Republica Zair, exploatată vreme îndelungată de colonialismul belgian, este deținătoarea unor imense bogății ale solului și subsolului, ca de pildă diamante, cupru, zinc, aur, cobalt, radium și încă multe altele.

Urmașii locuitorilor Regatului Baluba, Confederației Lounda și imperiului Balunda, cunoscuți în Africa centrală pentru remarcabilele lor culturi, au dus lupte îndelungate pentru independență și afirmarea națională. Astăzi, autoritățile sînt preocupate în mod deosebit de crearea unei industrii de bază proprii, concretizată deocamdată printr-un sector siderurgic, unul energetic și altul petrolier. Elanul creator și hotărîrea acestui popor îndreptățesc convingerea congolezilor în progresul lor social și economic.

ZAMBIA — ȚARA «COPPERBELT»-ului ȘI A CASCADEI VICTORIA

Capitala zambiană se deosebește întrucîtva de toate celelalte orașe africane vizitate pînă acum. Un mozaic de stiluri arhitectonice conferă capitalei **Lusaka** un farmec particular, dar nu esențial! Palatele cu arcade ogivale, cu turnuri crenelate și balustrade în stil tipic arab, casele cu porți confecționate din esențe prețioase și împodobite cu sculpturi complicate nu se mai văd aici decît rar. La Lusaka, linia sobră, modernă își spune cuvîntul. Pe Cairo Road, strada care domină centrul capitalei zambiene, clădirile implantate în abundență subecuatorială de clorofilă a baobabilor, chiparoșilor și cocotierilor au eleganță discretă și frumusețea odihnitoare a geometriilor de sticlă, aluminiu și beton. Zgîrie-norii Lusakăi sînt un deziderat impus mai degrabă de moda arhitectonică decît de necesitate. Răsărit dintre pajiști și spații verzi, edificiul universitar din Lusaka este un simbol al creșterii, evoluției și prosperității întregului popor zambian, care are atîta nevoie de cadre bine pregătite. Clădirea parlamentului, dominînd culmea învecinată cu imensa ei cupolă de aramă, este și ea un simbol al țării «Copperbeltului» — fîșia interminabilă gri-roșcată din nordul Zambiei, al principalei bogății — cuprul. Cît privește ultima noutate urbanistică a Lusakăi — Mulungushi Hall — ea poartă numele localității și al stîncii pe care oamenii acestor locuri și-au declarat independența cu cîțiva ani în urmă: deci tot un simbol!

▲ **Zambia. Tractoarele iau locul străvechilor pluguri.**

Trecînd cîndva, demult, pe locurile capitalei Zambiene, bătrînul Lusaka și-o fi ales locul de popas aici. Legenda spune că și-a durat și el — ca ciobanul Bucur — loc de odihnă la răscruce de treceri spre soare răsare prin savane foșnite de pasul zebrei, girafei și al elefantului și spre soare apune, la izvoarele fluviului Zambezi, la răscruce de vînturi și bogății, între «centura de cupru» de la miazănoapte și cascada Victoria, la miazăzi.

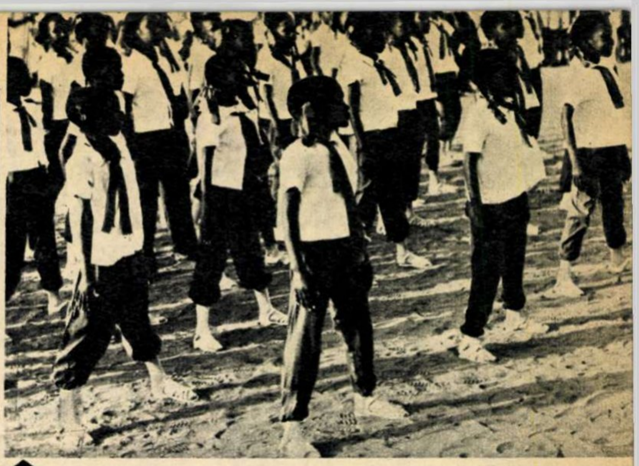
▲ **Sudan. Grija pentru viitorul țării s-a materializat, printre altele și prin dezvoltarea învățămîntului. Iată un grup de copii la o serbare.**

Sînt multe locuri de vizitat în Zambia, dar n-o poți părăsi pînă nu cobori spre sud, pe fluviul Zambezi, pînă nu privești apele prăbușite cu zgomot de tunet ale cascadei Victoria. Pe un front de doi kilometri, fluviul Zambezi «cade» de la 120 de metri, dantelînd tumultuoase draperii lichide, pe un război fără egal — al naturii în cutremure; 280 000 000 litri de apă pe minut se prăbușesc într-o horbotă de nedescris spre falezele de granit ale adîncului. Fluviul este deasupra. Dedesubt, un fel de «fum care tună».

TANZANIA — ȚARA DE LA POALELE MUNTELUI KILIMANJARO

Tanzania se află abia **la 2° sub Ecuator,** străjuită de «minunea albă» veșnic înzăpezită care se numește muntele Kilimanjaro.

În aureola lui legendară sînt învăluite și vestitele lacuri Nyasa, Tanganika și Victoria. Cea mai frumoasă dintre insulele ce brăzdează lacul Victoria — Saa Nane — înseamnă în limba swahili a băștinașilor «ora opt»; acel ceas al dimineții cînd ceața se risipește, pămîntul cu apa și cerul se limpezesc, iar razele soarelui se răsfrîng pe luciul Oceanului Indian, desenînd cele dintîi inele de argint. Dimineața tanzaniană începe însă mult mai devreme.

Dar-es-Salaam se trezește, în zori, în zumzetul animației străzilor, în scrîșnetul macaralelor din raza portului, în rumoarea densă a glasurilor vînzătorilor de mango, papaya, de manioca, banane, creveți sau porumb copt, din piața Karioko.

Orașul-«port al păcii» — pentru că în arabă Dar-es-Salaam înseamnă «portul păcii» — își începe ziua cu o forfotă de nedescris în jurul porții maritime, estompată spre colinele din apropiere, unde imensele clădiri ale lui University College și Kimkom College domină cu geometria lor modernă, întreaga așezare. Nimic n-ar zice, la prima vedere că actuala capitală tanzaniană mai amintește de micul sat pescăresc Mzizima; pe locul căruia sultanul Zanzibarului a ridicat în 1862, ca punct de control în răsăritul Africii, actualul oraș. Și nimic nu ți-ar vorbi de vechea stare de înapoiere, perpetuată pe acest pămînt secole de-a rîndul dacă piroga nu și-ar face loc cu vîsla pînă în inima portului, în preajma uriașelor transatlantice sub pavilion tanzanian. Semnifi-

(Continuare în pag. 12)

Republica Zair. Un grup de pescari, pe malurile Congoului. ▼

1

UNICEF „CUTEZĂTORII”

UN CONCURS PENTRU TOȚI COPIII

Ziua echinocțiului a trecut. Iată-ne, așadar, în plină primăvară, însoțită de toate bucuriile ei. Florile livezilor dau să îmbobocească, puieții plantați de cu toamnă se îmbracă cu primele frunze, soarele rîde și ne molipsește de veselia lui. Sîntem bucuroși că vine vacanța, că ne putem juca în aer liber, cît poftim, fără să ne mai înghețe nasul. Muncim mai spornic, oriunde ne-am afla și așteptăm ca primele semințe așezate în culcușul ogorului să încolțească. În așezările de la poalele munților ca și în cele de pe întinderile cîmpiilor. Poporul nostru întîmpină noul anotimp cu mii de tractoare ce brăzdează ogoarele, cu cîntece și jocuri, cu bogate serbări folclorice legate de tradițiile de muncă specifice locurilor. Iată doar cîteva dintre bucuriile pe care primăvara ni le prilejuiește o dată cu sosirea ei.

Și doar cîteva motive de inspirație pentru cei care participați la marele nostru concurs de desene «Bucuriile primăverii» care și-a luat startul la 21 martie (și la care au și început să sosească desene). Dar, să nu uităm că, atît de mult așteptatul anotimp al reînnoirii naturii este întîmpinat cu bucurie de către toți locuitorii planetei. Pentru a cunoaște cum o sărbătoresc oamenii emisferei nordice care întîmpină primăvara o dată cu noi, vă invităm, prin intermediul acestor pagini, la o frumoasă călătorie de la Mediterana pînă la Cercul Polar. Apoi, cu bogăția culorilor și fantezia voastră inepuizabilă, faceți ca prin desenele voastre să dați viață primăverii din România, pentru a fi cunoscută în toată splendoarea ei pe întreaga planetă.

Ecaterina Roșca

P.S. Desenele le veți expedia pe adresa redacției, în plicuri pe care le puteți confecționa singuri sau împachetate în suluri speciale, eventual după modelul celui pe care vi-l recomandăm în pagina 15 din acest număr.

Bucuriile primăverii
PE CELE CINCI CONTINENTE

de **AUREL LECCA**

Se înalță cumpăna luminii

Apa potopește mai pretutindeni ghețurile. Zăpezile și-au pierdut strălucirea, devin firave; se subție văzînd cu ochii, topindu-se în firul fugar al miilor de pîrîiașe ce se despletesc peste umerii munților. Urșii și viezurii își părăsesc, amețiți, bîrloagele tainice în care au tras «un pui de somn» mai tot miezul iernii. Se aude iar strigătul vioi al codobaturii albe, acea pasăre căreia i se mai spune și «sparge gheața». Pe povîrnișuri se prăvălesc avalanșe, ciocănitoarele «bat toba».

A sosit, așadar, Primăvara. Lumina sporește pe zi ce trece și, la începutul celei de a treia decade a lunii lui mărțișor, cumpăna solstițiului împarte, egal, ziua și noaptea în douăsprezece ore de lumină și tot atîtea de întuneric. Căci în ziua solstițiului de primăvară — 21 martie — razele Soarelui cad perpendicular pe axa de rotație terestră; în timp ce în emisfera boreală se instalează anotimpul reînnoirii, în emisfera australă este toamnă.

Ritmurile cosmice fac să palpite iar sevele pămîntului, marcînd acest nou început al horei anotimpurilor.

3

4

2

Cortegiul primăverii

Pe iazurile de smalț albastru ale cerului vîslesc cocorii, stegari ai primăverii. Și gîrlițele. Și prietenele noastre dintotdeauna, rîndunelele. Stoluri, stoluri — în formații organizate, caracteristice fiecărui neam — sosesc nagîții și sitarii, gîștele și rațele sălbatice, pelicanii și lebedele, graurii și lișițele. Sînt felurite neamuri de înaripate ce și-au petrecut iarna în țările calde din miazăzi. Larma lor umple zările vestind oamenilor că au sosit și că vor fi alături de ei tot parcursul unei noi perioade de muncă ce abia începe.

Un extraordinar spectacol, pe cît de dinamic pe atît de colorat, îl oferă primăvara arctică. Bezna nopții polare se destramă lent. După o îndelungată absență, Soarele se înalță iar deasupra orizontului, învăluind într-o gingașă lumină trandafirie zăpezile nesfîrșite, ghețarii uriași.

Această clipă mult așteptată este întîmpinată de eschimoși printr-un impresionant ceremonial. Ei ies din iglu-uri și — în pofida gerului încă aprig — se descoperă și salută strigînd bucuroși «Sainang-Sunain Sekonok!» — Bun venit, Soare nou! Zorii zilei polare aduc o dată cu lumina primăverii solii vieții: flori, o adevărată explozie de petale fragede, scînteietoare în cromatica lor vie, bogată, în care se imprimă, ca un simbol al anotimpului tînăr, roșul aprins — trandafirii și clopoteii polari, saxifragele purpurii și cîte și mai cîte altele.

Turme imense de reni ies din pădurile înghețate și coboară spre miazăzi, iscodind sub zăpezile ce se topesc colțul ierbii ce izbucnește din pămîntul desmorțit. Încep marile vînători: pe urmele renilor pornesc vînătorii. E timpul marilor migrații cînd eschimoșii, laponii și alte populații ale nordului trăiesc lunile cele mai însuflețite, cele mai îmbelșugate. Prima zi de vînătoare este încheiată printr-o mare sărbătoare, animată de cîntece și dansuri tradiționale. Cu acest prilej, bătrînii povestesc celor tineri legendele străbune și-i învață tradițiile tribului lor, spre a le duce mai departe.

În Asia Centrală Soarele e fierbinte. Pe întinsul stepelor e mare agitație: se seamănă bumbacul. Piersicii, merii și perii au înflorit. Migdalii s-au scuturat de mult. Ciorile negre, stăncuțele, ciocîrliile, care au iernat pe aceste meleaguri își iau zborul spre ținuturile nordice. În locul lor vin rîndunelele și lăstunii albi. Rațele roșii și cafenii își învață, deja, puii să înoate.

Pe întinderile din ținutul Ussuri s-au născut puii de tigru, iar pe marile fluvii încep să migreze din ocean bancuri compacte de pești pentru a-și depune icrele în apele dulci. Din stepele Asiei transbaicalice turmele de antilope gușate au pornit într-un drum lung spre stepele bogate în ierburi ale Mongoliei. Pe oglinzile ghețarilor poposesc ciudați navigatori utelga — focile Arcticei. Aici, puii lor, cu blană pufoasă își vor petrece începutul primei primăveri din viața lor și, tot aici, vor învăța să înoate.

În Baltica, în Marea Nordului, porturile se dezgheață unul după altul: vapoarele pornesc spre țărmuri îndepărtate. În golful Finic, o dată cu topirea ghețurilor, puhoaie argintii de somoni și coregoni se năpustesc spre năvoadele pescadoarelor care încep marea campanie a pescuitului de primăvară.

Ținuturile deșertice ale Asiei sînt scăldate de o ploaie fierbinte. Într-o uimitoare explozie de viață și culoare răsar flori gingașe cu petale în culori aprinse. Apar și fluturi transparenți sau galbeni ca lămîia. De pretutindeni sosesc oaspeții primăverii: privighetori de deșert, pietrari sălbatici, ciocîrlia tătărască și ciocîrlia siberiană. Deșertul răsună de cîntecele lor.

5

Simfonia muncii

Anotimp al reînnoirii, ce jalonează începutul unui nou ciclu vegetal, primăvara aduce pe tot cuprinsul emisferei nordice ecourile multiple ale unei fertile activități. Tractoarele hașurează pămîntul cu brazde noi, adînci, pregătind patul semințelor. Se smulg buruienile și se afundă în sol îngrășăminte de tot felul pentru a da vigoare pămîntului și a pregăti recoltele bogate ale verii. Aceeași agitație rodnică umple de larmă livezile de pomi fructiferi și viile.

La noi, pe ogoarele de pe tot cuprinsul țării, tractoriștii lucrează din zori pînă-n seară. Micii naturaliști și lucrătorii cooperativelor agricole școlare pornesc bătălia pentru recolte bogate ca și părinții lor. Aici, pe loturile lor, în lunile care urmează pînă în vară, vor munci și vor învăța să îngrijească ogoarele îndrumați de profesorii lor.

Primăvara își trimite ecourile și pe întinsul de ape și clorofilă al Deltei. Pescarii își pregătesc năvoadele pe măsura uriașului puhoi al peștilor ce-și croiesc drum spre marele fluviu — Dunărea.

Spre o primăvară veșnică

«Dacă omul depinde de natură — spunea cîndva un mare scriitor — și ea depinde de el. Ea l-a creat, el a recreat-o». Iată un adevăr ce-și află puternice temeiuri în amplele lucrări desfășurate pe aproape tot cuprinsul Pămîntului — complexe hidro-energetice, imense perdele forestiere, sisteme de irigare a unor ținuturi deșertice etc. — prin care umanitatea și-a impus voința. Aceste prefaceri privesc, însă, numai spații limitate. Proiectele savanților, bazate pe noile cuceriri ale științei contemporane, tind mai departe, spre țeluri mult mai îndrăznețe. Și anume să modifice regimul climatic al unor regiuni planetare. Un asemenea proiect a fost elaborat, nu de mult, de inginerii și energeticienii sovietici.

Ei își propun să capteze o cantitate suplimentară de energie solară pe care să o dirijeze spre anumite spații continentale și oceanice. Dar un asemenea receptacol gigant nu poate fi construit pe Pămînt. Atunci? Soluția a fost găsită. Este tehnic posibil ca astăzi să se creeze, în jurul globului terestru, un «inel» de particule infime, asemănător întrucîtva inelelor lui Saturn.

Acest «inel» circumterestru ar urma să se rotească, cu o viteză de circa 8 km pe secundă, la o distanță de aproximativ 1 500 km de Pămînt. Cea mai mare parte din energia solară captată de acest «radiator» s-ar îndrepta spre regiunile polare. Un «inel» cu o lărgime de 500 km ar avea o putere radiantă de 1 350 miliarde de kW, egală cu producția de energie ce ar genera-o 580 000 de centrale hidroenergetice de tipul celei mai puternice centrale din lume.

Acest gigantic flux de energie și lumină ar îmblînzi natura regiunilor polare și ar influența desigur și celelalte regiuni planetare.

6

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

În legătură cu concursul de desene «Bucuriile primăverii pe cele cinci continente», Biroul european UNICEF ne transmite următorul

COMUNICAT:

Marele concurs de desene ale copiilor organizat de UNICEF «Bucuriile primăverii pe cele cinci continente» a început.

Copii din toată lumea își ascut creioanele și își pregătesc culorile pentru a reda în desenele lor tot ce este legat de reînnoirea naturii.

În fiecare țară participantă, concursul a fost organizat prin intermediul redacției unui ziar sau al unei stații de televiziune, cu sprijinul comitetului național UNICEF din țara respectivă. Astfel: **Cutezătorii**, în România; **Bunte Illustrierte** în R.F. a Germaniei; **Zycie Warszawy**, în Polonia; **The Guardian**, în Anglia; **A B C**, în Spania; **Hurriyet**, în Turcia **Le Figaro**, în Franța; **Politikiu Zabavnik**, în Iugoslavia; **Berlingske Tidende**, pentru Danemarca; **La Gazette de Lausanne**, în Elveția; **televiziunea canadiană, televiziunea japoneză** ș.a.

7

1. În zilele carnavalului primăverii, în Italia de Nord, locuitorii orașelor pornesc într-un adevărat cortegiu al măștilor și carelor alegorice, asaltînd bulevardele.

2. Primăvara elvețiană este întîmpinată de oamenii înălțimilor cu serbări cîmpenești.

3. La începutul lunii aprilie, în orașele de pe coasta Californiei, copiii, costumați în veșminte cu aripi de fluturi, participă la așa-zisul carnaval al fluturilor.

4. La Barcelona, fetele întîmpină primăvara cu costume specifice anotimpului.

5. Flori ale primăverii arctice.

6. Șeful unui trib indian din Canada explicînd copiilor roata anotimpurilor.

7. O serbare de primăvară în Alpii Austriei.

RĂSPUNDE SCRISORILOR VOASTRE LITERARE POETUL VIRGIL TEODORESCU

Atelier literar

Dacă poezia este *o stare sufletească*, un fel de a simți, la un moment dat, ce se-ntîmplă cu noi și ce se-ntîmplă în jurul nostru, al fiecăruia dintre noi, de la mic la mare, dacă poezia este, în mod implicit, amestecată cu existența noastră, a tuturor, ea este, totodată, un mod deosebit *de a gîndi viața*, de a gîndi viața prin imagine — și lucrul acesta nu îi este dat oricui.

Poet se poate numi, așadar, *doar cel care poate exprima poezia*, într-un fel sau altul, după ce o simte sau în clipa în care îl traversează, și această posibilitate *este un dar*, o însușire deosebită.

N-aș vrea să fiu înțeles greșit.

Să nu se creadă că posedînd *acest dar*, care se numește, cu un termen general, talent, devii dintr-o dată poet, și cu asta basta.

De la starea sufletească despre care vorbesc, și pînă la *exprimarea ei*, este un drum lung și deloc lesnicios, care nu poate fi parcurs decît de cei care au putința de a merge pe el fără întrerupere, și nu de a împrumuta drumuri lăturalnice.

Sensibilitatea trebuie, desigur, cultivată.

Spiritul de observație trebuie cultivat.

Trebuie fortificată forța de acumulare, din afară înlăuntru și invers.

Trebuie cultivată gîndirea poetică și chiar spontaneitatea fluxului imagistic.

Un poet este însoțit de marea poezie a lumii ca de propria sa umbră, căci oricît am fi de originali, sîntem mai mult sau mai puțin tributari grandioșilor poeți care au apărut înaintea noastră.

Dar dacă sîntem tributari marilor noștri înaintași, nu trebuie să-i copiem întrutotul, cu ochii închiși, nu trebuie să facem greșeala de a ne închipui că sîntem poeți pentru că avem o oarecare îndemînare de a verifica și de a imita, înșirînd vorbe care să sune din coadă, sau să nu sune din coadă, pentru că lucrul acesta nu este obligatoriu.

Să facem deosebire între **poet** și **poetastru.**

Poetul deține o sensibilitate poetică acută, care **se cere exprimată.**

Poetastrul se forțează să exprime o sensibilitate poetică absentă, confecționată sau, în orice caz, mediocră.

Între cele două realități nu există o necesitate. S-ar putea ca el să vrea să scrie versuri, să dorească din tot sufletul să scrie versuri, dar cuvintele sale așternute pe hîrtie **rămîn în afara poeziei.**

Sînt destui oameni care trăiesc poezia tăcînd și ascultînd marea poezie a lumii.

Aceștia sînt și ei poeți, în felul lor.

Poeziile citite de mine pentru acest ultim Atelier literar (care se va numi, de acum încolo, Atelier liric) nu sînt încă poezii, iar cei notați mai jos nu cred să aibă șansa de a deveni vreodată poeți, mai mari sau mai mici.

Această afirmație s-ar putea să pară brutală.

Dar cred că e mai bine să le-o spun limpede, decît să-i tratez cu vorbe amabile, lăsîndu-i pradă iluziilor deșarte.

În ordine alfabetică: *Arghir Daniel, Ana Ciolac, Comșa Virgil, Gheorghiu Roxana.*

Oarecari semne de înzestrare poetică am aflat la următorii: *Sîrbu Amalia, Constantin Ene, Alui Gheorghe Adrian, Ene Aurel* (parcă ar avea mai mult talent la pictură) *Laura Angela Zamfirescu, Andronie Gheorghe.*

Zodieru Eugenia, clasa a III-a C, Liceul nr. 1, Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, trimite o singură poezie, ocazională, nepublicabilă. Pentru a-mi face o părere aștept altele. Același răspuns pentru: *Otilia Florica Hedeșan*, clasa a IV-a, Liceul Pecica, jud. Arad; *Iris Vulcănescu*, clasa a VI-a, Școala generală nr. 1, Iași; *Gheorghe Doina*, clasa a VII-a, Școala generală 86, București; *Doru Bolocan*, clasa a VI-a, Școala generală, com. Săucești — jud. Bacău. *Adrian Georgescu*, clasa a V-a, Școala generală, comuna Scornicești, poate persevera. Surioara lui, încă nu. *Dănuț Ungureanu*, clasa a VIII-a B, Liceul Slatina, Olt, face progrese. Poeziile sale sînt aproape publicabile.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

VITRINA cărții

Colecția «Alfa» a Editurii «Ion Creangă» își trimite în librării în zilele acestea noi mesageri:

Cum au apărut numerele, *de Florica T. Câmpan. Autoarea, binecunoscută pentru lucrările ei adresate celor de vîrsta cutezătorilor, vă oferă o pasionantă istorie a apariției și dezvoltării numerelor. Ilustrațiile cuprinse în carte sînt menite să faciliteze pătrunderea în universul matematicii.*

Aventuri și secrete din lumea chimiei, *de Aurelian Băltărețu. Așa cum ne arată și titlul, ne aflăm în plină aventură — o aventură a cunoașterii. Lucrarea ne familiarizează cu cîteva din secretele chimiei precum și nenumărate curiozități. Ne vom afla astfel într-un domeniu al științei cu o largă aplicabilitate în viața de fiecare zi.*

Prin Europa, *de Călin Dumitriu. Cartea oferă un bogat material de geografie distractivă: hărți, fotografii, istoricul unor denumiri și al unor monumente ale naturii care satisfac curiozitatea firească a tinerilor cititori.*

Epopeea navelor, *de Al. Retinschi. O vom găsi în curînd în librării. Un text bogat ne ajută să pătrundem în etapele zbuciumate ale istoriei navigației mondiale. De la plutele primitive ale lui Hanibal — pe care au fost transportați elefanți — pînă la navele cu propulsie nucleară, omenirea a străbătut un drum lung, pe care autorul ni-l înfățișează cu o mare bogăție documentară.*

Un mic dicționar cu termeni marinărești, hărți și diagrame întregesc o lucrare care constituie nu numai o pasionantă lectură, dar și una extrem de instructivă.

alfa
SCRIERI ISTORICE
Nr. 100

CUM VORBIM? CUM SCRIEM?

NEOLOGISME SCRISE ȘI PRONUNȚATE INCORECT

Unele cuvinte noi se aud adesea, în vorbirea mai puțin îngrijită, cu forme care se abat de la normele ortoepice (adică de pronunțare corectă) ale limbii literare. Ați auzit, de exemplu, rostindu-se **furnicular,** *în loc de* **funicular.** *Desigur că cei care folosesc forma greșită, cu un* **r** *suplimentar, asociază formal pe* **funicular** *de cuvîntul vechi* **furnică,** *acesta din urmă fiind singurul cuvînt obișnuit în grai care posedă, în ordine succesivă, cele mai multe din sunetele care compun pe* **funicular.** *O asemănare de sens între* **funicular** *și* **furnică** *nu există; cel mult s-ar putea zice că șirul de leagăne al unui funicular în funcțiune poate fi comparat cu un șir rar de furnici, ceea ce ar justifica și în planul conținutului forma* **furnicular.**

Cuvîntul **repercusiune,** *care înseamnă «consecință, urmare» apare în vorbirea multora cu forma incorectă* **repercursiune.** *Apropierea a fost făcută, de astă dată, de neologisme mai frecvente care au la finală grupul* **rs: incursiune, excursie, versiune, dispersiune** *etc. și chiar de cuvinte vechi ca* **scurs, tors, vărs etc.**

Identic, identitate, *a* **identifica,** *la care putem adăuga și pe* **itinerar** *«drum pe care se desfășoară o călătorie, cu indicarea localităților de pe parcurs», ne întîmpină în vorbirea celor neinstruiți cu formele greșite:* **indentic, indentitate, a indentifica, intinerar,** *cu* **n.** *Acest* **n** *rezultă, evident, din rostirea cu anticipație a lui* **n** *din interiorul cuvîntului. Totodată, vorbitorii au apropiat pe identic etc. de cuvintele care au în mod normal silaba* **in** *la inițială:* **integru, intitula, interoga** *etc.*

Observați că la toate exemplele date pînă aici greșeala o reprezintă rostirea suplimentară a unui sunet. Iată acum și cazuri inverse, adică greșeli care constau în suprimarea unui sunet din cuvînt. **Propriu, proprietar, proprietate, a împroprietări** *se folosesc frecvent fără cel de-al doilea* **r: propiu, propietar, propietate, a împropietări.** *La acestea, adaug altele care vă sînt mai puțin obișnuite:* **a frustra** *«a lipsi pe cineva de un drept»,* **a apropria** *«a-și însuși un lucru (străin)»,* **oprobriu** *«dezaprobare prin care societatea condamnă faptele nedemne sau pe oamenii care săvîrșesc astfel de fapte». Și aceste cuvinte se pronunță de multe ori greșit:* **a frusta, a apropia, oprobiu,** *cu consoana* **r** *dispărută din cauza lui* **r** *precedent.*

E firesc să vă întrebați de unde știm care e forma corectă a unui neologism. Două operații se întreprind pentru aceasta. Mai întîi confruntăm neologismul cu corespondentul său din limba din care a intrat în română. De exemplu **a frustra** *este, la origine, francezul* **frustrer, oprobriu** *este latinul* **approbrium** *și francezul* **opprobre.** *Apoi urmărim forma care s-a impus prin tradiție în scrisul literar românesc. În* **Îndreptarul ortografic, ortoepic și de punctuație,** *pe care trebuie să-l consultați ori de cîte ori aveți îndoieli privind formele corecte ale cuvintelor noi, sînt date, într-o lungă listă alfabetică, neologismele (și cuvintele vechi) care de obicei sufăr abateri, în vorbirea neîngrijită, de la normele de corectitudine ale limbii literare.*

Conf. univ. dr.
GRIGORE BRÂNCUȘ

Garoafele roșii

de IRIMIE STRĂUȚ

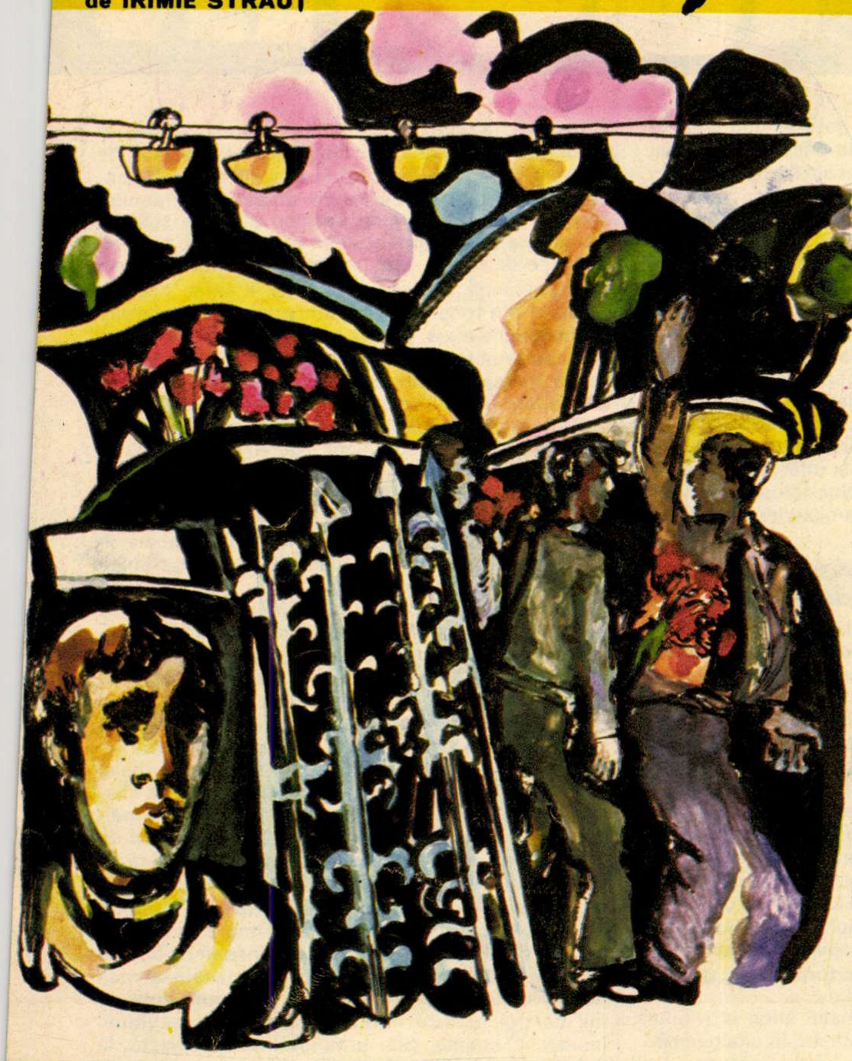

Desen de **CLARA SURUGIU**

> *«O bucată de stofă roșie, nasturi, flori roșii etc. sînt însemne ale comunismului...*
> *(Dintr-un proces verbal*
> *al Siguranței*
> *Arhivele statului Deva,*
> *dosar 40/1929)*

Era la cîteva zile după marea grevă a minerilor de la Lupeni. Greviștii uciși au fost duși la cimitir în căruțe și aruncați într-o groapă comună. În jur au fost postate cordoane de jandarmi, cu ordin de a trage în cei care ar îndrăzni să se apropie de mormîntul proaspăt...

...Este încă întuneric, dar zorii sînt aproape...

În păduricea din apropierea cimitirului Roșia se zărește un grup de tineri muncitori, de fapt mai mult niște copilandri. Sînt ziuașii, adică ucenicii de miner, porecliți și copii-tren, fiindcă sînt folosiți în mină mai mult la transportul cărbunilor cu trocul, o ladă pe care o tîrăsc după ei pe galeriile cele mai înguste, pe unde bărbații în toată firea n-ar putea să se strecoare. Au fost și ei între ortaci în zilele grevei, au fost și ei acolo, cînd s-a tras în mineri. E grea viața acestor pui de om. Nu e de ajuns că trebuie să scoată cărbunele cu trocul din găurile joase și strîmte ca niște galerii de cîrtiță, însă deseori trebuie să facă și pe doscarii, adică să împingă cu o scîndurică, ajutîndu-se cu coatele și cu picioarele cărbunele, pe scocuri și plane înclinate, bruftuluiți și zoriți de supraveghetori... De multe ori trebuie să sară în apărarea lor ortacii mai vîrstnici...

Ce-or fi căutînd ei acum în păduricea de la marginea cimitirului? Ei n-or fi auzit de ordinul cel strașnic? Au auzit, dar copiii-tren nu se tem; sînt învățați cu nenumăratele primejdii care-i pîndesc la tot pasul în mină. De ce s-ar mai speria de gloanțele și baionetele jandarmilor? Fiecare poartă în mîini buchete de flori roșii, garoafe proaspete, involte. Se strecoară printre tufișuri, printre cruci și movilițe de pămînt, spre mormîntul tovarășilor căzuți în luptă.

Doar cîțiva s-au oprit la marginea cimitirului, să-i vestească de apropierea vreunei primejdii... Jandarmii se plimbă cîte doi, depărtați unii de alții, fumînd și schimbînd vorbe între ei... Uneori trec la un pas de copiii-tren făcuți una cu pămîntul.

După ce trec, umbrele negre fac încă un salt, încă doi, trei pași. Apoi iar încremenesc pînă se îndepărtează patrula. Cîțiva au și ajuns la movila mare de pămînt galben, fără nici un însemn pe ea. De-ar fi ziuă s-ar putea vedea cum bulgării galbeni au devenit deodată purpurii, ca sîngele eroilor căzuți. Peste tot mormîntul au fost împrăștiate garoafele de foc, zeci, sute de flori împurpurate.

Uteciștii părăsesc apoi, sub scutul nopții, pe nesimțite, unul cîte unul, cimitirul. Nici pasărea nu i-a simțit.

Dimineața în zori, vîlvă mare. Jandarmii speriați forfotesc peste tot, speriați:

— Cine? Cine? a îndrăznit?!

Rup florile, le aruncă, le strivesc în picioare.

Paza se dublează.

Dar și a doua zi, și a treia zi, în fiecare dimineață, pe mormintele eroilor grevei de la Lupeni, din 6 august 1929, au apărut mereu garoafe roșii... Săptămîni, luni de zile; și-n toți anii ce au urmat, pînă-n zilele noastre...

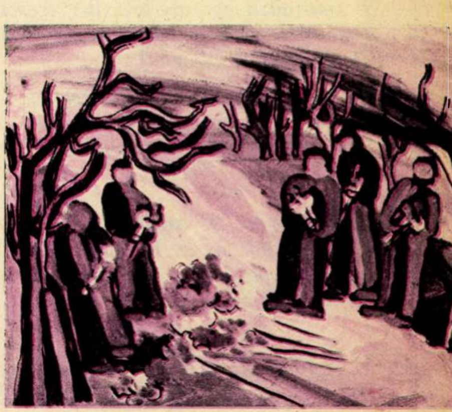

Desen de **LARISA STEOPU**

ZIDUL CU PĂSĂRI

de CORNELIU BUZINSCHI

L-a văzut abia atunci.

Ieșise doctorul și din camera cealaltă băiatul a mai auzit:

— ...trebuie să stea în pat două săptămîni... Feriți-l de curent...

Așa hotărîse doctorul și mai spusese ceva, dar vocea i se pierduse în holul de la intrare. Două săptămîni însemnau paisprezece zile.

A făcut socoteala numărînd în gînd și-au ieșit paisprezece, fără nici una lipsă.

Scoase repede arcul ascuns sub pernă, puse o săgeată și ochi îndelung, ochi semnul de pe peretele din față — o urmă de cui — apoi sări în șea pe calul lui preferat și călări o vreme pe întinsele cîmpii ale Rîului Repede, dar acolo era liniște, nici un dușman nu se arăta în zare și se întoarse, pentru că i se făcuse sete. Bău apă din cana de pe noptieră și privi afară, dincolo de geam.

Și atunci văzu zidul...

Era cenușiu de crăpături și urîțit de toate ploile lunii.

Acoperea totul și rînjea spre el știrb și hîd și băiatul închise ochii. Dar construi o scară care-l trecu dincolo, de unde văzu soarele și lumea orașului cu case și străzi. Cînd deschise ochii, zidul rînjea, strîmbîndu-și posomorît fața cenușie. Apoi fața zbîrcită începu să plîngă cu primii stropi de ploaie, pînă cînd stropii se întețiră și băiețașul văzu pasărea zburînd, o dată și încă o dată, prin fața ferestrei. Dar se mistui în zid și băiețașul oftă. Zidul deveni un balaur cu multe capete și-i simțea dogoarea, pentru că balaurul arunca limbi de foc care-i ardeau fața și mîinile. Și buzele băiețașului murmurau fierbinți: «Mamă, vreau să nu moară pasărea, mamă, vreau să nu moară pasărea». Iar mîna ușoară răcorea fruntea băiețașului și el adormi urmărit de ochii plini de griji ai mamei.

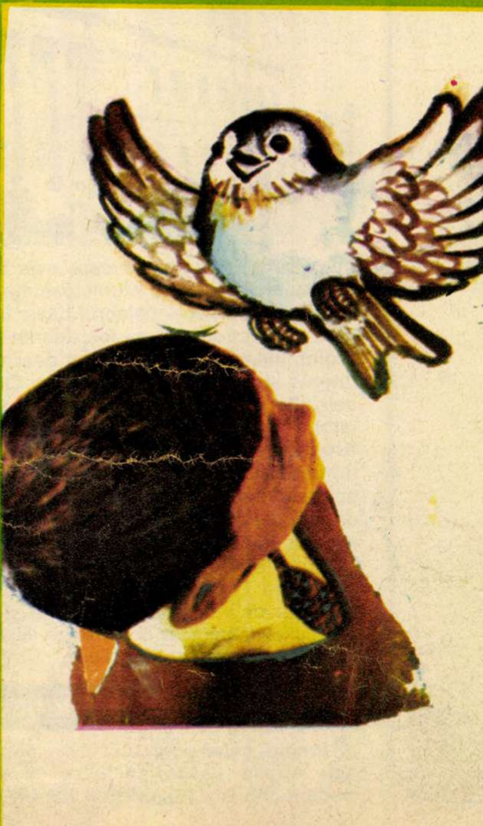

Desen de **DAN VASILE**

Băiețașul se mai luptă cu zidul zile-ntregi. Lupta ținea ca-n poveste și băiețașul începu să-l dărîme, din trei în trei zile, cînd dintr-un capăt, cînd din celălalt. Numai seara își termina munca, pentru că Ea era atotputernică și-l ajuta pe băiețaș. Seara era zîna cea bună și, timp de paisprezece zile, ea îl ajută să învingă zidul cu fața cenușie și de nepătruns.

Și așa veni și ziua cînd mama-i dădu voie să părăsească camera și să iasă în curte. Băiețașul nu-și uită arcul și tolba cu săgeți și alergă spre ușa care dădea în curte.

Jos, îl întîmpină zidul, o cunoștință veche, de care bătuse mingea de atîtea ori și-l privi cu mirare. Căuta zidul-balaur, cu zeci de guri, dar găsi crăpăturile cu cuiburi.

Urmări zborul păsărilor și privindu-și arcul, hotărî că el trebuie să le păzească cuiburile de motanul tărcat al vecinilor, dușmanul puilor de vrabie, care, sigur, pîndea și acum de undeva.

VERSURI DE A.I. ZĂINESCU

Joc de primăvară

Oho, cum mi se aprindea ca o rază în ochi, lină
Iarba şi eu uite aşa mă uitam—de cristal;
Uite aşa mă uitam, de lumină,
Şi mă uitam cum mi se putea merge
Pe ochi, ca pe-un deal.

Cum se cobora vîntul, fraged, neînceput,
Cum mi se aprindea părul scurt, dintr-o dată.
Cum s-a aprins părul taurilor de li s-a făcut
Viaţa ca o cîmpie cu iarbă
Înrourată.

Şi cum totul ca o vedere a ierbii era, tare
Mirositoare şi-n jur vîntul verde, nespus,
Şi eu uite aşa mă uitam, ca printr-o floare,
Oho, uite aşa mă uitam
Ca printr-o rază, în sus.

Înflorire

Au spart vînturile coaja zăpezii
Şi s-au auzit zboruri prin aer crescînd,
S-au văzut printre nori cum sar iezii
Ca un gînd în alt gînd.

Şi s-au văzut, ale mării, cirezile,
S-au auzit scoicile-n ape umblînd,
S-au ridicat, acoperişe, amiezile,
Ca un gînd în alt gînd.

Şi-au început, o, rugurile!—
Ale copacilor ce se întreţes blînd.
Înflorirea pe care-o vestesc plugurile
Ca un gînd în alt gînd.

Către tineri

Cu-atletici muşchi, viu tresărind ca delte
De lumini, voi ţărmurile sînteţi, zvelte
Şi-i braţul scris ca să vă fie teafăr.
Tineri, în trunchiul vîrstei nici un nor
Decît sublima rază pusă de luceafăr
Şi pururi cerc de rouă vuitor.

Ca-ntr-o olimpiadă-a lung văzutei zile,
Coloanele de ani care transpar,
Cum foşnetul cuvîntului pe file,
Într-o adîncă sărbătoare-n calendar,
Şi timpi, văzuţii timpi la mii de mile
Ca prin ochean sporindu-şi lumea statuar.

Ape ce cresc şi creşterea de ţară-asemeni
Sorilor, cînd se arată gemeni.

Ţara

Ţara—după mamă şi tată, ţinînd-o
Veacuri în braţe şi binecuvîntînd-o.
Iluminarea aceasta dulce
De dorul căreia ne-aprindem fulger.

Steaua de dragoste şi roua ca un plai
Al naşterii—căreia îi zicem grai
După cei vii, după cei morţi şi după
Cuvînt—această vie-nsămînţată cupă.

Vorbirea care dată ni-e şi, trează,
Noi cînd tăcem, pe gură se-abureşte rază
Şi simţim, prin rădăcini, de veste
Această sferă, ţara care este.

ITINERAR AFRICAN

(Urmare din pag. 6—7)

cativa antiteză între cele două nave — una cioplită după metode ancestrale, iar alta decupată în metal prin procedee de înalt randament ale trasajului optic, dirijat electronic — exprimă pe alt plan distanța incomensurabilă dintre «tehnologia» străveche artizanală a unui popor harnic și idealul său de putere industrială modernă, la nivelul contemporaneității.

Pentru o țară ca Tanzania, cu o populație totalizînd peste 12 500 000 de locuitori dintre care 96 la sută sînt țărani, cu numai 10 la sută din suprafața cultivată, cu zăcăminte minerale neexplorate și căi de comunicație aproape inexistente, armonizarea economiei — se înțelege — nu este o problemă ușoară, care se poate realiza fulgerător. Dar, «Declarația de la Arusha», din 1967, a formulat marile opțiuni economice și sociale ale țării: apărarea și întărirea independenței țării și a libertății poporului; folosirea tuturor resurselor țării pentru lichidarea mizeriei, ignoranței și bolilor etc.

SUDANUL — ȚARA CELOR DOUĂ NILURI

La confluența celor două Niluri — Alb și Albastru — aerul arde. Sub soarele vertical, capitala e albă ca de cretă. Nilul Albastru, străjuit de eucalipți maiestuoși, ale căror coroane formează un splendid umbrar natural, și-a restrîns apele. În apropierea podului de piatră filigranată din vecinătatea Universității și a Muzeului de istorie naturală și etnografie, oamenii își plimbă încet pasul prin Piața Martirilor.

Întreaga mărime a frumuseților **Khartum**-ului este însă dată de treimea lui arabă — Omdurman-ul — unul din cele mai plăcute și curate orașe arabe din Africa, în care trăiește cea mai mare parte a celor aproape o jumătate de milion de locuitori ai capitalei.

Khartum-ul este de fapt o «triplă» capitală, pentru că e alcătuit din trei orașe gemene: **Khartum**-ul propriu-zis, **Omdurman** și **Khartum North**, de fapt zona industrială a capitalei sudaneze.

Omdurmanul se întinde pe malul stîng al Nilului Alb, pe o distanță de 10—15 kilometri, în fața geamănului său Khartum, de care este legat prin liniile tramvaielor. Clădirea Municipalității, Casa muzeu a califului, Souk-ul — celebrul bazar în care meșteșugarii confecționează, pe loc, diferite obiecte din aur, argint, fildeș și abanos — sînt doar cîteva puncte de interes și afluență ale frumosului Omdurman. Ca și celelalte state africane prezentate, Sudanul are o istorie zbuciumată. La începutul anului 1946, la Khartum are loc o răscoală cu caracter național, în urma căreia — la 12 februarie 1953 — un acord anglo-egiptean recunoaște drepturile poporului sudanez de autodeterminare. **În mai 1969,** la Khartum se inițiază un Consiliu al Revoluției, condus de actualul președinte al statului sudanez, generalul Gaafar Mohamed El Numeiry. Acesta își propune un vast program de transformări sociale și economice ale celui mai mare stat al Africii — în arabă, **Bilanas-Sudan** adică «țara negrilor».

Studenți din capitala Republicii Arabe Egipt îndreptîndu-se spre Facultatea de arte din cadrul Universității.

ÎN ȚARA PIRAMIDELOR

Urmînd, către nord, milenara cale a Nilului, apele, sau aripile păsării metalice te aduc lîngă piramide, în capitala **Republicii Arabe Egipt**, — **Cairo.** Rătăcind pe străzile minunatului oraș, vlăstar al Nilului, ai impresia că te depărtezi tot mai mult de prezent, afundîndu-te în epoci de mult apuse. Numeroasele mărturii ale civilizației dinastiilor faraonilor și celor care i-au urmat, pecetea pusă de acestea pe cultura și viața poporului egiptean, aduc trecutul aproape de tine, îl vezi întruchipat în monumentale palate, sfincși, piramide, moschei, îl simți înconjurîndu-te din toate părțile. Zărit printre blocurile noi, cu mai multe etaje, palatul moscheie a lui Mohamed Ali, construit în stil feudal, ți se înfățișează ca o veritabilă transpunere în realitatea unui palat din «1001 de nopți». Și nu-i singura de acest fel!

Pe teritoriul stăpînit de nisipurile eterne, în vecinătatea piramidelor lui Keops, Kefren și Mikerinos de pe platoul Ghizehului, totul pare nefiresc: dunele de nisip, care în timpul furtunilor își schimbă locurile din oră în oră, clipirile reci ale stelelor, bătrînii, îmbrăcați în galabii albe, care te invită la o plimbare în jurul celor trei «munți» de piatră și, în sfîrșit, Sfinxul cu zîmbetul său enigmatic.

Există însă astăzi, în Egiptul contemporan pe valea aceluiași milenar Nil, o construcție întrutotul comparabilă cu măreția piramidelor — barajul de la Assuan. Cei aproape 900 de kilometri, cît măsoară drumul de la piramide pînă la Assuan, îi parcurgi în cel puțin cincisprezece ore într-o călătorie cu trenul, îți oferă un tablou al întregului Egipt. Supranumit a patra piramidă a Egiptului, construit din granitul de pe malul estic, din nisipul de pe malul vestic și din argila aflată tot în apropiere — barajul de la Assuan are o înălțime de 111 metri și adună în spatele său un lac de acumulare lung de 500 km. Partea sa superioară se ridică la 196 metri deasupra nivelului mării și are o deschidere de circa 4 000 metri, dintre care 700 între cele două maluri, iar restul sub forma a două aripi pe cele două laturi ale fluviului. Ce înseamnă barajul de la Assuan pentru R.A. Egipt? Înseamnă viața pentru industria în ascensiune, înseamnă sute de mii de noi hectare intrate în circuitul agriculturii, înseamnă lumină, căci următorul mare obiectiv, la înfăptuirea căruia a pășit poporul egiptean îl reprezintă electrificarea satelor, înseamnă CIVILIZAȚIE.

Dimineața, pe unul din marile bulevarde ale Algerului.

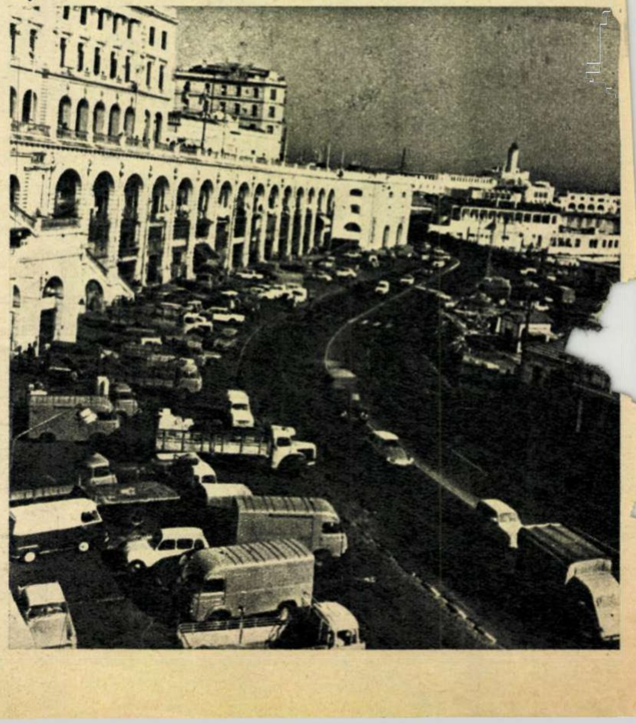

PETRE LUSCALOV

„OSTROVUL LUPILOR”

(Partea a doua)

CAPITOLUL XXVIII

— Hai, Scatiule, apucă-l, îi șopti acesta printre dinți prietenului său, aplecîndu-se spre el...

Cu mîinile legate la spate, Scatiul prinse briceagul de prăsele. Babușcă se ridică și îi spuse tinerei femei cu un aer triumfător.

— Din clipa în care Spic a mîrîit la bătrînul prisăcar, am știut că el este «Cardinalul». Ne tăiem legăturile de la mîini și o ștergem.

Tînăra femeie își aruncă privirea spre ușa de fier:

— Ar trebui să vă grăbiți, băieți... Friedrich se poate reîntoarce din clipă în clipă...

Babușcă se așeză spate în spate cu Scatiul și își potrivi legătura de sfoară pe lama ascuțită a briceagului, pe care prietenul său îl ținea strîns în pumn. O singură apăsare și legăturile de sfoară îi alunecară de pe încheieturile mîinilor și căzură în fîn. Peste cîteva clipe, Scatiul și tînăra ingineră erau și ei liberi. Scatiul se ridică ușor de jos și cu pași ca de pisică se apropie de gemulețul rotund și prăfuit, ce abia licărea ici și colo în strălucirea bolnavă a stelelor de afară. Îl deschise încet, încet și rămase nemișcat, ascultînd cu urechile ciulite liniștea nopții. Sus, deasupra lui, pe punte, se auzea vocea Chiorului, acoperită din cînd în cînd de rîsul răgușit al omului cu fața vînătă.

Scatiul își scoase cureaua de la pantaloni și o petrecu pe după balamaua ruginită a gemulețului.

În clipa următoare Babușcă se ivi lîngă el, în lumina palidă și pîlpîitoare a lămpii.

— Dă-mi și cureaua ta, Babușcă, îi șopti el la ureche... Va trebui să sărim amîndoi o dată în apă...

Babușcă își scoase repede cureaua.

— Avem curentul în față, Scatiule... Ce facem? Ne va lipi de peretele șlepului.

— Ne scufundăm și trecem pe sub el, continuă Scatiul, luînd cureaua din mîna lui Babușcă și înnodînd-o de cealaltă... Vom coborî peretele șlepului, și-apoi vom plonja în adîncul Dunării... Altfel ne vom încurca în ierburile ce-au crescut pe fundul vasului... Ai priceput cum vine chestia, Babușcă?

Ochii verzi și pieziși a lui Babușcă străluceau:

— Mai e vorbă? Dar ce-o să facem cu marele ANAFOR AL PISICII? Dacă dăm peste el?

«Marele anafor al pisicii» era un vîrtej de apă imens, care se forma în această parte a Dunării și se deplasa încolo și încoace pe luciul apei — o pîlnie uriașă căscată spre adîncuri, rotindu-se fantastic cu viteza unei elice de avion.

Ziua, pescarii îl recunoșteau de departe și apucînd vîrtos vîslele, lopătau puternic, ocolindu-l cu grijă, cu capetele întoarse și privirile ațintite spre genuna învolburată și înspăimîntătoare de ape, ce putea să răstoarne și să înghită o mahună puternică ca pe o coajă de nucă. Noaptea însă, monstrul răsărea deodată, de undeva, din adîncurile Dunării, desfăcîndu-și cu o învolburare de ape, undeva, în întuneric uriașa lui pînză rotitoare de păianjen. Niciodată nu puteai să știi unde se află, dacă este aici, la un pas de tine, sau sub malul prăvălit al Dunării, cu gura lui strălucitoare căscată spre stele. Nici o barcă nu ar fi îndrăznit din pricina lui să străbată noaptea «Cotul pisicii».

— O să înotăm pe firul apei... răspunse Scatiul, în vreme ce lăsa să cadă afară, pe geam, curelele înnodate.

«Anaforul pisicii» se ține mai mult pe lîngă mal... Hai, Babușcă, ia medalionul de la tovarășa Elena și urmează-mă...

Tînăra femeie se apropie cu medalionul în mînă de cei doi băieți.

— Gata? Plecați?

Scatiul se prinse cu o mînă de capătul curelei și ducînd degetul la buze, îi făcu semn să păstreze liniște. Babușcă luă medalionul și își petrecu lănțișorul pe după gît. În vremea aceasta Scatiul luneca ușor, pe gemulețul deschis, afară din șlep. Tînăra femeie îi întinsese mîna lui Babușcă și aplecîndu-se spre el îi șopti la ureche:

— Succes, Babușcă... Și salutări tovarășului Vlad.

Babușcă îi strînse mîna. În clipa următoare făcu un salt și prinzîndu-se de capătul curelei rămase cîteva clipe spînzurat în văzduh... Apoi, propti-

ndu-se cu picioarele în peretele vasului își făcu vînt și cu un salt acrobatic alunecă ca un țipar afară din șlep.

Acum cei doi băieți se legănau atîrnați de curele, deasupra Dunării. Sus, pe punte, Chiorul și omul cu fața vînătă, discutau de zor. Scatiul și Babușcă coborau încet, încet pe cureaua înnodată, spre apa întunecată a Dunării, care clipocea ici și colo lovindu-se de peretele de fier al șlepului.

— Hei, Ciupitule, răsună deodată vocea puternică a Chiorului deasupra lor... Mi se pare mie sau se bălăbănește ceva acolo?

— Unde acolo? se auzi glasul omului cu fața vînătă. Și deodată strigătul lui răgușit străpunse noaptea: Fug! Nu-i vezi? Trage în ei.

— Sări, Babușcă! strigă Scatiul și în clipa următoare, se prăvălea de sus, dispărînd în adîncurile Dunării, cu un plescăit puternic ce răsună în liniștea adîncă a nopții ca un foc de pistol.

Babușcă îl urmă peste o clipă. Apoi se făcu liniște.

— Ce s-a întîmplat, domnilor? întrebă domnul Friedrich, apărînd pe puntea șlepului cu un revolver în mînă. Ce sînt urletele acestea?

— Băieții... Băieții au fugit, strigă Chiorul, aplecîndu-se peste marginea șlepului și arătînd cu mîna undeva înspre apele întunecate ale Dunării. Au ieșit pe geam, și au sărit adineauri în Dunăre.

— Și de ce stați? urlă enervat domnul Friedrich. Îi vom prinde îndată! Pregătiți barca cu motor!

Chiorul și omul cu fața vînătă străbătură puntea și se bulucîră pe scara șlepului. Domnul Friedrich vîrî revolverul în buzunarul de la piept și coborî și el scara de fier, spre barca cu motor, care îl aștepta, duduind ușor, cu farurile aprinse, la piciorul scării.

Chiorul cu pistolul mitralieră în mînă și omul cu fața vînătă, rezemat în țeava puștii de vînătoare îl așteptau în barcă.

Domnul Friedrich sări în barcă, se instală la volan, apoi își puse liniștit mănușile din piele de căprioară...

— Credeți că băieții au pornit-o spre mal?

— Nu, domnule Friedrich, interveni Chiorul, ar fi o nebunie din partea lor... Dunărea e plină de anafore. Vor ține firul apei...

— Să-i lăsăm să obosească puțin, continuă domnul Friedrich, punînd încet mîinile pe volan și apăsînd cu vîrful piciorului pe accelerator. Nu vor mai putea să înoate pe sub apă ca niște rațe sălbatice ce sînt...

Motorul duduia din ce în ce mai puternic. Barca cu motor se desprinse de lîngă șlep și începu să alunece din ce în ce mai repede, măturînd cu farurile ei puternice apele învolburate ale Dunării. Acum barca cu motor

zbura pur și simplu.

— Opriți! strigă deodată înspăimîntat Chiorul, punînd mîna pe umărul domnului Friedrich în vreme ce cu brațul celălalt arătă ceva care apăruse pe neașteptate în fața bărcii cu motor în lumina tulbure și cețoasă a farurilor. Priviți colo, în fața farurilor. Priviți colo în față, domnule Friedrich! Înapoi! Înapoi! Marele «anafor al pisicii»! Opriți barca!

Barca cu motor se opri într-un clocot de spumă și vibrînd din toate încheieturile începu să se tragă încet, încet înapoi pe Dunăre.

Și uriașul vîrtej de apă, ce se rotea cu o viteză fantastică în lumina farurilor, cei trei bărbați zăriră prin parbrizul strălucitor de periculos al bărcii cu motor capetele celor doi băieți ce se roteau o dată cu giganticul vîrtej apărînd și dispărînd ca două mingi negre, printre apele învolburate ale anaforului.

Chiorul își șterse cu dosul palmei fruntea îmbrobonită de sudoare, și murmurînd încet, ușor tulburat:

— De data aceasta s-a isprăvit cu ei, domnule Friedrich...

Domnul Friedrich întoarse brusc capul spre el.

— Dar nu o să-i lăsăm să se înece. Avem nevoie de ei... Nu există nici o soluție?

Chiorul îl privi cu un rînjet trist pe buze:

— Ba există una, Friedrich... Să ne înecăm și noi o dată cu ei... Din «anaforul pisicii» nimeni nu a scăpat încă viu...

(VA URMA)

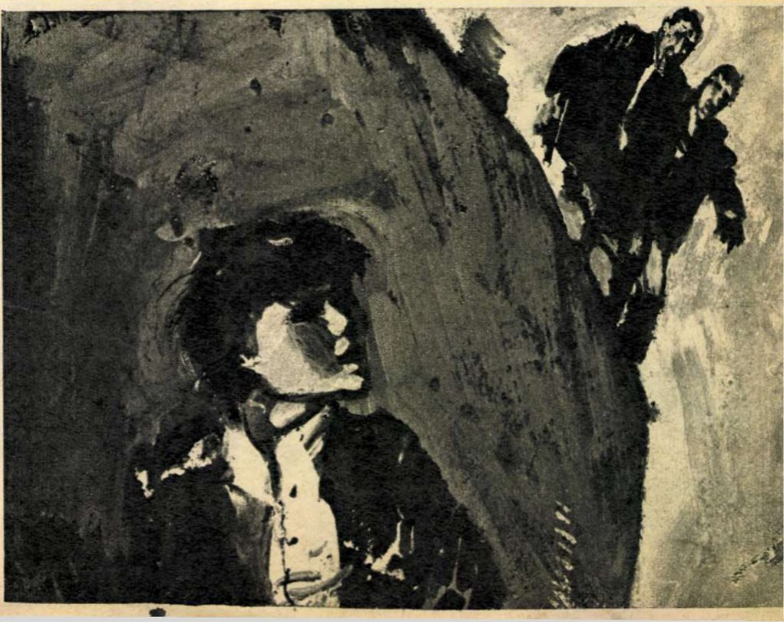

desen de
POMPILIU DUMITRESCU

MISTERUL roboților

URMĂRIȚI DIN NUMĂRUL VIITOR UN EXTRAORDINAR SERIAL UMORISTIC, SCRIS ȘI DESENAT DE RADU MARIAN (autor distins cu marele premiu la concursul nostru de benzi desenate din 1970).

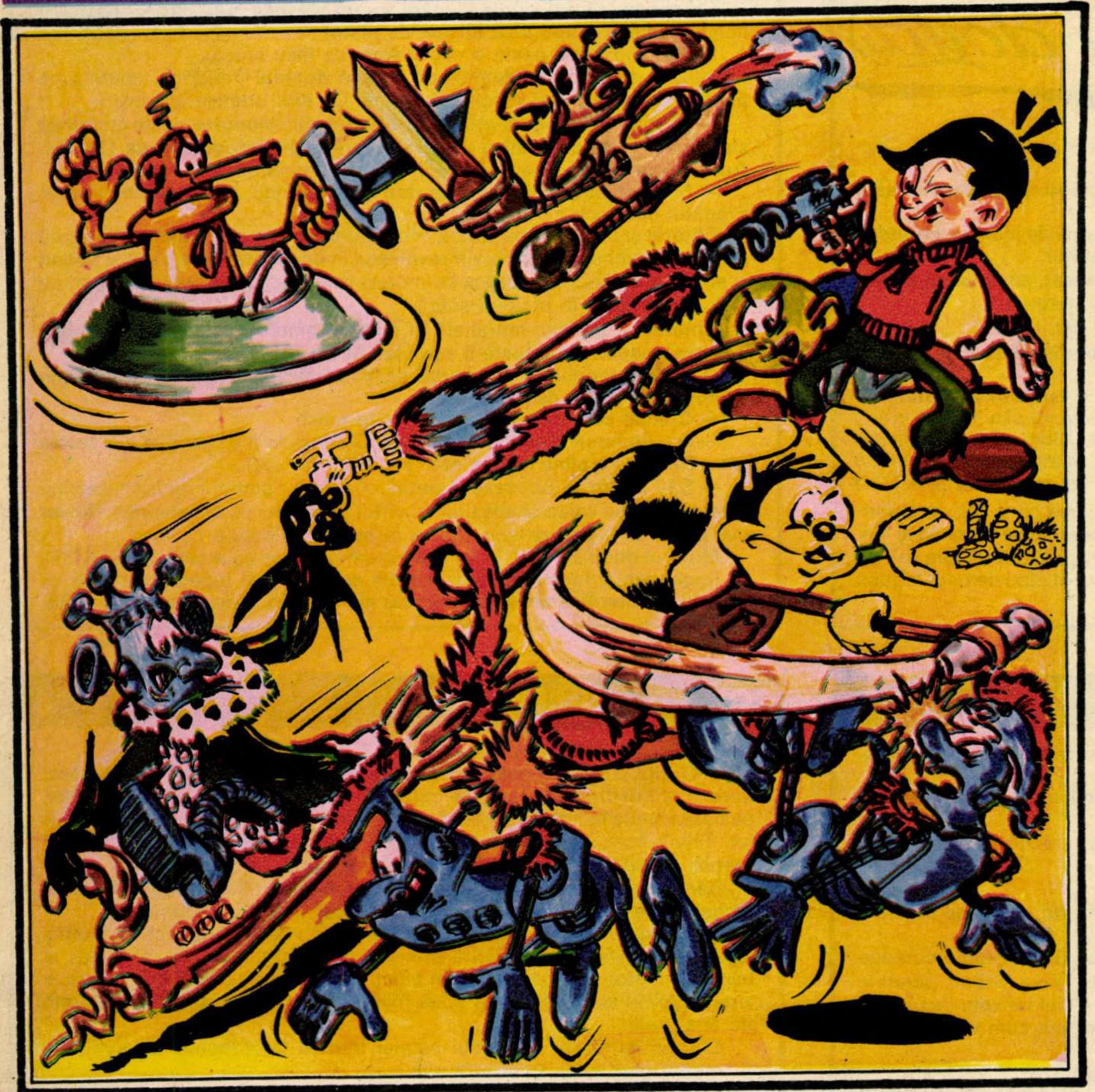

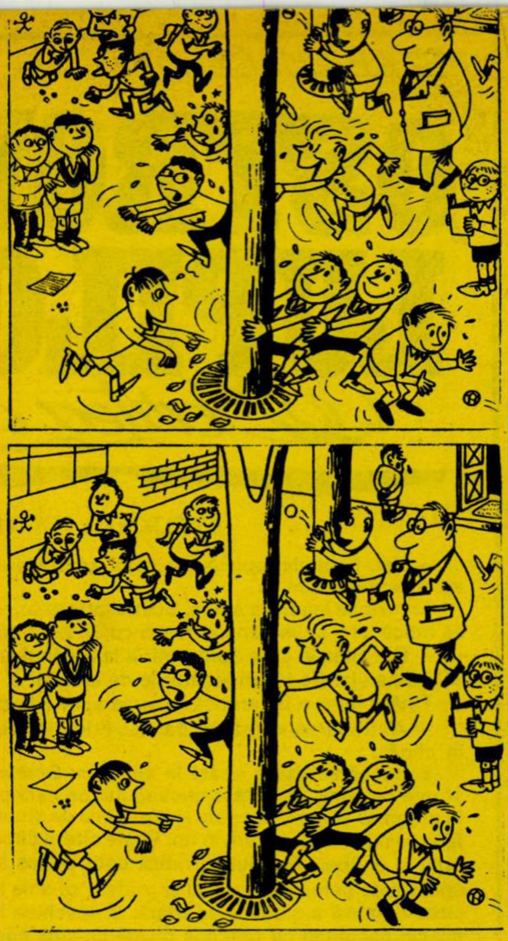

CELE DOUĂ DESENE NU SÎNT IDENTICE. GĂSIȚI DEOSEBIRILE. SÎNT ÎN NUMĂR DE 10.

DACĂ NU AVEȚI CÎNTAR DE BUCĂTĂRIE, FOLOSIȚI ACESTE MĂSURI:

1 linguriță cu apă, vin, lapte	*4— 5 g*
1 linguriță — cu făină (cu vîrf)	*8— 9 g*
1 linguriță — cu zahăr tos	*12 g*
1 lingură — cu apă, vin, lapte	*14— 15 g*
1 lingură — cu făină (cu vîrf)	*25 g*
1 lingură cu untură sau unt	*25 g*
1 lingură — cu zahăr tos	*30 g*
1 lingură — cu zahăr pudră	*25 g*
1 pahar obișnuit — cu făină	*125 g*
1 pahar obișnuit — cu zahăr tos	*200 g*
1 pahar obișnuit — cu zahăr pudră	*160 g*
1 pahar obișnuit — cu ulei	*245 g*
1 pahar obișnuit — cu apă, vin, lapte	*250 g*

PRACTIC UTIL

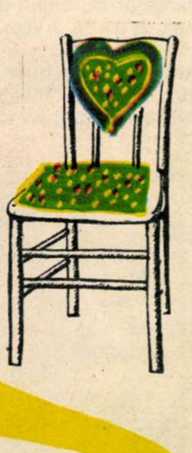

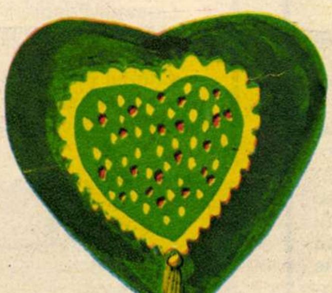

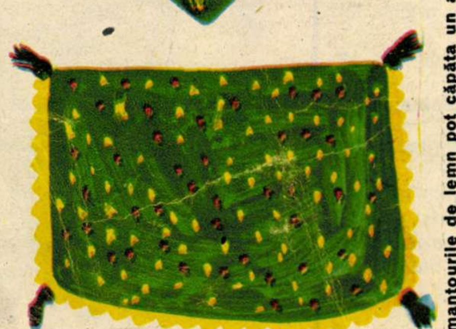

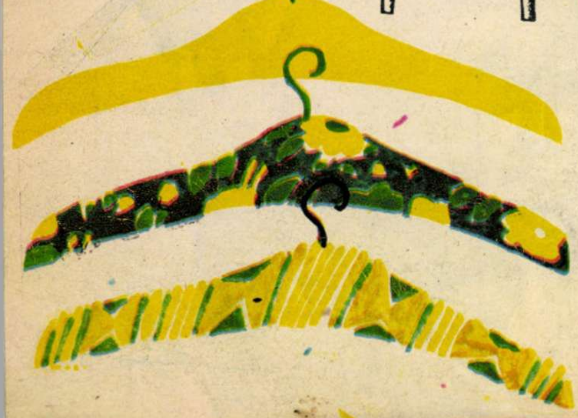

Portmantourile de lemn pot căpăta un aspect plăcut și îngrijit dacă le veți îmbrăca cu diferite materiale pe care le aveți în casă.

Scaunele mai vechi sau cele de la bucătărie vor fi mult mai frumoase dacă le veți adăuga aceste accesorii: pernițe umplute cu melană, foaie de burete, lînă, etc. Pentru aceasta se potrivesc două materiale asortate la culoare, iar între ele se pune dantelă.

Georgeta Pătrăuceanu, Școala generală, comuna Putna, Suceava. Îmi spui că te-ai fotografiat pentru panoul de onoare al scolii și-mi trimiti și mie o poză. Deduc că înveți foarte bine. Te felicit. Vrei să porți corespondență cu copii din țară despre muzică și literatură? Foarte bine! După recomandarea pe care ți-am făcut-o, cred că-ți vei găsi mulți prieteni.

Maria Grosu, Școala generală nr. 3, Suceava. «Dragă Olguța, vreau să-i fac o surpriză mamei. Dînsa citește cu multă plăcere revista «Cutezătorii», de aceea aș vrea să găsească în paginile ei și cîteva versuri pe care i le adresez de «ziua ei»: Știu, nu sînt prea reușite, dar dînsa o să se bucure». Bine, dragă Maria, îți îndeplinesc cu plăcere dorința: **«Măicuța mea, ești ca o floare/ Ce nu se ofilește niciodată!/ Chiar dacă albi ghiocei în păr ți se resfiră/ Iar azi, de ziua ta, eu îți închin/ Poezia mea/».**

Olguța

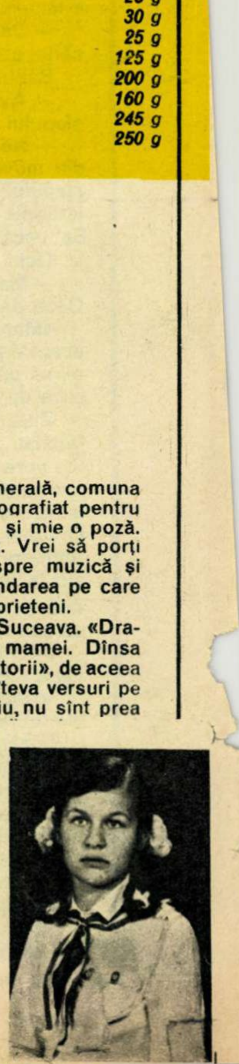

Cum purtăm corespondența?

• Toate scrisorile trebuie să fie datate pe prima pagină a scrisorii, sus, în dreapta, sau la sfîrșitul scrisorii, după semnătură, tot în dreapta.

• Cernelurile colorate nu sînt de bun gust. Scrieți deci cu cerneluri albastre sau negre.

• Lăsați un spațiu alb pe marginea din stînga colii. Spațiul marginal va pune mai bine în valoare textul scrisorii.

• Dacă nu vă ajunge hîrtia, adăugați încă o foaie și continuați să scrieți ordonat, îngrijit, evitînd continuările pe marginea hîrtiei, pe verticală sau diagonală care, pe lîngă faptul că sînt greu descifrabile, dau un aspect de neglijență.

• Forma îngrijită de prezentare a scrisorii este obligatorie. Scrieți simplu, firesc, încercînd să exprimați cît mai exact ceea ce doriți să spuneți. Evitați frazele interminabile, parantezele și repetițiile.

• Numele și adresa celui căruia i se trimite scrisoarea trebuie scrise cu multă atenție. Orice greșeală în scrierea numelui constituie o lipsă de politețe.

• Nu utilizați plicuri sau hîrtie prea colorată, cu feston sau dublură înflorată, dar nici plicurile pătrate din hîrtie de ambalaj. Hîrtia și plicul trebuie să fie simple dar îngrijite și plăcute ca aspect.

SÎNTEȚI PERSPICACE?

O NOUĂ AVENTURĂ A CĂPITANULUI DUMITRESCU

MĂNUȘILE

Pentru căpitanul Dumitrescu, spiritul de observație devenise aproape o deformație profesională. Astfel, într-o zi, i se întîmplă ca oprindu-se în fața unui magazin de galanterie pentru bărbați să vadă pe cineva că iese din magazin cu niște mănuși în mînă. Dintr-o privire, căpitanul Dumitrescu își dădu seama că respectivul nu a cumpărat mănușile, ci că *le-a furat!* Justificările individului: într-adevăr, a intrat în magazin, dar nu ca să cumpere mănuși, ci doar să se vadă cu un vînzător pe care el îl cunoaște și care, de fapt, îi și vînduse mănușile, dar nu atunci, ci tocmai în urmă cu trei zile. Căpitanul Dumitrescu a fost neînduplecat și i-a demonstrat pe loc că mănușile sînt furate. Care credeți că a fost argumentul decisiv?

Răspuns: Ambele mănuși erau pentru mîna dreaptă.

● ● ● ● ● ● ● ● ●

TRIVERB COSMIC (7, 2, 4)

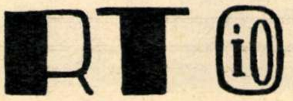

BIVERB LITERAR (5, 3)

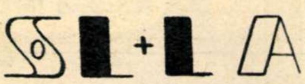

Verificați-vă cunoștințele!

test „ZOO”

Vreți să știți dacă aveți aptitudini pentru zoologie? Subliniați din cele 4 răspunsuri pe cel corect, notîndu-l cu un punct, fără să vă uitați, bineînțeles, pe răspunsuri. Dacă obțineți 10 puncte=aveți reale aptitudini! Pînă la 5 puncte=s-ar putea să ajungeți zoologi și zootehnicieni, dar trebuie să vă străduiți. Sub 5 puncte=nu prea vă interesează zoologia și zootehnia!

1. Care dintre animale se înțeleg între ele prin lovituri de picior în pămînt?
a. Lama; b. Iepurele de casă; c. Biberul d. Șacalul.

2. Ce animal nu se lasă prins de nici o capcană?
a Lynxul; b. Vulpea; c. Tigrul; d. Lupul.

3. Care animal naște pui în timpul hibernării?
a. Ursul polar; b. Hamsterul; c. Șarpele; d. Marmota.

4. Care este cea mai mare reptilă?
a. Pitonul; b. Șarpele cu ochelari; c. Șarpele cu clopoței; d. Vipera.

5. Care pasăre are aripile cele mai mari?
a. Vulturul pleșuv; b. Albatrosul; c. Cormoranul; d. Condorul.

6. Care din aceste animale trăiesc mai mult?
a. Elefantul; b. Papagalul; c. Bivolul; d. Broasca țestoasă.

7. Care animal cultivă plante (ciuperci) pentru a se hrăni?
a. Termitele; b. Păianjenii; c. Șopîrlele d. Veverița.

8. Cine are urechea cea mai fină putînd percepe pînă la 60 000 vibrații pe secundă?
a. Pisica; b. Cîinele; c. Omul; d. Vulpea.

9. Ce animal de povară domesticit se găsea în America înainte de sosirea europenilor?
a. Lama; b. Calul; c. Cămila; d. Elefantul.

10. Care este pasărea ce se folosește de munca altor păsări?
a. Vrabia; b. Cucul; c. Cioara; d. Porumbelul.

Răspunsuri: *1=iepurele de casă 2=lupul 3=ursul polar 4=pitonul 5=condorul 6=broasca țestoasă 7=termitele 8=pisica 9=lama 10=cucul*

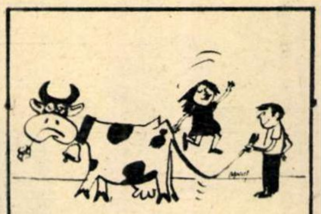

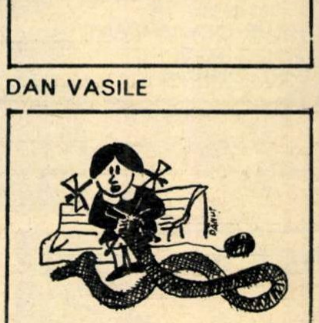

— Mămico mi se termină lina.

DAN VASILE

PENTRU PARTICIPANȚII LA CONCURSUL DE DESENE «BUCURIILE PRIMĂVERII»

Răspundem mai multor prieteni ai noștri — care ne-au rugat să le dăm un sfat în legătură cu expedierea lucrărilor (desenelor) pentru concursul «Bucuriile primăverii» publicat în numărul 9 a.c. al revistei «Cutezătorii». Vă propunem, dragi prieteni, să vă confecționați cîte un tub, puțin mai lung decît dimensiunile desenului (50 cm), făcut din carton rulat, peste care se așterne o hîrtie bine unsă cu lipici, lăsîndu-l apoi să se usuce. Desenul, rulat la rîndul său și introdus în tub, va ajunge în cele mai bune condiții la redacție.

*

DORESC SĂ CORESPONDEZE

Maria C. Pîrvu, Florica Vișan, Elena Băieți, Dorina Madrojan, Niculina Dragomir, Ruxăndrița Păunescu și **Maria Bucur** — clasa a VII-a, doresc să corespondeze pe teme pionierești. Regretăm că prietenele noastre au uitat să specifice ordinea în care sînt așezate în fotografie.

Cutezătorii 12

ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII Nr. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 17 60 10 int. 1454

REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
POMPILIU DUMITRESCU
ADMINISTRAȚIA: EDITURA SCÎNTEIA

TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE, PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

CITITORII DIN STRĂINĂTATE POT FACE ABONAMENTE ADRESÎNDU-SE ÎNTREPRINDERII «ROMPRESFILATELIA». SERVICIUL IMPORT-EXPORT PRESĂ BUCUREȘTI — CALEA GRIVIȚEI NR. 64–66, P.O.B. – BOX 2001»

Să vedeți, dragi prieteni, ce mi s-a întîmplat deunazi: primesc un plic voluminos (pe care-l bănuiam plin de surprize) semnat **A.E. — Brăila** (cred că e mai bine să păstrez pe jumătate anonimatul). Îl deschid și descopăr cu bucurie că este adresat rubricii «Aici scriu și desenează copiii». Încep să citesc o frază, două și deodată mă opresc. Unde, cînd le-am mai întîlnit? A! mă luminez eu. Alerg la colecția revistei noastre și răsfoiesc, răsfoiesc precipitat pe măsură ce nerăbdarea și indignarea îmi sporesc. Am găsit! Cu ușoare modificări eleva **A.E.** îmi trimisese, comprimată în două scurte fragmente, una dintre cele mai frumoase rozete ale săptămînii, semnată de o veche și apreciată corespondentă, **Cornelia Ichim** din **Tîrgu Neamț**. O altă pagină reproducea scrisoarea corespondentului special **Liviu Stoica** din **Orăștie**.

Așadar, **un plagiat**. Plagiatul este «însușirea în total sau în parte» a unor lucrari aparținînd altor autori. Pe scurt, o incorectitudine rușinoasă. Sperăm însă că semnalarea acestei lipse de onestitate (de care au mai dat dovadă cîțiva corespondenți) îi va pune pe gînduri pe eventualii alți amatori de «succese» pe seama muncii altora.

Pit.

Dragii mei, acum am sosit de la Pitești. Sînt foarte impresionat. Aici am văzut ce înseamnă adevărata prietenie. Dar să vă povestesc. Este vorba de Liviu Vicențiu Girardi, *elev în clasa a VII-a A, de la Școala generală nr. 11 din localitate. Imobilizat în pat de peste doi ani, Liviu ar fi avut toate motivele să nu poată învăța. Cu toate acestea prietenul meu este fruntaș la învățătură. Atît clasa a V-a cît și a VI-a le-a absolvit cu medii de 10. Prietenii lui, grupa de pionieri, detașamentul clasei, cadrele didactice, toți i-au venit în ajutor. Zi de zi, copiii vin acasă la Liviu, îi aduc lecțiile, îi explică ce li s-a predat în ziua respectivă. Iar profesorii vin acasă și-l ascultă. «De curînd au venit acasă la mine toți pionierii din detașament, împreună cu tovarășa dirigintă Victorița Popescu. I-am simțit foarte aproape de mine pe acești adevărați și minunați prieteni și colegi».*

La plecare, Liviu m-a rugat să transmit prin intermediul revistei «Cutezătorii» «călduroase mulțumiri de recunoștință, atît tovarășilor profesori, cît și colegilor mei de clasă care nu m-au uitat».

emil

MINITEHNICUS

CASA PIONIERILOR — BOTOȘANI. Priviți clădirile din fotografia de mai jos; par niște cupe sportive. În realitate este vorba de machete funcționale (ușile și ferestrele se deschid, luminile se aprind) ale viitoarelor noastre case, concepute de micii arhitecți, pionierii Mariana *și* Ovidiu Scalco *din Botoșani.*

Frații Scalco sînt pasionați muzicologi, aeromodeliști, rachetomodeliști și, după cum vedeți, constructori. Se pare că cea din urmă este și cea mai puternică pasiune a lor. Numai pentru aceste ansamble arhitecturale formate din nenumărate elemente și instalații electrice au sacrificat 200 de ore de muncă în care au traforat material plastic.

«Acum sîntem foarte ocupați cu «Orașul spațial» pe care l-am proiectat și-l asamblăm pentru expoziția Minitehnicus, ce se va deschide în acest an», ne comunică ingenioșii proiectanți.

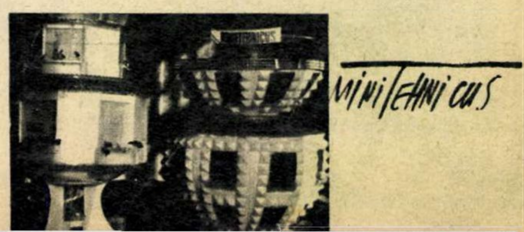

OPERAȚIUNEA „Bonj”

8

Scenariu: C. ANTON și O. ZOTTA Desene: V. MIHĂESCU

SANDU VOINEA ȘI TUDORAN AU AFLAT CÎND VA TRECE ADEVĂRATUL EȘALON. EI PĂTRUND ÎN CAMERA UNDE SE GĂSESC RASTELURILE CU ARME ȘI SE APROVIZIONEAZĂ CU TOT CE AU NEVOIE. SANDU VOINEA A GĂSIT ȘI O BOMBĂ CU CEAS. EL VREA SĂ O PLANTEZE ÎN BIROURILE COMANDAMENTULUI HITLERIST. APARE ÎNSĂ O SENTINELĂ CARE ÎL SOMEAZĂ SĂ SE PREDEA. TUDORAN SE ÎNTOARCE LA CEILALȚI PATRIOȚI, FĂRĂ SĂ ȘTIE CĂ SANDU VOINEA A FOST PRINS.

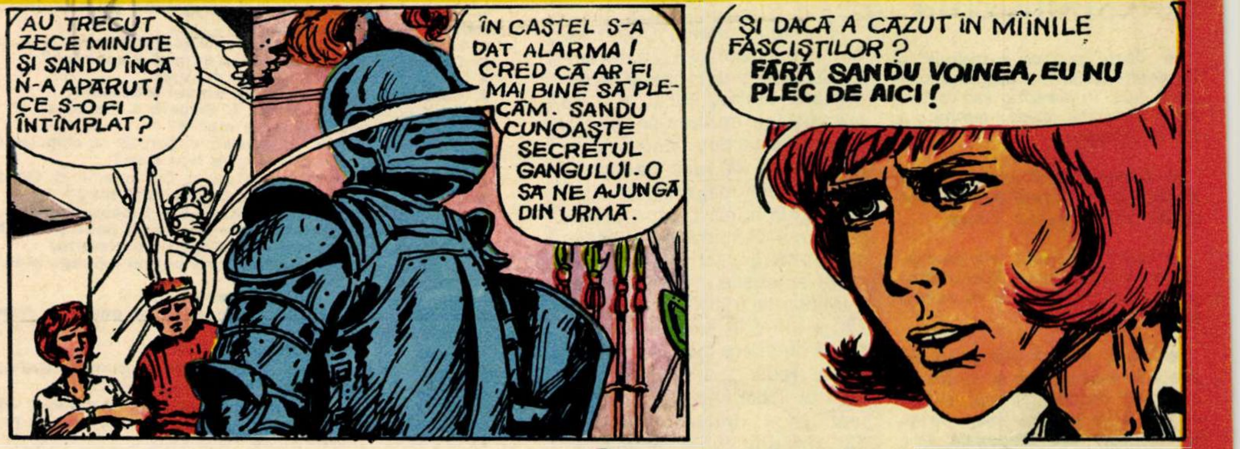
AU TRECUT ZECE MINUTE ȘI SANDU ÎNCĂ N-A APĂRUT! CE S-O FI ÎNTÎMPLAT?
ÎN CASTEL S-A DAT ALARMA! CRED CĂ AR FI MAI BINE SĂ PLECĂM. SANDU CUNOAȘTE SECRETUL GANGULUI. O SĂ NE AJUNGĂ DIN URMĂ.
ȘI DACĂ A CĂZUT ÎN MÎINILE FASCIȘTILOR? FĂRĂ SANDU VOINEA, EU NU PLEC DE AICI!

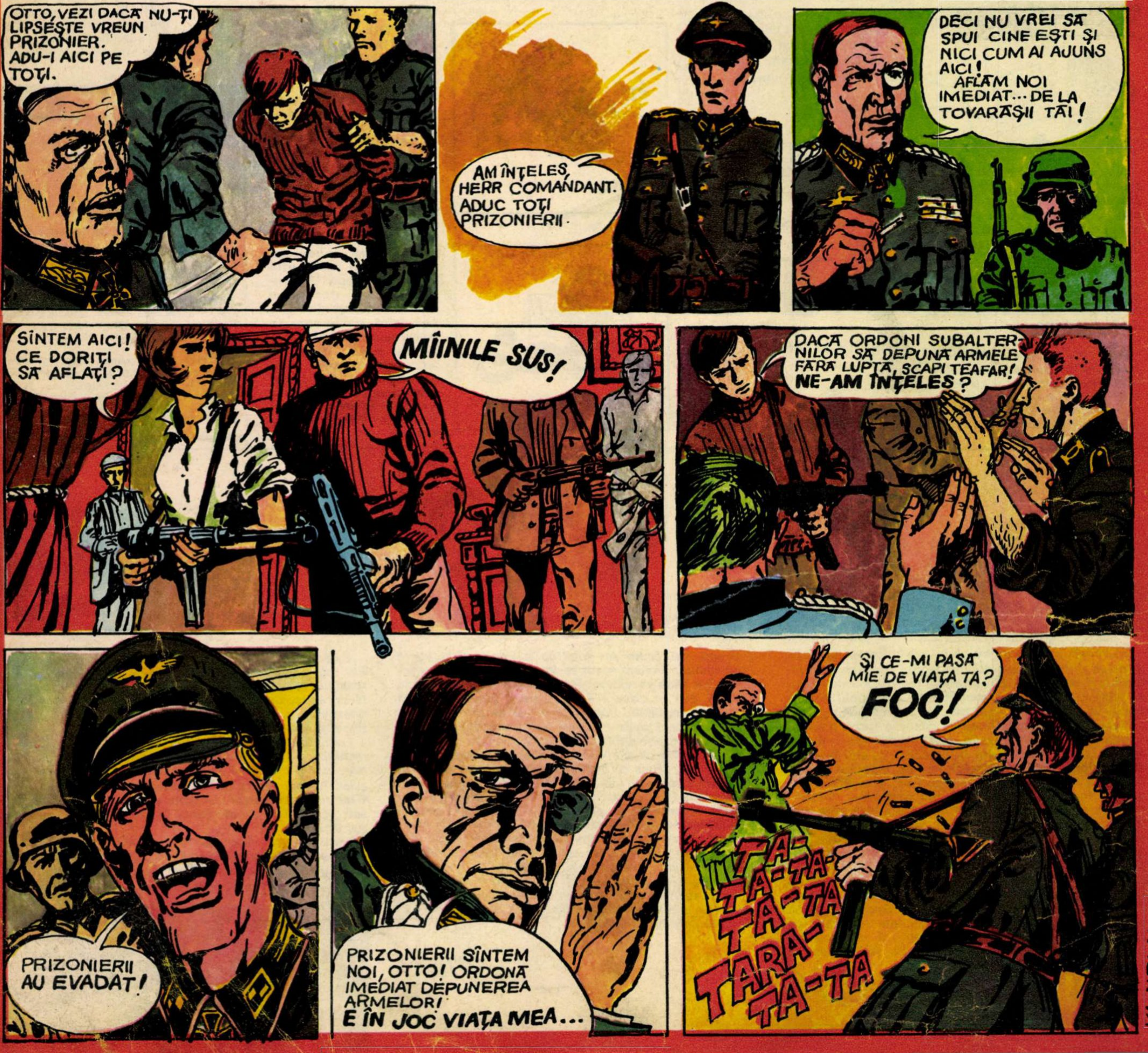
OTTO, VEZI DACĂ NU-ȚI LIPSEȘTE VREUN PRIZONIER. ADU-I AICI PE TOȚI.
AM ÎNȚELES, HERR COMANDANT. ADUC TOȚI PRIZONIERII.
DECI NU VREI SĂ SPUI CINE EȘTI ȘI NICI CUM AI AJUNS AICI! AFLĂM NOI IMEDIAT... DE LA TOVARĂȘII TĂI!
SÎNTEM AICI! CE DORIȚI SĂ AFLAȚI?
MÎINILE SUS!
DACĂ ORDONI SUBALTERNILOR SĂ DEPUNĂ ARMELE FĂRĂ LUPTĂ, SCAPI TEAFAR! NE-AM ÎNȚELES?
PRIZONIERII AU EVADAT!
PRIZONIERII SÎNTEM NOI, OTTO! ORDONĂ IMEDIAT DEPUNEREA ARMELOR! E ÎN JOC VIAȚA MEA...
ȘI CE-MI PASĂ MIE DE VIAȚA TA? FOC!
TA-TA-TA-TA-TA-TA TARA-TA-TA

VA URMA

Biblioteca municipala
Tîrg

13

Cutezătorii

JOI, 30 MARTIE
1972, ANUL VI (236),
16 PAGINI, 1 LEU

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

ÎN CUPRINS:

Busola de AUR LA CÎMPINA

TOTUL DESPRE „EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII"

- RUCSAC MAGAZIN
- MISTERUL ROBOȚILOR
- OSTROVUL LUPILOR
- OPERAȚIUNEA BARAJ

ÎN ACEST NUMĂR: REZULTATELE MARELUI CONCURS INIȚIAT DE REVISTA NOASTRĂ — «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII» EDIȚIA A III-A, 1971.

au fost realizate de GRIGORE PREPELIȚĂ.

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN AFRICA

În ultima săptămînă secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a continuat vizitele pe care le întreprinde într-un șir de țări ale Africii. După plecarea din Republica Populară Congo, înalții oaspeți români au vizitat Republica Zair, **la invitația președintelui acestei republici, general de armată** Mobutu Sese Seko, **și** Republica Zambia **la invitația președintelui republicii,** dr. Kenneth David Kaunda. **Atît la Kinshasa, cît și la Lusaka (capitalele celor două țări africane), solii poporului român au fost întîmpinați cu manifestări de caldă prietenie, prețuire și respect.**

Convorbirile oficiale care au avut loc între președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mobutu Sese Seko, la Kinshasa precum și cele purtate cu președintele Kenneth David Kaunda, la Lusaka, s-au desfășurat într-o atmosferă fructuoasă, de prietenie și respect reciproc, conferind vizitei caracterul unui eveniment de o deosebită însemnătate în dezvoltarea pe mai departe a bunelor relații dintre aceste țări și popoare africane și Republica Socialistă România.

Călătoria pe care conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu o întreprinde într-un șir de țări ale Africii își vădește tot mai pregnant înalta ei semnificație politică, caracterul ei constructiv, atît pe planul relațiilor dintre România și statele vizitate, cît și în ansamblul vieții internaționale. Ea este apreciată atît pe continentul african cît și în întreaga lume ca un important succes al politicii externe a României Socialiste, un eveniment de o deosebită importanță al vieții internaționale.

a ACTUALITĂŢI CUTEZĂTORII

Fapte pionerești

Rolele nu s-au pierdut!

În ziua de 21 ianuarie 1972, o mașină autobasculantă trecea cu viteză prin localitatea noastră. Era încărcată cu role pentru o fabrică din Cluj. Deschizîndu-se oblonul din spate, rolele, în legături de cîte zece, au început să cadă în stradă fără ca cei din cabină să sesizeze acest lucru.

Cîțiva pionieri din detașamentul clasei a VI-a, **Viorel Pop, Viorel Crețu, George Hadăr, Viorel** *și* **Nicolae Hordoan,** *găsind în drumul spre casă cîteva bucăți pierdute, au mers în continuare pe un traseu de cîțiva kilometri. Au reușit să adune un număr de 95 de asemenea role mici și mari pe care le-au adus la școală.*

Întreprinderea păgubașă, fiind înștiințată, a ridicat de la școală materialele ce se credeau pierdute. Tovarășul inginer Nae Vasile, delegatul întreprinderii, a adresat pionierilor și conducerii școlii calde mulțumiri pentru fapta demnă de adevărați pionieri.

Toate aceste materiale reintrate acum în posesia întreprinderii, valorau peste 3 000 lei.

NICOLAE POP,
cl. a VI-a,
comandantul unității de pionieri,
cartierul Liviu Rebreanu, Năsăud,
jud. Bistrița-Năsăud

• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •

FESTIVALUL PRIMĂVERII

Peste două sute de pionieri de la Liceul «C.A. Rosetti» au participat, de curînd, la Festivalul cultural-artistic al pionierilor și școlarilor din cadrul sectorului I al Capitalei. În această competiție s-au întrecut în a-și arăta măiestria cîntăreții, dansatorii, gimnaștii. N-au lipsit nici formațiile de orchestră de dansuri moderne soliștii vocali și recitatorii.

Această amplă confruntare artistică a oferit pionierilor încă un prilej de afirmare a talentelor și posibilităților lor artistice.

• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •

Agenda C.N.O.P.

Expoziția «Expedițiile Cutezătorii» de la Palatul pionierilor din Capitală, a fost vizitată duminică, 19 martie a.c., de către un număr de membri ai corpului diplomatic și copii ai acestora. Oaspeții au fost întîmpinați de tovarășul Virgiliu **Radulian, președinte al C.N.O.P.,** adjunct al ministrului **Educației și Învățămîntului, precum** și de către **tovarășii Iuliu Furo și Silvestru Patița, vicepreședinți ai C.N.O.P.**

Dupa ce tovarășul Mihai Negulescu, **redactor-șef al revistei «Cutezătorii», organizatoarea Expedițiilor, a prezentat, pe scurt, istoricul acestei competiții, oaspeților le-au fost prezentați membrii echipajelor «Pandurii lui Tudor» și «Chemarea munților», după care a fost vizitată expoziția.**

În încheierea vizitei, oaspeții și-au exprimat impresiile în Cartea de onoare a expoziției. Alături de părinții lor, și-au notat impresiile și elevii Andrei Gusak (U.R.S.S.) și Midori Shimoda (Japonia) care învață în Capitală.

CALENDAR

MARTIE						
L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Calistrat Hogaș

1847-1917

În iulie. Era în acel ceas de către sfîrșitul nopții scurte de vară, cînd prin întuneric, aici, sub poalele munților, se strecoară fîșii alburii de ceață ca niște tulpane de borangic fluturate în zborul lor nevăzut de zîne. În cerdacul lui din Piatra Neamț, un bărbat voinic, cam gros, cu fruntea înaltă, sprîncene în unghi, barbă și mustăți potrivit îngrijite din foarfeci, își rotește ochii la deal, parcă adulmecînd. Ține în mîna stîngă o pălărie neagră cu margini late, uriașă. Bărbatul acesta e profesor de «partea literară» și director la liceul de-aici, din Piatra Neamț. Dar acum, nu treburile școlii l-au scos din așternut atît de devreme, ci gîndul de a porni la drum, în munte. Nu se îndreaptă spre o țintă anume, nu și-a fixat un itinerar. Ținta propriu-zisă a călătoriei e călătoria însăși. Mai sus, mereu mai sus. Acum, înainte? Nu, la dreapta, prin poiana cu molizi tineri, o gură de rai ca-n baladă si-n vis. Vegetația scundă nu pune între el și imensitatea din juru-i vreo perdea de umbre. Simțirea ce-l stăpînește e vastă cît munții aceștia, cu văile, prăpăstiile și culmile lor. Va trebui să caute cuvinte, pentru a împărtăși și altora, elevilor lui mai întîi, și nu numai lor, cît e de înviorător să-ți clătești sufletul în aerul pur al înălțimilor, în mijlocul acestor frumuseți fără pereche ale munților noștri, ale patriei noastre.

Da, va trebui să povestească. Va trebui să povestească despre oameni, despre Axinia, sprintenă ca o zvîrlugă, și Ion Rusu, înalt cît bradul și viguros de să poarte pe umeri tot pămîntul, ca Atlas din mitologie, și-atîția alții, tăietori de lemne, plutași pe Bistrița, ciobani, — toți vrednici de-o viață dreaptă și bună, ca stăpîni de drept ai acestei țări împodobite și bogate.

Numele acestui călător este Calistrat Hogaș, scriitor clasic al literaturii noastre, de la nașterea căruia se împlinesc 125 de ani. A fost contemporan cu Eminescu și cam de-o vîrstă cu el. Operele lui, cuprinse în două cicluri: Amintiri dintr-o călătorie, *și* În munții Neamțului *vorbesc în pagini minunate despre splendorile naturii montane a României, despre oamenii de-atunci ai munților, cu viața lor trudnică într-un peisaj mirific. Astăzi, aceste pagini sînt o lectură desfătătoare și un îndemn convingător la drumeție, cum poate le va fi gîndit și autorul.*

ION ROMAN

Cutezători, TOT INAINTE!

Urmărim de mulți ani, cu viu interes, concursul «Expedițiile Cutezătorii». Cu deosebire, vizitînd expoziția celei de a III-a ediții a concursului, sîntem bucuroși să constatăm că această acțiune a devenit foarte îndrăgită, că un număr tot mai mare de pionieri și școlari, cutezători, pornesc pe cărările patriei cu corturile în spinare, desfășurînd valoroase cercetări științifice, istorice, etnografice, verificînd cunoștințele dobîndite la școală cu cele întîlnite în amfiteatrul naturii, întovărășiți în permanență de voioșie, cîntec și voie bună.

Fiecare echipaj expediționar s-a întors cu sacul plin de comori. Cele mai de seamă comori dobîndite de expediționari cred că sînt spiritul iscoditor, călirea fizică, prietenia ce s-a legat pe parcurs. Dar cea mai presus de acestea este dobîndirea dragostei față de frumusețile patriei, față de trecutul său eroic, de prezentul său luminos.

Expediția este o admirabilă invitație la pasiune, inteligență și curaj, o formă excelentă de exersare a inițiativei, spiritului practic și întreprinzător, o vibrantă chemare spre înălțimi, spre frumos, spre viitor. Ea este întotdeauna o școală a spiritului colectiv, a prieteniei și frăției, a bărbăției, cinstei și avîntului generos.

În numele Consiliului Național, doresc să vă adresez, dragi expediționari, un cald îndemn de a porni din nou pe cărările patriei, de a forma cît mai multe echipaje, de a vă ambiționa să dobîndiți cele mai valoroase colecții și totodată de a dovedi un comportament demn de un pionier, demn de un cutezător.

Țara întreagă vă cunoaște și vă admiră faptele. Poporul nostru vă însoțește cu dragă inimă și mîndrie în călătoriile voastre.

Pentru mulți dintre voi, expedițiile pot constitui punți de legătură către viitoarele profesii, către dobîndirea acelor însușiri demne de un tînăr fiu al patriei, de un tînăr comunist.

Vă sfătuiesc să cuprindeți în itinerariile voastre minunatele edificii ale socialismului, să vă dezvoltați pasiunea pentru geologie și geografie, să găsiți forme ingenioase pentru ocrotirea naturii atît de minunate a patriei noastre.

Formați cît mai multe echipaje, pregătiți-vă temeinic de drum!

La revedere, în vacanța mare, pe cărările munților!

Drum bun și noi succese, dragi expediționari, vajnici cutezători!

VIRGILIU RADULIAN,
Președinte al C.N.O.P., adjunct
al ministrului Educației și Învățămîntului

Aspecte din Expoziția «Expedițiile Cutezătorii» deschisă la Palatul pionierilor din București, pînă la 15 aprilie a.c.

ÎN NUMELE CELOR PESTE DOUĂ MII DE EXPEDIȚIONARI ANTRENAȚI ÎN CEA DE A III-A EDIȚIE A CONCURSULUI «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII», REDACȚIA ADUCE CALDE MULȚUMIRI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, CONSILIILOR JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, CADRELOR DIDACTICE ȘI PĂRINȚILOR CARE AU SPRIJINIT ORGANIZAREA ȘI DOTAREA ECHIPAJELOR, PRECUM ȘI TUTUROR OAMENILOR MUNCII, PIONIERILOR ȘI ELEVILOR CARE — PE SUTELE DE TRASEE ALE EXPEDIȚIILOR — AU AJUTAT PE TEMERARII NOȘTRI DRUMEȚI ÎN REZOLVAREA OBIECTIVELOR PROPUSE.

Rezultatele concursulu

MARELE TROFEU
BUSOLA DE AUR

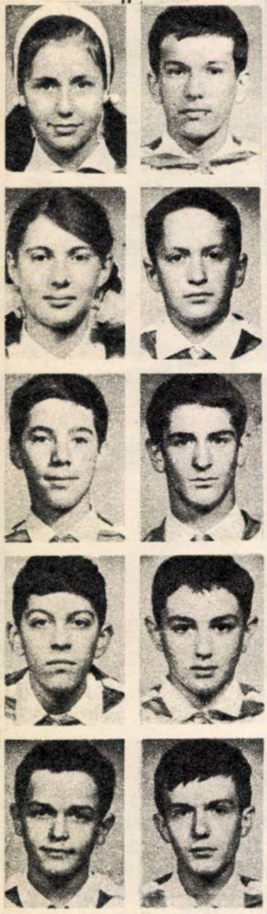

„GETICA"

Marele trofeu **«BUSOLA DE AUR»** — pentru cea mai reușită expediție din toate punctele de vedere — echipajului **«GETICA»** (Casa pionierilor Cîmpina, județul Prahova), format din:

Gabriela Dorovici (căpitan), **Mirel Tariuc** (secund), **Florența Zaharia** (etnograf), **Narcis Stoica** (fotograf), **Alexandru Bobocel** (zoolog), **Adrian Samoilă** (geolog), **Radu Valerian** (gospodar), **Călin Miulescu** (sanitar), **Gabriel Grădinescu** (botanist), **Mircea Marinescu** (istoric) și profesoara de geografie **Silvia Brezan**, (conducătoarea echipajului).

Cei 11 expediționari vor primi medalia de aur și diploma «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII» precum și cîte un aparat de radio-portativ «Cora». Echipajul va beneficia pe lîngă trimiterea într-o tabără de vară a Consiliului Național al Organizației Pionierilor și de o excursie colectivă de o săptămînă în munții Balcani (R.P. Bulgaria).

PREMIUL SPECIAL
AL JURIULUI ȘI TROFEUL
REVISTEI CUTEZĂTORII

„VÎNĂTORII LUI DRAGOȘ"

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI și trofeul revistei **«CUTEZĂTORII»**, pentru cea mai bogată colecție cu caracter muzeistic (etnografie și folclor) și pentru frumoasa comportare în toate cele trei ediții ale expedițiilor, echipajului **«VÎNĂTORII LUI DRAGOȘ»** (Casa pionierilor, Iași), format din: **Mihaela Fărcășanu** (căpitan), **Sorin Manciuc** (secund), **Florin Chiriac** (etnograf), **Carmen Pruneanu** (fotograf), **Brîndușa Hudescu** (reporter), **Cornel Verdeanu** (sanitar), **Dan Alexandrescu** (geolog), **Luminița Apetrei** (folclorist), **Livia Partenie** (naturalist), **Gheorghe Soficeanu** (gospodar) și profesorul de geografie **Stelian Chiriac** (conducătorul echipajului).

Cei 11 expediționari vor primi medalia de aur și diploma «Expedițiile Cutezătorii». Conform deciziei juriului, echipajul va efectua o excursie colectivă de o săptămînă în munții Balcani (R.P. Bulgaria).

TROFEUL
SCUTUL DACIC

„MLĂDIȚELE"

Trofeul **«SCUTUL DACIC»** — pentru cercetări privind istoria patriei, etnografie și folclor — echipajului **«MLĂDIȚELE»** (Liceul Sărmașu, județul Mureș) format din:

Maria Aruncutean (căpitan), **Edith Zöld** (secund), **Delia Chiorean** (istoric), **Adriana Furdui** (folclorist), **Mariana Gherman** (etnograf), **Eugenia Vereș** (etnograf), **Eugenia Hodis** (folclorist), **Hainal Krișan** (folclorist), **Maria Keeskes** (etnograf), **Ileana Vereș** (gospodar) și profesorul de geografie **Vasile Moldovan** (conducătorul echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se atribuie echipajelor:

«LITORAL 24», Școala generală nr. 24, Constanța; **«PARALELA 45°»**, Școala generală Plaiul Cîmpinei, județul Prahova; **«PANDURII LUI TUDOR»**, Școala generală nr. 146, București; **«FIII MINERILOR»**, Școala generală nr. 5 Comănești, județul Bacău.

TROFEUL
SFINXUL
CARPAȚILOR

„CAPRA NEAGRĂ"

Trofeul **«SFINXUL CARPAȚILOR»** — pentru cel mai original și mai atractiv itinerar — echipajului **«CAPRA NEAGRĂ»** (Școala generală Starchiojd, județul Prahova), format din:

Haralambie Vlad (căpitan); **Sofia Hristea** (secund); **Elena Hristea** (botanist); **Gh. Bărbuceanu** (geograf); **V. Stănciulescu** (geolog); **Alexandru Popescu** (meteorolog); **C. Ungureanu** (fotograf); **Petruța Voicilaș** (sanitar); **Vasile Ioniță** (desenator); **Nicolae Vlădescu** (gospodar) și profesoara de matematici **Maria Opriș** (conducătoarea echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se atribuie echipajelor:

«ISTEȚII», Școala generală Bezdead, județul Dîmbovița; **«SPICUL BĂRĂGANULUI»**, Școala generală Jugureni, județul Brăila; **«NEÎNFRICAȚII»**, Școala generală Romanu, județul Brăila.

TROFEUL
CASETA
DE CRISTAL

„ȘOIMII LUI IANCU"

Trofeul **«CASETA DE CRISTAL»** — pentru cele mai valoroase colecții de științele naturii — echipajului **«ȘOIMII LUI IANCU»** (Școala generală Măgura-Răcătău, județul Cluj), format din: **Ioan Fodor** (căpitan); **Lenuța Popa** (secund); **Vasile Negrea** (meteorolog); **Lucia Crișan** (naturalist); **Vasile Roba** (etnograf); **Monica Prigoană** (folclorist); **Gheorghe Bodea** (geolog); **Dumitru Bodea** (istoric); **Eugenia Vidrean** (gospodar); **Danilă Orza** (sanitar) și profesoara de limba română **Maria Ioniță** (conducătoarea echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se atribuie echipajelor:

«MĂGURA», Școala generală Borod, județul Bihor; **«PUTNA '71»**, Casa pionierilor Adjud, județul Vrancea; **«FLOARE DE COLȚI»**, Casa pionierilor Gura Humorului, județul **Suceava**.

TROFEUL
GENȚIANEL

Trofeul **«GENȚIANELE»** — pentru cele mai bune rezultate ale unui echipaj constituit din fete — echipajului **«FLOARE DE COLȚI»** (Școala generală comuna Ion Roată, județul Ilfov), format din:

Garoafa Iorgu (căpitan); **Paula Ioniță** (secund); **Carmen Neicu** (cronicar); **Garofița Neagu** (geograf); **Sevastița Roșca** (etnograf); **Gheorghița Oprea** (sanitar); **Costica Toma** (gospodar); **Lucica Ionița** (istoric); **Georgeta Petre** (naturalist); **Marinela Nicolae** (fotograf) și profesorul de geografie **Ioan Țeperdel** (conducătorul echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se
buie echipajelor:
«GAROFIȚA '71», Casa
nierilor Pitești, județul Ar
«CEAHLĂUL - GENȚIAI
Școala generală Șivița, ju
Galați; **«FLOARE DE CO**
Școala generală Cîmpia T
județul Cluj; **«CIUTA»**,
pionierilor Urziceni, județul

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

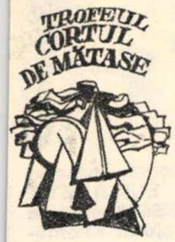

„MUGURELUL"

Trofeul **«CORTUL DE ĂTASE»** — pentru e-pajul cel mai unit, — ipajului **«MUGURE-L»** (Școala generală șorod, județul Hune-ara), format din: **oana Marinescu** (că-an); **Romanița Bru-n** (secund); **Letiția ɔran** (folclorist); **Vio-a Petric** (etnograf); **arinela Ciocade** (na-alist); **Lucreția Dă-scu** (istoric); **Maria mulescu** (geograf); **eorgeta Făniș** (geo-g); **Rodica Perța** (fol-orist); **Maria Marian** artograf) și profesorul **n Marinescu** (condu-torul echipajului).

ACHETA DE ONOARE se atri-ie echipajelor:

RCAȘII LUI ȘTEFAN», coala generală Valea Seacă ăltățești), județul Neamț; **«FO-UL VIU»**, Școala generală Pod-ria, județul Buzău; **«CEAH-ĂUL»**, Casa pionierilor Doro-i, județul Botoșani.

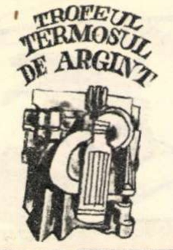

„FLORA"

Trofeul **«TERMOSUL DE ARGINT»**, pentru echipajul cu cel mai bun spirit gospodăresc și o medalie de aur, pentru ocrotirea naturii în regiunea explorată (unde a si descoperit două plante neclasificate anterior) — echipajului **«FLORA»** (Școala generală Budești-Barza, județul Vîlcea) format din:

Paul Nicula (căpitan); **Maria Nicula** (secund); **Ana Ștefan** (botanist); **Natalia Mihalache** (botanist); **Ionel Păiuși** (cartograf); **Petrică Gherguș** (zoolog); **Gheorghe Eftenoiu** (desenator); **Mircea Spiridon** (geolog); **Ionel Tinca** (fotograf); **Dumitru Idu** (botanist) și învățătorul **Ion Gh. Banu** (conducătorul echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se atribuie echipajelor:

«URMAȘII DACILOR», Casa pionierilor Reșita județul Caraș-Severin; **«COCONII DIN OAȘ»**, Școala generală Tîrșolț, județul Satu Mare; **«SOMEȘ '71»**, Școala generală Jibou, județul Sălaj.

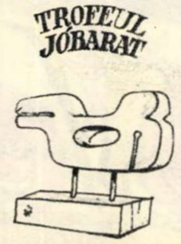

„LĂCĂUȚI 101"

Trofeul **«JÓBARÁT»** oferit de redacția **«JÓBARÁT»**, pentru cea mai reușită expediție realizată de către un echipaj format din cititori ai acestei reviste — echipajului **«LĂCĂUȚI 101»** (Școala generală Zăbala, județul Covasna, format din:

Anna Szász (căpitan), **István Bartos** (secund), **Karoly László** (botanist), **Károly Pozsony** (botanist), **Gábor Bende** (botanist) **Erzsebet Fodor** (etnograf), **Maria Fodor** (etnograf), **Endre Kőnya** (ornitolog), **Csaba Csákány** (gospodar) și profesorul **Endre Kónya** (conducătorul echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se atribuie echipajelor:

«STALACTIT», Liceul Tîrgu Secuiesc, județul Covasna; **«ȘOIMII DIN SEACA»**, Liceul Sovata, județul Mureș.

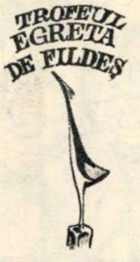

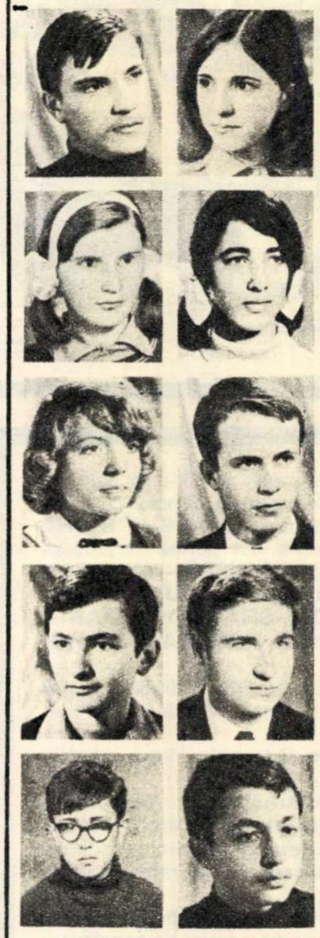

„ANCORA"

Trofeul **«EGRETA DE FILDEȘ»** pentru echipajul cu cele mai bune rezultate, în Delta Dunării sau Munții Măcinului — echipajului **«ANCORA»** (Școala generală nr. 11, Galați), format din:

Marinel Simion (căpitan); **Nastasia Borcea** (secund); **Nina Manole** (botanist); **Liliana Nechita** (zoolog); **Angelica Tătăruș** (zoolog); **Alexandru Müller** (reporter); **Mihai Baciu** (naturalist); **Adrian Ionescu** (zoolog); **N. Pintilie** (meteorolog); **Puiu Gavrilă** (zoolog) și inginerul **Alexandru Müller** (conducătorul echipajului).

PLACHETA DE ONOARE se atribuie echipajelor:

«HISTRIA '71», Școala generală Istria, județul Constanța; **«S.R.U. 1»**, Școala generală Someșul Rece, județul Cluj; **«SERETOS»**, Școala generală nr. 4, Roman, județul Neamț.

DIPLOME ȘI PREMII

- Fiecare membru al echipajelor distinse cu cele nouă trofee va obține **medalia de argint și diploma de onoare a «Expedițiilor»**. Cei distinși primesc, de asemenea, din partea revistei «Cutezătorii», cîte un aparat foto și locuri gratuite într-o tabără organizată de C.N.O.P. în județul echipajului cîștigător al «Busolei de aur», la Telega — Prahova (19 august — 1 septembrie 1972).
- Fiecare membru al primelor echipaje distinse cu «placheta de onoare» primește **diploma și medalia de bronz**. Pentru membrii celorlalte echipaje distinse cu plachetă se acordă **diploma, insigna și medalionul revistei «Cutezătorii»**.

PREMII SPECIALE

- **Diploma de onoare a revistei «Cutezătorii» și medalia de aur**-Consiliului județean Constanța al Organizației pionierilor pentru merite deosebite în popularizarea concursului și în organizarea și sprijinirea unui mare număr de expediții.
- Revista «Racheta cutezătorilor» acordă echipajului «Tulnic» (Școala generală nr. 19, Arad) pentru frumoasa comportare de-a lungul celor trei ediții ale «Expedițiilor Cutezătorii», **un aparat de filmat pe 8 mm.** De asemenea, fiecare membru al echipajului și conducătorul primește **diploma de onoare «Expedițiile Cutezătorii»** și **medalia de argint.**
- **Premiul «Albatros»**, oferit de editura cu același nume (constînd într-o bibliotecă de 100 de volume) — echipajelor «Paralela 45°» și «Paltinul» din Plaiul Cîmpinii-Prahova, pentru anchetele literare și reportericești realizate în Țara Oașului și Delta Dunării. Redacția «Cutezătorii» le oferă, de asemenea, **medalia de bronz a expedițiilor.**
- **Diploma de onoare a revistei «România pitorească»** și **medalia de bronz** — echipajului «Temerarii» din Plopșorul-Gorj pentru valoarea literară a jurnalului redactat de secunda echipajului.

De asemenea, **Editura pentru turism»** a acordat **diploma de onoare,** un premiu în cărți și un abonament pe un an la revista «România pitorească» secundei echipajului, Elisabeta Popescu.

ALTE DISTINCȚII ȘI PREMII OFERITE DE REVISTA «CUTEZĂTORII»

- **Unui număr de 35 de expediționari — medalia și diploma «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII» pentru modul deosebit în care au redactat jurnalul de bord, pentru hotărîrea și curajul de care au dat dovadă în timpul expediției sau pentru modul cum și-au îndeplinit misiunea de fotograf, etnograf, folclorist, sanitar etc.**

MEDALIA DE AUR

Elisabeta Popescu, echipajul **«Temerarii»**, Școala generală Plopșorul, județul Gorj; **Marioara Bîsceanu,** echipajul **«Cîlnău '71»**, Școala generală Murgești, județul Buzău; **Liliana Paraschivoiu,** echipajul **«Entuziaștii»**, Școala generală Peșteana-Jiu, județul Gorj; **Dobrița Cioranu,** echipajul **«Floare de colți»**, Școala generală Ciocile, județul Brăila; **Mihaela Kadar,** echipajul **«Micii cărturari»**, Școala generală nr. 1 Blaj, județul Alba.

MEDALIA DE ARGINT

Vladimir Mitu echipajul **«Cricovul Dulce»**, Școala generală nr. 3, Moreni, județul Dîmbovița; **Constantin Măcrăneanu** și **Constantin Bîrligă,** echipajul **«Entuziaștii»**, Școala generală Peșteana-Jiu, județul Gorj; **Otilia Clenciu,** echipajul **«Fereastra»**, Liceul nr. 2 Lugoj, județul Timiș; **Gabriela Aldea,** echipajul **«Hermes '71»**, Liceul Kogălniceanu Constanța **Mariana Turtureanu,** echipajul **«Baltagul»**, Școala generală nr. 1 Rădăuți, județul Suceava; **Carmen Otavă,** echipajul **«Acvila Dacă»**, Școala generală nr. 10 Focșani, județul Vrancea; **Maria Nicola,** echipajul **«Chemarea Munților»**, Școala generală nr. 60 București; **Georgeta Catrina,** echipajul **«Lanterna Magică»**, Școala generală I. Horea, județul Satu Mare; **Mariana Scîntei,** echipajul **«Pionierii Nor-**

(CONTINUARE ÎN PAG. 12)

„Temerarii”

JURNAL DE BORD AL ECHIPAJULUI DE LA ȘCOALA GENERALĂ DIN PLOPȘOR

Județul Gorj

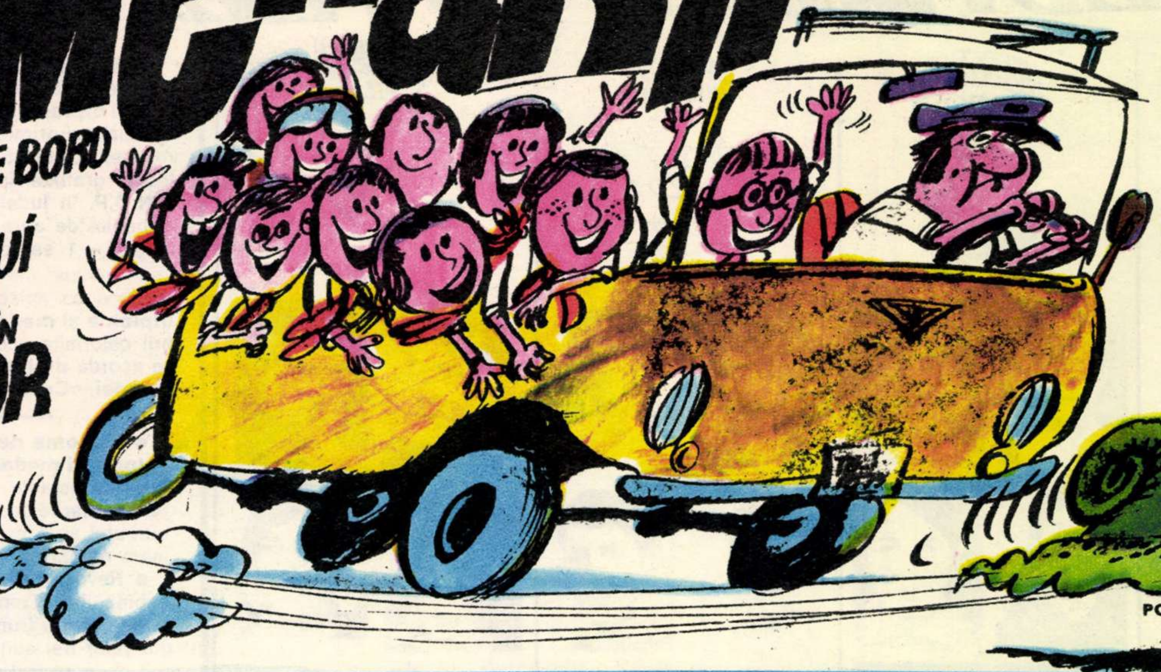

POMPILIU DUMITRESCU

Autoarea jurnalului — **ELISABETA POPESCU**, secunda echipajului «Temerarii».

Mă numesc Popescu Elisabeta, sînt elevă în clasa a VIII-a și am fost numită secund al echipajului, avînd și sarcina de a redacta jurnalul de bord.

Încă de la început țin să vă fac cunoștință cu echipajul nostru: **GHEORGHE TEMEREANCĂ** — directorul școlii — observator din partea conducerii școlii al modului în care se desfășoară expediția; **ION DUȚĂ** — comandantul echipajului; **NICOLAE COANDĂ** — căpitan de echipaj; **EU** — secundul echipajului; **SCARLAT TEMEREANCĂ; ION GRĂMADĂ; MARIA VOCHIȚOIU; MARIANA POPESCU; GENICA PAȘTEA; ION POPESCU; VASILE DOGARU.**

După cum se vede, componența echipajului a suferit modificări pentru că, la început, au fost propuși alți membri dar, din motive obiective ei au fost înlocuiți.

Componența echipajului fiind stabilită, aș vrea să trec aici cîteva «gînduri dinaintea expediției». Voi începe cu ale mele:

«Personal am mai fost la munte, dar nu în masivul Parîng. Am auzit că e foarte frumos în Parîng. Sînt nerăbdătoare să stau pe malurile lacului Cîlcescu, să văd barajul hidrocentralei de pe Lotru, să mă urc pe culmile Parîngului. De-ar trece mai repede cele trei zile care au mai rămas pînă la plecare!»

Nicolae Coandă: «Aștept ziua de 5 august cu mare nerăbdare. Pentru a-mi procura cele necesare expediției, am lucrat pe un șantier de construcții la Tg. Jiu, așa că vă dați seama cu ce nerăbdare aștept semnalul de plecare al comandantului. Cele 10 zile pe care o să le petrec la munte vor fi zile de neuitat pentru că n-am mai fost la munte niciodată. Dar va trebui să fiu cu foarte mare grijă: Sînt doar căpitanul echipajului pe care l-ați ales».

Ion Grămadă: «N-am plecat în nici o tabără pionierească, numai pentru a merge la munte. Dar nu mai trec odată zilele astea... Mă visez pe vîrful Parîngului, mă văd pe Păpușa, pe malul lacului Cîlcescu, dar deocamdată numai în vis. O, de-ar fi o realitate odată! Hai, Moș Vreme, te rog, deapănă mai repede firul zilelor!!!»

Scarlat Temereancă: «Aș vrea foarte mult să merg, dar mi se pare că n-o să mă lase mama. Dacă ați merge și voi s-o lămurim toți! N-am mai fost la munte niciodată și sînt sătul de dealurile și luncile noastre. Aș dori să mă sui undeva sus, sus, să cuprind lumea cu privirile! Ce bine ar fi dacă am putea s-o lămurim pe mama!»

Mariana Popescu: «Am mai fost în tabără la mare și, bineînțeles, că a fost foarte frumos. Am făcut plajă, baie în valurile mării dar... Să știți că e și-un dar... Aș vrea să merg și la munte. Eu sînt și rezervă pe fișă, dar poate am și noroc. Nici tata nu vrea să mă mai lase la munte, dar am să plîng două zile și pînă la urmă are să-mi dea voie. Ei, dacă învățam eu mai bine, să fi luat un premiu trei, atunci era altceva. Dar lasă că la anu' știu eu ce fac».

Maria Vochițoiu: «Am noroc cu sora mea mai mare că-mi completează banii, pentru că mi-ar mai trebui cîțiva. Eu n-am adunat suficienți în vara asta și mama mi-a spus că dacă îmi adun bani pot să merg».

Vasile Dogaru: «Am studiat din nou geografia pentru a putea să știu pe unde voi merge. Ard de nerăbdare să prind cerul cu mîna pentru că am auzit că la munte cerul se apropie așa de mult de vîrfuri încît dacă ai o scară mai lungă poți chiar să te urci pe... lună! Ce n-aș da să mă urc acolo și să întîlnesc cosmonauții navei Apollo-15! Le-aș spune:

— Vedeți, domnilor, că noi n-avem nevoie de rachetele voastre să putem veni pe lună?!»

2 august 1971

Căpitanul ne-a transmis ordinul comandantului ca mîine, la ora 8, să ne adunăm toti membrii echipajului la școală. Ne-a spus că mîine se va face organizarea, pentru că pe 4 august, seara, vom pleca la Tg. Jiu, de unde pe 5 vom porni spre Parîng. Vai, ce bine este că a mai rămas puțin! Astăzi am fost toți la mama lui Scarlat Temereancă și am lămurit-o să-l lase să meargă cu noi. Ce bine e că va merge și Ilie (Ilie îi ziceam noi, colegii, la școală).

3 august 1971

Sîntem adunați în curtea școlii toți. Este ora 8, cînd vine și tovarășul comandant. Căpitanul Coandă dă raportul: Echipajul e gata pentru adunare! Vîlceanu Aurica raportează că nu mai poate merge din cauze obiective, cauze ce roagă să nu fie spuse public. Este înlocuită cu Mariana Popescu, rezerva.

Constantin Cîlțu, raportează, de asemenea, că nu mai poate merge din cauza absenței mamei din familie, internată la spital. El, fiind cel mai mare va trebui să stea cu frații săi. E primit în rîndurile echipajului Ion Popescu din clasa a VII-a, care și-a manifestat mult dorința de a merge cu noi.

Tovarășul comandant ne amintește apoi că la orele 17,30 vom pleca din Plopșor cu autobuzul pînă la Tg. Jiu. Vom dormi o noapte acolo și pe 5 august, la ora 7,15, vom pleca la Tîrgul Cărbunești, locul de plecare al autobuzului cu care vom urca pînă la Rînca.

Ni s-au distribuit rucsacii și sacii de dormit. Restul materialelor ni se vor distribui în seara plecării.

4 august 1971

Ziua de astăzi a trecut foarte greu. Toți eram nerăbdători. Deși plecarea era la 17,30, de pe la orele 16,00 ne-am adunat în stația de autobuz. Căpitanul ne-a controlat rucsacii. Primise ordinul comandantului de a nu admite în rucsaci altceva în afară de ce ni se spusese. Au fost excluse surplusurile de alimente și, cu toate preocupările acestea, timpul parcă se oprise în loc. Grămadă invoca mereu pe Moș Vreme să depene mai repede firul zilelor, dar ajunsese la concluzia că moșul adormise. Căldura caniculară sporea greul așteptării. Dar totul are un sfîrșit.

A venit și clipa mult așteptată. Autobuzul și-a făcut apariția, noi ne-am îmbarcat și am plecat spre Tîrgu Jiu.

Dar autobuzul acesta probabil că era strămoșul tuturor autobuzelor pentru că și melcul ar fi mers mai repede. Și mai și oprea la distanțe foarte apropiate una de alta. Ce de stații sînt pe traseul acesta! Probabil că numai astăzi sînt atîtea pentru că altădată parcă erau mult mai puține și mai rare.

Iată, în sfîrșit, și Tîrgu Jiu! Mergem acasă la tovarășul comandant. Aci, ni se dau conserve, pachete, lămîi, bagaje și iar bagaje. De-o fi să le ducem noi pe toate, nu știu cum ne-om descurca! Dar ni s-a spus că vom merge cu autobuzul pînă la munte. Așa o fi oare? Dacă o să fim lăsați mai departe?!!...

Comandantul distribuie la fiecare partea ce va trebui s-o poarte în rucsac. Mie, ca de altfel și celorlalți, mi-a dat 3 conserve, pateuri «Bucegi», o cutie cu crap marinat, 600 g costiță afumată, zahăr, orez, fidea, ciocolată, lămîi și a tot pus pînă mi s-a umplut rucsacul, de nu mai puteam să pun nimic în el. Așa le-a făcut și celorlalți. De ce ne-o fi încărcat așa, pentru că și de pe acolo vom putea să mai cumpărăm?

S-a făcut ora 21,00. La masă s-au servit macaroane cu brînză. Apoi am trecut la culcare. Noi, fetele, ne-am culcat într-o cameră, în sacii de dormit. Nu aveam loc în pat toate, mai ales că în cameră mai dormea și gazda cu o fetiță. Dar noi plecaserăm în expediție și deci ar fi trebuit să dormim în corturi.

În timpul nopții a fost o căldură nemaipomenită!

(Va urma)

ISTORIA UNUI CONCURS

EDIȚIA I

A început în ziua de joi, 15 mai 1969, cînd, în numărul 20 din acel an al revistei noastre apărea regulamentul «Expedițiilor Cutezătorii».

22 iunie — primul echipaj, «Vulturii Retezatului» din Botoșani ia startul, inaugurînd concursul!

La începutul lunii noiembrie se deschide la Palatul pionierilor din București prima expoziție a «Expedițiilor» unde cele 45 echipaje participante — care au străbătut peste 36 000 kilometri-om pe cărările munților, expun cîteva mii de obiecte de tot felul, culese de pe trasee, precum și mii de pagini de jurnal bogat ilustrate.

17 ianuarie 1970; la Casa de cultură din Iași are loc festivitatea de înmînare a Marelui trofeu «Busola de aur»,oferit de către revista «Cutezătorii», echipajului «Vînătorii lui Dragoș» din localitate.

Ulterior sînt înmînate și celelalte trofee însoțite de medalii, diplome și substanțiale premii oferite de către revista noastră: «Scutul dacic» — echipajului «Șoimii lui Iancu» din Măgura Răcătău, județul Cluj. «Caseta de cristal» — echipajului «Pescăruș I» din Constanța. «Sfinxul Carpaților» — echipajului «Danubius '69» din Galați. «Cortul de mătase» — echipajului «Gențianele» din Pitești. «Termosul de argint» — echipajului «Urmașii dacilor» de la Casa pionierilor din Reșița. Au mai fost, de asemenea, înmînate numeroase alte distincții și premii colective și individuale altor echipaje și expediționari.

NȚIUNE!
NȚIUNE!
CONCURSUL „EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII”

Lansarea concursului în revistă.

EDIȚIA A II-A

Participă 102 echipaje, circa 1 200 expediționari, care străbat, pe jos, în munți și în Deltă circa 52 000 kilometri-om.

21 februarie 1971: are loc la Orăștioara de Sus, județul Hunedoara, înmînarea Marelui trofeu «Busola de aur» echipajului «Sargedava». Numărul celorlalte trofee, distincții și premii, colective și individuale, este mai mult decît dublu față de prima ediție.

«Busola de aur» la Iași

EDIȚIA A III-A

La aceasta au participat 201 echipaje cu peste 2 000 expediționari care au parcurs cu piciorul sau în bărci, pe rîuri și în Deltă, peste 100 000 kilometri-om.

Pentru cercetarea celor culese sau scrise de voi, o seamă de specialiști lucrează neobosiți săptămîni întregi.

DIN JURIU FAC PARTE: ELENA POPARAD, VICEPREȘEDINTE AL C.N.O.P. MARCIAN BLEAHU, DIRECTOR ȘTIINȚIFIC AL INSTITUTULUI DE GEOLOGIE, GHEORGHE FOCȘA, DIRECTORUL MUZEULUI SATULUI, ROMULUS VULCĂNESCU, ȘEF DE SECȚIE ÎN INSTITUTUL DE ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR, DUMITRU ALMAȘ, PROFESOR UNIVERSITAR, AUREL LECCA, SCRIITOR, ION GRECEA, SCRIITOR, FLORIAN MORARU, ȘEFUL COMISIEI SPORT-TURISM A C.N.O.P., EMILIAN CRISTEA, ALPINIST, MAESTRU EMERIT AL SPORTULUI, SEVER NORAN, ZIARIST SPORTIV, MIHAI CALCAN, ADJUNCT AL ȘEFULUI COMISIEI SPORT-TURISM A C.N.O.P., CONSTANTIN DIACONU, ZIARIST ȘI NICOLAE PREDESCU, DIRECTORUL PALATULUI PIONIERILOR DIN BUCUREȘTI.

«Busola de aur» la Orăștioara

Rezultatele se publică în numărul de față. Marea expoziție deschisă,ca de obicei,la Palatul pionierilor din București este vizitată de personalități marcante, de presă și televiziune și de mii și mii de părinți și copii.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ LA EDIȚIA A IV-A

• An de an, în cea mai mare parte, trofeele și celelalte distincții au fost cîștigate de echipajele sătești. Felicitări călduroase!

• Echipajul «Vînătorii lui Dragoș» de la Casa pionierilor din Iași a realizat o performanță extraordinară, cucerind trei trofee (cîte unul la fiecare ediție).

• «Șoimii lui Iancu» din Măgura Răcătău (Cluj) au participat la două ediții și de fiecare dată au cucerit cîte un trofeu.

• În fiecare an, un trofeu al «Expedițiilor» a poposit la Galați, ultimele două fiind cucerite de echipajul «Ancora» condus de inginerul Alexandru Müller, tatăl unuia dintre expediționari.

• Județul Prahova s-a situat pe locul întîi în prima și a doua ediție în ceea ce privește numărul de echipaje participante,cucerind patru trofee, printre care și «Busola de aur».

Înainte de a poposi la Cîmpina, «Busola de aur» a fost predată redacției revistei «Cutezătorii» de către echipajul «Sargedava», cîștigătorul de anul trecut al marelui trofeu.

•Numeric, în ediția a III-a cele mai multe echipaje au pornit din județul Constanța.

Ne oprim aici, lăsîndu-vă vouă posibilitatea de-a merge mai departe pe această cale, deschisă fiecărui cutezător, pe care — dacă perseverați — veți descoperi o mulțime de lucruri, unul mai interesant decît altul. Vă veți convinge personal că «Expedițiile Cutezătorii» — pasionanta acțiune inițiată de revista pe care o îndrăgiți,se desfășoară spectaculos de la an la an.

Pasiunea cercetării și turismului, buna organizare, pregătirea temeinică, îndemînarea și rezistența fizică, voia bună și cîntecul vostru pionieresc adaugă minunaților noștri Carpați cununi de lumină. Ca în fiecare an munții vă așteaptă...

CONSTANTIN DIACONU

La orizont... Vacanța MARE!

CĂTRE EXPEDIȚIONARII EDIȚIEI A IV-A

⁂

• VĂ REAMINTIM CÎTEVA DINTRE PREVEDERILE PRINCIPALE ALE REGULAMENTULUI:

• **Perioada de desfășurare a ediției a IV-a a Expedițiilor Cutezătorii va fi: 20 iunie — 10 septembrie 1972.**

• *Zona de cercetare a expediționarilor va fi aleasă la minimum 500 m altitudine și la cel puțin 100 km de locul de domiciliu. (În mod excepțional, se acceptă expediții în Delta Dunării și cu ambarcațiuni — riguros verificate — pe principalele rîuri ale țării).*

• Expediția va dura minimum 10 zile.

• **Ca domenii de cercetare pot fi abordate: studierea florei, faunei, rocilor și studii etnografice, folclorice, istorice, economice, sociologice, hidrologice etc.**

• Înnoptarea în corturi (cu excepția unor situații de forță majoră) precum și autogospodărirea sînt obligatorii pe întreaga durată a desfășurării expediției. Deplasările în interiorul zonei cercetate se vor face numai pe jos.

• *Echipajele vor fi formate din 10 membri, dintre care se va alege, prin vot deschis, un căpitan și un secund.*

• **Fiecare echipaj va fi condus și îndrumat de un profesor și va avea o denumire și o emblemă.**

• **Nu vor fi admise în concurs echipajele care nu fac dovada unei pregătiri prealabile.**

• **Înscrierile se fac la Consiliul Național al Organizației Pionierilor-comisia sport-turism pînă la 1 iunie 1972. Fișele de înscriere se vor lua de la Consiliul județean al Organizației pionierilor respectiv.**

• EFORTURILE VOASTRE VOR FI RĂSPLĂTITE DE CĂTRE REDACȚIE CU NUMEROASE TROFEE, PREMII, MEDALII ȘI DIPLOME.

• **NU UITAȚI! NU SCĂPAȚI NICI O CLIPĂ DIN VEDERE SCOPUL CONCURSULUI CARE CONSTĂ ÎN «...STIMULAREA PRACTICĂRII DE CĂTRE PIONIERI ȘI ȘCOLARI A TURISMULUI ÎN FORME CÎT MAI INTERESANTE ȘI ATRACTIVE (DRUMEȚIE CU AUTOORGANIZARE, AUTOSERVIRE ȘI ÎNNOPTARE ÎN CORTURI) ȘI ÎMBINAREA ACESTUIA CU OBSERVAREA ȘI CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI COMPLEXĂ A ZONELOR STRĂBĂTUTE PENTRU CUNOAȘTEREA NEMIJLOCITĂ A FRUMUSEȚILOR ȘI BOGĂȚIILOR PATRIEI NOASTRE, A TRECUTULUI ȘI PREZENTULUI SĂU...»**

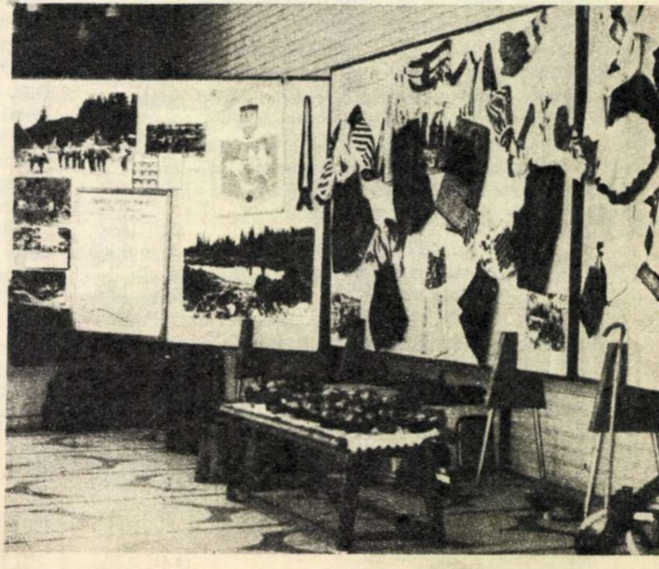

Obiectivele colecționate de echipajul ieșean «Vînătorii lui Dragoș» în cele trei ediții ale «Expedițiilor Cutezătorii» au fost expuse în muzeul lor de la Casa pionierilor.

DIN TEZAURUL EXPEDIȚIILOR

6

„UNIVERSITATEA“ VACANȚEI

Iată, pentru a treia oară, juriul național al «Expedițiilor Cutezătorii» înfățișează o sinteză a tot ce a fost mai bun și mai frumos în cele peste 200 de jurnale de bord, de «oglinzi» ale Expedițiilor, de tezaur fascinant a tot ceea ce s-a cules de-a lungul acestei competiții pasionante care îmbină cunoașterea naturii cu setea explorării, cu pasiunea descoperirii științifice, cu cîntecul și cu voia bună.

Metaforele sintetizate în trofee vorbesc la rîndul lor despre poezia, romantismul vostru tineresc,despre relifeul divers pe care l-au cunoscut eforturile spre întîietate ale fiecărui echipaj.

Busola de aur are acoperirea în «metal prețios» a unor rezultate dobîndite prin perseverență și pasiune. Dar «Getica» nu reprezintă un succes singuratic al concursului. Pentru specialiști departajarea nu a fost ușoară.

Considerăm că în această competiție montană cîștigătoare sînt cutezanța, prietenia, perseverenta

Ați plecat în expediții cu dorința de a săvîrși fapte mari, deși poate unii cu o anumită timiditate. V-ați întors mai siguri de sine, mai culți, mai bogați în cunoștințe și impresii. V-ați întors mai frumoși, însetați de noi și noi acțiuni la fel de antrenante. În ochii părinților voștri, în ochii colegilor, reprezentați acum altceva decît ați fost ieri. Încercările de pe trasee și nu mai puțin descoperirile săvîrșite v-au trecut pe neobservate într-o vîrstă nouă, vîrstă în care cuvintele sînt mai cumpănite, vîrstă în care înțelesurile lumii au un suport mai temeinic, al cunoașterii nemijlocite.

Sînteți priviți cu bucurie, curiozitate și poate cu invidie. Întîlnirea cu munții, întîlnirea cu bogății și frumuseți ale contemporaneității și ale secolelor românești a reprezentat o minunată universitate a vacanței. Iar aceste minunate prelegeri în amfiteatrul naturii sînt pentru toți de neuitat.

V-au călăuzit dascăli minunați, înțelepți și cutezători ei înșiși. Alături de voi, le mulțumim pentru această neobișnuită operă pedagogică săvîrșită cu tragere de inimă, cu generozitate, cu dragoste pentru mlădițele patriei.

Vă mulțumim și vouă, dragi cititori, care ați înțeles îndemnul revistei și ați cutezat pe cărările munților sau pe cele de ape ale Deltei, pentru că ne-ați dat prilejul ca — o vară întreagă — să asistăm la minunatul spectacol al acestei palpitante desfășurări de energii tinerești.

Ne-am fi dorit să fim alături de voi iar acum, cînd vă vedem tezaurele prezentate în Expoziția națională, vă felicităm sincer.

Am dori ca, parcurgînd paginile acestui număr de revistă, alte mii și zeci de mii de inimi tinere, pionierești, să vibreze de aceeași dorință neostoită de a forma echipajele, de a pregăti rucsacul și cortul, de a alege itinerarii cît mai frumoase și pline de învățăminte.

Ne gîndim cu emoție la noile drumeții, la miile de noi expediționari, la pregătirile lor febrile, la faptul că fiecare dorește din inimă să se dovedească un bun căpitan de echipaj, un bun secund, un bun botanist, un bun istoric, un bun etnograf, un bun sanitar, un bun gospodar ș.a.m.d., toți numai copii buni, numai exploratori de nădejde.

Noi, cei care lucrăm la redacție, știm că sînt mulți aceia care, privind rezultatele colegilor, doresc să nu le scape ocazia de a se dovedi și ei la înălțime. Către acești prieteni ai noștri îndreptăm un gînd solidar, urări de izbîndă.

Voluminoasele colecții ale unor echipaje anterioare nu trebuie să vă înspăimînte. Noi nu dorim să transformăm expedițiile în operațiuni de simplă transportare a unor roci, a unor obiecte folclorice și etnografice, a cîtor și mai cîtor exponate. Mai bine colecții, mai restrînse, dar alese cu grijă, studiate în amănunțime la fața locului.

Apoi, nu trebuie să lipsească din obișnuința echipajelor ancheta socială, discuțiile cu oamenii muncii și cu copiii din zonele cercetate. În studierea trecutului să avem mereu ochii deschiși către ceea ce a adus nou socialismul pe meleagurile patriei.

Toamna, cînd ne întoarcem la școală, tezaurul celor adunate în inimă să aibă strălucirea temeinică a descoperirii proprii, a participării din tot sufletul la spiritul de echipă, la tot ceea ce face farmecul oricărei expediții pionierești: pasiunea cunoașterii, exuberanța, prietenia.

Aurul trofeelor și al medaliilor vă așteaptă și în 1972. Disputați-le, participînd în număr cît mai mare la concurs. Sîntem convinși că veți ști să răspundeți cu aurul faptelor, cu expediții pasionante, cu itinerarii pline de învățăminte, cu descoperiri și confruntări demne de titlul de cutezător.

MIHAI NEGULESCU

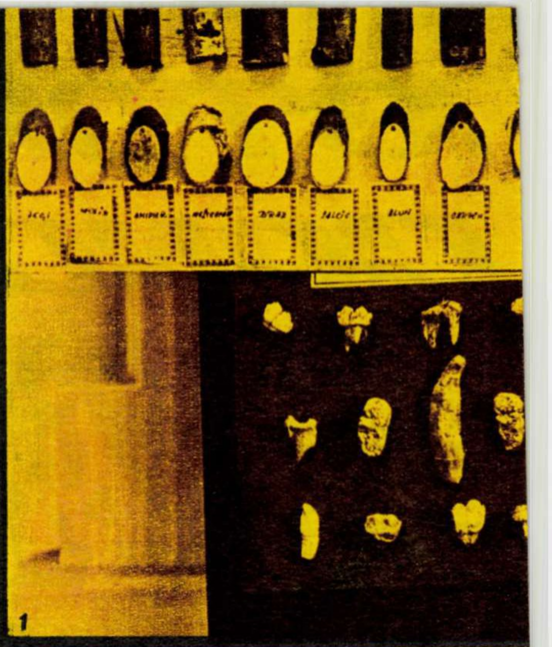

1

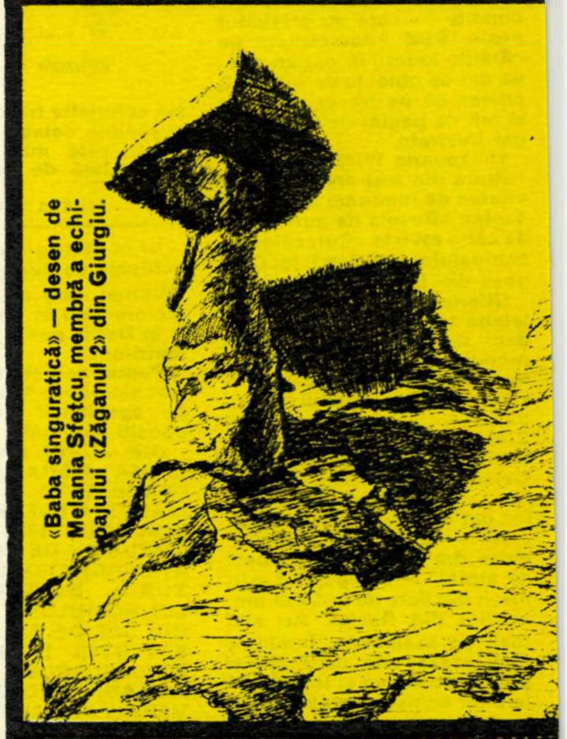

«Baba singuratică» — desen de Melania Sfetcu, membră a echipajului «Zăganul 2» din Giurgiu.

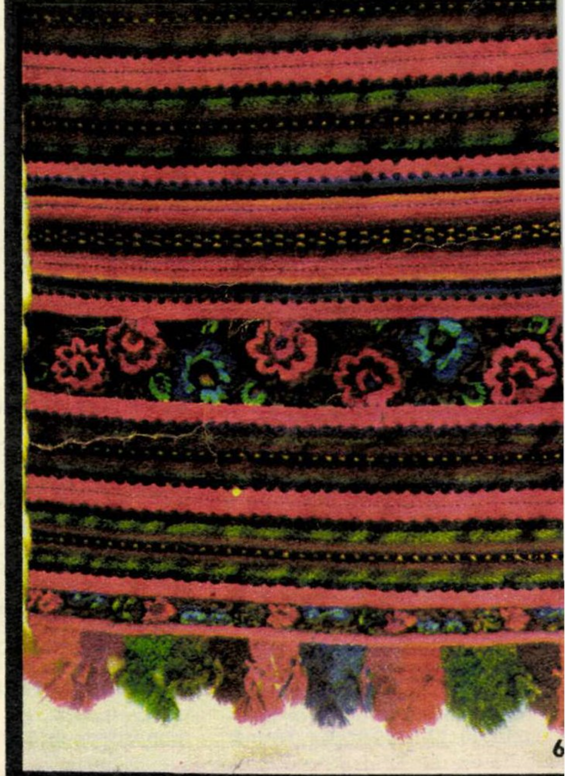

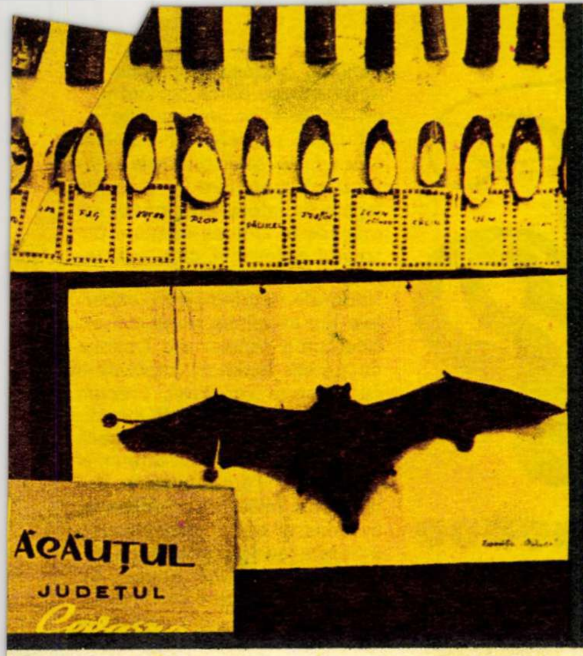
ĂCĂUȚUL
JUDEȚUL

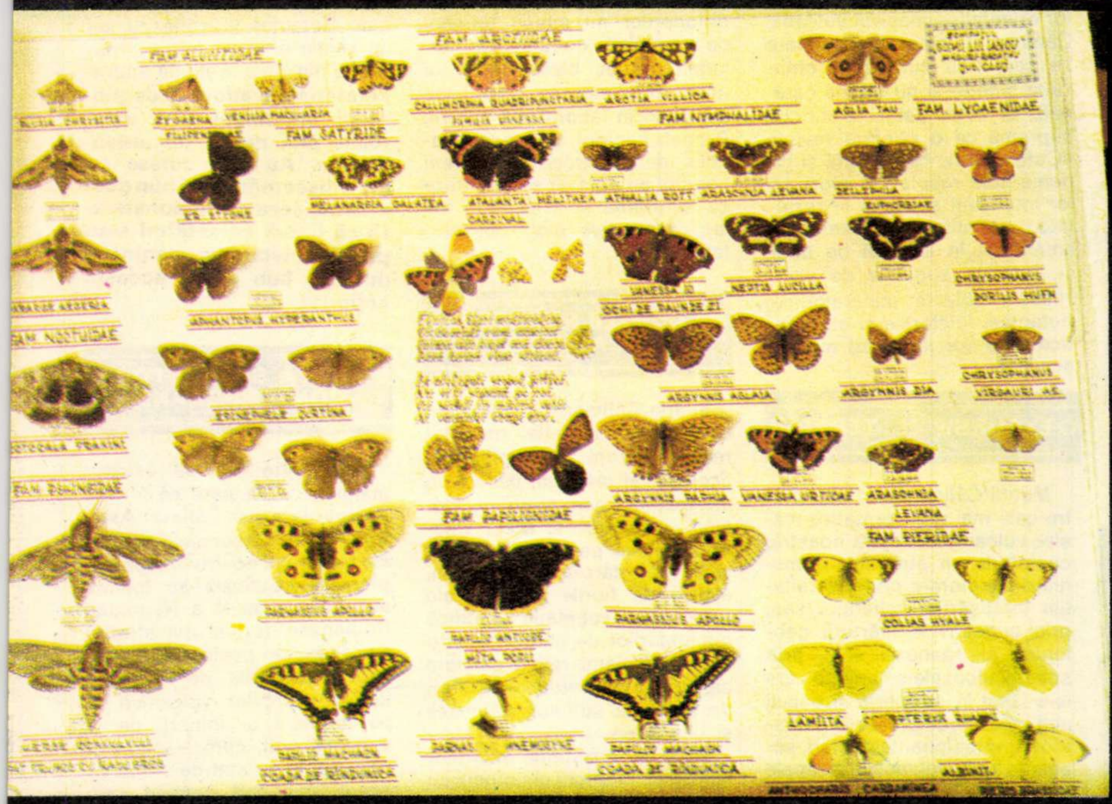
FAM. NYMPHALIDAE
FAM. LYCAENIDAE
FAM. SATYRIDAE
FAM. NOCTUIDAE
FAM. PAPILIONIDAE
FAM. PIERIDAE
AGLIA TAU
ARCTIA VILLICA
MELANARGIA GALATEA
ARGYNNIS AGLAIA
ARGYNNIS DIA
VANESSA URTICAE
ARASCHNIA LEVANA
PARNASSIUS APOLLO
COLIAS HYALE
PAPILIO MACHAON
COADA DE RÎNDUNICĂ

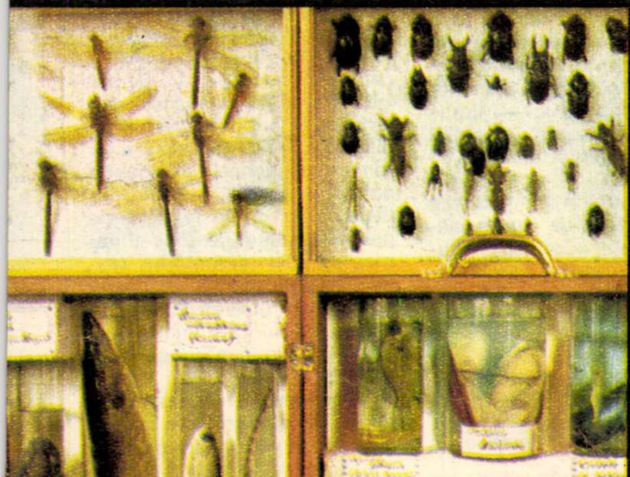

1 O originală vitrină silvică și relicve speologice («Lăcăuți 101» de la Școala generală din Zăbala, Covasna).

2 Păsări din Deltă («Nufărul roșu», Școala generală Dochia, Neamț).

3 Bundițe de la Cîmpulung-Moldovenesc («Vînătorii lui Dragoș», Casa pionierilor, Iași).

4 Colecție de fluturi («Șoimii lui Iancu», Școala generală Măgura-Răcătău, Cluj).

5 Straițe de coconi din Țara Oașului («Mlădițele», Liceul Sărmașu, Mureș).

6 Pălărie bărbătească și zadie pentru port femeiesc din Țara Lăpușului («Litoral 24», Școala generală nr. 24, Constanța).

7 Din viețuitoarele Deltei («Ancora», Școala generală nr. 11, Galați).

8 Ulcioare de la Zdrapți («Ioan Corvin», Școala generală nr. 9 Hunedoara).

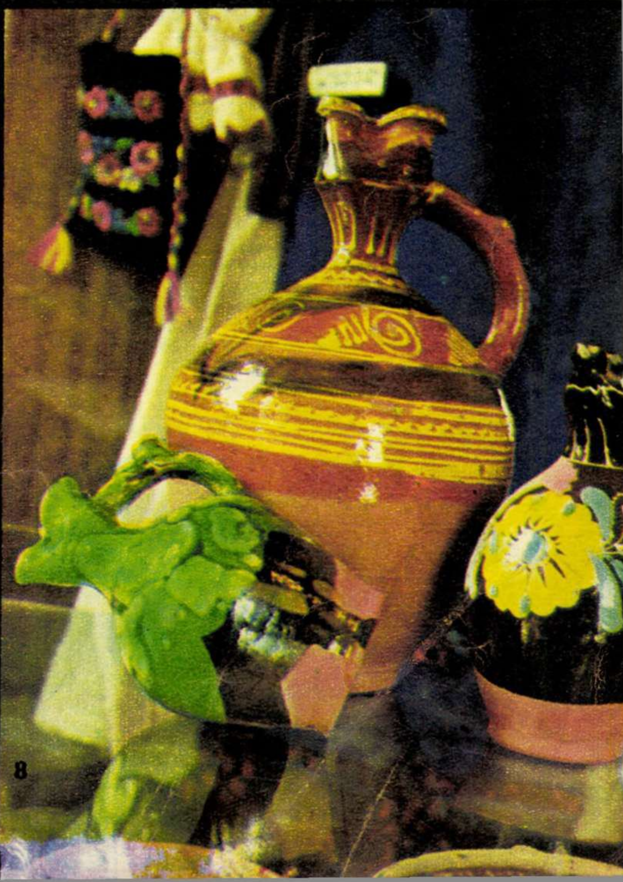

De ce a învins „GETICA”?

▲ Începe festivitatea decernării marelui trofeu «Busola de aur».

▼ Flori şi îmbrăţişări pentru marii învingători.

▼ ...La cîteva clipe după înmînarea trofeului.

Pionierii cîmpineni au explorat interesanta zonă a Carpaţilor orientali — masivul vulcanic Căliman — cîmp de cercetare pe care l-au cucerit cu chibzuite planuri şi nu puţine osteneli. Ei deţin astăzi distincţia supremă ce o conferă revista «Cutezătorii», ca dreaptă şi binemeritată răsplată a efortului lor inteligent şi bogat în rezultate. Rezultate consemnate amănunţit în jurnalul de bord şi ilustrate sugestiv de valoroasele colecţii mineralogice, botanice, folclorice şi etnografice care vor îmbogăţi muzeul şcolii lor.

O EXCURSIE ÎN... TERŢIAR

Munţii Călimanului, unul dintre cele mai reprezentative masive vulcanice din ţara noastră, constituie un atrăgător domeniu de explorare prin diversitatea înfăţişărilor reliefului său, prin sugestivele mărturii geologice ale genezei sale, prin spectaculoasele semne pe care le-a lăsat în structură şi peisaj acţiunea modelatoare a gheţarilor. Impresionante peşteri, săpate în roca vulcanică de apele subterane, adevărate unicate geologice, depozite formate din cochilii de *numuliţi*, martori ai caldelor mări ale terţiarului — iată obiective în stare să aprindă imaginaţia şi să întreţină mereu vie curiozitatea şi rîvna cercetătorilor.

Membrii expediţiei «Getica» au ştiut să se bucure din plin de frumuseţea sălbatică a înălţimilor, de răcoarea şi aromele pădurilor, dar nu s-au lăsat furaţi numai de forme şi culori ci — vădind un viu spirit cercetător — au întîmpinat Călimanul cu ochi deopotrivă deschişi spre acele frumuseţi şi avuţii ce nu pot fi preţuite decît de cunoscători experimentaţi. Culegînd probe de roci, identificînd *andezitul*, *tufurile* vulcanice, *şisturile* argiloase şi *gresiile*, ei au reconstituit istoria geologică a acestui pămînt convulsionat. Rocile vulcanice, aparent inerte, le istorisesc evenimente de mare amploare survenite spre sfîrşitul terţiarului, cînd un şir de erupţii au dus la apariţia Călimanilor.

Bazalt, *granit*, *limonit*, *sulf nativ* sînt astăzi în minţile expediţionarilor nu simpli termeni de manual ci documente» cercetate de ei, piese-martor al unor îndelungi şi laborioase prefaceri în laboratorul naturii. Probele geologice luate de «Getica» demonstrează că tinerii geologi au ştiut să se orienteze cu siguranţă şi pricepere, selecţionînd cele mai reprezentative roci.

PE URMELE RELICTELOR GLACIARE

În aria Călimanilor, botaniştii expediţiei şi-au aflat un interesant orizont de exploatare. *Scoruşul* şi *măceşul*, *păducelul*, *mesteacănul pitic* şi *arinul*, *molidul* şi *zimbrul*, le oferă valoroase piese pentru ierbare, în cartoanele cărora se vor aduna, alături de florile purpurii ale *răscoagei* — vegetaţie specifică luminişurilor de pădure — şi o seamă de plante relicte glaciare ca: *vîrtejul pămîntului* — cu flori de culoarea sulfului, *ruginarea* şi cîte altele.

Aici, în mlaştinile munţilor vulcanici, pionierii cîmpineni au găsit *roua-cerului* reprezentantă a plantelor carnivore în flora noastră. Ei au învăţat să recunoască — confruntînd în amintire culorile şi formele plantelor din atlasul botanic — florile *bujorului de munte* şi coiful medieval al florilor albastre de *omag*.

Şi astfel, urcînd de sub Dorne pînă spre Ţara de Sus a jnepilor, echipajul «Getica» a izbutit să întregească o amplă colecţie botanică — temei al unor viitoare cercetări şi mai fructuoase.

COMORI FOLCLORICE

În vara lui '71, răsuna pe potecile Călimanilor un cîntec:

A plecat «Getica» spre soare
Spre un munte prea puţin bătut
Dorind să afle prin ponoare
Al patriei glorios trecut.

Acolo, în «ţara florilor», cum sună mai departe cîntecul echipajului cîmpinean, expediţionarii au poposit prin s nume culese parcă din ci ori pe la stîne însingurat înfiripînd prietenii cu oame locului, au adunat florile înţe lepciunii populare — legende legate de istoria pămîntului românesc şi cîntece născute din izvorul adînc din care s-a zămislit şi Mioriţa. Albumul de fotografii cuprinde între scoarţele lui, imaginea originalei arhitecturi a caselor din Colibiţa cu pereţii exteriori împodobiţi cu meştere zugrăveli, precum şi geometria captivantă a motivelor decorative ce luminează cîmpul colorat al scoarţelor şi cusăturilor Ţării Dornelor. Borangicuri mlădioase, dulmane, mintene şi bundiţe meşteşugit înflorate au format temeiul colecţiei etnografice adusă din expediţie de tinerii cercetători.

Referindu-se la rezultatele expediţiei **«Getica»**, pe acest plan, Romulus Vulcănescu, şef de secţie la Institutul de etnografie din Bucureşti, ne spune: **«Materialele adunate de pionierii cîmpineni sînt valoroase prin marea lor autenticitate. Au fost culese cu mult discernămînt şi bun gust artistic, ceea ce demonstrează că tinerii cercetători s-au pregătit temeinic pentru a duce la bun sfîrşit această acţiune».**

CU FAŢA SPRE ISTORIA CONTEMPORANĂ

Aici, între culmile acestor înălţimi, ce se pare că-şi trag numele de la Ioan Căliman Asan, unul dintre personajele istorice ale trecutului nostru îndepărtat, pionierii «Geticei» au întîlnit, sub cupola teşită a Negoiului Românesc, format din straturi de andezite peste care s-au depus curgerile de lavă din timpul erupţiilor vulcanice — pe inginerii şi minerii de la mina de sulf, ctitorie a zilelor noastre. Ei au stat de vorbă cu aceşti minunaţi oameni care sfredelesc zi şi noapte imperiul mitologicului Hades pentru a scoate la suprafaţă sulful, comoară de nepreţuit pentru industria noastră socialistă; materie primă atît de necesară industriei chimice precum şi altor ramuri ale economiei noastre naţionale. Palpită în toate notiţele lor, o dragoste fierbinte pentru pămîntul generos al patriei, un adînc şi statornic respect faţă de munca neobosită a oamenilor acestor locuri.

Jurnalul lor se încheie cu aceste cuvinte: «Şi acum, la sfîrşitul acestui drum, ducem cu noi o lume întreagă de amintiri şi de gînduri care ne îndeamnă să continuăm ceea ce am început».

Tinerilor pionieri cîmpineni le urăm să meargă mereu înainte pe drumul indicat de «Busola de aur» — îndemn al străduinţei inteligente, a entuziasmului tineresc, deschizător de drumuri.

AUREL LECCA

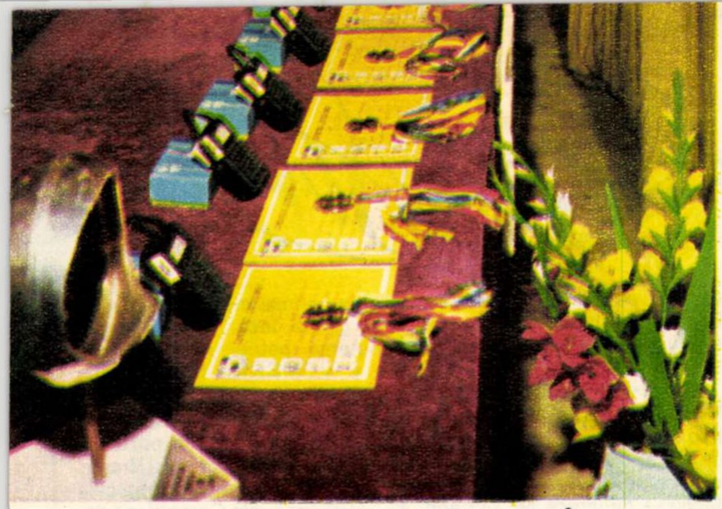

Trofeul și premiile își așteaptă cîștigătorii.

Motive și obiecte populare din Valea Bistriței culese de «Getica».

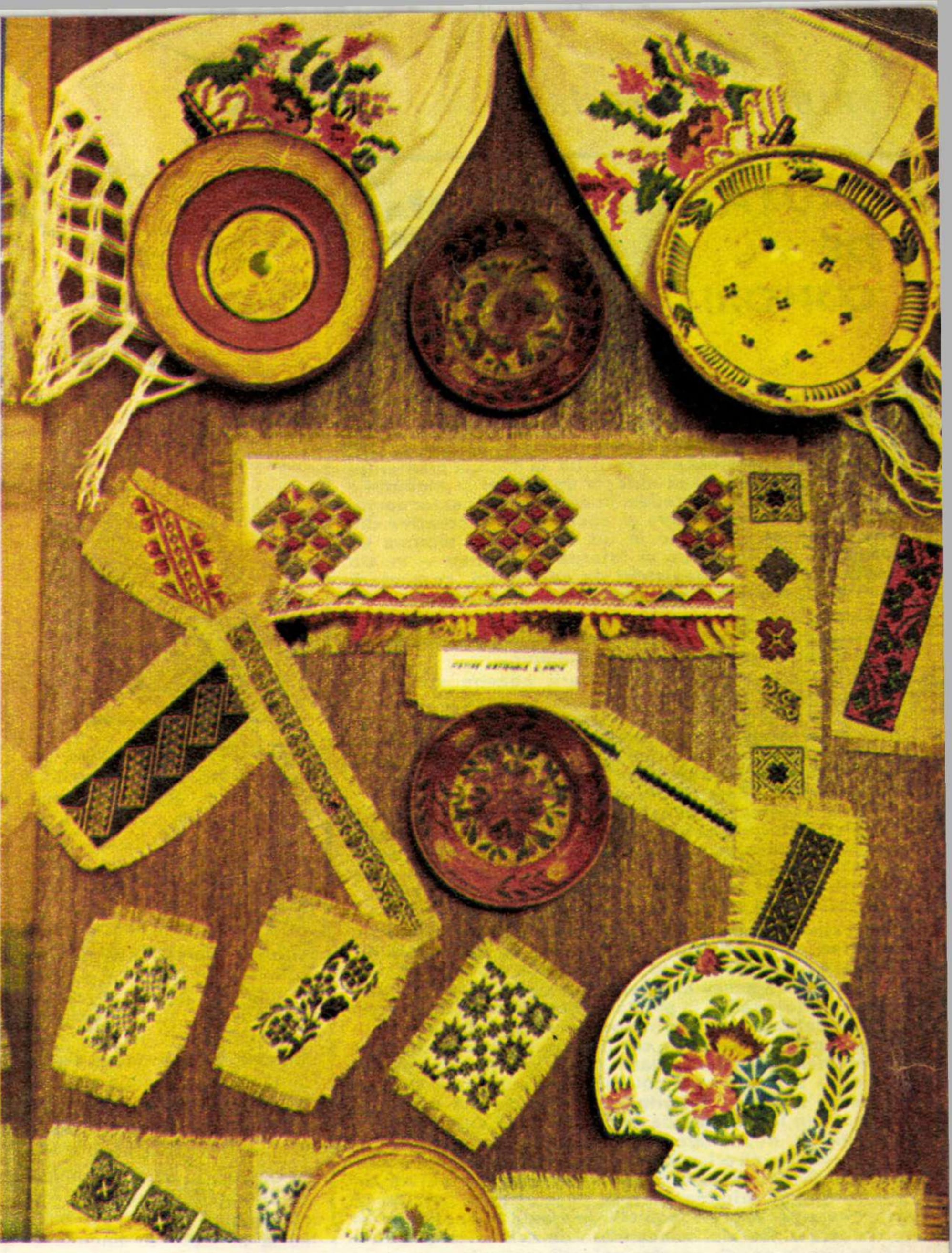

La închiderea ediției

Cîmpina, 8 martie 1972. Adevărată zi de sărbătoare pentru pionierii și școlarii din frumosul oraș prahovean. În prezența a sute de copii, comandanți, profesori și părinți, într-o atmosferă de entuziasm tineresc, are loc festivitatea decernării marelui trofeu.

Echipajul cîștigător este felicitat cu deosebită căldură de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai Consiliului județean Prahova al Organizației pionierilor, de părinți și colegi. Într-un ropot de aplauze, oglinda expediției «Getica 1972» este transmisă — ca viu angajament pionieresc de a dobîndi noi împliniri în muncă și viață — Comitetului orășenesc Cîmpina al Partidului Comunist Român.

Apoi, redactorul șef al revistei «Cutezătorii» înmînează echipajului «Getica» de la Casa pionierilor din Cîmpina medalia de aur, premiile și marele trofeu al expedițiilor «BUSOLA DE AUR»!

În încheierea festivității desfășurate pe scena Casei de cultură din Cîmpina, a urmat un frumos program artistic susținut de micii artiști ai Casei pionierilor.

MICROINTERVIU

CU PROF. SILVIA BREZEAN,

CONDUCĂTOAREA ECHIPAJULUI „GETICA"

— Ce v-a determinat să dati echipajului numele de Getica?

— Ne-am ales această denumire știind că daco-geții și-au impus personalitatea lor pe aceste meleaguri, personalitate care a dăinuit peste veacuri și veacuri, iar noi ne mîndrim că sîntem urmașii lor. Doream ca «Getica» să descifreze măcar unul din drumurile de glorie strămoșească.

— Ati întîmpinat și greutăti în pregătirea acestei expeditii?

— Da. Un prim «obstacol» l-am întîmpinat chiar la alegerea traseului deoarece unii părinți ai expediționarilor nu înțelegeau cum este posibil ca «puiul mamei și al tatii» să escaladeze Călimanul, să-și prepare singuri mîncarea și să doarmă în corturi! Dar, am reușit să-i convingem.

— Ce i-a impresionat cel mai mult pe expeditionari înainte de a începe «explorarea» Călimanilor?

— Satul Colibița, situat la înălțimea de 820 m, sat în care-și petrec viața, într-un pitoresc peisaj, 150 de familii a căror îndeletnicire este păstoritul și tăiatul lemnelor Copiii au numit Colibița «satul fînețelor bogate, satul caselor luminoase și a fetelor cu cei mai frumoși obraji».

— Cum v-au întîmpinat localnicii?

— Și adulții și copiii întîlniți în cale au luat parte la bucuria și entuziasmul nostru. Ei ne-au fost prieteni și ghizi de nădejde în minunatul context al naturii patriei, mai ales că începuse adevărata întrecere a voinței, a gîndirii, a priceperii, a curajului, a dîrzeniei, a fanteziei și — mai presus — a colectivismului.

— Ce a însemnat pentru echipajul dumneavoastră această expeditie?

— O lecție plină de învățăminte, de frumos, de măreție, de dragoste pentru oameni și prețuire pentru măreţele realizări ale poporului nostru. Echipajul «Getica» adresează tuturor echipajelor care vor porni în cea de a IV-a ediție a «Expedițiilor Cutezătorii» un cald salut și urarea: deplină izbîndă!

Colecția de roci din Munții Căliman.

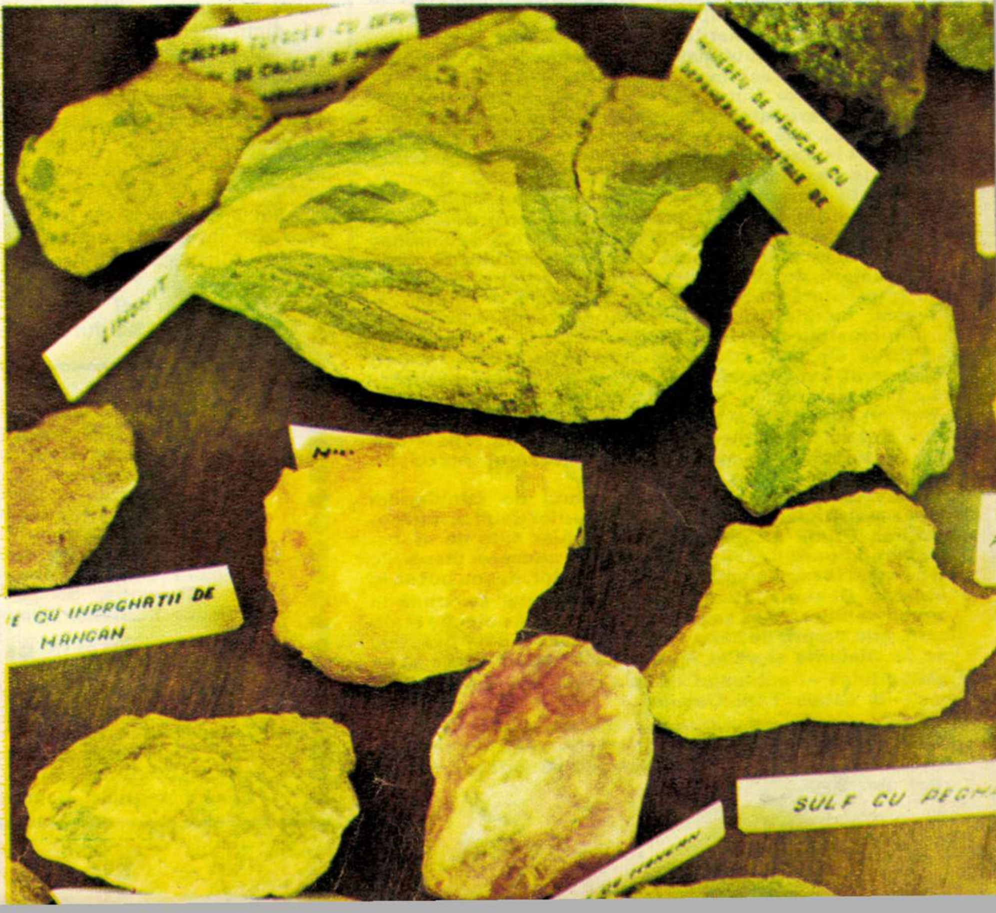

TRIBUNA JURIULUI

CĂUTĂTORII DE COMORI

de conf. dr. GH. FOCȘA
directorul muzeului satului

Prin aportul celor 202 echipaje ale «Expedițiilor Cutezătorii» au fost adunate bogate «comori» ce sînt, astăzi, expuse într-o interesantă expoziție la Palatul pionierilor din Capitală... Pe lîngă obiecte de folclor și etnografie vizitatorul mai poate vedea, în standurile acestor «echipaje», albume cu motive și ansambluri decorative din arta populară, desenate în tuș sau culori; albume de fotografii documentare și fotografii artistice — în alb negru și color — înregistrări de convorbiri, comentarii și cîntece populare înregistrate pe bandă de magnetofon, filme în culori, care au prins pe peliculă itinerarii, peisaje și peripețiile grupurilor, aspectele diverse ale așezărilor, creațiile artistice, înfățișarea oamenilor....

Numeroase aspecte ale culturii noastre spirituale, tradiționale — obiceiuri, povestiri și basme, cîntece, dansuri și diferite alte manifestări folclorice sînt consemnate în jurnalele de bord sau în caiete consacrate colecțiilor folclorice din cele mai interesante zone ale României: Călimani, Maramureș, Făgăraș, Țara Hațegului, Țara Oașului, Țara Oltului etc.

Toate acestea au constituit un izvor puternic care a trezit și a cultivat sentimentele de dragoste entuziastă față de frumusețile naturale ale patriei, față de tezaurul artistic și creațiile culturale ale generațiilor anterioare, față de amplul efort creator al generațiilor actuale.

Trebuie, însă, să prevedem din timp și situațiile în care unii expediționari, inimoși dar mai puțin îndemînatici, ar putea prin activitatea lor excesiv de entuziastă să dăuneze integrității unor monumente ale culturii sau ale naturii. De aceea este recomandabil ca, toți membrii «Expedițiilor» să fie, în prealabil, bine instruiți de cadrele de specialitate de la principalele muzee de profil.

Credem, de asemenea, că trebuie repusă în discuție și noțiunea muzeului școlar — care poate fi o idee pozitivă, dacă se realizează colecții îndrumate metodic, cu evidențe stricte — referitoare la aspecte ale naturii și culturii din localitatea de origine și dacă sînt asigurate condiții de depozitare, conservare și expunere.

Nu credem că orice școală, din orice sat sau din orașe, trebuie să adune de-a valma elemente din natură ori din cultură de oriunde din țară, ceea ce este, precum se știe, sarcina marilor colecții muzeale republicane și provinciale. De aici necesitatea de a analiza și hotărî cu privire la soarta acestor colecții realizate prin entuziasmul pionierilor, cu documentări conduse — verificate și completate de specialiști — vor putea fi integrate în colecțiile de rang republican sau provincial — consemnînd, bineînțeles, meritul colecționarilor...

Am admirat și subliniat efortul echipajului «Vînătorii lui Dragoș» din Iași, care, la cele trei ediții consecutive ale «Expedițiilor Cutezătorii», au deținut recordul prin mulțimea, varietatea și originalitatea obiectelor etnografice și de artă populară adunate, ocupînd un loc predominant în expoziția centrală. Printre aceste numeroase și valoroase obiecte — colecționate din Țara Oașului, din Munții Maramureșului ori din masivul Călimanilor (în 1971) — am semnalat prezența unor serii de obiecte mai valoroase decît altele și a unor unicate necuprinse încă în colecțiile muzeale de rang republican: seria «cervicelor» de juguri ornamentate artistic, cnuturile din împletitură de piele peste vergelele de plumb în pleasna biciului și cu mînerul de lemn ornamentat prin încrustații metalice, artistic lucrate...

Printre ele s-au adus și puține hîrburi, care încarcă inventarul, ocupă spațiul și sînt lipsite de valoare muzeală... În ansamblul ei această colecție, ca multe altele, conține materiale etnografice deosebit de valoroase care trebuie integrate în colecțiile de rang republican sau provincial, integrate deci în tezaurul muzeistic național.

Observăm, de asemenea, că darul de convingere apare mai eficient în eforturile pionierilor decît al muzeografilor. Primii au obținut zeci și chiar sute de obiecte, în mod gratuit, ceilalți fac eforturi adeseori disperate și cu banii în mînă pentru plata obiectelor, dar nu pot să le obțină... Generozitatea poporului este mai sensibilă la apelul copiilor... Așa se explică importanta colecție realizată, prin daruri, de către «Vînătorii lui Dragoș» în satele de pe plaiurile și văile Munților Călimani, ori de către «Mlădițele» — echipajul de la Liceul din Sărmaș Mureș — în satele Țării Oașului.

Reglementarea situațiilor, sub diferite aspecte, este deci o sarcină imediată pentru ca activitatea «Expedițiile Cutezătorii» să se desfășoare mereu pe făgașul realizărilor pozitive...

Rucsac

OLGUȚA a vizitat zilele trecute Expozitia «Expeditiile Cutezătorii». Răsfoind numeroasele jurnale de bord, a remarcat un fapt ciudat: multe dintre echipajele mixte au avut în componența lor doar două fete! Și ce funcții credeți că li s-a încredințat tuturor acestor fete? **Aceea de gospodar.**

Asta înseamnă — și-a spus mîhnită Olguta — că fetele, absorbite de «rețete» și polonic, n-au putut avea răgazul de-a participa la captivantele explorări făcute de ceilalți expeditionari, în poiene sau pe vîrfuri de munte, în peșteri neștiute și uimitoarele căldări glaciare ale Carpaților. Să fi avut băieții atît de puțină încredere în forțele fetelor? Să fie ele bune numai în lupta cu tingirile și fumul focului?

Răspunsul l-a aflat curînd într-o discuție purtată cu unul dintre membrii juriului care, referindu-se la aportul valoros ce l-au adus fetele la buna realizare a «Expedițiilor Cutezătorii», i-a relatat următoarele: din cei 11 secunzi de echipaje care au fost distinși cu medalii pentru modul desăvîrșit în care au întocmit jurnalele de bord, **zece sînt fete!** De asemenea, cele 18 echipaje de fete înscrise în concurs, în afară de trofeul «Gențianele», au mai cîștigat încă două trofee: **«Scutul Dacic»** și **«Cortul de mătase».** Aceste rezultate excepționale au bucurat-o nespus de mult și... i-a trecut supărarea.

● **«NE-AM ALES ACEST NUME** — ne spune Aurica Măgirescu, secunda echipajului «Cireșarii» din satul Grigoreni, comuna Scorțeni, județul Bacău — deoarece am îndrăgit eroii cărții lui Constantin Chiriță — copii ca și noi, cutezători și prudenți totodată, inimoși și curioși să afle toate tainele lumii».

Cînd «Cireșarii» au ajuns pe Piatra Craiului, care se înalță impunătoare peste șesul Țării Bîrsei, Aurica își notează în jurnal: «Aici natura ne oferă o lecție uimitoare din care învățăm «pe viu» geografie și geologie, biologie și meteorologie. Nici n-am bănuit cît am avut de cîștigat din lecțiile de desen și pictură ce ni le-a dat frumusețea muntelui.»

● **«A CĂLĂTORI** e o nevoie sufletească a oricui. Ne place a schimba locurile, a cunoaște alți oameni, pentru ca, la întoarcere, cu atît mai mult să iubim locurile obișnuite și oamenii cu care avem să ne ducem viața». Scria aceste cuvinte cu miez Alexandru Vlahuță, în a sa «Românie pitorească», carte de căpătîi a echipajului «Entuziaștii» de la Școala generală Peșteana-Jiu, județul Gorj. Urmînd un itinerar inspirat de paginile cărții, pionierii gorjeni parcurg sătucul de ieri al Horezului care în zilele noastre a devenit un orășel luminos. Aceleași însorite plaiuri din Valea Bistriței — descrise de Alexandru Vlahuță — sînt străbătute astăzi de săgețile metalice ale funicularelor care alimentează cu materie primă uzina de produse sodice Govora, iar la Voineasa, gigantul hidroenergetic va struni apele tumultoase ale Lotrului. Toate aceste comori, ce-și află înregistrată prezența lor vie în însemnările pionierilor gorjeni, au dat relief și mai multă culoare locurilor străbătute cîndva de Vlahuță. Cartea lui e un reper pentru a prețui și mai mult cît a crescut și crește încă frumusețea și puterea patriei noastre.

● **MEMBRII ECHIPAJULUI** «Coconii din Oaș» (Școala generală Tîrșolț, județul Satu-Mare) îmbrăcați în portul oșenesc au plecat din Brașov prin pasul Branului, printre cele două brațe ale Carpaților noștri. În ultima etapă a expediției, după ce au mărșăluit mai bine de treizeci de kilometri, spre asfințit și-au așezat corturile la marginea orașului Curtea de Argeș. Un grup de băietani se uitau curioși la acești tineri îmbrăcați cu veșminte și pălării nemaivăzute. Curînd s-au legat prieteniì. Și, la «roata» din jurul locului aprins pentru cină, copiii localnici au gustat din savoarea **slanei** prăjite în țepușă și farmecul graiului și cîntului oșenesc. Cine știe, poate captivați de ineditul folclorului oșean, la vară, pionierii din Curtea de Argeș le vor întoarce vizita.

● **IATĂ CE SCRIU**, în jurnalul de bord, membrii echipajului «Drumeții Carpaților» de la Școala generală nr. 6 Caracal, județul Olt, care au colindat Munții Apuseni:

«La ieșirea din Arieșeni ne-am întîlnit cu o bătrînă, căreia i-am dat bună ziua.

— Ziua bună, mulți ani! De unde veniți?

— Din Oltenia. Ați auzit de Caracal?

— Auzit, cum să nu, că doar un fecior al meu a fost acolo cu ciubăre și lemne. Dar care vă e dorul?

Am vrea să învățăm cîntece și strigături din Țara Moților.

— Apăi, numai Ilie Șchiopu

(URMARE DIN PAG. 5)

dului», Casa pionierilor Rădăuți, județul Suceava; **Marioara Radu** și **Melania Sfetcu,** echipajul **«Zăganul»,** Școala generală nr. 2 Giurgiu, județul Ilfov; **Dorina Irimia,** echipajul **«Plăieșii Neamțului»,** Școala generală Tg. Neamț, județul Neamț; **Mihaela Taraș,** echipajul **«Zorii»,** Școala generală nr. 5 Ploiești, județul Prahova; **Aurica Mărgirescu,** echipajul **«Cireșarii»,** Școala generală Grigoreni (comuna Scorțeni), județul Bacău.

MEDALIA DE BRONZ

Maria Boartă, echipajul **«Șoimul»,** Școala generală Traian-Zărnești, județul Neamț; **Agatador Haldan,** echipajul **«Rapsodia»,** Școala generală Havîrna, județul Botoșani; **Valentin Mihail Custurea,** echipajul **«Pescăruș '71»,** Casa pionierilor Constanța; **Mioara Cojocaru,** echipajul **«Țara Vrancei»,** Școala generală Stăncuța, județul Brăila; **Emeric Bone,** echipajul **«Floare de colți»,** Casa pionierilor Oțelul Roșu, județul Caraș-Severin; **Dorina Enache,** echipajul **«Crăițele»,** Școala generală nr. 3 Vaslui; **Ana Haras** și **Rodica Ghrvas,** echipajul **«Cocorii»,** Casa pionierilor Botoșani; **Livia Chițu, Maria Gavrilă** și **Angela Toma,** echipajul **«Ion Corvin»,** Școala generală nr. 9 Hunedoara; **Onea E.,** echipajul **«Plutașii de pe Bistrița»,** Școala generală nr. 5,Bacău; **Virginia Hîrșu** și **Dan Lupașcu,** echipajul **«Acvila Dacă»,** Școala generală nr. 10 Focșani, județul Vrancea; **Maria Scurtu,** echipajul **«Arcașii lui Ștefan»,** Școala generală Valea Seacă, județul Neamț.

● **Unui număr de 20 de profesori și învățători, medalia de aur și diploma «Expedițiile Cutezătorii», pentru activitate deosebită desfășurată în cadrul echipajelor conduse de ei, în expediții:**

Magazin

este meşter de aşa ceva. Şi ne-a arătat casa acestuia. Ilie Şchiopu care strîngea fînul a rămas cam mirat, dar noi i-am spus că s-a dus vestea în ţară de cîntecele lui. Apoi, ca să ajungem la inima bătrînului, am sărit cu toţii să-i ajutăm la strînsul fînului. După două ore de muncă, căpiţele au fost gata. Ne-am aşezat pe un deluş, cu moş Ilie Şchiopu în mijlocul nostru şi, strigăturile s-au pornit iuţi şi sprintene, încît etnografele de-abia mai prididеau să le noteze în carnetele lor».

• **ECHIPAJUL** «Fiii minerilor» — elevi ai Şcolii nr. 5 din Comăneşti, judeţul Bacău — a ajuns, către sfîrşitul expediţiei, în comuna Ghimeş-Făget, obiectiv de seamă al programului lor de cercetări. Cătălin, prîslea echipajului, privind cu ochii rotunzi în jur, întrebă cu glas scăzut:

— Aici să-şi fi petrecut ceasurile de zbucium Apostol Bologa?

— Poate aici, poate în dunga arinişului din preajma satului, îi răspunde comandantul. Oricum, acestea-s locurile unde Rebreanu şi-a condus personajele din romanul «Pădurea Spînzuraţilor»: Svoboda, Cervenko, Bologa...

Ceea ce nu vor uita nici unul dintre cei zece pionieri din Comăneşti sînt acele clipe de emoţie cînd au simţit că fiecare dintre ei a pătruns în lumea acelui sat evocat de Liviu Rebreanu. Un mesaj vibrant împotriva violenţei şi a războiului, în numele demnităţii umane, în numele vieţii.

• **DIN JURNALUL DE BORD** al echipajului «Cutezătorii Potaissei» (Şcoala generală nr. 10 Turda, judeţul Cluj). Ei au fost întovărăşiţi, în expediţia făcută în Ţara Moţilor, de trei măgăruşi — Tudorică, Cleopatra şi Tinca — care le-au cărat bagajele:

«Cleopatra s-a aşezat pe pămînt. Noi am crezut că povara pe care o duce este prea mare şi am vrut să-i scoatem samarul. Un cioban care trecea pe drum ne-a spus că nu-i nevoie să-i luăm povara din spate şi a început să o croiască cu toiagul strigînd: Diii...

De atunci, i-am ştiut leacul şi l-am folosit de mai multe ori».

Nepotrivit leac! De altfel, bieţii asini, în pofida bătăilor primite, n-au putut purta poverile şi la Scărişoara — pentru a ajunge mai repede în comuna Gîda — aşa că expediţionarii au fost nevoiţi să închirieze un cal...

În schimb, cîtă blîndeţe şi dragoste au arătat în expediţia de anul trecut asinilor ce le-au purtat proviziile, fetele din comuna Mărişel (din acelaşi judeţ) care au şi obţinut trofeul «Genţianele». Cîtă grijă şi înţelegere a avut anul acesta echipajul «Sargedava» din Orăştioara de Sus, judeţul Hunedoara pentru măgăruşii care le-au cărat echipamentul. Membrii echipajului «Sargedava» au făcut şi un interesant studiu privitor la aceste animale care au dat uneori dovadă de «isteţime».

• **ÎN COMUNA MOŞNENI** din Maramureş, a poposit într-o zi, în vacanţa de vară, echipajul «Paralela 45°» alcătuit din elevi ai Şcolii generale Plaiul Cîmpinei, judeţul Prahova. Secundul echipajului şi-a notat, în jurnalul de bord: «Fetele adunate în casa lui Ion al Belii ne arătau fel de fel de cusături pe care noi le schimbam cu modele prahovene aduse din satul nostru. Un moşan roşu la faţă a prins a bate cu arcuşul struna şi din momentul acela ne-a fost dat să auzim ce n-am mai auzit nicicînd. Ţîpuriturile, aşa cum numai oşenii ştiu a le zice din fundul inimii şi al gîndului lor, bat ca grindina. Noi le-am notat cum puteam mai bine şi mai repede. Şi-am plecat din casa lui Ion al Belii cu simţămîntul că ducem aur la subsuoară.»

Şi aşa a fost: frumosul album al expediţiei intitulat «Satul oşenesc în 236 de ţîpurituri» s-a dovedit a fi un adevărat «bulgăre de aur», juriul apreciind în mod deosebit valoarea acestei bogate colecţii folclorice.

• **MUNŢII GUTÎIULUI** care au fost martorii luptelor pentru libertate duse de oştenii lui Pintea Viteazul i-au păstrat amintirea: numele lui Pintea îl poartă azi poieni, dealuri, izvoare şi peşteri. Oşteanul care a «purtat credinţă Măriei sale poporului iobăgesc» este socotit de istoricul Nicolae Densuşanu ca una dintre cele mai luminoase figuri ale acelui timp al istoriei Maramureşului — Ţara lui Dragoş. «Pe urmele lui Pintea», iată numele echipajului format din zece elevi ai Şcolii generale din Negreşti — Oaş (judeţul Satu Mare). Un nume ce defineşte şi ţinta cercetărilor lor. Expediţia străbate dealurile şi culmile munţilor Gutîiului pe unde şi-a purtat cîndva oştile Pintea Viteazul.

Pionierii din Negreşti pătrund cu emoţie în «Peştera lui Pintea şi, din Poiana lui Pintea vor culege flori cu petale aprinse pentru a le aşterne, în semn de cinstire, în acel loc de pe culmea Gutîiului, unde a fost înmormîntat trupul eroului munţilor. Caietele lor de notiţe cuprind azi o zestre bogată de culegeri folclorice şi etnografice, izvoare bogate pentru cercetările lor de mîine...

A.L.

TRIBUNA JURIULUI

CĂTRE GEOGRAFII ŞI GEOLOGII ECHIPAJELOR

de MARCIAN BLEAHU,
Director al Institutului Geologic

Cu somptuoasa expoziţie şi cu atribuirea mult rîvnitelor trofee, a treia ediţie a *Expediţiilor Cutezătorii* ia sfîrşit. Cu bucurii pentru unii, cu lacrimi pentru alţii, dar cu învăţăminte pentru toţi cei angrenaţi în aceasta acţiune - organizatorii, participanţii şi chiar juriul. Ca unul care am avut privilegiul de a fi asistat, din juriu, an de an, la modul cum această frumoasă şi lăudabilă iniţiativă a prins aripi şi a cuprins un cerc tot mai larg de entuziaşti, vreau să împărtăşesc celor care au luat parte şi mai ales celor care vor pleca pe drumurile ţării, în cea de a patra ediţie a expediţiilor, cîteva gînduri şi sfaturi. Ele se referă doar la unele aspecte ale activităţii expediţionare şi anume. la latura *geografică* şi *geologică*.

Expediţia Cutezătorii trebuie să fie o mare lecţie aplicată, o lecţie de omenie şi de înţelegere. Omenia se învaţă din practica zilnică, din contactul cu tovarăşii de drum. Înţelegerea trebuie pregătită. Trebuie să ştii dinainte ce vei vedea, ca să ştii ce trebuie să recunoşti şi ce trebuie să înţelegi. Am citit numeroase jurnale ale expediţionarilor, în care se raporta cu minuţiozitate ce s-a mîncat la prînz, cum a jucat echipa fotbal, dacă a plouat, cu cine s-a întîlnit, la ce oră a fost scularea şi culcarea. De cele mai multe ori nu se aminteşte nimic despre cele văzute sau raportul celor văzute cu cele învăţate. De exemplu: la urcarea unui munte, trecerea din zona pădurii de foioase în cea de răşinoase şi în golul alpin; sau terasele unui rîu, relieful unei căldări glaciare, grohotişuri, albii seci de rîu, alunecări de teren, doline într-o regiune carstică etc. Am avut ocazia să citesc jurnalul unei echipe pornită pe expediţii speologice, plină de peripeţii şi ture grele şi periculoase, dar nici măcar nu se pomenea numele peşterilor cercetate. Sau parcurgînd, pe timp senin, drumul de la Rucăr la Bran, expediţionarii nu au remarcat că la stînga se vede Piatra Craiului, iar la dreapta Bucegii, fără să mai pretinzi să observe pereţii de calcar, grohotişurile, scobiturile glaciare, netezimea platformei Branului şi altele.

Desigur, peisajele geografice şi geologice nu lipsesc din jurnale. Ele, însă, sînt puse la sfîrşit, sînt «lipite» ulterior, luate din manuale şi tratate fără să existe legătura vie, trăită, între aceste lucruri citite şi cele văzute. În felul acesta o bună parte din scopul însăşi al expediţiilor este pierdut: legarea teoriei de practică.

Să vorbim, acum, de felul cum se poate face o frumoasă colecţie geologică.

Un pietrar nu se face din pietre culese în drum. O primă condiţie este ca eşantionul să fie luat «din loc», adică din stînca aflată în loc, nu prăbuşită, nu bloc sau piatră de rîu. O a doua condiţie este ca eşantionul să fie «proaspăt» adică să prezinte feţe de spărtură proaspătă, obţinute prin lovire cu ciocanul (că doar de aceea simbolul geologului este ciocanul!) Stînd în aer, orice rocă se alterează, prinde o coajă care maschează compoziţia ei mineralogică şi deci ne împiedică să o recunoaştem. Această coajă se îndepărtează prin lovirea eşantionului pe muche, astfel ca de pe feţele lui să sară aşchii. Operaţia de «împrospătare» a rocilor este anevoioasă şi cere antrenament căci ea trebuie să ducă la un eşantion de anumite dimensiuni şi forme, acestea constituind a treia condiţie pentru alcătuirea unui pietrar frumos. Eşantioanele de roci trebuie să fie dreptunghiulare şi să tindă spre dimensiunea 9/12 cm cu o grosime de 2—6 cm. Cel puţin una din feţele mari trebuie să aibă faţa proaspătă, iar muchiile nu trebuie să aibă albituri rezultate din lovirea în plin cu ciocanul.

De fasonare scapă desigur mineralele care au forme cristalografice proprii şi dimensiuni variabile, în funcţie de forma cristalelor. De asemenea şi fosilele, care trebuie să fie cît mai întregi şi cît mai degajate din rocă.

În sfîrşit, a patra condiţie este ca eşantioanele să fie etichetate. Eticheta trebuie să cuprindă numele mineralului sau rocii respective, locul precis unde a fost colectat şi, eventual vîrsta şi formaţiunea geologică. Acestea pot fi deduse după harta geologică a regiunii respective şi ar fi de dorit ca fiecare echipaj să aibă în echipamentul de drum şi o astfel de hartă. (Hărţile geologice se pot procura din şos. Kiselef 55, Bucureşti. În comandă, trebuie indicată regiunea sau masivul care interesează).

În sfîrşit, un ultim sfat: nu transportaţi eşantioanele de roci claie peste grămadă, în sac. Ele se rod unele de altele şi se distrug. Împachetaţi-le cu grijă, fiecare separat, în hîrtie sau într-un ustensil textil.

Urmînd sfaturile de mai sus nu mă îndoiesc că veţi reuşi să faceţi o adevărată colecţie petrografică, cu valoare muzeistică, care va face plăcere şi celui care a alcătuit-o şi celui care o priveşte. Eu mă bucur de pe acum de colecţiile pe care le voi întîlni după cea de a patra ediţie a *Expediţiilor Cutezătorii* şi de jurnalele interesante pe care le voi citi.

Deci, drum bun!

Mihai Voicu, echipajul **«Cîlnău '71»,** Şcoala generală Murgeşti, judeţul Buzău; **Maria Grigorescu,** echipajul **«Busola de aur»,** Şcoala generală nr. 1, Iedera-Moreni, judeţul Dîmboviţa; **Maria Rafiroiu,** echipajul **«Fereastra»,** Liceul nr. 2 Lugoj, judeţul Timiş; **Mihai Hristodor,** echipajul **«Spulber»,** Şcoala generală Griviţa, judeţul Galaţi; **Fadrian Tiberiu** (Fador Serafim), echipajul **«Pionierii Nordului»,** Casa pionierilor Rădăuţi, judeţul Suceava; **Dumitru Dinculescu,** echipajul **«Floare de colţi»,** Casa pionierilor Oţelul Roşu, judeţul Caraş-Severin; **Elena Ciuruş,** echipajul **«Congrii»,** Liceul Ana Ipătescu Gherla, judeţul Cluj; **Constantin Paraschivoiu,** echipajul **«Entuziaştii»,** Peşteana-Jiu, judeţul Gorj; **Dumitru Tuluc,** echipajul **«Cricovul dulce»,** Şcoala generală nr. 3 Moreni, judeţul Dîmboviţa; **Niculina Puiuleţ,** echipajul **«Ţara Vrancei»,** Şcoala generală Stăncuţa, judeţul Brăila; **Angela Popescu,** echipajul **«Pandurii lui Tudor»,** Liceul N. Bălcescu Craiova, judeţul Dolj; **Rafila Bolca,** echipajul **«Urmaşii lui Horea»,** Şcoala generală nr. 1 Aiud, judeţul Alba; **Marius Constantinescu,** echipajul **«Ioan Corvin»,** Şcoala generală nr. 9 Hunedoara. **Rafael Merticaru,** echipajul **«Plăieşii Neamţului»,** Şcoala generală nr. 2 Tîrgu Neamţ, judeţul Neamţ; **Gheorghe Popa,** echipajul **«Şoimii Carpaţilor»,** Şcoala generală nr. 1 Slatina, judeţul Olt; **Simion Sălăgeanu,** echipajul **«Albina»,** Liceul Papiu Ilarian, Tîrgu Mureş judeţul Mureş; **Ion Petria,** echipajul **«Romanţa '71»,** Şcoala generală nr. 1 Caransebeş, judeţul Caraş-Severin; **Victor Constantinescu** echipajul **«Ciuta»,** Casa pionierilor Urziceni, judeţul Ilfov; **Alexandru Neagu,** echipajul **«Acvila Dacă»,** Şcoala generală nr. 10 Focşani, judeţul Vrancea; **Dumitru Cosma,** echipajul **«Arcaşii lui Ştefan»,** Şcoala generală Valea Seacă, judeţul Neamţ.

• În numerele viitoare, vă vom face cunoscute echipajele care au primit alte premii oferite «Expediţiilor Cutezătorii» de către U.C.E.C.O.M., Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, Editura «Ion Creangă» etc.

Misterul Roboților

Desene și scenariu de **MARIAN RADU**

MARELE PREMIU LA EDIȚIA I (1970) A CONCURSULUI NOSTRU DE BENZI DESENATE

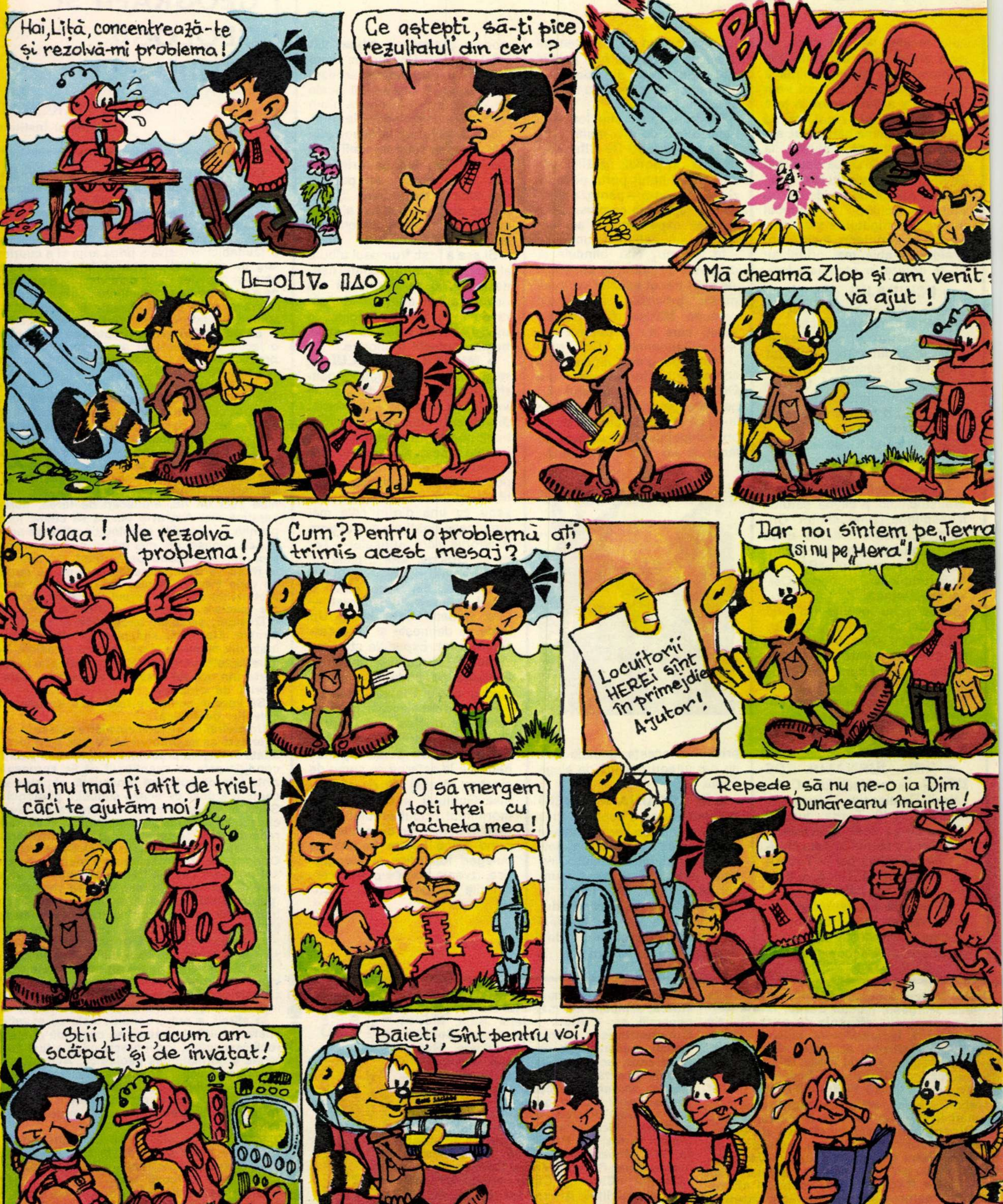
Hai, Liță, concentrează-te și rezolvă-mi problema!
Ce aștepți, să-ți pice rezultatul din cer?
BUM!
▯▭O▯V. ▯ΔO
?
?
Mă cheamă Zlop și am venit s vă ajut!
Uraaa! Ne rezolvă problema!
Cum? Pentru o problemă ați trimis acest mesaj?
Locuitorii HEREI sînt în primejdie! Ajutor!
Dar noi sîntem pe „Terra" și nu pe „Hera"!
Hai, nu mai fi atît de trist, căci te ajutăm noi!
O să mergem toți trei cu racheta mea!
Repede, să nu ne-o ia Dim Dunăreanu înainte!
Știi, Liță, acum am scăpat și de învățat!
Băieți, sînt pentru voi!
Limba heriană
Gramatica heriană

PETRE LUSCALOV

„OSTROVUL LUPILOR”

(Partea a doua)

CAPITOLUL XXIX

...După ce își dădură drumul de pe șlep în Dunăre, Scatiul și Babușcă se scufundară, înotînd în adîncurile întunecate ale apei. Coborau mereu, unul după celălalt, pe pîntecul alunecos, acoperit cu mîzgă al șlepului, luptîndu-se cu presiunea puternică a curentului, ce se năpustea în peretele de fier al vasului.

Deodată, în fața celor doi băieți se căscase un gol de întuneric. Erau tîrîți cu o viteză amețitoare, într-o pădure de liane vîscoase, gelatinoase, ce se zvîrcoleau în jurul lor ca brațele unor caracatițe gigantice. Treceau acum, izbiți de curent pe sub șlep. Deodată, agitația ierburilor din jurul lor încetă.

Scatiul și Babușcă o porniră spre suprafața apei.

— Babușcă! strigă Scatiul, trăgînd aer în piept și sărind pînă la brîu afară din apă. Unde ești, Babușcă?!!

Nu primi nici un răspuns!

Dunărea, învăluită în beznă, tăcea.

— Hei, Babușcă, strigă din nou Scatiul cu oarecare disperare în glas. Unde ești, frățioare?

— Aici, Scatiule, aici! sosi de undeva, din beznă, răspunsul lui Babușcă. Și, peste cîteva clipe, Scatiul auzi clipocind apa în apropierea sa. Unde ești?

— Aici, Babușcă, strigă Scatiul, bălăcind apa în jurul său, ce-ai făcut cu medalionul? Îl mai ai?

Babușcă se apropie de el înotînd orbește:

— Era cît pe-aci să mi-l smulgă de la gît ierburile de sub șlep... Noroc că l-am prins în zbor... O ținem pe firul apei?

— Acum înotăm unul lîngă celălalt.

— Pînă ce trecem de cotul Pisicii, răspunse Scatiul, înotînd voinicește... Mai încolo e floare la ureche. O luăm spre mal.

Înotau unul lîngă celălalt, în mijlocul Dunării, în tăcere.

— Hei, Scatiule... tu vezi ceva? îl întrebă deodată Babușcă, privind în sus, în vreme ce călca apa.

— Ce să văd, Babușcă?

— Ia uită-te la stele...

Scatiul ridică și el privirea spre cerul înstelat, ce își desfășura miliardele de crengi înstelate deasupra lor. Cerul se rotea.

«Anaforul Pisicii»! strigă Scatiul, azvîrlindu-se înainte și începînd să înoate cu disperare. Ne-a prins! După mine, Babușcă!!

Babușcă se repezi înotînd pe urmele Scatiului.

Deasupra lor, cerul înstelat se rotea din ce în ce mai repede. Cei doi băieți înțeleseră că nu mai aveau nici o scăpare. Deși nu vedeau nimic în jurul lor, auzeau din ce în ce mai aproape de ei vîjîitul acelei guri căscate și rotitoare, spre care uriașul anafor, îi sorbea pe amîndoi încet, încet dar sigur.

În clipa aceea, lumina farurilor bărcii cu motor a domnului Friedrich, sfîșie întunericul, azvîrlind reflexe metalice, strălucitoare peste apele învolburate ale înspăimîntătorului vîrtej de apă.

— Colac peste pupăză! spuse Scatiul, întorcînd capul spre farurile bărcii cu motor care se apropiau în vreme ce gonea în vîrtej, alături de Babușcă... De ce înoți, Babușcă? Calcă apa! Nu vezi că anaforul vrea să ne obosească?

— Nu mai pot eu pe chestia asta! se oțărî Babușcă, înotînd de zor... Dacă m-aș fi înecat în toate anaforele în care am intrat, aș fi fost mort pînă acum de o sută de ori. Vorba e, ce facem cu domnul Friedrich. Nu-l vezi că vine?

— O să-l lăsăm să moară prost! strigă Scatiul, privind spre gura căscată, uriașă a anaforului, care se apropia de ei, rotindu-se cu viteza unei elice de avion. Hei, Babușcă, pregătește-te de scufundare...

— Dă-mi mîna. Unde ești?

Peste o clipă, Scatiul simți cum Babușcă îl prinde cu putere de mînă.

Acum, farurile bărcii cu motor a domnului Friedrich erau aproape.

Scatiul și Babușcă traseră aer adînc în piept. În clipa următoare, dispăreau amîndoi, în adîncurile învolburate ale anaforului.

Ceea ce nu știau nici domnul Friedrich și nici Chiorul, dar ceea ce băieții din Pradina o știau foarte bine, era faptul că anafoarele de pe Dunăre îi îneacă, oricît de ciudat ar părea, numai pe cei ce se zbat să scape din ele.

Anaforul se aseamănă cu o pîlnie rotitoare. Forța lui uriașă este la suprafața apei. Pe măsură ce coboară în adîncuri, raza lui se micșorează, forța lui slăbește și, undeva, departe, în adîncuri devine un firicel rotitor de apă. O singură svîcnitură de brațe și ai ieșit din el.

Vai de cei pe care instinctul de conservare îi împinge să se zbată să iasă la suprafața apei.

Ținîndu-se strîns de mînă, Scatiul și Babușcă coborau mereu, rotindu-se ca două stele duble unul în jurul celuilalt, în adîncurile uriașului vîrtej.

Presiunea apei devenea din ce în ce mai mare.

Inima le răsuna ca o tobă în urechi.

Coborau mereu, spre fundul Dunării, învolburați într-o mare de cerneală.

Forța vîrtejului slăbea. Babușcă simți cum Scatiul îl strînge de mînă și, în clipa următoare, dispare de lîngă el.

— Acum!

Babușcă se dădu peste cap și țîșni. În clipa următoare, alunecă din vîrtej ca un țipar.

— Sus! Sus! la aer!

Cînd ajunse afară, la suprafața apei, lumina puternică a unui reflector îl orbi pentru cîteva clipe. Desluși ca prin ceață silueta zveltă a unei șalupe militare, care se apropia de el, în duduitul ușor al motoarelor. Pe puntea șalupei, Spic lătra vesel.

Aplecat peste bord, Vlad tocmai îl trăgea pe Scatiu pe punte:

— Dar, Babușcă, unde e?

Scatiul sări sprinten pe puntea șalupei.

— Nu avea nici o grijă, nene Vlad... Apare și el îndată... Babușcă să nu apară? Și adăugă privind bucuros spre Spic: L-ați găsit aici pe Spic...

— Ah, iată-l și pe Babușcă! strigă bucuros Vlad, aplecîndu-se din nou peste punte și întinzîndu-i mîna lui Babușcă...

— Dar ce-i cu tine, Babușcă? Ești rănit?

Babușcă se cățără pe puntea șalupei militare, ștergîndu-și cu dosul palmei dîra de sînge ce i se prelingea din nas.

— Mai nimic, nene Vlad, răspunse el, scoțînd medalionul de la gît și întinzîndu-i-l lui Vlad. Dunărea asta îți strînge capul ca într-o menghină.

Vlad luă uimit medalionul din mîna lui Babușcă.

— De la căpitanul Elena? Unde se află?

— E închisă pe șlep. Domnul Friedrich a fost mai adineauri aici, răspunse Babușcă. Cred că acum se îndreaptă cu barca cu motor spre ea...

Vlad dădu rîzînd din mînă.

— Friedrich ne-a zărit venind și nu cred să îi mai ardă la ora asta să viziteze șlepul. Deci, avem fotografia «Cardinalului»... Așa că acum putem să-i lăsăm pe toți să scape... *Tot nu mai au nici o scăpare.*

— Pe șlep există un aparat de radio, interveni Scatiul, ați putea lua legătura prin radio, cu tovarășa căpitan...

— Bună idee, conveni Vlad, făcînd semn celor doi băieți să-l urmeze.

Coborîră în șalupă. Cînd pătrunseră în încăperea în care se afla instalat postul de radio, subofițerul i se adresă pe un ton agitat:

— Tovarășe colonel, la aparat tovarășa căpitan Elena... Se află închisă pe un șlep.

— Știu, spuse Vlad, luînd receptorul din mîna lui. Alo... Aici «Vulturul»... Felicitări, tovarășă căpitan. Am primit medalionul. Încă o dată felicitări.

— Deci, băieții au ajuns cu bine, răsună în aparat vocea caldă și melodioasă a tinerei femei... Admirabili băieți, tovarășe colonel.

— Tovarășe director, interveni deodată în aparat o voce groasă și agitată... Mă iertați... S-a întrerupt... Cum vă spuneam...

— Cine este acolo? întrebă în receptor cu o voce mirată Vlad.

— Cum cine, tovarășe director? Mihalache, de la ferma «Grindul Mare»... Cum vă spuneam, «Sccoțiana» a născut un vițel de toată frumusețea... Deci poate fi aclimatizată în Deltă... Un succes... Un mare succes, tovarășe director...

— Mă bucur, tovarășe Mihalache... Să vă trăiască!

— Ah! Scuzați... Cine e acolo? răsună în aparatul de radio vocea groasă a intrusului... Cine este acolo?

Vlad, Scatiul, Babușcă izbucniră într-un rîs vesel. Șalupa prindea viteză pe Dunăre, sub cerul senin, ce își desfăcea deasupra ei, din ce în ce mai jos și mai aproape, imensele lui crengi încărcate cu miliarde de stele.

SFÎRȘITUL PĂRȚII A DOUA

Cutezătorii 13
ADRESA REDACȚIEI: PIAȚA SCÎNTEII NR. 1
OFICIUL POȘTAL 33 — BUCUREȘTI
Căsuța poștală 4132
Telefon 176010 int. 1458
REDACTOR ȘEF
MIHAI NEGULESCU
REDACTOR ȘEF ADJUNCT
OVIDIU ZOTTA
SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE
IOAN DONCA
REDACTOR ARTISTIC
VINTILĂ MIHĂESCU
SECRETARIAT TEHNIC
LUCIA SICOMAȘ
ADMINISTRAȚIA: EDITURA
SCÎNTEIA; TIPARUL: C.P.C.S.
ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI
AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII
POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ